

การสร้างแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

กุมภาพันธ์ 2560

ลิขสิทธิ์เป็นของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การสร้างแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

กุมภาพันธ์ 2560

DAIGO NAKANO. (2560). การสร้างแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทย
สำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น. ปริญญาโท ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการ
ควบคุม: อาจารย์ ดร. สุนทรี คันธธรรมพันธ์

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์
ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่นที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของ
ผู้เรียนในการใช้แบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น
กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เรียนชาวญี่ปุ่นที่กำลังเรียนภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยหรือโรงเรียนสอนภาษาไทยใน
กรุงเทพมหานครที่มีปัญหาทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทย จำนวน 20 คน
วิเคราะห์ข้อมูลโดยการทดสอบหาประสิทธิภาพของแบบฝึก ตามเกณฑ์ $E1/E2$ และหาค่าความพึง
พอใจมาตรวจสอบส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้
เรียนชาวญี่ปุ่นมีค่าประสิทธิภาพ 90.06/86.25 และค่าความพึงพอใจของผู้เรียนในการใช้แบบฝึกได้
คะแนนเฉลี่ย 3.90 ซึ่งอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก แสดงว่า แบบฝึกทักษะการฟังและการออก
เสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่นมีประสิทธิภาพและสร้างความพึงพอใจในการใช้แบบ
ฝึกเพียงพอที่จะนำไปใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อฝึกฝนทักษะการฟังและการออกเสียง
วรรณยุกต์ภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นได้

A CONSTRUCTION OF EXERCISES FOCUSED ON LISTENING AND PRONUNCIATION
SKILLS OF THAI TONES FOR JAPANESE LEARNERS

Presented in partial fulfillment of requirement for the
Master of Arts degree in Thai
At Srinakharinwirot University
February 2017

Daigo Nakano. (2017). *A Construction of Exercises Focused on Listening and Pronunciation Skills of Thai Tones for Japanese Learners*. Master thesis, M. A. (Teaching Thai as a Foreign Language). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Dr. Soontaree Cunthrapunt.

The purpose of this research was 1) to construct exercises focused on the listening and pronunciation skills of Thai tones for Japanese learners, in which its effectiveness was rated on a standard 80/80 basis, and 2) to explore the satisfaction levels of the participants who used these exercises which focus on the listening and pronunciation skills of Thai tones by Japanese learners. The sample consisted of twenty Japanese learners who study Thai at Thai universities or Thai language schools in Bangkok. The target groups had problems in either the listening skills or pronunciation skills of Thai tones. The data was collected and analyzed by testing the effectiveness of the exercise by the 80/80 criteria, and with a satisfaction rating on a scale of 1 to 5.

The results of this study revealed that the exercises which focused on listening and pronunciation skills of Thai tones for Japanese learners had an efficiency rate of 90.06/86.25 and an average satisfaction score of 3.90, which indicated a high level of satisfaction. The effectiveness and satisfaction results confirmed that these exercises are more appropriate as learning aids for Japanese learners focused on listening and pronunciation skills of Thai tones. This implies that the exercises can take Thai listening and pronunciation skills to the next step for Japanese learners.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง
การสร้างแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น
ของ
DAIGO NAKANO

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2560

อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์คณะกรรมการสอบปากเปล่า
.....ที่ปรึกษาประธาน
(อาจารย์ ดร. สุนทรี คันธรรมพันธ์) (อาจารย์ ดร. รัชนิยา กลิ่นน้ำหอม)
.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร. สุนทรี คันธรรมพันธ์)
.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. ชลธิชา บำรุงรักษ์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาของอาจารย์ ดร. สุนทรี คันธรรมพันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาานิพนธ์ ท่านได้กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ และสละเวลาตรวจแก้ไขปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้ ด้วยความเมตตาและความเอาใจใส่ยิ่งเสมอมา จนทำให้ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร. รัชนีญา กลิ่นน้ำหอม และรองศาสตราจารย์ ดร. ชลธิชา บำรุงรักษ์ กรรมการสอบปริญญาานิพนธ์ที่ได้กรุณาตรวจแก้ไขข้อบกพร่อง และให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ ทำให้ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ 3 ท่าน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ทศนีย์ เมธาพิสิฐ อาจารย์ ดร. เทพี จรัสจรุงเกียรติ และอาจารย์ ดร. นิमित พัฒนะศรี ที่กรุณาตรวจสอบเครื่องมือ และให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการจัดทำเครื่องมือวิจัยให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้และยังคอยให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ที่ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้วิจัยอีก 2 ท่าน ได้แก่ อาจารย์ NOBUYA NOGUCHI หัวหน้าศูนย์ศาสนาเทนรีเคียวแห่งประเทศไทย และอาจารย์ TOSHIYUKI NAKAGAWA ผู้ช่วยดูแลทางการศึกษาของผู้วิจัยจากกองการต่างประเทศ โบสถ์ศูนย์กลางศาสนาเทนรีเคียวที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการศึกษาและการดำเนินชีวิตในประเทศไทยมาโดยตลอด

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณบิดามารดาและพี่น้องที่ให้การสนับสนุนทางการศึกษา และคอยให้กำลังใจเสมอมา

สำหรับผู้ให้ความร่วมมือช่วยเหลืออีกหลายท่าน ซึ่งผู้วิจัยไม่สามารถกล่าวนามในที่นี้ได้หมด ขอขอบคุณทุกท่านเหล่านั้นไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ด้วยความช่วยเหลือจากผู้ให้ความอนุเคราะห์ให้ความช่วยเหลือจากท่านเหล่านี้ ทำให้ผู้วิจัยสำเร็จการศึกษา และใช้ชีวิตอย่างมีความสุขที่ประเทศไทย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

DAIGO NAKANO

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	5
ความสำคัญของการวิจัย	5
ขอบเขตการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
2 การสร้างแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทย	
สำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น	7
วรรณยุกต์ภาษาไทย	7
นิยามของวรรณยุกต์	7
ประเภทของหน่วยเสียงวรรณยุกต์	8
ความแตกต่างของระดับเสียงสูงต่ำระหว่างภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่น	10
ปัญหาเสียงวรรณยุกต์ของผู้เรียนชาวต่างชาติ	14
ปัญหาเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น	14
ปัญหาเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยของผู้เรียนต่างชาติอื่น ๆ	22
การฝึกทักษะการฟังและการออกเสียง	25
ความสัมพันธ์ระหว่างการฝึกทักษะการฟังและการออกเสียง	26
ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียง.....	27
การสร้างแบบฝึก.....	29
ความหมายของแบบฝึก.....	30
หลักการสร้างแบบฝึก	30
ประโยชน์ของแบบฝึกวรรณยุกต์	32
หลักการหาประสิทธิภาพของแบบฝึก.....	33
การตรวจข้อมูลเสียง.....	33

สารบัญ (ต่อ)

บทที่

หน้า

2 (ต่อ)

การทดสอบหาประสิทธิภาพของแบบฝึก	35
หลักการศึกษาค้นคว้าความพึงพอใจในการใช้แบบฝึก	37
ความหมายของความพึงพอใจ	37
ความสำคัญของความพึงพอใจ	38
การประเมินความพึงพอใจ	39

3 วิธีการดำเนินการวิจัย

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	41
ประชากร	41
กลุ่มตัวอย่าง	41
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	42
การคัดเลือกคำศัพท์	42
ขั้นตอนการคัดเลือกคำศัพท์	42
ข้อจำกัดในการคัดเลือกคำศัพท์	43
เครื่องมือที่สร้างขึ้น	45
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	46
เนื้อหาของแบบฝึก	47
รูปแบบของแบบฝึก	51
การจัดการข้อมูลเสียง	51
การบันทึกข้อมูลเสียง	52
การดำเนินการทดลอง	55
ระยะเวลาในการดำเนินการทดลอง	55
ขั้นตอนการดำเนินการทดลอง	55
การประเมินคุณภาพของแบบฝึกจากผู้เชี่ยวชาญ	56
การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	60

สารบัญ (ต่อ)

บทที่

หน้า

3 (ต่อ)

การประเมินคะแนนการทำแบบทดสอบด้านการออกเสียง	60
การหาค่าประสิทธิภาพโดยเกณฑ์ 80/80	61
การหาค่าความพึงพอใจโดยมาตราส่วนประมาณค่า	62
การทดลองกับกลุ่มนำร่อง.....	64

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึก	65
การวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1)	66
การวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2)	68
การวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกตามเกณฑ์ 80/80	69
การวิเคราะห์หาค่าเปรียบเทียบผลคะแนน	70
การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลคะแนนระหว่างแบบทดสอบก่อนฝึกและหลังฝึก	70
การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลคะแนนแบบทดสอบตามระยะเวลาการเรียนรู้ภาษาไทย ของกลุ่มตัวอย่าง	74
การวิเคราะห์หาค่าความพึงพอใจโดยมาตราส่วนประมาณค่า	76

5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย.....	83
อภิปรายผล	84
ข้อเสนอแนะ	94

บรรณานุกรม.....

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก การสำรวจสภาพปัญหาการเรียนรู้ภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น.....	103
ภาคผนวก ข ผลการประเมินคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยโดยผู้เชี่ยวชาญ	115

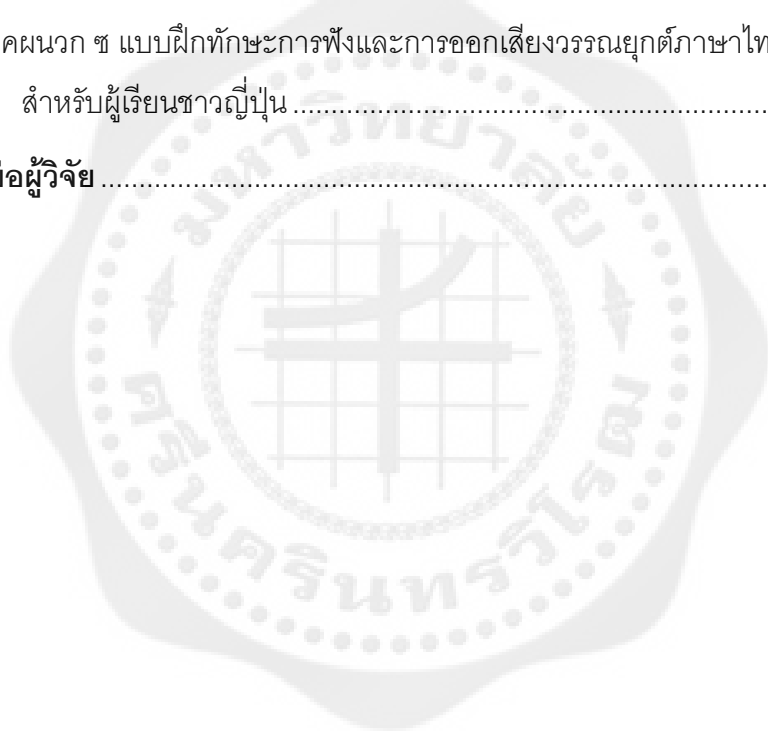
สารบัญ (ต่อ)

บทที่

หน้า

ภาคผนวก (ต่อ)

ภาคผนวก ค หนังสือขอความร่วมมือในการทำงานวิจัย	119
ภาคผนวก ง ข้อมูลการทดลองการใช้แบบฝึกจากกลุ่มนักร้อง	124
ภาคผนวก จ ข้อมูลการทดลองการใช้แบบฝึกจากกลุ่มตัวอย่าง	136
ภาคผนวก ฉ แบบทดสอบ	165
ภาคผนวก ช แบบสอบถามความพึงพอใจในการใช้แบบฝึก	232
ภาคผนวก ซ แบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทย สำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น	237
ประวัติย่อผู้วิจัย	357

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนครั้งในการออกเสียงวรรณยุกต์แทนเสียงที่ถูกต้อง	16
2 ประเด็นสำคัญของงานวิจัยที่นำมาใช้เป็นแนวคิดหลักในการสร้างแบบฝึก	21
3 เนื้อหาแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียน ชาวญี่ปุ่น	54
4 ผลการประเมินคุณภาพแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่น	57
5 การแก้ไขแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียน ชาวญี่ปุ่น	57
6 การวิเคราะห์ข้อมูลเสียงของกลุ่มตัวอย่าง	61
7 คำนำนัยคะแนนของแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบ ของลิเคิร์ท (Likert's scale)	63
8 ผลคะแนนการใช้แบบฝึกของผู้เรียนกลุ่มนาร่อง	64
9 ผลคะแนนของกลุ่มตัวอย่างจากการทำแบบทดสอบระหว่างฝึกบรรยายบท	67
10 ผลคะแนนของกลุ่มตัวอย่างจากการทำแบบทดสอบหลังฝึก	68
11 ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทย สำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น ตามเกณฑ์ที่กำหนด ($E1 / E2 = 80/80$)	69
12 การเปรียบเทียบผลคะแนนของแบบทดสอบก่อนฝึกและหลังฝึกของกลุ่มตัวอย่างของทักษะ แต่ละด้าน	70
13 การเปรียบเทียบผลคะแนนด้านการฟังของแบบทดสอบก่อนฝึกและหลังฝึกของกลุ่มตัวอย่าง รายคำศัพท์	71
14 การเปรียบเทียบผลคะแนนด้านการออกเสียงของแบบทดสอบก่อนฝึกและหลังฝึก ของกลุ่มตัวอย่างรายคำศัพท์	72
15 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลคะแนนระหว่างกลุ่มเสียงวรรณยุกต์คงระดับในคำสองพยางค์และ กลุ่มเสียงวรรณยุกต์ที่มีระดับเสียงใกล้เคียงกันจากการทำแบบทดสอบก่อนฝึกและหลังฝึก	73
16 การเปรียบเทียบผลคะแนนจากแบบทดสอบโดยจำแนกกลุ่มตามระยะเวลาประสบการณ์ การเรียนภาษาไทย	75

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
17 ค่าเฉลี่ยผลคะแนนความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกของกลุ่มตัวอย่าง	77
18 ค่าเฉลี่ยผลคะแนนความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกของแต่ละด้าน	78
19 ผลคะแนนความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกของกลุ่มตัวอย่างรายบุคคล	79
20 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้แบบฝึก.....	80

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันนี้มีชาวญี่ปุ่นที่ต้องการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อใช้ในการสื่อสารทางธุรกิจ การท่องเที่ยว การศึกษา ฯลฯ มากขึ้น แต่การเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับชาวญี่ปุ่นนั้นไม่ใช่เรื่องง่าย เนื่องจากภาษาไทยกับภาษาญี่ปุ่นมีความแตกต่างกันมากทั้งเรื่องพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ โดยเฉพาะการออกเสียงวรรณยุกต์เป็นปัญหาอย่างมากสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น เพราะระบบเสียงในภาษาญี่ปุ่นไม่มีเสียงวรรณยุกต์อย่างภาษาไทยแต่มีการออกเสียงสูงต่ำ เช่น คำว่า 雨 (あめ) กับ 飴 (あめ) ซึ่งมีเสียง “a-me” เหมือนกันแต่คนญี่ปุ่นสามารถแยกความแตกต่างนี้ได้จากเสียงสูงต่ำ กล่าวคือ เสียงสูงแล้วต่ำมีความหมายว่า “ฝน” (雨) หากเสียงต่ำแล้วขึ้นสูงจะมีความหมายว่า “ลูกอม” (飴) ซึ่งนี้เป็นลักษณะเด่นที่สำคัญประการหนึ่งของระบบเสียงภาษาญี่ปุ่น คือเมื่อเสียงแรกเป็นเสียงสูงแล้วเสียงที่สองจะต้องเป็นเสียงต่ำ หากเสียงแรกเป็นเสียงต่ำแล้วเสียงที่สองจะต้องเป็นเสียงสูง (ณัฐริธา ทับทิม, 2557: 75-78) หมายความว่าเสียงแรกกับเสียงที่สองจะต้องมีเสียงสูงต่ำที่ต่างกันเสมอ

จากการที่ผู้วิจัยได้สำรวจสภาพปัญหาเบื้องต้นเกี่ยวกับการเรียนภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่นเองก็พบว่าผู้เรียนชาวญี่ปุ่นคิดว่าเสียงวรรณยุกต์เป็นเรื่องที่ยากในการเรียนภาษาไทยที่สุดเรื่องหนึ่ง ไพบุลย์ ดวงจันทร์ (2523: 77) กล่าวว่าในภาษาไทยเสียงวรรณยุกต์มีความสำคัญเท่า ๆ กับเสียงพยัญชนะและเสียงสระ เพราะระดับเสียงที่แตกต่างของวรรณยุกต์ทำให้ความหมายของคำเปลี่ยนไปได้ เช่น มา ม้า หมา วรรณยุกต์จึงเป็นเรื่องสำคัญที่ไม่สามารถมองข้ามได้สำหรับผู้เรียนภาษาไทยที่เป็นชาวต่างประเทศ เนื่องจากหากออกเสียงผิดไปอาจเป็นอุปสรรคต่อการสื่อสารได้

ยกตัวอย่างเช่น เสียง [suu] ในภาษาไทย เมื่อออกเสียงวรรณยุกต์ต่างกัน ความหมายก็จะต่างกันไป เช่น สิ่งสุ [sùu] ต่อสู้ [sûu] อดสู [sǔu] แต่สำหรับคนญี่ปุ่นคำว่า “suu” (すう) ไม่ว่าจะออกเสียงเป็น “ซู สุ ซู่ / สู้ ชู้ สู” ต่างก็หมายถึง “สูบบุหรี่” กล่าวคือ ในภาษาญี่ปุ่นเสียงวรรณยุกต์หรือระดับเสียงสูงต่ำภายในพยางค์ ไม่ทำให้ความหมายเปลี่ยนแปลงไป ทำให้อาจมองข้ามความสำคัญของวรรณยุกต์ไปได้ และขณะเดียวกันก็ไม่เห็นความจำเป็นในการออกเสียงให้แตกต่างกัน แม้ตั้งใจจะ

สื่อสารว่า “ต่อสู” [tòu sùu] ก็อาจจะออกเสียงเป็น “ต่อสู” [tòu sùu] อาจทำให้ผู้ฟังชาวไทยไม่เข้าใจความหมาย ซึ่งปัญหาการออกเสียงวรรณยุกต์ผิด ก่อให้เกิดปัญหาการสื่อสารระหว่างชาวญี่ปุ่นกับชาวไทยได้

ความแตกต่างของระบบเสียงระหว่างภาษาแม่ของผู้เรียนกับภาษาไทยจึงเป็นปัญหาในการออกเสียงภาษาไทยของชาวต่างชาติ ซึ่งผู้เรียนภาษาไทยมักออกเสียงวรรณยุกต์ผิดอันเนื่องมาจากอิทธิพลของระบบเสียงในภาษาแม่ของผู้เรียน เช่น ผลงานวิจัยของ ธนิกาญจน์ สิงค์ (2550) ซึ่งวิเคราะห์รูปแบบและความถี่มูลฐานของการออกเสียงวรรณยุกต์ของผู้เรียน ปรากฏว่าสำหรับนักศึกษาที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ออกเสียงวรรณยุกต์สามัญได้ดีที่สุด ส่วนเสียงวรรณยุกต์ที่มีปัญหามากที่สุด คือเสียงวรรณยุกต์เอก และผลงานวิจัยของ กันตินันท์ เพ็ญสุพรรณ (2557) ที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยกรุงเทพฯ ที่พูดโดยคนไทยและคนอินเดีย ปรากฏว่าคนอินเดียสามารถออกเสียงวรรณยุกต์เปลี่ยนระดับ ซึ่งได้แก่ เสียงวรรณยุกต์โท และเสียงวรรณยุกต์จัตวา ได้ดีกว่าวรรณยุกต์คงระดับ ซึ่งได้แก่ เสียงวรรณยุกต์สามัญ เสียงวรรณยุกต์เอก และเสียงวรรณยุกต์ตรี ส่วนเสียงวรรณยุกต์ที่ผู้เรียนชาวอินเดียออกเสียงได้ดีที่สุด คือ วรรณยุกต์จัตวา

ส่วนปัญหาการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น ตามผลงานวิจัยของ ธนภัทร สินธวาชีวะ (2552) ซึ่งศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลการออกเสียงวรรณยุกต์ของชาวญี่ปุ่นด้วยวิธีการกลศาสตร์ พบว่าผู้เรียนชาวญี่ปุ่นมีปัญหาในการออกเสียงวรรณยุกต์ที่ระดับเสียงใกล้เคียงกัน ได้แก่ คู่เสียงวรรณยุกต์สามัญกับเสียงวรรณยุกต์เอก และคู่เสียงวรรณยุกต์ตรีกับเสียงวรรณยุกต์จัตวา นอกจากนี้ธนภัทร สินธวาชีวะ (2552) ยังพบว่าชาวญี่ปุ่นมีปัญหาในการออกเสียงวรรณยุกต์ในบริบทคำพูดต่อเนื่องมากกว่าคำพูดเดี่ยว และผลงานวิจัยของพรศรี ไรท์ (Pornsri Wright, 2014) ซึ่งศึกษาลักษณะการออกเสียงวรรณยุกต์ผิดของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น พบว่าผู้เรียนชาวญี่ปุ่นมีข้อผิดพลาดในการออกเสียงวรรณยุกต์ตรีมากที่สุด และผู้เรียนชาวญี่ปุ่นมีแนวโน้มในการออกเสียงวรรณยุกต์คงระดับผิดพลาดมากกว่าวรรณยุกต์เปลี่ยนระดับ

จะเห็นได้ว่า ต่างชาติต่างภาษา ก็จะมีปัญหาการออกเสียงที่ต่างกันไป ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้สำรวจความคิดเห็นของผู้เรียนชาวญี่ปุ่นเกี่ยวกับวรรณยุกต์ว่ามีปัญหาในการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์หรือไม่ และต้องการแก้ไขปัญหานั้นอย่างไรบ้าง ผลการสำรวจมีดังนี้ (ดูรายละเอียดใน

ภาคผนวก ก)

ปัญหาด้านการฟังเสียงวรรณยุกต์ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นคิดว่าเสียงวรรณยุกต์ที่ฟังยากที่สุดจากมากไปน้อยตามลำดับ ได้แก่ เสียงวรรณยุกต์เอก, เสียงวรรณยุกต์ตรี, เสียงวรรณยุกต์จัตวา, เสียงวรรณยุกต์โท และ เสียงวรรณยุกต์ที่ฟังได้ง่ายที่สุด ได้แก่ เสียงวรรณยุกต์สามัญ

สำหรับปัญหาด้านการออกเสียงวรรณยุกต์ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นคิดว่าเสียงวรรณยุกต์ที่ออกเสียงยากที่สุดจากมากไปน้อยตามลำดับ ได้แก่ เสียงวรรณยุกต์ตรี, เสียงวรรณยุกต์เอก, เสียงวรรณยุกต์จัตวา และ เสียงวรรณยุกต์ที่ออกเสียงได้ง่ายที่สุด ได้แก่ เสียงวรรณยุกต์สามัญ และ เสียงวรรณยุกต์โท

ผลการสำรวจเบื้องต้นสรุปได้ว่า ไม่ว่าจะเป็นด้านการฟังหรือการออกเสียงวรรณยุกต์ สำหรับชาวญี่ปุ่น เสียงวรรณยุกต์คงระดับเป็นเสียงที่ยากในการเรียนรู้ว่าเสียงวรรณยุกต์เปลี่ยนระดับ ซึ่งเป็นลักษณะที่แตกต่างไปจากการเรียนรู้ของผู้เรียนชาติอื่น ๆ นอกจากปัญหาทางการออกเสียงแล้ว ปัญหาที่ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นพบมากที่สุด ได้แก่ โอกาสที่จะได้ฟังการออกเสียงวรรณยุกต์ที่ถูกต้องมีน้อย และปัญหารองลงมา ได้แก่ สื่อการเรียนการสอนที่สามารถนำมาใช้ฝึกทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์ได้มีอยู่น้อย ส่วนปัจจัยที่คิดว่ามีความจำเป็นต่อการเรียนวรรณยุกต์มากที่สุด ได้แก่ การได้รับทราบผลการประเมินการออกเสียงของตนเองว่ามีความถูกต้องหรือไม่ และปัจจัยที่สำคัญรองลงมา ได้แก่ ครูผู้สอนที่สามารถสอนวิธีการออกเสียงอย่างถูกต้องได้ ซึ่งหากจัดเตรียมปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ให้แก่ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นได้ก็จะช่วยพัฒนาทักษะให้แก่ผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งยังสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น ซึ่งจะสร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้เรียนได้

กล่าวได้ว่า ในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการเรียนเสียงวรรณยุกต์ ผู้เรียนต้องการสื่อการเรียนรู้อันสามารถรับฟังเสียงวรรณยุกต์ต้นแบบที่ถูกต้องและมีโอกาสได้ฝึกออกเสียงที่สามารถทราบผลการประเมินการออกเสียงของตนเอง โดยมีครูให้คำชี้แนะแก้ไขวิธีการออกเสียงที่ถูกต้องให้ด้วย

ในการแก้ไขปัญหการออกเสียงนั้น อัจฉรา ชีวพันธ์ (2533: 1-2) กล่าวว่า วิชาภาษาไทยเป็นวิชาที่มุ่งฝึกฝนทักษะให้นักเรียนใช้ภาษาไทยได้ดี การเรียนการสอนภาษาไทยจำเป็นต้องฝึกฝนอย่างเพียงพอจึงจะเกิดความชำนาญได้ และจุติดา คงด้วง (2549 : 19) กล่าวถึงกลวิธีการสอนวิชาทักษะไว้ว่า หัวใจของการสอนภาษาไทยอยู่ที่การฝึกและการฝึกอย่างถูกวิธีเท่านั้นจะทำให้เกิดความ

ชำนานู

ในการพัฒนาทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์นั้นควรจะฝึกฝนทักษะการฟังก่อนซึ่งทักษะการฟังเป็นทักษะเบื้องต้นที่ต้องพัฒนาก่อนการพูดและการอ่านออกเสียงอย่างถูกต้อง โดยเฉพาะผู้เรียนชาวต่างชาติที่ไม่มีเสียงวรรณยุกต์ในภาษาแม่ ย่อมมีประสบการณ์รับฟังเสียงวรรณยุกต์ของภาษาไทยค่อนข้างน้อยจึงไม่สามารถฟังและแยกแยะเสียงวรรณยุกต์ที่แตกต่างกันได้ ฎน ฟอง ชาง (Tuan Fong-Sheng, 2555: 13) กล่าวว่า การฝึกฟังเสียงวรรณยุกต์ไทยจะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง การออกเสียงให้ถูกต้อง แม่นยำเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งในการเรียนภาษาที่มีหน่วยเสียงวรรณยุกต์เพื่อกำหนดความหมาย

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ และเคยประสบปัญหาการฟังและการออกเสียงในภาษาไทย โดยเฉพาะเสียงวรรณยุกต์ จึงมีความสนใจศึกษาแนวทางการสร้างแบบฝึกเพื่อแก้ไขปัญหาในการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์อย่างมีประสิทธิภาพ ที่สร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นในการใช้แบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนชาวญี่ปุ่นได้

ในหลักสูตรการสอนภาษาไทยสำหรับชาวญี่ปุ่นโดยทั่วไป ให้ความสำคัญกับการฝึกฝนทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ไม่มาก ผู้เรียนจึงต้องฝึกฝนเองนอกเวลาเรียน อีกทั้งไม่มีแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่นโดยเฉพาะ ผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญในการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องและตอบสนองตามความต้องการของผู้เรียน ดังนั้นในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงสร้างแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ของผู้เรียนชาวญี่ปุ่นด้วย

ผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษาเพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยเชิงทดลองในครั้งนี้มาเป็นแนวทางในการพัฒนาสื่อการสอนทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น และสำรวจความพึงพอใจของผู้เรียนชาวญี่ปุ่นในการใช้แบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่นที่สร้างขึ้น ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างกันในการสื่อสารระหว่างชาวไทยกับชาวญี่ปุ่น และส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกันต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่นที่มีประสิทธิภาพ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนในการใช้แบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้แบบฝึกวรรณยุกต์ภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถนำไปใช้แก้ไขข้อบกพร่องและพัฒนาทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่นได้

ขอบเขตการวิจัย

- การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ 2 ประการ ได้แก่ 1. ขอบเขตในการทดลอง
2. ขอบเขตเนื้อหาแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ ดังนี้

1. ขอบเขตในการทดลอง

1.1 ประชากร

ประชากรที่กำหนดไว้ในการวิจัย คือ ผู้เรียนภาษาไทยที่เป็นชาวญี่ปุ่นซึ่งพำนักอยู่ในประเทศไทย

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือผู้เรียนชาวญี่ปุ่นที่กำลังเรียนภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยหรือโรงเรียนสอนภาษาไทยในกรุงเทพมหานครที่มีปัญหาทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทย จำนวน 20 คน โดยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากคะแนนการทำแบบทดสอบก่อนฝึก

2. ขอบเขตเนื้อหาแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์

คำศัพท์ที่ผู้วิจัยเลือกมาใช้ในการสร้างแบบฝึกเป็นคำศัพท์ระดับคำหนึ่งพยางค์และสอง

พยางค์เท่านั้น ไม่ใช้คำศัพท์ที่ปรากฏในข้อความหรืออยู่ในบริบทแวดล้อมใด ๆ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น หมายถึง แบบฝึกเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น
2. ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความคิดเห็น ความรู้สึก หรือทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการใช้แบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น
3. ผู้เรียนชาวญี่ปุ่น หมายถึง ผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่นที่มีภาษาแม่เป็นภาษาญี่ปุ่น

บทที่ 2

การสร้างแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทย

สำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น

วรรณยุกต์เป็นเรื่องยากในการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น หากออกเสียงวรรณยุกต์ผิดไปอาจทำให้เกิดปัญหาในการสื่อสารระหว่างชาวไทยกับชาวญี่ปุ่นได้ การวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งศึกษาเรื่องการสร้างแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น เพื่อพัฒนาการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวคิดและทฤษฎีในการสร้างแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น แบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 ส่วนดังนี้

- 2.1 วรรณยุกต์ภาษาไทย
- 2.2 ปัญหาเสียงวรรณยุกต์ของผู้เรียนชาวต่างชาติ
- 2.3 การฝึกทักษะการฟังและการออกเสียง
- 2.4 การสร้างแบบฝึก

2.1 วรรณยุกต์ภาษาไทย

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวรรณยุกต์ภาษาไทยเพื่อนำมาใช้เป็นแนวคิดในการสร้างแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่นนั้น ผู้วิจัยได้แบ่งหัวข้อย่อยออกเป็น 3 ประการ ได้แก่ 2.1.1 นิยามของวรรณยุกต์ 2.1.2 ประเภทของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ 2.1.3 ความแตกต่างของระดับเสียงสูงต่ำระหว่างภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่น ดังต่อไปนี้

2.1.1 นิยามของวรรณยุกต์

ความหมายของ “วรรณยุกต์” ในภาษาไทย มีผู้ให้คำจำกัดความไว้คล้ายคลึงกัน ในที่นี้จะยกตัวอย่างคำอธิบายของธีระพันธ์ เหลืองทองคำ (2554) และกาญจนา นาคสกุล (2556) ซึ่งมี

รายละเอียดดังนี้

วรรณยุกต์คือระดับเสียงสูงต่ำประจำคำที่ทำให้คำมีความหมายต่างกัน ตัวอย่างเช่น คำว่า “คา ข่า ข้า/ค่า คำ ขา” คำพยางค์เดียวทั้ง 5 คำนี้มีพยัญชนะต้นและสระเหมือนกันแต่ความหมายต่างกัน (ธีระพันธ์ เหลืองทองคำ, 2554: 120)

วรรณยุกต์ในภาษาไทยคือ ระดับเสียงสูงต่ำของคำเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้คำตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปซึ่งมีส่วนประกอบอื่น ๆ คือพยัญชนะต้น สระ และพยัญชนะท้ายอย่างเดียวกันมีความหมายต่างกันได้ วรรณยุกต์ในภาษาไทยจัดเป็นหน่วยเสียงซ้อนเพราะไม่เกิดตามลำพัง จะเกิดพร้อมกับหน่วยเสียงเรียง โดยปกติวรรณยุกต์จะเกิดพร้อมกับสระ (กาญจนา นาคสกุล, 2556: 156)

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความหมายของวรรณยุกต์ สามารถสรุปได้ว่า วรรณยุกต์เป็นระดับเสียงสูงต่ำที่เกิดพร้อมกับสระ เป็นหน่วยเสียงสำคัญในภาษาไทย และสามารถทำให้ความหมายของคำมีความหมายแตกต่างกัน

2.1.2 ประเภทของหน่วยเสียงวรรณยุกต์

กาญจนา นาคสกุล (2556: 159-163) จำแนกประเภทลักษณะเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยทั้ง 5 หน่วยเสียงเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ วรรณยุกต์ระดับและวรรณยุกต์เปลี่ยนระดับ

1. วรรณยุกต์ระดับ (Level tone) เป็นเสียงซึ่งมีระดับความถี่ของเสียงค่อนข้างคงที่ตลอดพยางค์ ในการออกเสียงพูดนั้นโดยปกติต้นพยางค์และท้ายพยางค์มักจะไม่อยู่ในระดับเดียวกันที่เดียว ต้นพยางค์จะมีเสียงสูงกว่า ดังกว่าเสมอ เสียงวรรณยุกต์ระดับในภาษาไทยมี 3 หน่วยดังนี้คือ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ระดับต่ำ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ระดับกลาง และหน่วยเสียงวรรณยุกต์ระดับสูง

1.1 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ระดับต่ำ (Low tone) คือวรรณยุกต์เอกนั่นเอง วรรณยุกต์นี้จะมีต้นเสียงกลาง ๆ ประมาณ 120 Hz แล้วจะลดต่ำลงมาถึงประมาณ 110 Hz อย่างรวดเร็ว วรรณยุกต์ระดับต่ำจะปรากฏในพยางค์ได้ทุกแบบ

1.2. หน่วยเสียงวรรณยุกต์ระดับกลาง (Mid tone) คือวรรณยุกต์สามัญ วรรณยุกต์นี้มีระดับเสียงกลาง ๆ ประมาณ 120 Hz และจะคงอยู่ระดับนั้นจนกระทั่งปลาย ๆ พยางค์จึงลดต่ำลงมาเกือบถึงประมาณ 110 Hz วรรณยุกต์สามัญไม่ปรากฏในพยางค์ที่สะกดด้วยพยัญชนะกัก

1.3 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ระดับสูง (High tone) คือวรรณยุกต์ตรี เสียงวรรณยุกต์นี้มีลักษณะเด่นที่มีระดับเสียงสูงโดยจะค่อย ๆ สูงขึ้นทีละน้อยจากต้นเสียงประมาณ 125 Hz จนถึงประมาณ 135-140 Hz เมื่อสิ้นพยางค์หรืออาจจะลดต่ำตอนปลาย ๆ พยางค์ลงมาถึงประมาณ 130 Hz แล้วแต่พยางค์นั้นจบลงด้วยเสียงก้องหรือเสียงกัก ในภาษาไทยหน่วยเสียงวรรณยุกต์ตรีไม่ปรากฏในพยางค์ที่ประสมด้วยสระเสียงยาวที่มีตัวสะกดเป็นเสียงกัก

2. วรรณยุกต์เปลี่ยนระดับ (Contour tone) เป็นเสียงซึ่งมีระดับความถี่ของการออกเสียงเปลี่ยนแปลงมากในช่วงพยางค์หนึ่ง ๆ เช่น ต้นพยางค์ออกเสียงให้มีระดับสูงแล้วลดระดับเสียงลงอย่างรวดเร็วไปสู่ระดับต่ำที่ปลายพยางค์ หรือต้นพยางค์เสียงมีระดับต่ำแล้วเสียงเพิ่มระดับเสียงอย่างรวดเร็วเป็นระดับสูงที่ปลายพยางค์ หรือเปลี่ยนสูงแล้วต่ำแล้วสูงอีกก็ได้ ในภาษาไทยวรรณยุกต์เปลี่ยนระดับมี 2 หน่วย คือ หน่วยเสียงวรรณยุกต์เปลี่ยนตก และหน่วยเสียงวรรณยุกต์เปลี่ยนขึ้น

2.1 หน่วยเสียงวรรณยุกต์เปลี่ยนตก (Falling tone) คือวรรณยุกต์โท ระดับเสียงจะเริ่มต้นที่ความถี่ประมาณ 140 Hz แต่ในราว ๆ 1 ใน 4 ของความยาวช่วงพยางค์ก็จะลดลงอย่างรวดเร็วจนต่ำกว่า 100 Hz ที่ปลายพยางค์ หรืออาจจะเปลี่ยนสูงขึ้นจากระดับต้นพยางค์นิดหน่อยก่อนจะลดระดับเสียงลงอย่างรวดเร็วก็ได้ วรรณยุกต์โทจะไม่ปรากฏในพยางค์ที่มีสระเสียงสั้นและสะกดด้วยพยัญชนะกัก นอกจากในคำประเภtleidenเสียงเท่านั้น

2.2 หน่วยเสียงวรรณยุกต์เปลี่ยนขึ้น (Rising tone) คือวรรณยุกต์จัตวา ระดับเสียงจะเริ่มที่ความถี่ประมาณ 110 Hz แล้วมักจะลดลงอีกเล็กน้อยก่อนจะเปลี่ยนเสียงขึ้นอย่างรวดเร็วไปสู่ความถี่ที่สูงถึงประมาณ 140 Hz ที่ปลายพยางค์ วรรณยุกต์จัตวาจะไม่ปรากฏในพยางค์ที่มีพยัญชนะสะกดเป็นเสียงกัก

ประไพพรรณ กิวเกษม (2546: 1-2) กล่าวว่าวรรณยุกต์ในภาษาไทยปัจจุบันมี 5 หน่วยเสียง คือ

1. เสียงกลาง-ระดับ (Mid-level) หรือเสียงวรรณยุกต์สามัญ เป็นเสียงที่เริ่มต้นในระดับกลาง แล้วมีระดับคงที่แล้วปลายเสียงจะลดลงเล็กน้อย แต่ลดลงไม่ถึงปลายเสียงวรรณยุกต์เอก เช่น เสียงวรรณยุกต์ในคำว่า กา มี โคลน

2. เสียงต่ำ-ระดับ (Low-level) หรือเสียงวรรณยุกต์เอก เป็นเสียงที่เริ่มต้นในระดับกลางแล้ว

ลดระดับต่ำลงเล็กน้อย เช่น เสียงวรรณยุกต์ในคำว่า จ่า สี่ ดุ่ม

3. เสียงสูง-ตก (Falling tone) หรือเสียงวรรณยุกต์โท เป็นเสียงที่เริ่มต้นในระดับสูงแล้ว ปลายเสียงจะลดลงต่ำกว่าระดับเสียงวรรณยุกต์เอกอย่างรวดเร็ว เช่น เสียงวรรณยุกต์ในคำว่า หนึ่ ป้า ย่า

4. เสียงสูง-ระดับ (High-level) หรือเสียงวรรณยุกต์ตรี เป็นเสียงที่เริ่มต้นในระดับค่อนข้าง สูงแล้วค่อย ๆ สูงขึ้นกว่าเดิม เช่น เสียงวรรณยุกต์ในคำว่า จ๊ะ มด ชุก

5. เสียงต่ำ-ขึ้น (Rising tone) หรือเสียงวรรณยุกต์จัตวา เป็นเสียงที่เริ่มต้นในระดับต่ำแล้ว ปลายเสียงจะหลบขึ้นสูงกว่าระดับเสียงวรรณยุกต์ตรีอย่างรวดเร็ว เช่น เสียงวรรณยุกต์ในคำว่า จ่า เดียว หา

ในการจำแนกประเภทลักษณะเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทย มักจะแบ่งออกเป็น 2 ประเภท โดยใช้ชื่อประเภทต่าง ๆ กาญจนา นาคสกุล (2556: 159-163) แบ่งเป็น 2 กลุ่มได้แก่ วรรณยุกต์ระดับ และวรรณยุกต์เปลี่ยนระดับ นันทนา รณเกียรติ (2554: 144) อธิบายว่าเสียงวรรณยุกต์แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ 1. เสียงวรรณยุกต์แบบคงที่ (Level tone) ที่ลักษณะของระดับเสียงจะคงที่จาก จุดเริ่มต้นจนจบ และ 2. เสียงวรรณยุกต์แบบเปลี่ยนระดับ (Contour tone) ที่ลักษณะของระดับเสียง จะเปลี่ยนแปลงไปจากจุดเริ่มต้นมีการขึ้นลงของระดับเสียง และตามคำอธิบายของนฤมล เจริญมา (2529: 177) ระดับเสียงสูงต่ำที่ปรากฏอยู่ในภาษานั้นมีอยู่ด้วยกันทั้งหมด 5 เสียง ใน 5 เสียงนี้มี เสียงวรรณยุกต์ที่เป็นเสียงคงระดับ (Level tone) และเสียงเปลี่ยนระดับ (Contour tone) ซึ่งตาม คำอธิบายดังกล่าวนี้สรุปได้ว่าเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทย แบ่งได้เป็น 2 กลุ่มตามลักษณะระดับเสียงขึ้น ลงในการออกเสียง ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้คำระบุประเภทของวรรณยุกต์ทั้ง 2 กลุ่มเป็น “วรรณยุกต์คงระดับ” และ “วรรณยุกต์เปลี่ยนระดับ” เพื่อแยกชื่อออกจากกันได้อย่างชัดเจนในการแบ่ง ประเภทของเสียงวรรณยุกต์

2.1.3 ความแตกต่างของระดับเสียงสูงต่ำระหว่างภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่น

ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระบบเสียงภาษาญี่ปุ่น ได้แก่ ญัฐริรา ทับทิม (2557), มาซะโยชิ ชิบาทานิ (Masayoshi Shibatani, 1990) และชินอิชิ ทานากะ และฮารุโอะ

คุโบชิโนะ (Shinichi Tanaka; & Haruo Kubozono, 2008) ซึ่งข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยเหล่านี้ จะทำให้เห็นความแตกต่างของระดับเสียงสูงต่ำระหว่างภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่น และสามารถนำไปใช้เป็นแนวคิดเพื่อสร้างแบบฝึกที่แก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียนชาวญี่ปุ่นได้ตรงกับปัญหาเฉพาะที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนภาษาไทยที่มีภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาแม่ได้

ณัฐริธา ทัททิม (2557: 72) กล่าวถึงภาษาญี่ปุ่นว่าเป็นภาษาที่ไม่มีวรรณยุกต์ แตกต่างกับภาษาไทย หมายถึงไม่มีระดับเสียงสูงต่ำประจำคำที่ทำให้คำมีความหมายต่างกัน แต่ในระบบเสียงภาษาญี่ปุ่นมีการออกเสียงสูงต่ำที่ทำหน้าที่ต่าง ๆ กัน ซึ่งระดับเสียงสูงต่ำดังกล่าวนี้เกิดกับคำในระดับพยางค์หรือหน่วยที่เล็กกว่าพยางค์ เรียกว่า โมระ

โมระ คือ หน่วยของเสียงบอกจังหวะ เป็นหน่วยของเสียงที่ใช้อธิบายการออกเสียงสูงต่ำ โมระแตกต่างจากพยางค์ตรงที่พยางค์จะไม่เน้นเสียงลงท้าย (ん) เสียงขึ้น (っ) และเสียงยาว (長音) แต่สำหรับโมระแล้วเสียงเหล่านี้ ถือว่าเป็น 1 โมระ (ณัฐริธา, 2557: 72 อ้างอิงจากเคียวโกะ มุราซากิ (Kyouko Murasaki, 2000: 23)) เช่น ら ん (ra n ดอกกล้วยไม้) มี 2 โมระ き っ ぷ (ki p pu ตัว) มี 3 โมระ ち ゅ う (chu u ตรงกลาง) มี 2 โมระ

มาซะโยชิ ชิบาทานิ (Masayoshi Shibatani, 1990: 158) อธิบายเกี่ยวกับระบบเสียงภาษาญี่ปุ่นว่า หน่วยที่เรียกว่าพยางค์ (Syllable) และโมระ (Mora) มีความแตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น “shinbun” (หนังสือพิมพ์) มีจำนวน 2 พยางค์คือ shin และ bun แต่คนญี่ปุ่นมักแบ่งคำดังกล่าวออกเป็น 4 ส่วนคือ shi, n, bu, n ตามตัวอักษรฮิรางานะที่เขียนซึ่งแต่ละส่วนจะมีความยาวของการออกเสียงเท่า ๆ กัน สำหรับสระเสียงยาว เช่น คำว่า “ookii” (ใหญ่) มีจำนวน 2 พยางค์ คือ oo และ kii แต่มีจำนวน 4 โมระ คือ o, o, ki, i

ทั้งนี้มาซะโยชิ ชิบาทานิ (Masayoshi Shibatani, 1990: 159) กล่าวว่าพยางค์ต้องมีส่วนประกอบคือสระ แต่โมระไม่จำเป็นต้องมีสระเป็นส่วนประกอบ กล่าวคือโมระอาจมีเฉพาะเสียงพยัญชนะก็ได้ พยางค์และโมระเป็นหน่วยที่มีความสำคัญในระบบการเน้นเสียงหนักเบาของภาษาญี่ปุ่น ทั้งนี้การเปลี่ยนแปลงของระดับเสียงที่เกิดขึ้นจะอยู่ในหน่วยระดับโมระ เช่น คำพยางค์เดียวคำว่า “kan” ซึ่งมีจำนวน 2 โมระ คือ ka, n สามารถมีได้ 2 ความหมายตามระดับเสียงที่กำกับในแต่ละโมระ เช่น “kan” 完 (สูง-ต่ำ) “ทำสำเร็จ” ซึ่งโมระแรกมีระดับเสียงสูง โมระต่อไปจะมีระดับเสียง

ต่ำ แต่ถ้าโมระแรกมีระดับเสียงต่ำ โมระต่อไปจะมีระดับเสียงสูง เช่น “kan” 感 (ต่ำ-สูง) “ความรู้สึก” ทั้งนี้ในภาษาญี่ปุ่นแบบโตเกียวซึ่งเป็นภาษามาตรฐานของภาษาญี่ปุ่นนั้น หากโมระแรกเป็นระดับเสียงต่ำ โมระต่อไปต้องเป็นระดับเสียงสูงทั้งหมด

นอกจากนี้ ญัตริรา ทับทิม (2557: 75-78) ยังได้อธิบายเพิ่มเติมว่าความหมายของการออกเสียงสูงต่ำและหนักเบา คือการเน้นเสียงให้เด่นชัดโดยในคำ ๆ หนึ่งจะมีเพียงหนึ่งเสียงที่ถูกเน้นเท่านั้น การออกเสียงสูงต่ำและหนักเบามี 2 หน้าที คือ

1. หน้าทีแบ่งเขตแดนของคำและบ่งบอกว่าหน่วยเสียงนั้นเป็นคำหนึ่งคำ
2. หน้าทีแบ่งแยกคำที่มีเสียงเหมือนกันออกจากกัน โดยการใส่เสียงสูงหรือต่ำในหน่วยเสียงที่มีการเรียงเสียงเหมือนกัน

ลักษณะเด่นที่สำคัญของการออกเสียงสูงต่ำในภาษาญี่ปุ่น คือ เมื่อเสียงแรกเป็นเสียงสูงแล้วเสียงที่สองจะต้องเป็นเสียงต่ำ หากเสียงแรกเป็นเสียงต่ำแล้วเสียงที่สองจะต้องเป็นเสียงสูง กล่าวคือเสียงแรกกับเสียงที่สองจะต้องมีเสียงสูงต่ำที่ต่างกันเสมอ เนื่องจากการออกเสียงในภาษาญี่ปุ่นจะแตกต่างกันออกไปตามภูมิภาคและท้องถิ่น งานวิจัยนี้ได้ออกคำอธิบายที่เกี่ยวกับการออกเสียงของภาษาโตเกียวซึ่งถือเป็นภาษามาตรฐานในภาษาญี่ปุ่น

ชินอิจิ ทานากะ และ ฮารุโอะ คูโบซอโนะ (Shinichi Tanaka; & Haruo Kubozono, 2008: 58-59) อธิบายรูปแบบการออกเสียงสูงต่ำในภาษาญี่ปุ่นแบ่งออกเป็น 4 รูปแบบ ดังนี้

1. รูปแบบ Heiban (平板式型) คือการออกเสียงสูงต่ำโดยหน่วยเสียงแรกหรือโมระแรกจะเป็นเสียงต่ำแล้วขึ้นเป็นเสียงสูงในหน่วยเสียงที่สอง และจะไม่ลดลงมาเป็นเสียงต่ำอีก หากมีคำช่วยคำช่วยก็จะเป็นเสียงสูง เสียงภาษาญี่ปุ่นส่วนใหญ่กว่าครึ่งหนึ่งเป็นการออกเสียงลักษณะนี้
2. รูปแบบ Atamadaka (頭高型) คือการออกเสียงสูงต่ำโดยหน่วยเสียงแรกจะออกเป็นเสียงสูงเพียงเสียงเดียว หน่วยเสียงที่เหลือรวมทั้งคำช่วยที่ตามหลังจะเป็นเสียงต่ำ
3. รูปแบบ Nakadaka (中高型) คือการออกเสียงสูงต่ำโดยหน่วยเสียงแรกเป็นเสียงต่ำ หน่วยเสียงที่เหลือจะออกเสียงสูงและจะลดต่ำก่อนหน่วยเสียงสุดท้าย
4. รูปแบบ Odaka (尾高型) คือการออกเสียงสูงต่ำโดยหน่วยเสียงแรกจะเป็นเสียงต่ำ หน่วยเสียงถัดมาจะเป็นเสียงสูง แต่เมื่อมีคำช่วยมาต่อท้ายเสียงคำช่วยจะเป็นเสียงต่ำ

ณัฐริรา ทับทิม (2557: 76-78 (อ้างอิงจากนิฮงโก เคียวอิกุ กักไคเอ็ง (Nihongo Kyouiku Gakkai Hen, 1982: 30)) อธิบายว่า การออกเสียงสูงต่ำในภาษาญี่ปุ่นสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 แบบใหญ่ โดยใช้เกณฑ์จุดเปลี่ยนสูงเป็นต่ำ คือ แบบ Heiban กับแบบ Kifuku การออกเสียงสูงต่ำแบบ Heiban ไม่มีการลงของเสียงจากสูงเป็นต่ำ (มีแต่ต่ำขึ้นเป็นสูง) การออกเสียงสูงต่ำแบบ Heiban จึงเป็นการออกเสียงที่ไม่มีจุดเปลี่ยนสูงเป็นต่ำ ส่วนการออกเสียงสูงต่ำแบบ Kifuku ซึ่งรวมรูปแบบ Atamadaka รูปแบบ Nakadaka และรูปแบบ Odaka มีการลงของเสียงจากสูงเป็นต่ำ จึงเป็นการออกเสียงที่มีจุดเปลี่ยนสูงเป็นต่ำ

ลักษณะเด่นของการออกเสียงสูงต่ำในภาษาญี่ปุ่น (ภาษาโตเกียว) สามารถสรุปลักษณะเด่นได้ดังนี้

1. ลักษณะของเสียงสูงต่ำมีลักษณะแบบต่ำ-สูง-ต่ำ แต่ไม่มีลักษณะแบบสูง-ต่ำ-สูง
2. หน่วยเสียงแรกและหน่วยเสียงที่สองจะต้องมีความสูงต่ำต่างกันเสมอ
3. ช่วงที่เกิดการลงของเสียงจากสูงเป็นต่ำหรือที่เรียกว่า ทาคิ (滝) หรือจุดเปลี่ยนสูงเป็นต่ำจะเป็นตัวแบ่งการออกเสียงสูงต่ำในภาษาญี่ปุ่น

จากที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ในระบบเสียงภาษาญี่ปุ่นไม่มีหน่วยเสียงวรรณยุกต์ แต่มีการออกเสียงสูงต่ำเพื่อเน้นหรือแยกความหมายของคำที่มีเสียงเหมือนกัน ลักษณะระดับเสียงสูงต่ำในภาษาญี่ปุ่นดังกล่าวนี้มีความแตกต่างกับวรรณยุกต์ภาษาไทยหลายอย่าง โดยเฉพาะลักษณะเด่นของการออกเสียงสูงต่ำในภาษาญี่ปุ่นที่หน่วยเสียงแรกและหน่วยเสียงที่สองต้องมีระดับเสียงสูงต่ำต่างกันเสมอนั้นเป็นประเด็นสำคัญ ซึ่งทำให้ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นเกิดความสับสนและเกิดปัญหาในการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยที่มีระดับเสียงสูงหรือต่ำในหน่วยเสียงแรกและคงระดับการออกเสียงต่อเนื่องอย่างนั้นไปยังหน่วยเสียงที่สอง

จากลักษณะปัญหาความแตกต่างของระดับเสียงสูงต่ำระหว่างภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่นข้างต้น การสร้างแบบฝึกวรรณยุกต์ในงานวิจัยครั้งนี้จึงจะเน้นเนื้อหาฝึกฝนการฟังและการออกเสียงคำ 2 พยางค์ที่มีระดับเสียงเท่ากันหรือใกล้เคียงกันด้วย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขข้อบกพร่องทางทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยได้

2.2 ปัญหาเสียงวรรณยุกต์ของผู้เรียนชาวต่างชาติ

ผู้วิจัยศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาเสียงวรรณยุกต์ของผู้เรียนชาวต่างชาติ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวคิดในการสร้างแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น ผู้วิจัยได้แบ่งเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาเสียงวรรณยุกต์ของผู้เรียนชาวต่างชาติออกเป็น 2 ประการ ได้แก่ 2.2.1 ปัญหาเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น และ 2.2.2 ปัญหาเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยของผู้เรียนต่างชาติอื่น ๆ ดังต่อไปนี้

2.2.1 ปัญหาเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น

ผู้วิจัยได้ศึกษาปัญหาเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่นจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวรรณยุกต์ภาษาไทยที่มีกลุ่มตัวอย่างเป็นชาวญี่ปุ่น โดยเรื่องที่น่าจะนำมาใช้เป็นแนวคิดในการสร้างแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น ได้แก่ งานวิจัยของ ไดโกะ นาคาโนะ (Daigo Nakano) และสุนทรี คันธรรมพันธ์ (2559), พรศรี ไรท์ (Pornsri Wright, 2014) และธนภัทร สีนธาวีวะ (2552)

ไดโกะ นาคาโนะ (Daigo Nakano) และสุนทรี คันธรรมพันธ์ (2559) ศึกษาสภาพปัญหาในการเรียนรู้ภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่นว่ามีหน่วยเสียงสำคัญใดในภาษาไทยที่ยากต่อการเรียนรู้บ้าง ผลการศึกษาผู้เรียนชาวญี่ปุ่นระบุว่าเสียงวรรณยุกต์เป็นเสียงที่ยากในการเรียนรู้ทั้งด้านการฟังและการออกเสียง ผลการสำรวจ (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ก) เป็นดังนี้

ปัญหาด้านการฟังเสียงวรรณยุกต์ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นคิดว่าเสียงวรรณยุกต์ที่ฟังยากที่สุดจากมากไปน้อยตามลำดับ ได้แก่ เสียงวรรณยุกต์เอก, เสียงวรรณยุกต์ตรี, เสียงวรรณยุกต์จัตวา, เสียงวรรณยุกต์โท และ เสียงวรรณยุกต์ที่ฟังได้ง่ายที่สุด ได้แก่ เสียงวรรณยุกต์สามัญ

สำหรับปัญหาด้านการออกเสียงวรรณยุกต์ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นคิดว่าเสียงวรรณยุกต์ที่ออกเสียงยากที่สุดจากมากไปน้อยตามลำดับ ได้แก่ เสียงวรรณยุกต์ตรี, เสียงวรรณยุกต์เอก, เสียงวรรณยุกต์จัตวา และ เสียงวรรณยุกต์ที่ออกเสียงได้ง่ายที่สุด ได้แก่ เสียงวรรณยุกต์โท และ เสียงวรรณยุกต์สามัญ

จากผลการศึกษาของ ไดโกะ นาคาโนะ (Daigo Nakano) และสุนทรี คันธรรมพันธ์ (2559)

สรุปได้ว่า เสียงวรรณยุกต์ที่ยากที่สุดในการฟังได้แก่เสียงวรรณยุกต์เอก และ เสียงวรรณยุกต์ตรี ส่วนเสียงที่ง่ายที่สุดในการฟังได้แก่เสียงวรรณยุกต์สามัญ สำหรับเสียงวรรณยุกต์ที่ออกเสียงได้ยากที่สุดได้แก่เสียงวรรณยุกต์ตรี และเสียงวรรณยุกต์เอก ส่วนเสียงที่ออกเสียงได้ง่ายที่สุดได้แก่เสียงวรรณยุกต์สามัญ และ เสียงวรรณยุกต์โท ผลการศึกษาเรื่องปัญหาในการเรียนรู้ของเสียงวรรณยุกต์นี้จะช่วยแนะแนวทางการสร้างแบบฝึกเพื่อช่วยแก้ไขจุดบกพร่องได้ นอกจากงานของ ไดโกะ นาคานะ (Daigo Nakano) และสุนทรี คันธรรมพันธ์ (2559) แล้ว ผู้วิจัยยังได้ศึกษาจากงานวิจัยชิ้นอื่น ๆ จาก พรศรี ไรท์ (Pornsri Wright, 2014) และธนภัทร สินธวาชีวะ (2552) ดังนี้

พรศรี ไรท์ (Pornsri Wright, 2014) ศึกษาลักษณะการออกเสียงวรรณยุกต์ผิดของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น มีสมมติฐานของงานวิจัย 4 ข้อ ได้แก่

1. การออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยทั้ง 5 เสียงของผู้เรียนชาวญี่ปุ่นมีความยากง่ายในการออกเสียงวรรณยุกต์แต่ละเสียงแตกต่างกัน
2. ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นสามารถออกเสียง “วรรณยุกต์เปลี่ยนระดับ” (เสียงวรรณยุกต์โท และ จัตวา) ได้ดีกว่าออกเสียง “วรรณยุกต์คงระดับ” (เสียงวรรณยุกต์สามัญ เอก และตรี)
3. เสียงวรรณยุกต์ที่ชาวญี่ปุ่นออกเสียงได้ยากที่สุดคือเสียงวรรณยุกต์ตรี ในขณะที่เสียงที่ออกเสียงได้ดีที่สุดคือเสียงวรรณยุกต์โท
4. ในการออกเสียงวรรณยุกต์ผิด ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นมักจะออกเสียงวรรณยุกต์โทแทนที่เสียงที่ถูกต้องมากที่สุด และออกเสียงวรรณยุกต์ตรีแทนที่เสียงที่ถูกต้องน้อยที่สุด

กลุ่มตัวอย่างของงานวิจัย คือผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่นที่เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยคันดะศึกษานานาชาติ (Kanda University of International Studies) จำนวน 32 คน แบ่งเป็นนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยชั้นปี 1 จำนวน 16 คน และนักศึกษาวิชาโทภาษาไทย จำนวน 16 คน อายุตั้งแต่ 18 ถึง 21 ปี แต่ละกลุ่มมีนักศึกษาชาย จำนวน 2 คน และนักศึกษาหญิง จำนวน 14 คน

เครื่องมือในการเก็บข้อมูลในการทำวิจัย คือคำศัพท์พยางค์เดียว 100 คำ ซึ่งประกอบด้วยเสียงวรรณยุกต์ 5 เสียง จำนวนเสียงละ 20 คำ คำศัพท์เหล่านี้เลือกมาจากตำรา “Try Thai” ที่พรศรี ไรท์ (Pornsri Wright) เป็นผู้แต่ง เขียนคำศัพท์โดยใช้ตัวอักษรไทย ไม่ใช้สัทอักษร

วิธีการเก็บข้อมูลเริ่มจากการบันทึกเสียงของคำศัพท์ของผู้เรียนในเวลาสอบปลายภาค ใช้

เวลาคนละ 8 นาที โดยแจ้งให้ผู้เรียนทราบว่า การบันทึกเสียงนี้เป็นส่วนหนึ่งของการสอบปลายภาค พรศรี ไรท์ (Pornsri Wright, 2014) พิจารณาเสียงที่ผู้เรียนออกเสียงว่าเป็นเสียงวรรณยุกต์ใด ในขณะที่เดียวกับที่ให้ผู้เรียนออกเสียงวรรณยุกต์ หลังจากการตัดสินใจด้วยการรับฟังเสียงจากผู้เรียนโดยตรงแล้ว พรศรี ไรท์ (Pornsri Wright, 2014) จะตรวจเสียงที่บันทึกไว้จากผู้เรียนซ้ำอีกครั้งหนึ่ง เพื่อดูว่าเมื่อผู้เรียนออกเสียงวรรณยุกต์ผิดแล้วผู้เรียนจะนำเสียงวรรณยุกต์ใดมาชี้แทนบ้าง หลังจากการตรวจเสียงทั้ง 2 ครั้งแล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม ANOVA และ Post-hoc Tukey's tests เพื่อทดสอบค่าสมมติฐานว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญหรือไม่

ตาราง 1 จำนวนครั้งในการออกเสียงวรรณยุกต์แทนเสียงที่ถูกต้อง

(ดัดแปลงจากพรศรี ไรท์ (Pornsri Wright, 2014: 376 (แปลโดย ไคโกะ นาคานิโนะ (Daigo Nakano))

อัตราค่าเฉลี่ยการออกเสียงวรรณยุกต์ของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น						
เสียงวรรณยุกต์เป้าหมาย	T1	T2	T3	T4	T5	Total
T1	84.06%	0%	8.59%	0.15%	7.18%	100%
T2	3.28%	81.09%	8.12%	2.03%	5.46%	100%
T3	5%	0%	90.15%	0.31%	4.53%	100%
T4	15.46%	0%	5.62%	65.15%	13.75%	100%
T5	7.81%	0.31%	6.25%	0%	85.62%	100%

อัตราค่าเฉลี่ยการออกเสียงวรรณยุกต์ของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น						
เสียงวรรณยุกต์เป้าหมาย	T1	T2	T3	T4	T5	Total
T1	88.44%	0%	6.56%	0%	5%	100%
T2	2.18%	90%	4.68%	0%	3.12%	100%
T3	3.12%	0%	94.68%	0%	2.19%	100%
T4	12.50%	0%	5.62%	66.87%	15%	100%
T5	5.31%	0%	1.87%	0%	92.81%	100%

อัตราค่าเฉลี่ยการออกเสียงวรรณยุกต์ของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น						
เสียงวรรณยุกต์เป้าหมาย	T1	T2	T3	T4	T5	Total
T1	79.68%	0%	10.62%	0.31%	9.37%	100%
T2	4.37%	72.18%	11.56%	4.06%	7.81%	100%
T3	6.87%	0%	85.62%	0.62%	6.87%	100%
T4	18.43%	0%	5.62%	63.43%	12.50%	100%
T5	10.31%	0.62%	10.62%	0%	78.43%	100%

T1=วรรณยุกต์สามัญ T2=วรรณยุกต์เอก T3=วรรณยุกต์โท T4=วรรณยุกต์ตรี T5=วรรณยุกต์จัตวา

ผลการวิจัยพบว่าเมื่อดูค่าเฉลี่ยคะแนนโดยรวมของทั้งสองกลุ่มแล้ว เสียงวรรณยุกต์ที่ผู้เรียนพูดได้ดีที่สุด คือเสียงวรรณยุกต์โท เสียงวรรณยุกต์จัตวา เสียงวรรณยุกต์สามัญ เสียงวรรณยุกต์

เอก และเสียงวรรณยุกต์ตรี ตามลำดับ นั่นคือเสียงวรรณยุกต์ที่มีข้อผิดพลาดมากที่สุด คือเสียงวรรณยุกต์ตรี

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มวิชาเอกและกลุ่มวิชาโทแล้วพบว่า ทั้ง 2 กลุ่มมีข้อผิดพลาดทั้งส่วนที่เหมือนกัน และส่วนที่ต่างกัน เช่น ทั้ง 2 กลุ่มมีข้อผิดพลาดในการออกเสียงวรรณยุกต์ตรีมากที่สุด และมีปัญหาในการออกเสียงวรรณยุกต์โทน้อยที่สุด แต่ลำดับเสียงวรรณยุกต์ที่กลุ่มวิชาเอกภาษาไทยสามารถออกเสียงได้ดี ตามลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ เสียงวรรณยุกต์โท เสียงวรรณยุกต์จัตวา เสียงวรรณยุกต์เอก เสียงวรรณยุกต์สามัญ และเสียงวรรณยุกต์ตรี ส่วนกลุ่มวิชาโทสามารถออกเสียงได้ดีจากมากไปน้อย ได้แก่ เสียงวรรณยุกต์โท เสียงวรรณยุกต์สามัญ เสียงวรรณยุกต์จัตวา เสียงวรรณยุกต์เอก และเสียงวรรณยุกต์ตรี

เมื่อวิเคราะห์ข้อผิดพลาดของแต่ละเสียงวรรณยุกต์แล้ว พบว่าผู้เรียนมีแนวโน้มในการใช้เสียงวรรณยุกต์อื่นแทนที่เสียงวรรณยุกต์ที่ถูกต้อง เช่น เสียงวรรณยุกต์สามัญผู้เรียนมักออกเสียงแทนที่ด้วยเสียงวรรณยุกต์โท เสียงวรรณยุกต์เอกผู้เรียนมักออกเสียงแทนที่ด้วยเสียงวรรณยุกต์โทหรือจัตวา เสียงวรรณยุกต์โทและตรีผู้เรียนมักออกเสียงแทนที่ด้วยวรรณยุกต์สามัญและจัตวา และผู้เรียนมักออกเสียงวรรณยุกต์จัตวาแทนที่ด้วยเสียงวรรณยุกต์สามัญและโท

ผลการวิจัยที่พบในเสียงวรรณยุกต์แต่ละเสียง พรศรี ไรท์ (Pornsri Wright, 2014) ได้อธิบายโดยเรียงลำดับหัวข้อตามความยากง่ายในการออกเสียงวรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น จากการออกเสียงยากที่สุดไปง่ายที่สุดไว้ ดังนี้

1. เสียงวรรณยุกต์ตรี ผู้เรียนมีข้อผิดพลาดในการออกเสียงวรรณยุกต์ตรีมากที่สุด ถือเป็นเสียงวรรณยุกต์ที่ยากที่สุดสำหรับผู้เรียน และเมื่อผู้เรียนออกเสียงวรรณยุกต์อื่น ๆ ผิด พบว่าผู้เรียนแทบจะไม่ได้ออกเสียงวรรณยุกต์ตรีเพื่อมาแทนที่การออกเสียงวรรณยุกต์อื่น ๆ ที่ออกเสียงผิดไปเลย

2. เสียงวรรณยุกต์เอก จำนวนข้อผิดพลาดในการออกเสียงวรรณยุกต์เอกของผู้เรียนแตกต่างจากเสียงวรรณยุกต์สามัญ โท และจัตวาอย่างไม่มีนัยสำคัญ แต่กลับพบว่าเสียงวรรณยุกต์เอกไม่ได้ถูกนำมาใช้แทนที่การออกเสียงวรรณยุกต์อื่นเมื่อมีการออกเสียงวรรณยุกต์อื่น ๆ ผิด และการออกเสียงวรรณยุกต์เอกของกลุ่มวิชาโทภาษาไทยและกลุ่มวิชาเอกภาษาไทยพบจำนวนข้อผิดพลาดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ คือ กลุ่มวิชาโทภาษาไทยมีข้อผิดพลาดในการออกเสียงวรรณยุกต์เอกมากกว่ากลุ่มวิชาเอกภาษาไทย

3. เสียงวรรณยุกต์สามัญ จำนวนข้อผิดพลาดในการออกเสียงวรรณยุกต์สามัญของผู้เรียนแตกต่างจากเสียงวรรณยุกต์โทและจัตวาอย่างไม่มีนัยสำคัญ และยังพบว่าการออกเสียงวรรณยุกต์สามัญเพื่อใช้แทนการออกเสียงวรรณยุกต์อื่นเมื่อออกเสียงวรรณยุกต์อื่น ๆ ผิดไปก็แตกต่างจากการออกเสียงวรรณยุกต์โทและจัตวา เพื่อใช้แทนการออกเสียงวรรณยุกต์อื่นเมื่อออกเสียงวรรณยุกต์อื่น ๆ

ผิดไปอย่างไม่มีนัยสำคัญ นอกจากนี้หากเปรียบเทียบการออกเสียงระหว่างกลุ่มวิชาเอกภาษาไทยและกลุ่มวิชาโทภาษาไทย พบว่าทั้งจำนวนข้อผิดและการออกเสียงวรรณยุกต์สามัญเพื่อไปใช้แทนการออกเสียงวรรณยุกต์อื่น ๆ เมื่อออกเสียงวรรณยุกต์อื่นผิดไปนั้น ผู้เรียนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

4. เสียงวรรณยุกต์จัตวา จำนวนข้อผิดในการออกเสียงวรรณยุกต์จัตวาของผู้เรียนแตกต่างจากเสียงวรรณยุกต์โทและสามัญอย่างไม่มีนัยสำคัญ แต่ผู้เรียนออกเสียงวรรณยุกต์จัตวาเพื่อมาแทนเสียงวรรณยุกต์ตรีเมื่อออกเสียงตรีผิดไป มากกว่าที่ผู้เรียนจะออกเสียงวรรณยุกต์จัตวาเพื่อมาแทนเสียงเอกเมื่อออกเสียงวรรณยุกต์เอกผิดไป นอกจากนี้หากเปรียบเทียบการออกเสียงระหว่างกลุ่มวิชาเอกภาษาไทยและกลุ่มวิชาโทภาษาไทย พบว่าในการออกเสียงวรรณยุกต์จัตวากลุ่มวิชาโทภาษาไทยและกลุ่มวิชาเอกภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ คือ กลุ่มวิชาโทภาษาไทยออกเสียงวรรณยุกต์จัตวาผิดมากกว่ากลุ่มวิชาเอกภาษาไทย

5. เสียงวรรณยุกต์โท ผู้เรียนมีข้อผิดในการออกเสียงวรรณยุกต์โทน้อยที่สุด และในบรรดาเสียงวรรณยุกต์สามัญ โท และจัตวาซึ่งได้ถูกนำมาใช้ออกเสียงแทนเมื่อออกเสียงวรรณยุกต์อื่น ๆ ผิดไปนั้น พบว่าในเสียงวรรณยุกต์สามเสียงนี้ เสียงวรรณยุกต์โทจะถูกนำไปใช้ออกเสียงแทนการออกเสียงวรรณยุกต์อื่นเมื่อออกเสียงวรรณยุกต์อื่น ๆ ผิดไปน้อยที่สุด แต่สำหรับการออกเสียงวรรณยุกต์เอก เมื่อผู้เรียนออกเสียงวรรณยุกต์เอกผิดไป มักออกเสียงวรรณยุกต์โทเพื่อมาแทนเสียงวรรณยุกต์เอกมากที่สุด

งานวิจัยนี้ได้ผลถูกต้องตามสมมติฐานข้อ 1, 2 และ 3 ดังที่คาดการณ์ไว้ แต่ข้อ 4 ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือในการออกเสียงวรรณยุกต์ผิด พบว่าผู้เรียนชาวญี่ปุ่นนำเสียงวรรณยุกต์สามัญและจัตวามาใช้ออกเสียงแทนเสียงวรรณยุกต์อื่นที่ถูกต้องมากกว่าการใช้เสียงวรรณยุกต์โท และผู้เรียนใช้เสียงวรรณยุกต์เอกแทนที่เสียงวรรณยุกต์ที่ถูกต้องน้อยกว่าการใช้เสียงวรรณยุกต์ตรีแทนที่เสียงวรรณยุกต์ที่ถูกต้อง

ในงานวิจัยของพรศรี ไรท์ (Pornsri Wright, 2014) เลือกเขียนคำศัพท์โดยใช้ตัวอักษรไทย ไม่ใช่สัทอักษร ซึ่งบางครั้งอักษรหรือวรรณยุกต์ที่กำกับอาจทำให้เกิดความสับสนในการฟังหรือการออกเสียงได้ เพื่อให้มั่นใจว่าผู้เรียนเข้าใจเสียงได้ถูกต้องและหลีกเลี่ยงปัญหาการผันวรรณยุกต์จากการอ่านตัวอักษรไทยไม่ถูกต้องของผู้เรียน ผู้วิจัยจึงนำสัทอักษรมาประกอบในการสร้างแบบฝึกโดยไม่ใช้ตัวอักษรไทยเป็นหลัก

จะเห็นได้ว่าการวิเคราะห์เสียงของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่นในงานของพรศรี ไรท์ (Pornsri Wright, 2014) ใช้วิธีการรับรู้ด้วยโสตสัทศาสตร์ คือ วิเคราะห์เสียงจากการฟัง นอกเหนือจาก

การวิเคราะห์เสียงทางโสตสัทศาสตร์แล้ว การวิเคราะห์เสียงทางกลสัทศาสตร์ก็เป็นอีกวิธีการหนึ่งที่สามารถนำมาใช้วิเคราะห์เสียงได้ ตัวอย่างผลงานการวิเคราะห์เสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยด้วยวิธีการทางโสตสัทศาสตร์ควบคู่กับกลสัทศาสตร์ ได้แก่ ธนภัทร สินธวาชีวะ (2552) ดังจะกล่าวในรายละเอียดต่อไป

ธนภัทร สินธวาชีวะ (2552) ได้ศึกษาเรื่องวรรณยุกต์ภาษาไทยกรุงเทพฯ ที่ออกเสียงโดยคนญี่ปุ่นด้วยวิธีทางกลสัทศาสตร์และการรับรู้ งานวิจัยนี้มีจุดประสงค์ในการศึกษาวรรณยุกต์ทั้ง 5 เสียงที่ออกเสียงโดยกลุ่มตัวอย่างคนญี่ปุ่นและกลุ่มควบคุมคนไทย ธนภัทร สินธวาชีวะ (2552) แบ่งกลุ่มคนญี่ปุ่นออกเป็น 2 กลุ่มย่อยตามประสบการณ์ทางภาษาไทย ได้แก่ กลุ่มคนญี่ปุ่นที่มีประสบการณ์ภาษาไทยมาก (JH) และกลุ่มคนญี่ปุ่นที่มีประสบการณ์ภาษาไทยน้อย (JL) ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนกลุ่มละ 5 คนรวมกลุ่มควบคุมคนไทย 5 คนที่เป็นกลุ่มเปรียบเทียบการออกเสียงวรรณยุกต์แล้วทั้งหมด 15 คนซึ่งเป็นเพศชายเท่านั้น อายุระหว่าง 19-34 ปี ธนภัทร สินธวาชีวะ (2552) แบ่งบริบทการออกเสียงเป็น 2 บริบท ได้แก่ บริบทการออกเสียงแบบคำพยางค์เดียวในคำพูดเดี่ยว และบริบทการออกเสียงคำพยางค์เดียวในคำพูดต่อเนื่อง ซึ่งธนภัทร สินธวาชีวะ (2552) ออกแบบให้คำทดสอบปรากฏในรายการประโยค งานวิจัยนี้แบ่งการศึกษาวรรณยุกต์ออกเป็น 2 ส่วน คือการศึกษาด้วยวิธีทางกลสัทศาสตร์ และการศึกษาการรับรู้ ในการศึกษาวรรณยุกต์ด้วยวิธีการทางกลสัทศาสตร์แบ่งประเด็นในการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ประเด็น ได้แก่ ค่าความถี่มูลฐานพิสัย ค่าความถี่มูลฐาน และค่าระยะเวลา ในการศึกษาการรับรู้เสียงวรรณยุกต์ กำหนดให้ผู้ฟังคนไทยเป็นผู้ตัดสินว่าเสียงวรรณยุกต์ที่ออกเสียงโดยตัวแทนของกลุ่มคนญี่ปุ่นที่มีประสบการณ์ภาษาไทยมาก และโดยตัวแทนของกลุ่มคนญี่ปุ่นที่มีประสบการณ์ภาษาไทยน้อยว่าเป็นเสียงวรรณยุกต์ใด

ผลการศึกษาด้วยวิธีทางกลสัทศาสตร์ ปรากฏว่ากลุ่มคนญี่ปุ่น JH สามารถออกเสียงวรรณยุกต์ทั้ง 5 เสียงแยกออกจากกันได้อย่างชัดเจนในคำพูดเดี่ยว ยกเว้นบางคนที่ออกเสียงวรรณยุกต์สามัญและวรรณยุกต์เอกค่อนข้างใกล้เคียงกัน และในคำพูดต่อเนื่องคู่เสียงวรรณยุกต์สามัญและเสียงวรรณยุกต์เอก รวมถึงคู่เสียงวรรณยุกต์ตรีและเสียงวรรณยุกต์จัตวาเป็นคู่เสียงวรรณยุกต์ที่คนญี่ปุ่น JH ส่วนใหญ่มีปัญหา เนื่องจากไม่สามารถออกเสียงให้แยกออกจากกันได้อย่างชัดเจน

ส่วนกลุ่มคนญี่ปุ่น JL สามารถออกเสียงวรรณยุกต์ในคำพูดเดี่ยวทั้ง 5 เสียงได้ดี และแยกเสียงแต่ละวรรณยุกต์ออกจากกันได้อย่างชัดเจน แต่มีบางคนที่ยกเสียงวรรณยุกต์สามัญและวรรณยุกต์เอกค่อนข้างใกล้เคียงกัน แต่การออกเสียงวรรณยุกต์ในคำพูดต่อเนื่อง กลุ่มคนญี่ปุ่น JL มีความสับสนในการออกเสียงเป็นอย่างมาก กล่าวคือบางคนออกเสียงวรรณยุกต์ตรีซึ่งมีสัทลักษณะเป็นเสียงกลางขึ้นโดยใช้สัทลักษณะที่เป็นเสียงกลางระดับแทนที่ อาจทำให้สับสนกับวรรณยุกต์สามัญซึ่งมีสัทลักษณะคล้ายคลึงกันได้ บางคนมีความสับสนระหว่างการออกเสียงวรรณยุกต์สามัญกับวรรณยุกต์เอก โดยออกเสียงวรรณยุกต์ทั้งสองเสียงใกล้เคียงกันมาก อีกทั้งออกเสียงวรรณยุกต์เอกโดยใช้ระดับเสียงที่สูงกว่าวรรณยุกต์สามัญ

ผลการทดสอบการรับรู้ พบว่าในคำพูดเดี่ยวผู้ฟังซึ่งเป็นคนไทยจำนวน 30 คน สามารถรับรู้วรรณยุกต์ที่ออกเสียงโดยตัวแทนของทั้งกลุ่ม JH และกลุ่ม JL ได้ดี แต่มีวรรณยุกต์สามัญซึ่งผู้ฟังรับรู้ได้ถูกต้องน้อยกว่าวรรณยุกต์อื่นเล็กน้อย โดยผู้ฟังรับรู้ผิดเป็นวรรณยุกต์เอก แสดงว่าออกเสียงวรรณยุกต์สามัญกับวรรณยุกต์เอกแยกออกจากกัน得不ชัดเจน สำหรับในคำพูดต่อเนื่องพบว่าผู้ฟังรับรู้วรรณยุกต์ที่ออกเสียงโดยตัวแทนคนกลุ่ม JH ได้ถูกต้องน้อยกว่ากลุ่ม JL โดยผู้ฟังรับรู้วรรณยุกต์สามัญผิดเป็นวรรณยุกต์เอก และรับรู้วรรณยุกต์ตรีผิดเป็นวรรณยุกต์จัตวา เนื่องจากเป็นคู่เสียงวรรณยุกต์ที่มีระดับเสียงใกล้เคียงกัน ผลการทดสอบการรับรู้โดยคนไทย แสดงว่าผู้เรียนชาวญี่ปุ่นมีปัญหาในการออกเสียงคู่เสียงวรรณยุกต์ที่มีระดับเสียงใกล้เคียงกัน

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสรุปว่าปัญหาการออกเสียงวรรณยุกต์นั้น ไม่ว่าจะเป็นมีระยะเวลาในการเรียนภาษาไทย หรือประสบการณ์ในการใช้ภาษาไทยมากน้อยเพียงใด ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นก็จะมีปัญหาในการออกเสียงอยู่ ดังนั้นงานวิจัยครั้งนี้จึงใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เรียนชาวญี่ปุ่นโดยไม่กำหนดระยะเวลาในการเรียนว่ามีประสบการณ์มากหรือน้อย แต่คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างในการทดลองด้วยการใช้แบบทดสอบก่อนฝึก เพื่อคัดเลือกผู้เรียนที่มีปัญหาการออกเสียงวรรณยุกต์เป็นกลุ่มตัวอย่างสำหรับงานวิจัยนี้

ผลสรุปงานวิจัยของทั้ง 3 เรื่องดังกล่าวเกี่ยวกับการเรียนรู้เสียงวรรณยุกต์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ปัญหาการออกเสียงวรรณยุกต์ในคำพูดเดี่ยวของผู้เรียนชาวญี่ปุ่นตามผลงานวิจัยของพรศรี ไรท์ (Pornsri Wright, 2014) พบว่าเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยทั้ง 5 เสียงมีความยากง่าย

ในการออกเสียงแตกต่างกัน และมีข้อผิดในการออกเสียง “วรรณยุกต์คงระดับ” มากกว่า “วรรณยุกต์เปลี่ยนระดับ” เสียงวรรณยุกต์ที่ออกเสียงได้ดีที่สุดคือเสียงวรรณยุกต์โท และออกเสียงได้ถูกต้องน้อยที่สุดคือเสียงวรรณยุกต์ตรี นอกจากนี้ผู้เรียนยังมีแนวโน้มในการออกเสียงวรรณยุกต์ผิด โดยผู้เรียนมักจะนำเสียงวรรณยุกต์สามัญและจัตวามาใช้แทนมากที่สุด และผู้เรียนใช้เสียงวรรณยุกต์เอกมาใช้แทนน้อยที่สุดในการออกเสียงวรรณยุกต์ผิด

ส่วนปัญหาการออกเสียงวรรณยุกต์ในคำพูดต่อเนื่องสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น ตามผลงานวิจัยของธนภัทร สินธวาชีวะ (2552) พบว่าชาวญี่ปุ่นมีข้อบกพร่องในการออกเสียงวรรณยุกต์คำพูดต่อเนื่องมากกว่าคำพูดเดี่ยว และมักมีปัญหาในการออกเสียงวรรณยุกต์ที่มีระดับเสียงใกล้เคียงกันได้แก่ คู่เสียงวรรณยุกต์สามัญกับเอกและคู่เสียงวรรณยุกต์ตรีกับจัตวา โดยเฉพาะระหว่างวรรณยุกต์สามัญและวรรณยุกต์เอกเกิดความสับสนมากที่สุด ซึ่งผู้วิจัยคิดว่าเกี่ยวข้องกับระบบเสียงภาษาญี่ปุ่น ซึ่งณัฐจิรา ทับทิม (2557) กล่าวไว้ว่าระบบเสียงภาษาญี่ปุ่นมีแนวโน้มการออกเสียงระดับสูง-ต่ำ หรือ ต่ำ-สูง สลับกันเสมอ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงพิจารณาว่าเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นไม่สามารถออกเสียงคำในภาษาไทยที่มีระดับเสียงเท่าหรือใกล้เคียงกันได้บริบทต่อเนื่อง

ผู้วิจัยสรุปแนวคิดและประเด็นสำคัญในการสร้างแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่นในตาราง ดังต่อไปนี้

ตาราง 2 ประเด็นสำคัญของงานวิจัยที่นำมาใช้เป็นแนวคิดหลักในการสร้างแบบฝึก

ผู้แต่ง	ประเด็นสำคัญ	แนวคิดที่ใช้ในการวิจัย
ณัฐจิรา ทับทิม (2557)	การออกเสียงสูงต่ำในภาษาญี่ปุ่น เสียงแรกกับเสียงที่สองจะต้องมีเสียงสูงต่ำที่ต่างกันเสมอ	1. เน้นฝึกเสียง “วรรณยุกต์คงระดับ” ในการออกเสียงคำสองพยางค์ที่เสียงวรรณยุกต์คงระดับต่อเนื่องกันไป 2. เน้นฝึกคู่เสียงวรรณยุกต์ที่มีระดับเสียงใกล้เคียงกัน
Masayoshi Shibatani (1990)	การเปลี่ยนแปลงของระดับเสียงที่เกิดขึ้นจะอยู่ในหน่วยระดับโมระ โมระแรกกับโมระต่อไปต้องเป็นระดับเสียงสูงต่ำต่างกันเสมอ	
Shinichi Tanaka, Haruo Kubozono (2008)	รูปแบบการออกเสียงสูงต่ำในภาษาญี่ปุ่นมี 4 รูปแบบ ซึ่งลักษณะเสียงแรกกับเสียงที่สองจะต้องมีเสียงสูงต่ำที่ต่างกันเสมอ	
Pomsri Wright (2014)	1. ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นมีปัญหาการออกเสียงวรรณยุกต์ตรี มากที่สุดในการออกเสียง 2. ผู้เรียนมีปัญหาวรรณยุกต์คงระดับมากกว่าวรรณยุกต์เปลี่ยนระดับในการออกเสียง	เน้นฝึกเสียง “วรรณยุกต์คงระดับ” โดยเฉพาะวรรณยุกต์เอกและวรรณยุกต์ตรี
ธนภัทร สินธวาชีวะ (2552)	ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นมีปัญหาการออกเสียงวรรณยุกต์ที่มีระดับเสียงใกล้เคียงกันได้แก่ 1. คู่วรรณยุกต์สามัญกับวรรณยุกต์เอก 2. คู่วรรณยุกต์ตรีกับวรรณยุกต์จัตวา	1. เน้นฝึกคู่เสียงวรรณยุกต์สามัญกับวรรณยุกต์เอก 2. เน้นฝึกคู่เสียงวรรณยุกต์ตรีกับวรรณยุกต์จัตวา
นันทนา รณเกียรติ (2554)	คำพูดต่อเนื่องของภาษาไทยอาจมีการเปลี่ยนแปลงระดับเสียงสูงต่ำตามสถานการณ์ในการสนทนาหรือลีลาการพูดของแต่ละคนมีความแตกต่างระหว่างเสียงตามอักขรวิธีและเสียงธรรมชาติที่คนไทยพูด	เน้นฝึกการออกเสียงแต่ละเสียงของวรรณยุกต์ทั้ง 5 เสียงในคำศัพท์ระดับคำเดียว

จากผลการสำรวจเบื้องต้นเกี่ยวกับเสียงวรรณยุกต์ที่ยากในการฟังและการออกเสียงของผู้วิจัย และการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับระบบเสียงภาษาญี่ปุ่น และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวรรณยุกต์ภาษาไทยโดยกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เรียนชาวญี่ปุ่นข้างต้น งานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงจะสร้างแบบฝึกโดยใช้คำอธิบายของณัฐริกา ทัศนิต (2557), มาซาโยชิ ชิบาทานิ (Masayoshi Shibatani, 1990) และ ซินอิชิ ทานากะ และ ฮารุโอะ คูโบซึโนะ (Shinichi Tanaka; & Haruo Kubozono, 2008 (และผลการวิจัยของพรศรี ไรท์) Pornsri Wright, 2014 (และธนภัทร สนิทวาชีวะ (2552) เป็นแนวคิดในการเลือกเนื้อหาของแบบฝึกวรรณยุกต์เพื่อการพัฒนาทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น โดยเน้นแก้ไขปัญหาของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น 3 ประเด็นหลักได้แก่ 1 เน้นฝึกเสียง . วรรณยุกต์เอกและวรรณยุกต์ตรี 2 เน้นฝึกคู่เสียงวรรณยุกต์ . สามัญกับวรรณยุกต์เอกและเน้นฝึกคู่เสียงวรรณยุกต์ตรีกับวรรณยุกต์จัตวาที่มีระดับเสียงใกล้เคียงกัน 3 "วรรณยุกต์คงระดับ" เน้นฝึกเสียง . ในการออกเสียงคำสองพยางค์ที่เสียงวรรณยุกต์คงระดับต่อเนื่องกันไป

นอกจากนี้ ในการสร้างแบบฝึกครั้งนี้จะเน้นฝึกเสียงวรรณยุกต์แต่ละเสียงทั้ง 5 เสียงในคำศัพท์ระดับคำหนึ่งพยางค์และสองพยางค์เท่านั้น ซึ่งเป็นระดับพื้นฐานในการฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทย ผู้วิจัยไม่ใช้คำพูดต่อเนื่องเป็นส่วนประกอบของเนื้อหาแบบฝึกเนื่องจากคำพูดต่อเนื่องในภาษาไทย อาจมีการเปลี่ยนแปลงระดับเสียงสูงต่ำตามสถานการณ์ในการสนทนาหรือลีลาการพูดของแต่ละคนกรณีกรณี นันทนา , 2554: 149 (จึงอาจจะทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสนในความแตกต่างระหว่างเสียงตามอักขรวิธีและเสียงธรรมชาติที่คนไทยพูด ดังนั้นงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงไม่ใช้คำพูดต่อเนื่อง เลือกใช้คำศัพท์เฉพาะระดับคำหนึ่งพยางค์และคำสองพยางค์ในการสร้างแบบฝึก ซึ่งสามารถออกเสียงตามอักขรวิธีได้ มีเสียงที่เป็นมาตรฐาน ประเมินความถูกต้องได้ชัดเจน

2.2.2 ปัญหาเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยของผู้เรียนต่างชาติอื่นๆ

ผู้วิจัยศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวรรณยุกต์ภาษาไทยที่ได้มีการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจากคนต่างชาติ 5 เรื่อง ได้แก่ เหงียน ถิ เวิน จี (Nguyen Thi Van Chi, 2549), ธนิภาญจน์ ชิงค์ (2550), กันตินันท์ เพ็ญสุพรรณ (2557), สิริกร จิเจริญ (2554) และ ฑูณ ฟอง ชาง (Tuan Fong-Sheng, 2555) ดังต่อไปนี้

เหงียน ถิ เวิน จี (Nguyen Thi Van Chi, 2549) ได้ทำงานวิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบ ลักษณะทางกลศาสตร์ของเสียงวรรณยุกต์ไทยที่ชาวเวียดนามออกเสียงตามประสบการณ์ทาง ภาษา โดยมีความมุ่งหมายของงานวิจัย คือ 1. เพื่อศึกษาค่าความถี่มูลฐานของเสียงวรรณยุกต์ไทยใน การออกเสียงของชาวเวียดนามระหว่างกลุ่มที่มีประสบการณ์การเรียนต่างกัน 2. เพื่อศึกษาค่าความถี่ มูลฐานของเสียงวรรณยุกต์ไทยในการออกเสียงของชาวไทย และ 3. เพื่อเปรียบเทียบค่าความถี่มูลฐาน ของเสียงวรรณยุกต์ไทยในการออกเสียงระหว่างชาวเวียดนามทั้งสองกลุ่มและชาวไทย โดยใช้วิธีการ วิจัยเปรียบเทียบความสามารถการออกเสียงวรรณยุกต์ระหว่างผู้เรียนที่มีประสบการณ์มากกับน้อย และเปรียบเทียบการออกเสียงของกลุ่มคนไทย กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเป็นผู้หญิงที่อาศัยอยู่ในกรุง ฮานอย ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนที่มีประสบการณ์น้อยออกเสียงวรรณยุกต์ผิดมากกว่าผู้เรียนที่มี ประสบการณ์มาก สำหรับเสียงวรรณยุกต์ที่มีสัทลักษณะแตกต่างกันระหว่างการออกเสียงของคนไทย และการออกเสียงของคนเวียดนามที่มีประสบการณ์ทางภาษาน้อย และที่มีประสบการณ์ทางภาษา มาก ได้แก่ วรรณยุกต์เอกในพยางค์ตายสระเสียงสั้น วรรณยุกต์โทในพยางค์ตายสระเสียงยาว วรรณยุกต์ตรี และวรรณยุกต์จัตวา ส่วนวรรณยุกต์สามัญ วรรณยุกต์เอกในพยางค์เป็นและพยางค์ตาย สระเสียงยาว และวรรณยุกต์โทในพยางค์เป็น ในการออกเสียงของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มและออก เสียงของกลุ่มคนไทยจะมีสัทลักษณะของวรรณยุกต์ที่คล้ายคลึงกัน วรรณยุกต์เอกที่ปรากฏในพยางค์ ตายสระเสียงสั้น วรรณยุกต์โทในพยางค์ตายสระเสียงยาว วรรณยุกต์ตรี และวรรณยุกต์จัตวา เป็น วรรณยุกต์ที่มีปัญหาสำหรับคนเวียดนามที่มีประสบการณ์ทางภาษาน้อย ในขณะที่วรรณยุกต์เอกใน พยางค์ตายสระเสียงสั้น และวรรณยุกต์ตรีในพยางค์ตายเป็นวรรณยุกต์ที่มีปัญหาสำหรับคนเวียดนาม ที่มีประสบการณ์ทางภาษามาก

ธนิกานุจน์ ชิงค์ (2550) ศึกษาการออกเสียงวรรณยุกต์และสระในภาษาไทยของนักศึกษา ที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์การออกเสียงวรรณยุกต์และสระใน ภาษาไทย ของนักศึกษานานาชาติที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ เสียงวรรณยุกต์ที่ศึกษามีจำนวน 5 เสียง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษานานาชาติที่เรียนวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ จำนวน 12 คน ผลงานวิจัยปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างใช้รูปแปรจำนวน 6 รูปในการออกเสียงวรรณยุกต์แต่ละเสียง รูปแปร มาตรฐานเสียงวรรณยุกต์ทั้งหมดปรากฏในอัตราความถี่สูงสุดในการออกเสียงและมีความถี่เกิน 50% ยกเว้นเสียงวรรณยุกต์เอก รูปแปรมาตรฐานเสียงวรรณยุกต์สามัญมีความถี่สูงสุด (ร้อยละ 83.3)

สามารถสรุปได้ว่าสำหรับนักศึกษาที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ออกเสียงวรรณยุกต์สามัญได้ดีที่สุด ส่วนเสียงวรรณยุกต์ที่มีปัญหามากที่สุด คือเสียงวรรณยุกต์เอก

กันตินันท์ เพ็ญสุพรรณ (2557) ศึกษาเปรียบเทียบเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยกรุงเทพฯ ที่พูดโดยคนไทยและคนอินเดียที่พูดภาษาฮินดีเป็นภาษาแม่ โดยศึกษาปัจจัยเพศที่มีผลในการใช้ภาษา เก็บข้อมูลโดยใช้รายการคำที่เป็นคู่ของคำสระเสียงสั้นและสระเสียงยาวที่มีโครงสร้างพยางค์ใกล้เคียงกัน จำนวน 16 คู่ ปรากฏว่า การออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยกรุงเทพฯ ของคนไทยและคนอินเดียมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในทุกเสียงวรรณยุกต์ โดยคนอินเดียทั้งเพศหญิงและเพศชายมีค่าความถี่มูลฐานที่สูงกว่าคนไทย เมื่อพิจารณาถึงลักษณะของเสียงวรรณยุกต์ พบว่าคนอินเดียเพศหญิงมีลักษณะการออกเสียงคล้ายคนไทยมากกว่าคนอินเดียเพศชาย โดยเฉพาะการออกเสียงคำสระเสียงสั้นและในคำพยางค์ตาย และคนอินเดียเพศหญิงและเพศชายสามารถออกเสียงวรรณยุกต์เปลี่ยนระดับ ซึ่งได้แก่ เสียงวรรณยุกต์โท และเสียงวรรณยุกต์จัตวา ได้ดีกว่าวรรณยุกต์คงระดับ ซึ่งได้แก่ เสียงวรรณยุกต์สามัญ เสียงวรรณยุกต์เอก และเสียงวรรณยุกต์ตรี สำหรับเสียงวรรณยุกต์ที่ผู้เรียนชาวอินเดียออกเสียงได้ดีที่สุด คือเสียงวรรณยุกต์จัตวา

สิริกร จิเจริญ (2554) ได้ทำงานวิจัยเรื่องแบบฝึกการผันวรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มีความมุ่งหมายของงานวิจัยคือ 1. เพื่อสร้างแบบฝึกการผันวรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ 2. เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการผันวรรณยุกต์ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และ 3. เพื่อศึกษาความก้าวหน้าการผันวรรณยุกต์ของผู้เรียนโดยใช้แบบฝึก สิริกร จิเจริญ (2554) สร้างแบบฝึกขึ้นโดยเน้นการสอนผันวรรณยุกต์แล้วจัดการทดลองหาประสิทธิภาพโดยใช้นักเรียนอายุ 8-11 ปีที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ผลงานวิจัยพบว่าผู้เรียนได้คะแนนในการทดสอบสูงกว่าก่อนที่จะใช้แบบฝึกที่สร้างขึ้นในการเรียน สำหรับแบบฝึกชุดที่ผู้เรียนทำคะแนนกันได้มากที่สุด ได้แก่ แบบฝึกชุดที่ 1 การผันวรรณยุกต์อักษรกลางประสมสระเสียงยาว ส่วนแบบฝึกชุดที่ผู้เรียนทำคะแนนได้น้อยที่สุด ได้แก่ แบบฝึกชุดที่ 3 การผันวรรณยุกต์อักษรสูงประสมสระเสียงยาว

ถุน ฟอง ชาง (Tuan Fong-Sheng, 2555) ได้ทำงานวิจัยเรื่องแบบฝึกทักษะการฟังเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยออนไลน์สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ โดยมีความมุ่งหมาย 1. เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะการฟังเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยออนไลน์สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ 2. เพื่อหาประสิทธิภาพของ

แบบฝึกทักษะการฟังเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยออนไลน์สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ และ 3. เพื่อศึกษาพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนจากการฝึกโดยแบบฝึกทักษะการฟังเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยออนไลน์สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ วิธีที่ใช้ในงานวิจัยคือการสร้างแบบฝึกที่เน้นทักษะการฟังทางออนไลน์ โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการทดสอบ จำนวน 30 คน ผลงานวิจัยพบว่าหลังจากการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกที่สร้างขึ้นแล้ว ผู้เรียนได้คะแนนสูงกว่าก่อนที่จะใช้แบบฝึก สำหรับแบบฝึกชุดที่ผู้เรียนทำคะแนนกันได้มากที่สุด ได้แก่ ชุดที่ 4 เสียงวรรณยุกต์-อักษรสูงผสมสระเสียงสั้น ส่วนแบบฝึกชุดที่ผู้เรียนทำคะแนนได้น้อยที่สุด ได้แก่ ชุดที่ 6 เสียงวรรณยุกต์-อักษรต่ำผสมสระเสียงสั้น และชุดที่ 9 การผันวรรณยุกต์-อักษรสูงผสมสระเสียงยาวไม่มีตัวสะกด

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวรรณยุกต์ สรุปได้ว่าปัญหาการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยของคนต่างชาติดังกล่าวมีลักษณะและแนวโน้มของปัญหาหรือข้อบกพร่องที่เกิดมาจากความแตกต่างของระบบเสียงระหว่างภาษาไทยกับภาษาแม่ของผู้เรียน จึงเปลี่ยนไปตามลักษณะระบบเสียงของภาษาแม่ของผู้เรียนแต่ละชาติ ซึ่งย่อมจะต่างจากปัญหาของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น นอกจากนี้พบว่าทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์นี้ขึ้นอยู่กับระยะเวลาของประสบการณ์ในการเรียนของผู้เรียน แต่จะสังเกตได้ว่าไม่ว่าผู้เรียนจะมีประสบการณ์เรียนมากเพียงใด ผู้เรียนยังคงมีปัญหาในการออกเสียงวรรณยุกต์อยู่ ส่วนปัญหาด้านการฟังสามารถแก้ไขข้อบกพร่องได้โดยการใช้แบบฝึกทักษะการฟังเสียงวรรณยุกต์ และการออกเสียงวรรณยุกต์สามารถแก้ไขข้อบกพร่องได้โดยการใช้แบบฝึกทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงจะสร้างแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่นโดยเฉพาะ โดยไม่จำกัดระยะเวลาของประสบการณ์ในการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง แต่จะใช้แบบทดสอบก่อนฝึกเพื่อคัดเลือกผู้เรียนที่มีปัญหาในการฟังเสียงและการออกเสียงมาทดลองใช้แบบฝึกที่สร้างขึ้น เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องและพัฒนาทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น

2.3 การฝึกทักษะการฟังและการออกเสียง

ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงเพื่อนำมาใช้เป็นแนวคิดในการฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น ผู้วิจัยได้แบ่งเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการฝึกทักษะการฟังและการออกเสียง

ออกเป็น 2 หัวข้อ ได้แก่ 2.3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างการฝึกทักษะการฟังและการออกเสียง
2.3.2 ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียง ดังนี้

2.3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างการฝึกทักษะการฟังและการออกเสียง

ผู้วิจัยศึกษาขั้นตอนการฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อ
เหล่านี้ 3 เรื่อง ได้แก่ สุไร พงษ์ทองเจริญ (2525), เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2531) และดวงเดือน แสงชัย
(2533) ดังต่อไปนี้

ในการเรียนการสอนทักษะภาษาต่างประเทศ สุไร พงษ์ทองเจริญ (2525: 70) ได้แยกการ
สอนทักษะการฟังไว้เป็น 2 ชนิดคือ

1. การสอนฟังและการออกเสียง หมายถึง การฝึกให้ผู้เรียนได้ฟังเสียงและสำเนียงที่ถูกต้อง
ของคำหรือกลุ่มคำ รวมทั้งประโยค ทั้งนี้เพื่อให้จดจำเป็นต้นแบบในการพูดต่อไป
2. การฟังเพื่อความเข้าใจ หมายถึง การฝึกให้ผู้เรียนฟังบทเรียนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเสียง
คำศัพท์และโครงสร้างที่ผู้เรียนกำลังเรียนอยู่ โดยอาจจะฟังจากเทป ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้ฟังและทำ
ความเข้าใจอย่างแท้จริง

เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2531: 74) อธิบายว่าการพัฒนาทักษะการฟังจัดเป็นก้าวแรกที่จะ
นำไปสู่การพัฒนาการพูดที่ถูกต้องเพราะเป้าหมายของการพัฒนาทักษะการฟังภาษาต่างประเทศ คือ
ความเข้าใจภาษาพูดของเจ้าของภาษาในลักษณะปกติหมายถึง ด้วยอัตราความเร็วในการพูดปกติใน
สถานการณ์ต่าง ๆ ผู้สอนจึงควรหากิจกรรมที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฟังเสียงเพื่อให้ผู้เรียน
พัฒนาทักษะการพูดต่อไปได้ดีด้วย

ดวงเดือน แสงชัย (2533: 12) อธิบายทักษะการฟังว่า การฟังมี 2 ระดับ ได้แก่

1. ระดับเริ่มต้น จะเน้นไปในการฟังเสียง ให้ผู้เรียนจำเสียงได้ แล้วสามารถออกเสียงได้
ถูกต้อง รู้จักสังเกตและจับได้ว่าเสียงต่าง ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไร
2. ระดับการฟังประโยคและเรื่องราว เพื่อความเข้าใจ

การฝึกทักษะการฟังจึงประกอบไปด้วยการฟังเสียงพยางค์ คำศัพท์ ประโยค การสนทนา
และฟังเรื่องราวได้เข้าใจเป็นขั้นสุดท้าย

ในการพัฒนาทักษะการฟังและการออกเสียงอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้สอนจึงควรจะให้ผู้เรียนฝึกฝนตามขั้นตอนที่ถูกต้อง คือให้ฝึกฝนทักษะการฟังก่อนการพูด และทักษะการฟังเสียงวรรณยุกต์มีความสำคัญต่อการช่วยแก้ไขการออกเสียงวรรณยุกต์ให้ถูกต้อง ในการฝึกฟังเสียงจะให้ผู้เรียนฟังเสียงไปมาซ้ำหลายครั้งจนกระทั่งจำเสียงและรู้ความแตกต่างของเสียงได้โดยมุ่งไปสู่การพัฒนาทักษะการออกเสียงต่อไป ดังนั้นงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะทำตามขั้นตอนการฝึกทักษะเช่นนี้ในการสร้างแบบฝึกที่ให้ผู้เรียนฝึกฟังเสียงก่อน และตามด้วยการออกเสียงซึ่งเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น

2.3.2 ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียง

ผู้วิจัยศึกษาประโยชน์ของแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อเหล่านี้ 5 เรื่อง ได้แก่ งานวิจัยของประทีป แสงเปี่ยมสุข (2538), ไพบุญย์ มุลดี (2546), ญน ฟอง ชาง (Tuan Fong-Sheng, 2555), กุลธิดา สุวรรณพานิช (2556) และเอกนรี แรงสูงเนิน (2557) รายละเอียดดังต่อไปนี้

ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2538: 53) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้หลายประการดังต่อไปนี้

1. เป็นอุปกรณ์ช่วยลดภาระของครู
2. ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะในการใช้ภาษาให้ดีขึ้น
3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในทางจิตใจมากขึ้น
4. ช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน
5. เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากเรียนในบทเรียนแล้ว
6. ช่วยให้ผู้เรียนสามารถทบทวนได้ด้วยตนเอง
7. ช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนได้ชัดเจน
8. ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนได้เต็มที่นอกเหนือจากการเรียนในบทเรียน
9. ช่วยให้ผู้เรียนเห็นความก้าวหน้าของตนเอง
10. ช่วยให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อหลักภาษาไทย

ไพบูลย์ มุลดี (2546: 52) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะว่า แบบฝึกทักษะสามารถทำให้ผู้เรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง และสามารถช่วยให้ครูทราบข้อบกพร่องของผู้เรียนและนำไปปรับปรุงแก้ไขได้ทันที่

ณ พง ชาง (Tuan Fong-Sheng, 2555) ได้ทำงานวิจัยเรื่องแบบฝึกทักษะการฟังเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยออนไลน์สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ โดยมีความมุ่งหมาย 1. เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะการฟังเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยออนไลน์สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ 2. เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการฟังเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยออนไลน์สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ และ 3. เพื่อศึกษาพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนจากการฝึกโดยแบบฝึกทักษะการฟังเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยออนไลน์สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ วิธีการดำเนินการวิจัยคือการสร้างแบบฝึกที่เน้นทักษะการฟังทางออนไลน์ทั้งหมด 12 ชุด โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการทดสอบเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 จำนวน 30 คน ผลงานวิจัยพบว่าคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบหลังฝึก ($E2$) สูงกว่าคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบระหว่างฝึก ($E1$) โดยมีค่าเฉลี่ย $E1$ 90.00 คะแนน และคะแนน $E2$ 91.67 คะแนน

กฤติดา สุวรรณพานิช (2556) ศึกษาเรื่องแบบฝึกทักษะการฟังคำศัพท์ภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย โดยมีจุดมุ่งหมาย 3 ประการ ได้แก่ 1. เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะการฟังคำศัพท์ภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย 2. เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการฟังตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และ 3. เพื่อพัฒนาทักษะการฟังคำศัพท์ภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชาวต่างชาติที่เพิ่งเริ่มเรียนภาษาไทยในระดับชั้นเกรด 6 โรงเรียนประชาคมนานาชาติ คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยครูผู้สอนพิจารณาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจากลำดับคะแนนต่ำสุดขึ้นมาจำนวน 10 คน ผลงานวิจัยพบว่า คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบระหว่างฝึก ($E1$) และแบบทดสอบหลังฝึก ($E2$) มีค่าเฉลี่ย $E1$ 86.13 คะแนน และ $E2$ 88.33 คะแนน สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด แสดงว่า แบบฝึกทักษะการฟังนี้มีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้เป็นสื่อการเรียนการสอน และใช้ฝึกทักษะการฟังคำศัพท์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติได้

เอกนรี แรงสูงเนิน (2557) ศึกษาเรื่องแบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้นเดี่ยวและสระไทย

ที่เป็นปัญหาสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น โดยมีความมุ่งหมาย 1. เพื่อสร้างแบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้นเดี่ยวและสระไทยที่เป็นปัญหาสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น 2. เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้นเดี่ยวและสระไทยที่เป็นปัญหาสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่นตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 โดยพยัญชนะต้นเดี่ยวและสระไทยที่เป็นปัญหาสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่นที่กำหนดในงานวิจัยของเอกนรี แร่งสูงเนิน (2557) ได้แก่ พยัญชนะต้น /ป/ และ /พ/ พยัญชนะต้น /ต/ และ /ท/ และพยัญชนะต้น /ง/ สระ /อีอ/ สระ /เออ/ สระ /ออ/ และ สระ /เอือ/ เอกนรี แร่งสูงเนิน (2557) ทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกจากกลุ่มตัวอย่าง 10 คน ซึ่งเป็นนักเรียนชาวญี่ปุ่นที่โรงเรียนภาษาภาษาฯ คัดเลือกเฉพาะผู้เรียนที่มีความบกพร่องในการออกเสียงพยัญชนะต้นเดี่ยวและสระไทยที่มีปัญหา ผลการวิจัยพบว่า คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบระหว่างฝึก (E1) และหลังฝึก (E2) สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย E1 90.75 คะแนน และ E2 90.00 คะแนน และคะแนนการทดสอบก่อนฝึกและหลังฝึกเพื่อศึกษาความก้าวหน้าของผู้เรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกมีความแตกต่างกัน ได้แก่ คะแนนรวมจากการทดสอบก่อนฝึก 224 คะแนน และคะแนนรวมจากการทดสอบหลังฝึก 314 คะแนน แสดงว่าการฝึกทำให้ผู้เรียนมีทักษะในการออกเสียงหลังใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึก

จากการศึกษาวิจัยเหล่านี้สรุปได้ว่าแบบฝึกที่มีประสิทธิภาพสามารถช่วยทำให้ผู้เรียนได้รับผลสำเร็จในการฝึกทักษะ แบบฝึกนับว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญของผู้สอนที่สามารถประหยัดเวลาและแรงงานของผู้สอนได้ การใช้แบบฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะการฟังและการออกเสียง ทำให้ผู้เรียนชาวต่างชาติสามารถพัฒนาตนเองและมีความมั่นใจในการเรียนภาษาไทยได้ งานวิจัยต่าง ๆ ที่ผ่านมามีส่วนมากมักจะสร้างแบบฝึกเกี่ยวกับทักษะการฟังหรือทักษะการออกเสียง ทักษะใดทักษะหนึ่ง ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงเลือกสร้างแบบฝึกทั้งด้านทักษะการฟังและการออกเสียงเพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่นควบคู่กันไป

2.4 การสร้างแบบฝึก

ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกเพื่อนำมาประยุกต์เป็นตัวอย่างในการสร้างแบบฝึกตามความมุ่งหมายของการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งเอกสารและงานวิจัย

ที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกออกเป็น 5 ประการ กล่าวคือ 2.4.1 ความหมายของแบบฝึก 2.4.2 หลักการสร้างแบบฝึก 2.4.3 ประโยชน์ของแบบฝึกวรรณยุกต์ 2.4.4 หลักการหาประสิทธิภาพของแบบฝึก 2.4.5 หลักการศึกษาความพึงพอใจในการใช้แบบฝึก ดังต่อไปนี้

2.4.1 ความหมายของแบบฝึก

แบบฝึกมีประโยชน์ช่วยฝึกทักษะในการเรียนทางภาษา เป็นการเพิ่มโอกาสและประสบการณ์ในการใช้ภาษาให้แก่ผู้เรียน มีความมุ่งหมายทำให้เกิดความชำนาญในการสื่อสารเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกได้อธิบายความหมายของแบบฝึกไว้ ดังนี้

ประพนธ์ จ่ายเจริญ (2536: 8) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกว่า แบบฝึก หมายถึง สิ่งที่ผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนกระทำเพื่อฝึกฝนเนื้อหาต่าง ๆ ที่ได้เรียนไปแล้ว ให้เกิดความชำนาญ และให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

สมศรี วรประเสริฐศิลป์ (2552: 14) ได้ให้ความหมายว่า แบบฝึก หมายถึง กิจกรรมที่จัดไว้สำหรับนักเรียนเพื่อฝึกปฏิบัติให้เกิดทักษะตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ นักเรียนสามารถฝึกได้ด้วยตนเอง

สิริกร จิเจริญ (2554: 6) ได้ให้ความหมายว่า แบบฝึก หมายถึง สื่อการเรียนการสอนที่ช่วยสร้างเสริมและพัฒนาทักษะให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความหมายของแบบฝึก ผู้วิจัยสรุปได้ว่าแบบฝึก หมายถึง เครื่องมือที่ใช้ในการเรียนการสอนเพื่อทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะและความเข้าใจตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ มีประโยชน์ในการแก้ไขข้อบกพร่องในการใช้ภาษา

2.4.2 หลักการสร้างแบบฝึก

แบบฝึกเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนบรรลุถึงวัตถุประสงค์ของการเรียนได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพด้วย ดังนั้นผู้วิจัยจะนำหลักการสร้างแบบฝึกมาประยุกต์ใช้เพื่อสร้างแบบฝึกสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่นที่มีประสิทธิภาพ โดยงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักการสร้างแบบฝึก 5 เรื่อง ได้แก่ ก่อ สวัสดิพาณิษฐ์ (2514), สมศรี วรประเสริฐศิลป์ (2552), สิริกร จิเจริญ (2554), พรธณี ชูทัย (2522) และประสงค์ ราชณสุขและคนอื่น ๆ (2523) รายละเอียดดังต่อไปนี้

ก่อ สวัสดิพานิชย์ (2514: 1-2) ได้เสนอแนะหลักการสร้างแบบฝึกทักษะไว้ ดังนี้

1. ครูต้องเตรียมแบบฝึกอย่างรอบคอบว่าต้องใช้แบบฝึกแบบไหน อย่างไร และต้องพิจารณาด้วยว่าแบบฝึกหัดนั้นจะช่วยฝึกทักษะนั้น ๆ จนนำไปใช้ได้หรือไม่
2. ให้แบบฝึกสั้น ๆ แต่หลายแบบเพื่อฝึกฝนทักษะเดียวกัน
3. ให้ฝึกฝนในสภาพที่แตกต่างกัน
4. การประเมินผล ต้องประเมินเพื่อดูว่าผู้เรียนเกิดความชำนาญในทักษะนั้นเพียงใด

สมศรี วรประเสริฐศิลป์ (2552: 15) กล่าวว่า แบบฝึกมีความสำคัญยิ่งในการเรียนภาษาไทยเพราะวิชาภาษาไทยเป็นวิชาทักษะ จำเป็นต้องอาศัยแบบฝึกหรือการกระทำซ้ำเพื่อให้เกิดความชำนาญและใช้แก้ไขส่วนที่ยังบกพร่องทางภาษาของนักเรียน

สิริกร จิเจริญ (2554: 9) สรุปว่า ในการสร้างแบบฝึกควรคำนึงถึง 1. ความพร้อมในการฝึกของผู้เรียน 2. การฝึกกระทำซ้ำ ๆ ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้นาน และ 3. การบอกให้ผู้เรียนทราบผลการเรียนรู้ของตนเอง

พรณี ชูทัย (2522: 145-148) กล่าวถึงจิตวิทยาที่ควรใช้ในการสร้างแบบฝึกเพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการจากการใช้แบบฝึกได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

1. ความใกล้ชิด คือ การใช้สิ่งเร้าและการตอบสนองเกิดขึ้นในเวลาใกล้เคียงกัน จะสร้างความพึงพอใจให้แก่นักเรียน
2. การฝึกหัด คือ การให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมซ้ำ ๆ เพื่อช่วยเสริมความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้อง ถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นในการฝึกพวกทักษะต่าง ๆ
3. การจูงใจ คือ การจัดแบบฝึกหัดเรียงตามลำดับจากความง่ายไปยาก จากสั้นไปสู่ยาว ควรสร้างแบบฝึกให้มีหลายรูปแบบโดยจัดให้เหมาะสมกับความสนใจของผู้เรียน เพื่อช่วยกระตุ้นให้อยากเรียนมากขึ้น
4. กฎแห่งผล คือ การให้ผู้เรียนได้ทราบผลของการทำงานของตนเอง โดยการเฉลยคำตอบให้ทราบ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนทราบข้อบกพร่องและนำมาปรับปรุงแก้ไข กระบวนการเหล่านี้จะสร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้เรียน

นอกจากนี้ ประสงค์ ราชณสุขและคนอื่น ๆ (2523: 56) กล่าวถึงลักษณะแบบฝึกที่ดีว่า

แบบฝึกที่ดีเป็นแบบฝึกที่เหมาะสมกับวัยผู้เรียน แบบฝึกสั้น ๆ ง่าย ๆ แบบฝึกหนึ่ง ๆ เจาะลึกเฉพาะเรื่องหนึ่งเพียงเรื่องเดียว และใช้เวลาในการฝึกครั้งละประมาณ 30-50 นาที

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักการสร้างแบบฝึก ผู้วิจัยสรุปได้ว่าการสร้างแบบฝึกควรมีประเด็นที่สำคัญ คือ 1. ทำให้ผู้เรียนสามารถบรรลุถึงวัตถุประสงค์ของตนในการฝึกได้ 2. ทำให้ผู้เรียนสามารถฝึกได้ซ้ำ ๆ จนใช้ภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติ 3. ทำให้ผู้เรียนสามารถทราบผลการเรียนรู้ของการฝึกได้ 4. ผู้สร้างแบบฝึกควรจะทำแบบฝึกตามลำดับความง่ายไปยาก และ 5. จัดเวลาที่เหมาะสมให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความสนใจและความพึงพอใจในการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกในการสร้างแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่นครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้คำนึงถึงหลักการสร้างแบบฝึกในประเด็นสำคัญทั้ง 5 ด้านข้างต้น โดยผู้วิจัยเริ่มต้นเนื้อหาของแบบฝึกจากง่าย คือ เสียงวรรณยุกต์พื้นฐานห้าเสียง ไปสู่การฝึกเสียงวรรณยุกต์ที่ยากกว่าในลำดับถัด ๆ ไป สร้างแบบฝึกที่กลุ่มตัวอย่างผู้เรียนชาวญี่ปุ่นได้มีโอกาสฝึกซ้ำ ๆ โดยแจ้งผลของการฝึกและการทดสอบ เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างสามารถแก้ไขปัญหาและพัฒนาทักษะทางการฟังและออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยของตนได้

2.4.3 ประโยชน์ของแบบฝึกวรรณยุกต์

ผู้วิจัยศึกษาประโยชน์ของแบบฝึกวรรณยุกต์จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกวรรณยุกต์นี้ 3 เรื่อง ได้แก่ สิริกร จิเจริญ (2554), ฦ ฦอง ฦาง (Tuan Fong-Sheng, 2555) และ วิภาศิริ จ้อยสูงเนิน (2537) ดังต่อไปนี้

สิริกร จิเจริญ (2554) ศึกษาเรื่องแบบฝึกการผันวรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ เพื่อศึกษาความก้าวหน้าของการผันวรรณยุกต์ของผู้เรียนโดยใช้แบบฝึกที่สร้างขึ้นเอง กลุ่มประชากรที่ใช้เป็นนักเรียนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศอายุ 8-11 ปี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนโรงเรียนนานาชาติฮาร์โรว์ที่คัดเลือกจากกลุ่มประชากร ให้ทดสอบการผันวรรณยุกต์จากแบบทดสอบที่สิริกร จิเจริญ (2554) สร้างขึ้น โดยกลุ่มที่ได้รับการคัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างจะต้องยังทำคะแนนไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ได้คะแนนไม่ถึงร้อยละ 50 มีจำนวน 20 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า ผู้เรียนได้คะแนนหลังการทำแบบฝึกมากกว่าก่อนที่ใช้แบบฝึกในการเรียน

ทวน ฟอง ชาง (Tuan Fong-Sheng, 2555) ศึกษาเรื่องแบบฝึกทักษะการฟังเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยออนไลน์สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ เพื่อศึกษาพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนจากการฝึกโดยแบบฝึกทักษะการฟังเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยออนไลน์สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้เรียนชาวต่างชาติที่ได้ลงทะเบียนในเว็บไซต์ Thai Tones Teaching Online ของทวน ฟอง ชาง (Tuan Fong-Sheng, 2555) ไว้เรียบร้อยแล้ว จากนั้นคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจากการให้ทำแบบทดสอบครบ 12 ชุด ผลการวิจัยปรากฏว่า หลังการฝึกผู้เรียนมีพัฒนาการทักษะการฟังเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยจากการใช้แบบฝึกที่สร้างขึ้น

วิภาศรี จ้อยสูงเนิน (2537) ศึกษาเรื่องการแก้ไขการออกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยของนักเรียนระดับ 8 โรงเรียนนานาชาติเชียงใหม่ โดยการแทนเสียงด้วยตัวอักษรอย่างมีระบบ ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกจากแบบฝึกสามารถออกเสียงวรรณยุกต์ได้ถูกต้องมากกว่าก่อนได้รับการฝึกอย่างมีนัยสำคัญ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประโยชน์ของแบบฝึกวรรณยุกต์ สรุปได้ว่า หลังการใช้แบบฝึกผู้เรียนสามารถทำคะแนนได้มากขึ้น กล่าวคือ การใช้แบบฝึกวรรณยุกต์ในการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ สามารถช่วยทำให้ผู้เรียนมีทักษะการฟังเสียงวรรณยุกต์และการออกเสียงวรรณยุกต์ดีขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงจะแก้ไขข้อบกพร่องในการฟังและออกเสียงวรรณยุกต์ของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่นโดยการสร้างแบบฝึกที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นสามารถพัฒนาทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยได้

2.4.4 หลักการหาประสิทธิภาพของแบบฝึก

งานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการหาประสิทธิภาพของแบบฝึก เพื่อนำไปใช้เป็นทฤษฎีในการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผู้วิจัยได้แบ่งเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกออกเป็น 2 ประการ ได้แก่

2.4.4.1 การตรวจข้อมูลเสียง 2.4.4.2 การทดสอบหาประสิทธิภาพของแบบฝึก รายละเอียดดังต่อไปนี้

2.4.4.1 การตรวจข้อมูลเสียง

ในการตรวจข้อมูลเสียงในงานวิจัยของ ธนิภาญ์ ชิงค์ (2550) เรื่องการออกเสียง

วรรณยุกต์และสระในภาษาไทยของนักศึกษาที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ โครงการไทยศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยใช้ทฤษฎีการวิเคราะห์เปรียบเทียบต่างระหว่างภาษาไทยกับภาษาอังกฤษ ธนิกานุจน์ ชิงค์ (2550) ใช้วิธีการวิเคราะห์รูปแบบและความถี่ของเสียงตามสัทลักษณะของเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทย โดยพิจารณารูปแบบของเสียงวรรณยุกต์ของผู้เรียนว่าเป็นเสียงที่เป็นมาตรฐานหรือไม่เป็นมาตรฐาน และผลการวิเคราะห์การออกเสียงวรรณยุกต์พบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้รูปแบบจำนวน 6 รูปในการออกเสียงวรรณยุกต์แต่ละเสียง รูปแบบมาตรฐานเสียงวรรณยุกต์ทั้งหมดปรากฏในอัตราความถี่สูงสุดในการออกเสียงและมีความถี่เกิน 50% ยกเว้นเสียงวรรณยุกต์เอก และพบว่ารูปแบบมาตรฐานเสียงวรรณยุกต์สามัญมีความถี่สูงสุด

งานวิจัย ธนภัทร สินธวาชีวะ (2552) เรื่องวรรณยุกต์ภาษาไทยกรุงเทพฯ ที่ออกเสียงโดยคนญี่ปุ่น: การศึกษาทางกลศาสตร์และการรับรู้ ศึกษาเกี่ยวกับวรรณยุกต์ภาษาไทยกรุงเทพฯ ของชาวญี่ปุ่นด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลการออกเสียงที่ได้จากวิธีการทางกลศาสตร์ แบ่งออกเป็น 3 ประเด็น ได้แก่ ค่าความถี่มูลฐาน พิสัยค่าความถี่มูลฐาน และค่าระยะเวลา ธนภัทร สินธวาชีวะ (2552) ได้วิเคราะห์ข้อมูลการรับรู้โดยให้คนไทยฟัง และตรวจการออกเสียงของชาวญี่ปุ่นว่าถูกต้องหรือไม่ ปรากฏว่าผลที่ได้จากการวิเคราะห์ทางกลศาสตร์และทางการรับรู้มีความแตกต่างกัน แม้ความถี่มูลฐานของข้อมูลจะถูกต้องตามเกณฑ์ระบบเสียงก็ตาม แต่บางครั้งก็มีเสียงที่คนไทยฟังไม่ออกด้วย

จากที่กล่าวมาข้างต้น งานของธนภัทร สินธวาชีวะ (2552) เลือกใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลการรับรู้เสียงทางโสตศาสตร์ และวิเคราะห์คลื่นเสียงทางกลศาสตร์ ซึ่งผลการวิเคราะห์เสียงโดยใช้เครื่องมือนี้ ธนภัทร สินธวาชีวะ (2552) ได้ค่าความถี่มูลฐานของเสียงจากการวัดที่ได้จากเครื่องมือไม่สอดคล้องกับการรับรู้จริงของผู้ฟัง ส่วนงานของธนิกานุจน์ ชิงค์ (2550) เลือกใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลการรับรู้เสียงทางโสตศาสตร์ ฟังแล้วจดบันทึกสัทลักษณะและแยกประเภทของเสียงเป็นรูปแบบประเภทต่าง ๆ ถือเป็นวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลทางเสียงจากการฟังการออกเสียงจริงโดยไม่ได้ใช้วิธีการวิเคราะห์ผ่านทางเครื่องมือ จากงานวิจัยทั้งสองเรื่อง จะเห็นตัวอย่างของการวิเคราะห์ข้อมูลทางเสียงว่าสามารถวิเคราะห์ข้อมูลทางเสียงได้ทั้งการใช้เครื่องมือวิเคราะห์เสียง หรือใช้วิธีวิเคราะห์จากการฟังเสียงของผู้ให้ข้อมูลโดยตรงก็ได้ สำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดสอบด้วยการรับรู้โดยการฟังการออกเสียงวรรณยุกต์ของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น โดยให้คนไทย

ฟังและตรวจการออกเสียงของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นวิธีการวิเคราะห์ที่เน้นการสื่อสารในสภาพจริงมากกว่าวิเคราะห์ทางกลศาสตร์

2.4.4.2 การทดสอบหาประสิทธิภาพของแบบฝึก

การทดสอบหาประสิทธิภาพของแบบฝึก นับว่าเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการสร้างแบบฝึกเพื่อให้มีประโยชน์และมีคุณภาพ จึงจำเป็นต้องมีการทดสอบหาประสิทธิภาพของแบบฝึก แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ว่าแบบฝึกที่สร้างขึ้นมีคุณภาพสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่

อรรถัย สุนทรกิจวิทยา (2542: 8) กล่าวว่า ประสิทธิภาพของชุดการสอนวิชาภาษาไทย หมายถึง ชุดการสอนที่มีคุณภาพ สามารถช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2518: 490-492) กล่าวถึงเกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพไว้ ดังนี้

เกณฑ์การหาประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของชุดการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นระดับที่ผู้ผลิตชุดการสอนจะพึงพอใจว่า หากชุดการสอนมีประสิทธิภาพถึงระดับนั้นแล้ว ชุดการสอนนั้นมีคุณค่าที่จะนำไปใช้สอนนักเรียน และคุ้มกับการลงทุนผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก

สำหรับการกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ กระทำได้โดยประเมินผลพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์)

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556: 10) อธิบายวิธีการคำนวณหาประสิทธิภาพ กระทำได้โดยใช้สูตรต่อไปนี้

สูตรที่ 1

$$E1 = \frac{\sum x}{N} \times 100 \text{ หรือ } \frac{\bar{x}}{A} \times 100$$

เมื่อ $E1$ คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ

$\sum x$ คือ คะแนนรวมของแบบฝึกปฏิบัติกิจกรรม หรืองานที่ทำระหว่างเรียนทั้งที่เป็น
กิจกรรมในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียน

A คือ คะแนนเต็มของแบบฝึกปฏิบัติ ทุกชั้นรวมกัน

N คือ จำนวนผู้เรียน

สูตรที่ 2

$$E2 = \frac{\sum F}{N} \times 100 \text{ หรือ } \frac{\bar{F}}{B} \times 100$$

เมื่อ $E2$ คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

$\sum F$ คือ คะแนนรวมของผลลัพธ์ของการประเมินหลังเรียน

B คือ คะแนนเต็มของการประเมินสุดท้ายของแต่ละหน่วย ประกอบด้วยผลการสอบ
หลังเรียนและคะแนนจากการประเมินงานสุดท้าย

N คือ จำนวนผู้เรียน

การคำนวณหาประสิทธิภาพโดยใช้สูตรดังกล่าวข้างต้น กระทำได้โดยการนำคะแนนรวมแบบฝึกปฏิบัติ หรือผลงานในขณะประกอบกิจกรรมกลุ่ม/เดี่ยว และคะแนนสอบหลังเรียน มาคำนวณค่าจากสูตรดังกล่าวข้างต้น เพื่อคำนวณหาค่า $E1/E2$ ประสิทธิภาพของกระบวนการ และประสิทธิภาพของผลลัพธ์

การที่กำหนดเกณฑ์ให้มีค่าเท่าใดนั้น ให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาตามความเหมาะสม โดยพิจารณาพิสัยการเรียนรู้ เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต (2528: 52) กล่าวว่า เกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกสำหรับเนื้อหาเป็นวิชาทักษะ ส่วนมากกำหนดเป็น 80/80 ความหมายตัวเลข 80 ตัวแรก

(E1) คือ คะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดของผู้เรียนโดยเฉลี่ยค่าร้อยละ 80 ตัวเลข 80 ตัวหลัง

(E2) คือ คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังการเรียนรู้โดยเฉลี่ยค่าร้อยละ 80

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการทดสอบหาประสิทธิภาพของแบบฝึก สามารถสรุปได้ว่า การทดสอบหาประสิทธิภาพของแบบฝึกมีความสำคัญในการสร้างแบบฝึกเพื่อให้มีความน่าเชื่อถือ ซึ่งเป็นขั้นตอนสำคัญที่ต้องมีในการตรวจคุณภาพและประสิทธิภาพของแบบฝึก เพื่อนำแบบฝึกที่สร้างขึ้นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่นที่ค่าเกณฑ์ 80/80

2.4.5 หลักการศึกษาความพึงพอใจในการใช้แบบฝึก

งานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่ใช้แบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อประเมินคุณภาพของแบบฝึกจากแง่ของผู้เรียนที่ใช้แบบฝึก ผู้วิจัยศึกษาความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 3 ประการ ได้แก่ 2.4.5.1 ความหมายของความพึงพอใจ 2.4.5.2 ความสำคัญของความพึงพอใจ และ 2.4.5.3 การประเมินความพึงพอใจ ดังต่อไปนี้

2.4.5.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ผู้วิจัยสรุปความหมายของความพึงพอใจจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 4 เรื่อง ได้แก่ สมบัติ ยรรยง (2533), สมศักดิ์ คงเทียน และอัญชลี โพธิ์ทอง (2542), สุชา จันท์ธอม (2541) และ อนเนก สุวรรณบัณฑิต และคณะ (2548) ดังต่อไปนี้

สมบัติ ยรรยง (2533: 5) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ปฏิกริยาทางอารมณ์ที่ผู้ปฏิบัติงานเกิดความสบายใจต่อการกระทำและสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่ผู้ปฏิบัติงานจะต้องกระทำตามภารกิจที่ได้รับมอบหมาย หรือด้วยความคิดริเริ่มของตนเองต่อวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน อาจกล่าวได้ว่าความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือเจตคติที่ดีต่อการปฏิบัติงาน โดยความพึงพอใจเกิดขึ้นจากบุคคลได้รับสิ่งตอบสนองที่เป็นความต้องการของตนเอง

สมศักดิ์ คงเทียน และอัญชลี โพธิ์ทอง (2542: 154) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ผลรวมความรู้สึกของบุคคลเกี่ยวกับระดับความชอบหรือไม่ชอบ อาจเป็นผลของทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบต่าง ๆ หรือเป็นผลมาจากการปฏิบัติงานที่ดี มีผลสำเร็จจนเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจและได้ผลตอบแทนในรูปแบบต่าง ๆ ตามที่หวังไว้

สุชา จันทรเฒ (2541: 17) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ คือ พฤติกรรมที่ถูกกระตุ้นโดยแรงขับของแต่ละคน และแนวโน้มมุ่งไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทางอย่างใดอย่างหนึ่ง

อเนก สุวรรณบัณฑิต และคณะ (2548: 129) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความต้องการของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งสามารถลดความตึงเครียดและตอบสนองความต้องการของบุคคลเหล่านั้นได้ จึงทำให้เกิดความพึงพอใจต่อสิ่ง ๆ นั้น

จากคำอธิบายที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจดังกล่าว สรุปได้ว่า ความหมายของความพึงพอใจ คือ ระดับความคิดเห็น ระดับความรู้สึก หรือทัศนคติของแต่ละบุคคลที่มีต่อการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ที่ตนเองได้มีส่วนร่วมในทางบวก หรือเมื่อได้รับการตอบสนองตรงตามความคาดหวัง หรือตามความต้องการของบุคคลนั้นได้

2.4.5.2 ความสำคัญของความพึงพอใจ

ผู้วิจัยสรุปความสำคัญของความพึงพอใจจาก ทองสุข ธนุรัตน์ (2538) และ สาโรช ไสยสมบัติ (2543) ดังต่อไปนี้

ทองสุข ธนุรัตน์ (2538: 14) กล่าวว่า ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานมีความสำคัญสำหรับประสิทธิภาพของงาน หากต้องการงานที่มีคุณภาพแล้ว จะต้องให้ความสนใจกับการทำให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความพึงพอใจ

สาโรช ไสยสมบัติ (2543: 15) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ช่วยให้ประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารที่ชาญฉลาดควรอย่างยิ่งที่จะศึกษาปัจจัยและองค์ประกอบต่าง ๆ อย่างลึกซึ้ง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการบริหารองค์กรให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์อย่างสูงสุด เพื่อจะทำให้เกิดความพึงพอใจทั้งต่อผู้ปฏิบัติงานและผู้รับบริการ

ทั้ง ทองสุข ธนุรัตน์ (2538) และ สาโรช ไสยสมบัติ (2543) ต่างกล่าวถึงการปฏิบัติงานว่า ความพึงพอใจของการปฏิบัติงานจะส่งผลต่อประสิทธิภาพของงานด้วย ในทำนองเดียวกันกับการ

ใช้แบบฝึกในการเรียนการสอนภาษา ประสิทธิภาพเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องคำนึงถึงในการสร้างแบบฝึก และสิ่งที่จะส่งผลต่อประสิทธิภาพของแบบฝึกอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ คือ ความพึงพอใจในการใช้แบบฝึก ผู้วิจัยจึงสรุปว่า ความพึงพอใจเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อประสิทธิภาพของงาน ซึ่งสามารถช่วยให้ผู้เรียน ประสบความสำเร็จในการทำแบบฝึกได้

2.4.5.3 การประเมินความพึงพอใจ

ศจี อนันต์นพคุณ (2542: 70-71) ได้อธิบายวิธีการประเมินความพึงพอใจว่าสามารถใช้วิธีการสำรวจเป็นเครื่องมือวัดความพึงพอใจได้ซึ่งมีวิธีการที่สำคัญมี 4 วิธี ได้แก่

1. การสังเกตการณ์ (Observation) โดยที่ผู้บริหารสังเกตการณ์การเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมของผู้รับบริการจากการแสดงออก พังจากการพูด สังเกตจากการกระทำ แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการสังเกตมาวิเคราะห์

2. การสัมภาษณ์ (Interviewing) เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจโดยการสัมภาษณ์ จะต้องเผชิญหน้ากัน เป็นส่วนตัว หรือสนทนากันโดยตรง แลกเปลี่ยนข่าวสาร และความคิดเห็นต่าง ๆ ด้วยวาจา

3. การออกแบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นวิธีที่นิยมใช้กันมาก โดยให้ผู้รับบริการแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกในแบบสอบถาม การสร้างคำถามต้องพิจารณาอย่างดี เพื่อที่จะตั้งคำถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ได้ทั้งหมด และลักษณะของคำถามจะต้องให้ได้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจสมบูรณ์ครบถ้วน

4. การเก็บบันทึก (Recording keeping) เป็นการเก็บประวัติที่เกี่ยวข้องกับการรับบริการของผู้รับบริการแต่ละคน

ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการออกแบบสอบถาม (Questionnaires) ในการประเมินความพึงพอใจ ซึ่งเป็นวิธีที่นิยมใช้กันมาก โดยให้มีคำถามที่มีข้อมูลอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในการใช้แบบฝึก ลักษณะของแบบสอบถามความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert's scale) (RensisLikert, 1932: 1-55) ซึ่งได้กำหนดค่าน้ำหนักคะแนนตามระดับของความคิดเห็น และ เกณฑ์ในการแปลความหมายค่าคะแนนเฉลี่ย มีดังนี้

ค่าตัวเลขของค่าน้ำหนักคะแนนตามระดับของความคิดเห็น สามารถแปลความหมายได้ ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง ผู้ตอบมีความพึงพอใจกับเรื่องดังกล่าวในระดับมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ผู้ตอบมีความพึงพอใจกับเรื่องดังกล่าวในระดับมาก

คะแนน 3 หมายถึง ผู้ตอบมีความพึงพอใจกับเรื่องดังกล่าวในระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ผู้ตอบมีความพึงพอใจกับเรื่องดังกล่าวในระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ผู้ตอบมีความพึงพอใจกับเรื่องดังกล่าวในระดับน้อยที่สุด

ส่วนเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าคะแนนเฉลี่ย ได้แก่

1. ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51-5.00 หมายถึง ผู้ตอบมีความพึงพอใจต่อการให้บริการอยู่ในระดับมากที่สุด
2. ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51-4.50 หมายถึง ผู้ตอบมีความพึงพอใจต่อการให้บริการอยู่ในระดับมาก
3. ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.51-3.50 หมายถึง ผู้ตอบมีความพึงพอใจต่อการให้บริการอยู่ในระดับปานกลาง
4. ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.51-2.50 หมายถึง ผู้ตอบมีความพึงพอใจต่อการให้บริการอยู่ในระดับน้อย
5. ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-1.51 หมายถึง ผู้ตอบมีความพึงพอใจต่อการให้บริการอยู่ในระดับน้อยที่สุด

จากแนวคิดและทฤษฎีที่ได้ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องวรรณยุกต์ภาษาไทย ปัญหาเสียงวรรณยุกต์ของผู้เรียนชาวต่างชาติ การฝึกทักษะการฟังและการออกเสียง รวมทั้งการสร้างแบบฝึกดังที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจะนำมาใช้เป็นแนวคิด หลักการและกระบวนการที่จะใช้ในการดำเนินงานวิจัยเรื่องการสร้างแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่นครั้งนี้ เพื่อให้ได้แบบฝึกวรรณยุกต์ภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพ ใช้เป็นประโยชน์ในการแก้ไขข้อบกพร่องและพัฒนาทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทย สร้างความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกให้แก่ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นได้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

- 3.1 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การดำเนินการทดลอง
- 3.4 การประเมินคุณภาพของแบบฝึกจากผู้เชี่ยวชาญ
- 3.5 การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 การทดลองกับกลุ่มนำร่อง

3.1 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ดังหัวข้อต่อไปนี้ 3.1.1 ประชากร

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่กำหนดไว้ในงานวิจัย คือ ผู้เรียนภาษาไทยที่เป็นชาวญี่ปุ่นในประเทศไทย

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นที่กำลังเรียนภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยหรือโรงเรียนสอนภาษาไทยในกรุงเทพมหานครที่มีปัญหาทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทย จำนวน 20 คน

ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยเก็บคะแนนโดยใช้คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบก่อนฝึกเพื่อคัดเลือกผู้เรียนชาวญี่ปุ่นที่มีปัญหาทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยเป็นกลุ่มตัวอย่างโดยกำหนดเกณฑ์ที่ระดับ 80% โดยมีเงื่อนไขดังนี้

ก. กรณีที่ผู้เรียนได้คะแนนทั้งในส่วนของการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ตั้งแต่

80% ขึ้นไป นับได้ว่าเป็นคะแนนในระดับพึงพอใจได้แม้จะยังคงมีปัญหาเกี่ยวกับวรรณยุกต์อยู่ก็ตาม แต่ให้ถือว่าเป็นผู้เรียนที่ไม่มีปัญหา ไม่จำเป็นต้องฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงในฐานะกลุ่มตัวอย่างที่ใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้

ข. กรณีที่ผู้เรียนได้คะแนนในส่วนของการฟังหรือการออกเสียง หรือทั้งสองด้านต่ำกว่า 80% ให้ถือว่าเป็นผู้เรียนที่ยังคงมีปัญหาในการฟังและการออกเสียง จึงนับเป็นกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยนี้

3.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยเสนอเนื้อหาแบ่งออกเป็น 5 หัวข้อ ได้แก่ 3.2.1 การคัดเลือกคำศัพท์ 3.2.2 เครื่องมือที่สร้างขึ้น 3.2.3 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ 3.2.4 เนื้อหาของแบบฝึก และ 3.2.5 รูปแบบของแบบฝึก ดังต่อไปนี้

3.2.1 การคัดเลือกคำศัพท์

การคัดเลือกคำศัพท์ที่ใช้ในแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น ผู้วิจัยเสนอเกณฑ์การคัดเลือกคำศัพท์แบ่งออกเป็น 2 หัวข้อ ได้แก่ 3.2.1.1 ขั้นตอนการคัดเลือกคำศัพท์ 3.2.1.2 ข้อจำกัดในการคัดเลือกคำศัพท์ ดังต่อไปนี้

3.2.1.1 ขั้นตอนการคัดเลือกคำศัพท์

ในการคัดเลือกคำศัพท์ที่ใช้ในแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น ผู้วิจัยคัดเลือกคำศัพท์ตามขั้นตอนดังนี้

1. คัดเลือกคำศัพท์ที่ใช้ในการสร้างแบบฝึกมาจากตำราสอนภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่นระดับพื้นฐาน 2 เล่ม ได้แก่ มารศรี มียาโมโตะ และทาดาโยชิ มุราคามิ (Marasri Miyamoto; & Tadayoshi Murakami, 2014) และ นาโอมิสึ มิคามิ (Naomitsu Mikami, 2014) และ พจนานุกรมไทย-ญี่ปุ่นของ ตาเกจิโร โทมิตา (Takejiro Tomita, 1997) ซึ่งมีการกำกับเสียงวรรณยุกต์

2. หลังจากนั้นนำคำศัพท์ที่คัดเลือกได้มาตรวจสอบความถูกต้องทางความหมายกับพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ว่าความหมายของแต่ละคำที่คัดเลือกมา ยังคงใช้

ความหมายตามที่เคยใช้มาแต่เดิม หรือมีการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย ปรับให้ความหมายเข้ากับการใช้ในยุคปัจจุบัน

3. นำคำศัพท์ที่คัดเลือกได้จากพจนานุกรมทั้งสองเล่มแล้ว มาให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบว่าคำเหล่านั้นยังมีการใช้กันอย่างไรหรือไม่ คำที่ไม่ปรากฏการใช้แล้วจะไม่นำมาใช้เป็นคำในแบบฝึก

4. นำคำศัพท์ที่คัดเลือกได้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทยและด้านการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศตรวจสอบอีกครั้งว่าเป็นคำที่ควรบรรจุอยู่ในแบบฝึกหรือไม่

3.2.1.2 ข้อจำกัดในการคัดเลือกคำศัพท์

ในการสร้างแบบฝึก ผู้วิจัยใช้คำศัพท์ระดับคำหนึ่งพยางค์และสองพยางค์เป็นองค์ประกอบของเนื้อหาแบบฝึก ไม่ใช้คำพืดต่อเนื่อง เนื่องจากคำพืดต่อเนื่องของภาษาไทยอาจมีการเปลี่ยนแปลงระดับเสียงสูงต่ำตามสถานการณ์ในการสนทนาหรือลีลาการพูดของแต่ละคนแตกต่างกันไป (นันทนา รณเกียรติ, 2554: 149) ดังนั้นผู้วิจัยจึงไม่ใช้คำศัพท์ที่ปรากฏในข้อความหรืออยู่ในบริบทแวดล้อมใด ๆ ในการฝึก คำศัพท์ระดับคำหนึ่งพยางค์และสองพยางค์นี้มีเสียงที่เป็นมาตรฐาน ผู้เรียนสามารถฝึกฟังและออกเสียงตามอักขรวิธีได้ ไม่ทำให้เกิดความสับสนในความแตกต่างระหว่างเสียงตามอักขรวิธีและเสียงธรรมชาติที่คนไทยพูดเมื่อคำศัพท์นั้น ๆ ปรากฏอยู่ในข้อความหรือประโยค ทำให้สามารถประเมินความถูกต้องได้ชัดเจน

สำหรับคำที่สามารถออกเสียงได้หลายแบบ เช่น คำว่า “สะดวก” บางครั้งออกเสียง “สะ” เป็นเสียงวรรณยุกต์เอก [sàʔ dùak] หรือ บางครั้งออกเสียง “สะ” เป็นเสียงวรรณยุกต์สามัญ [sa dùak] คนไทยทั่วไปสามารถออกเสียงนี้ได้ทั้งสองลักษณะ ไม่ถือว่าผิดทั้งสองเสียง กาญจนานาคสกุล (2556: 170-171) ได้อธิบายเกี่ยวกับลักษณะการออกเสียงของพยางค์ในภาษาไทยว่ามีลักษณะการออกเสียงต่างกันเป็น 2 แบบ ได้แก่ พยางค์หนัก และพยางค์เบา คำว่า “สะดวก” ที่มีลักษณะพยางค์เบาปกติซึ่งหมายถึง พยางค์ที่ปรากฏในตำแหน่งที่ไม่ลงน้ำหนักในการพูดตามปกติ หรือ พยางค์ที่ปรากฏในตำแหน่งที่ไม่ออกเสียงหนักเลยนั่นเอง การเกิดของพยางค์เบาปกตินี้จะมีข้อจำกัดคือ 1. พยัญชนะต้นเป็นพยัญชนะเดียว 2. สระเป็นสระเสียงสั้นและโดยปกติไม่มีพยัญชนะ

ท้าย 3. เสียงวรรณยุกต์ส่วนมากจะเป็นเสียงสามัญ เช่น “สะ” ในคำ “สะดวก” [sa dùak] ตามการอธิบายของกาญจนา นาคสกุล (2556: 170-171) จะถือว่าเป็นคำพยางค์เบาปกติที่ประกอบด้วยสระเสียงสั้นที่ไม่มีพยัญชนะท้าย แต่หากพิจารณาทางสัทวิทยา ด้านโครงสร้างของพยางค์ จะตัดสินใจให้คำ “สะ” [sàʔ] ประกอบด้วยหน่วยโครงสร้างที่เป็นหน่วยเสียงจำนวน 4 หน่วย ได้แก่ หน่วยเสียงพยัญชนะ-หน่วยเสียงสระ-หน่วยเสียงพยัญชนะ-หน่วยเสียงวรรณยุกต์ (มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมมาธิราช, 2531: 186) ออกเสียงในลักษณะเน้นเสียงหนัก เสียงวรรณยุกต์จะเป็นเสียงเอก [sàʔ dùak] หรือจะตัดสินใจให้คำ “สะ” [sa] ตามโครงสร้างพยางค์ไทยที่ไม่มีหน่วยเสียงพยัญชนะหลังสระก็ได้ หากพิจารณาจากโครงสร้างพยางค์ในสองลักษณะนี้ ก็จะออกเสียงเป็นพยางค์เบาปกติมีเสียงวรรณยุกต์เป็นเสียงสามัญ [sa dùak] เช่นเดียวกับที่กาญจนา นาคสกุล อธิบายไว้ข้างต้น หรือออกเสียงพยางค์หนักก็ไม่ถือว่าผิด

จากที่กล่าวมาข้างต้น งานวิจัยนี้จะไม่เลือกใช้คำที่มีการออกเสียงได้หลายแบบโดยไม่ถือว่ามิเสียงใดเป็นเสียงที่ผิดเช่นนี้เป็นคำที่ใช้ฝึกการฟังหรือการออกเสียงในแบบฝึก เนื่องจากเมื่อคัดเลือกแบบใดแบบหนึ่งเป็นตัวแทนของคำนั้นบรรจุลงในแบบฝึกแล้ว อาจทำให้ผู้เรียนชาวต่างชาติเข้าใจผิดไปว่าคำเดียวกันนั้นเมื่อออกเสียงเป็นวรรณยุกต์อื่นถือเป็นการออกเสียงที่ผิด

วรรณยุกต์โดยปกติจะเกิดพร้อมกับเสียงสระ (กาญจนา นาคสกุล, 2556: 156) ไม่สามารถเกิดได้ตามลำพัง ดังนั้นในการคัดเลือกคำศัพท์ที่ใช้เป็นตัวอย่างในแบบฝึก เพื่อให้ได้ตัวแทนของคำศัพท์ที่มีเสียงวรรณยุกต์กระจายอยู่ในทุกกลุ่มสระปรากฏพร้อมกับแต่ละเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทย ผู้วิจัยจะคัดเลือกจากคำศัพท์ที่ประกอบด้วยเสียงสระในภาษาไทยแต่ละเสียง ได้แก่ หน่วยเสียงสระ 9 เสียง ทั้งในสระเดี่ยวเสียงสั้น เสียงยาว และสระประสม โดยให้ทุกคำศัพท์ที่มีเสียงสระดังกล่าวมีการปรากฏร่วมกับเสียงวรรณยุกต์ทั้งห้าเสียงในภาษาไทยเพื่อครอบคลุมการปรากฏของคำศัพท์ที่เป็นตัวแทนเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยที่ต้องเกิดร่วมกับเสียงสระ นอกจากนี้ยังพิจารณาความสมดุลของพยัญชนะต้นและตัวสะกดท้ายคำที่มาประกอบเป็นคำให้มีในจำนวนพอ ๆ กัน

ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยนำสัทอักษรมาประกอบในการสร้างแบบฝึกโดยไม่ใช้ตัวอักษรไทยเป็นหลัก เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาการผันวรรณยุกต์จากการอ่านตัวอักษรไทยไม่ถูกต้องของกลุ่มตัวอย่าง สำหรับคำอธิบายลักษณะการเปล่งเสียงภาษาไทยที่ใช้ในแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น อ้างอิงจากงานต่าง ๆ ของนักวิชาการภาษาไทย

นักภาษาศาสตร์ชาวไทยที่รู้ภาษาญี่ปุ่นลึกซึ้ง และนักภาษาศาสตร์ชาวญี่ปุ่นที่เชี่ยวชาญภาษาไทย (ธีระพันธ์ เหลืองทองคำ 2554, กาญจนา นาคสกุล 2556, ตาเกะอิโร โทมิต้า 1997, มารศรี มียาโมโตะ และทาดายชิ มุราคามิ 2014, นาโอมิสึ มิคามิ 2014) โดยแต่ละงานจะมีคำอธิบายเกี่ยวกับลักษณะการเปล่งเสียงของพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ไปในทิศทางเดียวกัน แต่สัทอักษรที่นักวิชาการแต่ละคนเลือกใช้มีที่แตกต่างกันบ้าง ผู้วิจัยจึงเลือกใช้ตามแบบนิยมที่ผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่นคุ้นเคยกันเป็นอย่างดี (ดูภาคผนวก ข 3 คำอธิบายการใช้สัทอักษรในแบบฝึก)

3.2.2 เครื่องมือที่สร้างขึ้น

การสร้างเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ได้แก่ 1. แบบทดสอบก่อนฝึก 2. แบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น 3. แบบทดสอบหลังฝึก และ 4. แบบสอบถามความพึงพอใจในการใช้แบบฝึก

1. แบบทดสอบก่อนฝึก

หมายถึง แบบทดสอบเพื่อวัดความสามารถทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ของผู้เรียนก่อนเข้ารับการฝึก ใช้เพื่อคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์ที่ระบุไว้ในหัวข้อ 3.1.2

2. แบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น

หมายถึง แบบฝึกเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น มีเนื้อหาดังนี้

2.1 คำแนะนำก่อนฝึก

2.2 คำอธิบายการใช้แบบฝึก

2.3 คำอธิบายวรรณยุกต์ในภาษาไทยทั้ง 5 เสียง

2.4 แบบฝึก 8 บท

2.5 แบบทดสอบระหว่างฝึก

หมายถึง แบบทดสอบท้ายบทของแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยในแต่ละบท ซึ่งงานวิจัยนี้มีแบบทดสอบระหว่างฝึกทั้งหมด 8 บท เพื่อใช้คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบระหว่างฝึก คำนวณค่าหาประสิทธิภาพของกระบวนการในการฝึกทักษะการฟัง

และการออกเสียงผ่านการทำแบบทดสอบระหว่างฝึกนี้

3. แบบทดสอบหลังฝึก

หมายถึง แบบทดสอบทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์หลังการฝึก เพื่อให้ได้คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบนี้ในการคำนวณค่าหาประสิทธิภาพของผลลัพธ์ในขั้นสุดท้ายของการฝึกทักษะฟังและออกเสียงวรรณยุกต์

4. แบบสอบถามความพึงพอใจในการใช้แบบฝึก

หมายถึง แบบสอบถามเพื่อสอบถามระดับความคิดเห็น ความรู้สึกหรือทัศนคติของผู้เรียนแต่ละคนที่มีต่อการใช้แบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในงานวิจัยครั้งนี้

3.2.3 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวรรณยุกต์ภาษาไทย ปัญหาเสียงวรรณยุกต์ของผู้เรียนชาวต่างชาติ การฝึกทักษะการฟังและการออกเสียง และการสร้างแบบฝึก
2. ศึกษารูปแบบของแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น
3. สร้างแบบทดสอบก่อนฝึก และแบบทดสอบหลังฝึก ซึ่งมีเนื้อหาเดียวกัน ต่างกันเฉพาะการเรียงลำดับเนื้อหาข้อสอบ เพื่อใช้ข้อมูลอ้างอิงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความก้าวหน้าในการฝึกหรือไม่
4. สร้างแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น และสร้างแบบทดสอบระหว่างฝึก
5. สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น
6. เสนอเครื่องมือดังต่อไปนี้ให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ ตรวจสอบเครื่องมือจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงของเนื้อหา

6.1 แบบทดสอบก่อนฝึก และแบบทดสอบหลังฝึก

6.2 แบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น

6.3 แบบทดสอบระหว่างฝึก

6.4 แบบสอบถามความพึงพอใจในการใช้แบบฝึก

7. ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือดังต่อไปนี้ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านเพื่อให้มีความถูกต้องแม่นยำและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการฝึกมากยิ่งขึ้น

7.1 แบบทดสอบก่อนฝึก และแบบทดสอบหลังฝึก

7.2 แบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น

7.3 แบบทดสอบระหว่างฝึก

7.4 แบบสอบถามความพึงพอใจในการใช้แบบฝึก

8. นำแบบฝึกไปทดลองใช้กับผู้เรียนกลุ่มนำร่อง 2 ครั้ง ได้แก่ ผู้เรียนกลุ่มนำร่องครั้งแรก จำนวน 1 คน และครั้งที่สอง จำนวน 5 คน ซึ่งมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างที่คัดเลือกมาจากการให้ทำแบบทดสอบก่อนฝึก เก็บข้อมูลมาวิเคราะห์และหาประสิทธิภาพของแบบฝึกโดยใช้เกณฑ์ 80/80 เช่นเดียวกับที่จะให้กลุ่มตัวอย่างใช้ฝึก

9. นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปทดลองใช้กับผู้เรียนกลุ่มนำร่อง เก็บข้อมูลมาวิเคราะห์ เช่นเดียวกับที่จะให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามนี้

10. นำแบบฝึกมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อจะนำแบบฝึกไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

11. นำผลเบื้องต้นที่ได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจมาปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกเพื่อให้ผู้มีความพึงพอใจในการใช้แบบฝึก

12. นำแบบฝึกที่ได้ปรับปรุงสมบูรณ์แล้วไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึก โดยใช้เกณฑ์ 80/80

13. นำแบบสอบถามความพึงพอใจมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น แล้วนำไปใช้สอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง

3.2.4 เนื้อหาของแบบฝึก

แบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่นมีเนื้อหา 8 บท จำนวน 20 คาบ จำนวนคำศัพท์ของแต่ละคาบ คาบละ 50-60 คำ โดยแบ่งเนื้อหาของแบบฝึกในส่วนต้นเป็น 2 ส่วน และในส่วนท้ายของแบบฝึกจะเป็นแบบฝึกรวม รายละเอียดดังนี้

ในส่วนต้นแบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ก) แบบฝึกเสียงวรรณยุกต์ในระดับพื้นฐาน ข) แบบฝึกเสียงวรรณยุกต์ในระดับประยุกต์

ก) แบบฝึกเสียงวรรณยุกต์ในระดับพื้นฐาน มีจุดมุ่งหมายเพื่อเน้นฝึกทักษะการฟังและการ

ออกเสียงวรรณยุกต์แต่ละเสียงทั้ง 5 เสียงแยกแยะจากเสียงวรรณยุกต์อื่น ๆ ได้แก่ แบบฝึกบทที่ 1-5 รายละเอียดดังนี้

บทที่ 1 เสียงวรรณยุกต์สามัญ	คาบที่ 1, 2
บทที่ 2 เสียงวรรณยุกต์เอก	คาบที่ 3-4, 5-6
บทที่ 3 เสียงวรรณยุกต์โท	คาบที่ 7, 8
บทที่ 4 เสียงวรรณยุกต์ตรี	คาบที่ 9-10, 11-12
บทที่ 5 เสียงวรรณยุกต์จัตวา	คาบที่ 13, 14

แบบฝึกในบทที่ 1-5 ประกอบด้วยแบบฝึกส่วนแรกของบท ได้แก่ คาบที่ 1, 3-4, 7, 9-10, 13 เป็นการฝึกเสียงวรรณยุกต์ในคำหนึ่งพยางค์ และแบบฝึกส่วนท้ายของบท ได้แก่ คาบที่ 2, 5-6, 8, 11-12, 14 เป็นการฝึกเสียงวรรณยุกต์ในคำสองพยางค์ โดยมีโครงสร้างของแบบฝึกดังตัวอย่างของแบบฝึกในบทที่ 1 ดังนี้

ตัวอย่างแบบฝึก บทที่ 1 เสียงวรรณยุกต์สามัญ

คาบที่ 1 การฝึกเสียงวรรณยุกต์สามัญในคำหนึ่งพยางค์ จะมีแบบฝึก 2 ลักษณะ

ได้แก่ แบบฝึกคำศัพท์เสียงสามัญในคำหนึ่งพยางค์ และแบบฝึกคำศัพท์คู่เทียบเสียง

แบบฝึกคำศัพท์เสียงสามัญในคำหนึ่งพยางค์ มีจุดประสงค์เพื่อฝึกให้คุ้นเคยกับการฟังและออกเสียงวรรณยุกต์เสียงสามัญ เช่น ดู แมว เรียน เป็นต้น

แบบฝึกคำศัพท์คู่เทียบเสียง มีจุดประสงค์เพื่อฝึกให้สามารถแยกแยะเสียงวรรณยุกต์สามัญจากเสียงอื่น ๆ ได้ เช่น “มา-หมา” [maa-mǎa] “ทาน-ถ่าน”

[thaan-thàan] เป็นต้น

คาบที่ 2 การฝึกเสียงวรรณยุกต์สามัญในคำสองพยางค์ จะมีแบบฝึก 3 ลักษณะ

ได้แก่ แบบฝึกคำศัพท์เสียงสามัญในคำสองพยางค์ แบบฝึกคำศัพท์สองพยางค์ที่ประสมด้วยเสียงวรรณยุกต์สามัญในพยางค์แรกกับเสียงวรรณยุกต์อื่นในพยางค์ที่สอง และแบบฝึกคำศัพท์สองพยางค์ที่ประสมด้วยเสียงวรรณยุกต์อื่นในพยางค์แรกกับเสียงวรรณยุกต์สามัญในพยางค์ที่สอง

แบบฝึกคำศัพท์เสียงสามัญในคำสองพยางค์ มีจุดประสงค์เพื่อฝึกให้คุ้นเคยกับ

การฟังและออกเสียงวรรณยุกต์เสียงเดียวกันในคำสองพยางค์ เช่น ราคา เมืองไทย
เตรียมตัว เป็นต้น

แบบฝึกคำศัพท์สองพยางค์ที่ประสมด้วยเสียงวรรณยุกต์สามัญในพยางค์แรก
กับเสียงวรรณยุกต์อื่นในพยางค์ที่สอง มีจุดประสงค์เพื่อฝึกให้สามารถแยกแยะเสียง
วรรณยุกต์สามัญจากเสียงอื่น ๆ ได้ เช่น กำหนด ทางเข้า ยางลบ อาหาร เป็นต้น

แบบฝึกคำศัพท์สองพยางค์ที่ประสมด้วยเสียงวรรณยุกต์อื่นในพยางค์แรกกับ
เสียงวรรณยุกต์สามัญในพยางค์ที่สอง มีจุดประสงค์เพื่อฝึกให้สามารถแยกแยะเสียง
วรรณยุกต์สามัญจากเสียงอื่น ๆ ได้ เช่น ปากกา บ้านเรือน ทำทนาย ศูนย์กลาง เป็นต้น

ข) แบบฝึกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยในระดับประยุกต์ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเน้นฝึกทักษะการ
ฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์แต่ละเสียงทั้ง 5 เสียงร่วมกับเสียงวรรณยุกต์อื่น ๆ ได้แก่ บทที่ 6-7
รายละเอียดดังนี้

บทที่ 6 เสียงวรรณยุกต์คงระดับในคำสองพยางค์

ได้แก่ วรรณยุกต์สามัญ วรรณยุกต์เอก วรรณยุกต์ตรี คาบที่ 15-16

บทที่ 7 คู่เสียงวรรณยุกต์สามัญกับเอก และคู่เสียงวรรณยุกต์ตรีกับจัตวา

คาบที่ 17,18

แบบฝึกในบทที่ 6 ประกอบด้วยคาบที่ 15-16 ได้แก่แบบฝึกเสียงวรรณยุกต์คงระดับในคำ
สองพยางค์ และแบบฝึกบทที่ 7 ประกอบด้วย คาบที่ 17 แบบฝึกคู่เสียงวรรณยุกต์สามัญกับเอก และคู่
เสียงวรรณยุกต์เอกกับสามัญ และคาบที่ 18 แบบฝึกคู่เสียงวรรณยุกต์ตรีกับจัตวา และคู่เสียง
วรรณยุกต์จัตวากับตรี ดังตัวอย่างโครงสร้างของบทที่ 6 และ 7 ดังนี้

ตัวอย่างแบบฝึก บทที่ 6 เสียงวรรณยุกต์คงระดับในคำสองพยางค์

คาบที่ 15 และคาบที่ 16 การฝึกเสียงวรรณยุกต์คงระดับในคำสองพยางค์ ทั้งสองคาบ
จะมีแบบฝึกในลักษณะเดียวกันต่างกันเฉพาะคำศัพท์ที่เลือกนำมาใช้ฝึก ทั้งนี้เพื่อเป็น
การเพิ่มปริมาณคำศัพท์และความถี่ในการฝึก ทั้งสองคาบนี้จะมีแบบฝึก 3 ลักษณะ
ได้แก่ แบบฝึกคำศัพท์เสียงวรรณยุกต์สามัญในคำสองพยางค์ แบบฝึกคำศัพท์เสียง

วรรณยุกต์เอกในคำสองพยางค์ และแบบฝึกคำศัพท์เสียงวรรณยุกต์ตรีในคำสองพยางค์

แบบฝึกคำศัพท์เสียงวรรณยุกต์สามัญในคำสองพยางค์ มีจุดประสงค์เพื่อฝึกฟังและออกเสียงวรรณยุกต์สามัญต่อเนื่องในคำสองพยางค์ได้ เช่น กาแฟ โรงเรียน ดินแดน เป็นต้น

แบบฝึกคำศัพท์เสียงวรรณยุกต์เอกในคำสองพยางค์ มีจุดประสงค์เพื่อฝึกฟังและออกเสียงวรรณยุกต์เอกต่อเนื่องในคำสองพยางค์ได้ เช่น บทบาท ขอบเขต ตรวจสอบ เป็นต้น

แบบฝึกคำศัพท์เสียงวรรณยุกต์ตรีในคำสองพยางค์ มีจุดประสงค์เพื่อฝึกฟังและออกเสียงวรรณยุกต์ตรีต่อเนื่องในคำสองพยางค์ได้ เช่น ชับช้อน ยกเว้น เลี้ยวซ้าย เป็นต้น

ตัวอย่างแบบฝึก บทที่ 7 คู่เสียงวรรณยุกต์สามัญกับเอก และคู่เสียงวรรณยุกต์ตรีกับจัตวา

คาบที่ 17 การฝึกคู่เสียงวรรณยุกต์สามัญกับเอก จะมีแบบฝึก 2 ลักษณะ ได้แก่ แบบฝึกคำศัพท์คู่เสียงวรรณยุกต์สามัญกับเอก และแบบฝึกคำศัพท์คู่เสียงวรรณยุกต์เอกกับสามัญ

แบบฝึกคำศัพท์คู่เสียงวรรณยุกต์สามัญกับเอก มีจุดประสงค์เพื่อฝึกฟังและออกเสียงวรรณยุกต์สามัญร่วมกับเสียงวรรณยุกต์เอกได้ เช่น ทางด่วน นามบัตร ความสุข เป็นต้น

แบบฝึกคำศัพท์คู่เสียงวรรณยุกต์เอกกับสามัญ มีจุดประสงค์เพื่อฝึกฟังและออกเสียงวรรณยุกต์เอกร่วมกับเสียงวรรณยุกต์สามัญได้ เช่น ตักเตือน ปลอดภัย ถั่วแดง เป็นต้น

คาบที่ 18 การฝึกคู่เสียงวรรณยุกต์ตรีกับจัตวา จะมีแบบฝึก 2 ลักษณะ ได้แก่ แบบฝึกคำศัพท์คู่เสียงวรรณยุกต์ตรีกับจัตวา และแบบฝึกคำศัพท์คู่เสียงวรรณยุกต์ตรีกับ

จัดว่า

แบบฝึกคำศัพท์คู่เสียงวรรณยุกต์ตรีกับจัตวา มีจุดประสงค์เพื่อฝึกฟังและออกเสียงวรรณยุกต์ตรีพร้อมกับเสียงวรรณยุกต์จัตวาได้ เช่น เลี้ยวขวา ท้องเสีย น้ำแข็ง เป็นต้น

แบบฝึกคำศัพท์คู่เสียงวรรณยุกต์จัตวากับตรี มีจุดประสงค์เพื่อฝึกฟังและออกเสียงวรรณยุกต์จัตวาร่วมกับเสียงวรรณยุกต์ตรีได้ เช่น สี่ฟ้า ถูทำ ลินค้า เป็นต้น

ในส่วนท้ายของแบบฝึกจะเป็นแบบฝึกรวม มีจุดมุ่งหมายเพื่อฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ในทุกเสียง เช่นเดียวกับสถานการณ์จริงที่กลุ่มตัวอย่างจะได้ยินและพูดคำศัพท์ในคราวเดียวกันโดยไม่มีการจำแนกเสียงวรรณยุกต์ออกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้แก่ แบบฝึกบทที่ 8

บทที่ 8 แบบฝึกรวม คาบที่ 19, 20

แบบฝึกในบทที่ 8 ประกอบด้วยคาบที่ 19 ได้แก่แบบฝึกรวมเสียงวรรณยุกต์ในระดับพื้นฐาน และคาบที่ 20 ได้แก่แบบฝึกรวมเสียงวรรณยุกต์ในระดับประยุกต์ ซึ่งนำคำศัพท์ที่ปรากฏและฝึกในแบบฝึกบทที่ 1-7 ที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มาใช้ในการฝึก ถือเป็นการทบทวนอีกทางหนึ่งด้วย

3.2.5 รูปแบบของแบบฝึก

ภาพรวมรูปแบบของแบบฝึก จะกล่าวถึงส่วนประกอบสำคัญ 2 ส่วน ได้แก่ 3.2.5.1 การจัดการข้อมูลเสียง 3.2.5.2 การบันทึกข้อมูลเสียง ดังนี้

3.2.5.1 การจัดการข้อมูลเสียง

การจัดการข้อมูลเสียง ขอความร่วมมือจากผู้ให้ความร่วมมือที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่ เนื่องจากผู้วิจัยไม่ได้ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่ ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงขอความร่วมมือจากเจ้าของภาษา 2 ด้าน ได้แก่

1. บันทึกเสียงต้นแบบของการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทย

ในการสร้างแผ่น CD ซึ่งเป็นส่วนประกอบของแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียง

วรรณยุกต์ภาษาไทย งานวิจัยนี้กำหนดให้คุณสมบัติของบุคคลเสียงต้นแบบมีภูมิลำเนาเกิดและอาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ ซึ่งนับเป็นตัวแทนของคนที่มีการใช้ภาษาไทยในแบบมาตรฐาน โดยเสียงต้นแบบจะใช้ทั้งเสียงผู้ชายและเสียงผู้หญิง เพื่อให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับการฟังเสียงวรรณยุกต์ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันที่สามารถพบกับคู่สนทนาได้ทั้งผู้ชายและคู่สนทนาผู้หญิง

2. พิจารณาและตัดสินการออกเสียงของกลุ่มตัวอย่างว่าเป็นเสียงวรรณยุกต์ที่ถูกต้องหรือไม่

ในการพิจารณาและตัดสินการออกเสียงวรรณยุกต์ของกลุ่มตัวอย่างว่าถูกต้องหรือไม่ได้รับความร่วมมือจากคนไทยเจ้าของภาษาซึ่งมีประสบการณ์การสอนภาษาไทยให้แก่ชาวญี่ปุ่นในฐานะภาษาต่างประเทศ

3.2.5.2 การบันทึกข้อมูลเสียง

การจัดทำแบบฝึก จะมีทั้งแผ่น CD และเอกสาร แผ่น CD จะบันทึกข้อมูลเสียง โดยเนื้อหาจะบรรจุ 1. ตัวอย่างเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยทั้ง 5 เสียง 2. เนื้อหาแบบฝึก และ 3. แบบทดสอบระหว่างฝึก รายละเอียดดังนี้

1. ตัวอย่างเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยทั้ง 5 เสียง (ฟังเสียงตัวอย่างในแผ่น CD)
 2. เนื้อหาแบบฝึก เกี่ยวกับด้านการฟังและด้านการออกเสียง (ดูตาราง 3 ประกอบ)
- (ใช้ L (Listening) แทน การฟัง และ P (Pronunciation) แทนการออกเสียง)

gL แบบฝึกด้านการฟังเสียงวรรณยุกต์ในคำหนึ่งพยางค์

ขL แบบฝึกด้านการฟังคำคู่เทียบเสียงวรรณยุกต์

คL แบบฝึกทบทวนด้านการฟังเสียงวรรณยุกต์แต่ละเสียง ลักษณะแบบตัวเลือก

ตอบเสียงวรรณยุกต์ที่ถูกต้องตรงกับเสียงวรรณยุกต์ที่ได้ยิน

กP แบบฝึกด้านการออกเสียงวรรณยุกต์ในคำหนึ่งพยางค์

ตามเสียงของแผ่น CD

ขP แบบฝึกด้านการออกเสียงคำคู่เทียบเสียงวรรณยุกต์ ตามเสียงของแผ่น CD

งL แบบฝึกด้านการฟังเสียงวรรณยุกต์ในคำสองพยางค์

จL แบบฝึกด้านการฟังเสียงวรรณยุกต์ในคำศัพท์ที่ประสมด้วยเสียง

วรรณยุกต์ต่าง ๆ

งP แบบฝึกด้านการออกเสียงวรรณยุกต์ในคำสองพยางค์

จP แบบฝึกด้านการออกเสียงวรรณยุกต์ในคำศัพท์ที่ประสมด้วยเสียง

วรรณยุกต์ต่าง ๆ ตามเสียงของแผ่น CD

ฉL แบบฝึกด้านการฟังเสียงวรรณยุกต์คงระดับในคำศัพท์ระดับคำสองพยางค์

ได้แก่ เสียงวรรณยุกต์สามัญ เสียงวรรณยุกต์เอก และ เสียงวรรณยุกต์ตรี

ฉP แบบฝึกด้านการออกเสียงวรรณยุกต์คงระดับในคำศัพท์ระดับคำสอง

พยางค์ ได้แก่ เสียงวรรณยุกต์สามัญ เสียงวรรณยุกต์เอก และ เสียง

วรรณยุกต์ตรี ตามเสียงของแผ่น CD

ชL แบบฝึกด้านการฟังคู่เสียงวรรณยุกต์สามัญกับเอก และคู่เสียงวรรณยุกต์ตรี

กับจัตวา

ชP แบบฝึกด้านการออกเสียงคู่เสียงวรรณยุกต์สามัญกับเอก และคู่เสียง

วรรณยุกต์ตรีกับจัตวา ตามเสียงของแผ่น CD

ซL แบบฝึกรวมด้านการฟังเสียงวรรณยุกต์

ซP แบบฝึกรวมด้านการออกเสียงวรรณยุกต์ ตามเสียงของแผ่น CD

ผู้วิจัยสรุปเนื้อหาของแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทย

สำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่นข้างต้นทั้ง 8 บท ดังในตาราง 3

3. แบบทดสอบระหว่างฝึก

ข้อ 1. แบบทดสอบด้านการฟัง

ข้อ 2. แบบทดสอบด้านการออกเสียง

3.3 การดำเนินการทดลอง

เมื่อสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแล้ว ผู้วิจัยจะทดลองในระยะเวลาและดำเนินการตามขั้นตอน โดยมีรายละเอียดดังนี้ 3.3.1 ระยะเวลาในการดำเนินการทดลอง 3.3.2 ขั้นตอนการดำเนินการทดลอง

3.3.1 ระยะเวลาในการดำเนินการทดลอง

กลุ่มตัวอย่างจะใช้แบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่นภายในระยะเวลาประมาณ 1 เดือน ในแบบฝึกประกอบด้วย 8 บท แบบฝึกแต่ละบทจะใช้เวลาในการฝึกบทละ 2-4 คาบ รวมจำนวนคาบทั้งสิ้น 20 คาบ โดยใช้เวลาในการทำแบบฝึกคาบละประมาณ 50 นาที

3.3.2 ขั้นตอนการดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามขั้นตอนดังนี้

1. ให้ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นทำแบบทดสอบก่อนฝึก เพื่อประเมินความสามารถทางทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทย
2. นำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบก่อนฝึกมาคำนวณค่าเพื่อคัดเลือกผู้เรียนที่มีปัญหาทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยให้เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยให้ทำแบบทดสอบและเก็บคะแนนโดยกำหนดเกณฑ์ 80% (ดังเกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ระบุไว้ใน 3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง)
3. นำแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่นไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างเป็นระยะเวลาประมาณ 1 เดือน

การใช้แบบฝึกเพื่อฝึกทักษะฟังและออกเสียง มีขั้นตอนดังนี้

- (1) ให้ผู้เรียนฝึกฟังเสียงวรรณยุกต์ตามเสียงวรรณยุกต์ต้นแบบจากแผ่นซีดี
- (2) ให้ผู้เรียนฝึกออกเสียงวรรณยุกต์ตามเสียงวรรณยุกต์ต้นแบบจากแผ่นซีดี
4. ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบระหว่างฝึกของแต่ละบท โดยมีขั้นตอนดังนี้
 - (1) ให้ผู้เรียนฟังคำศัพท์แล้วเลือกเสียงวรรณยุกต์ที่ถูกต้อง จำนวน 10 ข้อ

(2) ให้ผู้เรียนออกเสียงวรรณยุกต์ตามเสียงวรรณยุกต์ต้นแบบจากแผ่นซีดี จำนวน 10 ข้อ โดยบันทึกเสียงด้วยเครื่องบันทึกเสียงหรือโปรแกรมบันทึกเสียงที่ติดตั้งในโทรศัพท์มือถือ

5. ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบหลังฝึก

6.ให้นำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบระหว่างฝึก (E_1) และหลังฝึก (E_2) มาคำนวณหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกวรรณยุกต์ภาษาไทย ในการหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการฟัง และการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น ใช้เกณฑ์ 80/80

7. ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกว่าพึงพอใจในระดับใด

3.4 การประเมินคุณภาพของแบบฝึกจากผู้เชี่ยวชาญ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยนำแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น รวมทั้งแบบทดสอบก่อนฝึกและหลังฝึก แบบทดสอบระหว่างฝึก และแบบสอบถามความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงของเนื้อหา และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

ผู้เชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ ที่ประเมินคุณภาพแบบฝึก ได้แก่

ก. ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยให้คนญี่ปุ่น

ข. ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย

ค. ผู้เชี่ยวชาญด้านสารสนเทศศึกษา

ผลการประเมินคุณภาพแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ได้ผลการประเมินดังนี้

ตาราง 4 ผลการประเมินคุณภาพแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทย
สำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น

ลำดับ	รายการ	คะแนนเต็ม 5 คะแนน			คะแนนเฉลี่ย
		ผู้เชี่ยวชาญ ก	ผู้เชี่ยวชาญ ข	ผู้เชี่ยวชาญ ค	
1	เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	5	5	5	5.00
2	ระดับความยากง่ายของคำศัพท์-	4	4	5	4.30
3	ระดับความยากง่ายของแบบฝึก-	4	4	5	4.30
4	ขนาดของตัวอักษรและสีของแบบฝึก	5	5	5	5.00
5	การใช้สัทอักษรในแบบฝึก	5	5	5	5.00
6	เสียงวรรณยุกต์ต้นแบบในแผ่น CD	5	4	5	4.70
7	วิธีการฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์	5	5	5	5.00
8	ระยะเวลาในการใช้แบบฝึก	4	4	4	4.00
9	เป็นประโยชน์ต่อการฝึกทักษะการฟังและการออกเสียง	5	5	5	5.00
10	การประเมินระหว่างฝึกและหลังฝึกมีความเหมาะสม	4	5	5	4.70
	คะแนนรวม	46	46	49	47.00

5 = ดีมาก 4 = ดี 3 = ปานกลาง 2 = พอใช้ 1 = ปรับปรุง

จากข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยได้สรุปข้อคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านในการประเมินคุณภาพของเครื่องมือ พร้อมกับวิธีการปรับแก้เครื่องมือโดยพิจารณาแบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการออกแบบ คำศัพท์ที่ใช้ฝึก ด้านการวิเคราะห์ข้อมูล และด้านแบบสอบถามความพึงพอใจ ดังตาราง 5

ตาราง 5 การแก้ไขแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น

ลำดับ	ข้อคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ	การแก้ไข
ด้านการออกแบบ		
1	ควรใส่รูปตัวอักษรหรือสัทอักษรของวรรณยุกต์บนหน้าปก	ใส่รูปตัวอักษรของวรรณยุกต์บนหน้าปก
2	ออกแบบการจัดหน้าของรายการคำศัพท์ในแบบฝึก จัดให้คำศัพท์ที่อยู่ในตารางชัดเจน	จัดเรียงให้คำศัพท์ที่อยู่ในตารางชัดเจน

ตาราง 5 (ต่อ)

ลำดับ	ข้อคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ	การแก้ไข
ด้านการออกแบบ		
3	ควรเพิ่มตัวอย่างเสียงของวรรณยุกต์แต่ละเสียงในบทนำเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างได้ยินเสียงต้นแบบ	เพิ่มตัวอย่างเสียงของวรรณยุกต์แต่ละเสียงในบทนำ
4	ระยะเวลาที่ต้องใช้ลงไปแบบฝึกแต่ละส่วนย่อยภายในแต่ละบท เพื่อจูงใจให้ผู้เรียนทำแบบฝึกในระยะเวลาสั้น ๆ และสามารถวางแผนการใช้เวลาในแต่ละส่วนได้	ระยะเวลาที่ต้องใช้ในแต่ละส่วนย่อยภายในแต่ละบทลงไปแบบฝึก
5	การฝึกแต่ละคาบโดยใช้ระยะเวลา 50 นาทีค่อนข้างมากเกินไป	ชี้แจงให้ผู้เชี่ยวชาญรับทราบว่าระยะเวลาในการฝึกเป็นข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงให้สร้างแบบฝึกเพื่อกลุ่มตัวอย่างมีเวลาในการฝึกมากพอที่จะเห็นผลในการฝึกได้ และผู้เชี่ยวชาญให้ทดลองตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการพิจารณาเค้าโครง
6	ควรเพิ่มเฉลยหน้าถัดจากแบบฝึกเพื่อตรวจสอบคำตอบได้รวดเร็ว และรวบรวมคำตอบทั้งหมดไว้ท้ายเล่มโดยระบุสีอักษรของตัวเลือกคำตอบทั้งหมด เพื่อกลุ่มตัวอย่างจะได้ตรวจสอบเสียงวรรณยุกต์ที่ถูกต้องได้	เพิ่มคำเฉลยให้อยู่หน้าถัดจากแบบฝึก และหน้าท้ายเล่มแบบฝึก เพิ่มสีอักษรของตัวเลือกทั้งหมดของคำตอบให้อยู่ท้ายเล่ม
ด้านคำศัพท์ที่ใช้ฝึก		
1	ความหมายของ “คิ่น” หน้า 1 มีการระบุไว้เป็นสองอย่าง ได้แก่ “คิ่น (สิ่งของ)” และ “(กลาง) คิ่น” ปกติคนไทยไม่ค่อยใช้ “คิ่น” ในลักษณะพยางค์เดียว แต่มักจะพูดเต็ม ๆ คำว่า “กลางคิ่น” ดังนั้น เพื่อให้ผู้เรียนจะไม่นำคำว่า “คิ่น” พยางค์เดียวไปใช้ในความหมายว่า “กลางคิ่น” ควรจะตัดความหมายของ “คิ่น” ให้เหลือเฉพาะความหมายว่า “คิ่น (สิ่งของ)”	ระบุเพียงความหมายเดียว “คิ่น (สิ่งของ)”
2	ควรเปลี่ยน “เลี้ยวโค้ง” หน้า 55 เป็นคำศัพท์ที่มีโอกาสใช้ได้มากกว่า โดยยังคงระดับเสียงวรรณยุกต์เช่นเดียวกับ “เลี้ยวโค้ง” (ตรี-ตรี)	เปลี่ยนคำศัพท์ที่มีระดับเสียงวรรณยุกต์ตรี-ตรีจาก “เลี้ยวโค้ง” เป็น “เลี้ยวซ้าย”

ตาราง 5 (ต่อ)

ลำดับ	ข้อคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ	การแก้ไข
ด้านคำศัพท์ที่ใช้ฝึก		
3	ควรเปลี่ยน “เสียเน่า” หน้า 73 เป็นคำศัพท์อื่น ๆ ที่มีเสียงวรรณยุกต์จัตวา-โท เนื่องจากโดยทั่วไปมักจะใช้ “เน่าเสีย” มากกว่า “เสียเน่า”	เปลี่ยนคำศัพท์ที่มีระดับเสียงวรรณยุกต์จัตวา-โท จาก “เสียเน่า” เป็น “ขอโทษ”
ด้านการวิเคราะห์ข้อมูล		
1	ควรเก็บข้อมูลคำพูดง่าย ๆ ที่ให้ผู้เรียนพูดก่อนฝึก และหลังฝึกเพิ่มเติม เพื่อดูความก้าวหน้าของผู้เรียน ในการออกเสียงคำพูดต่อเนื่อง	เก็บข้อมูลการออกเสียงเฉพาะคำศัพท์ที่ไม่ปรากฏในข้อมูลต่อเนื่อง โดยมุ่งเน้นหาค่าประสิทธิภาพระหว่างฝึกและหลังฝึก นอกจากนี้ได้แสดงผลคะแนนก่อนฝึกและหลังฝึก ซึ่งทำให้เห็นความก้าวหน้าของผู้เรียนในระดับคำศัพท์พยางค์เดียวและสองพยางค์ได้
2	ควรวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ นอกเหนือไปจากประเด็นหลักที่มุ่งศึกษาเรื่องการหาประสิทธิภาพของแบบฝึก ซึ่งสามารถนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้ในการเขียนข้อเสนอแนะ และอภิปรายผลของงานวิจัย	เก็บข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้ในการทดลองแบบฝึก เช่น ข้อมูลส่วนตัวของผู้เรียนทางด้านความสามารถในการเรียนภาษาต่างประเทศนอกเหนือจากภาษาไทย สถานการณ์ที่เอื้อให้เกิดการเรียนรู้ภาษาไทย เช่น มีโอกาสในการพูดคุยกับคนไทย บ่อยหรือไม่ ระดับใด
3	ควรเก็บข้อมูลส่วนตัวของผู้เรียน และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการฝึกทักษะของผู้เรียนในแบบสอบถาม เช่น ความสามารถของภาษาที่สอง ระดับการศึกษา เป็นต้น	สร้างแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลส่วนตัวของผู้เรียน และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการฝึกทักษะพูด และฟังภาษาไทยของผู้เรียน
ด้านแบบสอบถามความพึงพอใจ		
1	แบบสอบถามความพึงพอใจ ควรแยกรายละเอียดที่มีความสัมพันธ์กันน้อยให้อยู่ในหัวข้อย่อยที่ต่างกัน เพื่อจะประเมินได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของข้อนั้น ๆ	แยกรายละเอียดในแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีความสัมพันธ์กันน้อยให้อยู่ในหัวข้อย่อยที่ต่างกัน

3.5 การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ดำเนินการทดลองให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบฝึกและแบบสอบถามความพึงพอใจแล้ว จากนั้นจะนำค่าคะแนนที่เก็บได้มาคำนวณเพื่อแปลค่าและอภิปรายผล ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะคำนวณค่าคะแนนที่ได้มาจากเกณฑ์ต่าง ๆ ดังนี้ 3.5.1 การประเมินคะแนนการทำแบบทดสอบด้านการออกเสียง 3.5.2 การหาค่าประสิทธิภาพโดยเกณฑ์ 80/80 3.5.3 การหาค่าความพึงพอใจโดยมาตราส่วนประมาณค่า

3.5.1 การประเมินคะแนนการทำแบบทดสอบด้านการออกเสียง

ประเมินคะแนนการทำแบบทดสอบด้านการออกเสียงของผู้เรียนโดยการรับรู้ทางโสตสัมผัสศาสตร์ พิจารณาร่วมกันระหว่างผู้วิจัยและผู้ให้ความร่วมมือชาวไทยที่มีประสบการณ์การสอนภาษาไทยให้แก่ชาวญี่ปุ่น โดยจะตัดสินว่าผู้เรียนออกเสียงวรรณยุกต์ถูกต้องหรือไม่ บันทึกข้อมูลโดยการถ่ายทอดเสียงของผู้เรียนเป็นสัทอักษร แล้วแจ้งแก่ผู้เรียนว่ามีปัญหาในการออกเสียงวรรณยุกต์หรือไม่ อย่างไร และจะแนะนำวิธีการออกเสียงที่ถูกต้องในกรณีที่ผู้เรียนมีปัญหาในการออกเสียงวรรณยุกต์

การพิจารณาว่าการออกเสียงวรรณยุกต์ของผู้เรียนถูกต้องหรือไม่ จะมุ่งพิจารณาความถูกต้องเฉพาะเสียงวรรณยุกต์ที่ต้องการทดสอบเป็นประเด็นสำคัญ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

1. หากออกเสียงวรรณยุกต์ได้ถูกต้อง แม้ออกเสียงอื่น ๆ ผิดหรือไม่ก็ตาม จะตัดสินให้เป็นออกเสียงถูก นับเป็น 1 คะแนน
2. หากออกเสียงวรรณยุกต์ผิดไป แม้จะออกเสียงอื่น ๆ ถูกหรือไม่ก็ตาม จะตัดสินให้เป็นออกเสียงผิด นับเป็น 0 คะแนน

ดังตัวอย่างข้อมูลเสียงที่สามารถพบในตำแหน่งต่าง ๆ ของพยางค์ได้ดังนี้

1. ตัวอย่างการออกเสียงพยัญชนะต้น เช่น หน้าที
2. ตัวอย่างการออกเสียงพยัญชนะท้าย เช่น ยิ้มแย้ม
3. ตัวอย่างการออกเสียงสระ เช่น ออกเสียงสระผิด ถูกแท้ และ ออกเสียงสระสั้นยาวผิด

ย้อนหลัง

ตาราง 6 การวิเคราะห์ข้อมูลเสียงของกลุ่มตัวอย่าง

คำศัพท์ที่ใช้ในการฝึก		การวิเคราะห์ข้อมูลเสียง					
ตัวอย่าง	เสียงที่ถูกต้อง	ข้อมูลเสียงกลุ่มตัวอย่าง		ผลการวิเคราะห์	ข้อมูลเสียงกลุ่มตัวอย่าง		ผลการวิเคราะห์
หน้าที	nâa thii	nâa tii	วรรณยุกต์ถูก พยัญชนะต้นผิด	✓	naa thii	วรรณยุกต์ ผิด	✗
ยืมแถม	yím yéem	yín yéem	วรรณยุกต์ถูก พยัญชนะท้ายผิด	✓	yim yéem	วรรณยุกต์ ผิด	✗
ถุงเท้า	thũŋ tháaw	thũŋ tháaw	วรรณยุกต์ถูก เสียงสระผิด	✓	thun tháaw	วรรณยุกต์ ผิด	✗
ย้อนหลัง	yóon lǎŋ	yón lǎŋ	วรรณยุกต์ถูก สระสั้นยาวผิด	✓	yoon lǎŋ	วรรณยุกต์ ผิด	✗

3.5.2 การหาค่าประสิทธิภาพโดยเกณฑ์ 80/80

สถิติที่ผู้วิจัยเลือกใช้ในการหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ $E1/E2 = 80/80$ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556: 10) ดังต่อไปนี้

สูตรที่ 1

$$E1 = \frac{\sum x}{N} \times 100 \quad \text{หรือ} \quad \frac{\sum x}{A} \times 100$$

เมื่อ $E1$ คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ

$\sum x$ คือ คะแนนรวมของแบบฝึกปฏิบัติกิจกรรมหรืองานที่ทำระหว่างเรียนทั้งที่เป็น
กิจกรรมในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียน

A คือ คะแนนเต็มของแบบฝึกปฏิบัติทุกชิ้นรวมกัน

ในงานวิจัยนี้ A คำนวณจากค่าคะแนนเต็มของแบบทดสอบระหว่างฝึกทุกชิ้น
รวมกัน

N คือ จำนวนผู้เรียน

สูตรที่ 2

$$E_2 = \frac{\sum F}{N} \times 100 \quad \text{หรือ} \quad \frac{\sum F}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

$\sum F$ คือ คะแนนรวมของผลลัพธ์ของการประเมินหลังเรียน

B คือ คะแนนเต็มของการประเมินสุดท้ายของแต่ละหน่วย ประกอบด้วยผลการสอบหลังเรียนและคะแนนจากการประเมินงานสุดท้าย

ในงานวิจัยนี้ B คำนวณจากค่าคะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังฝึก

N คือ จำนวนผู้เรียน

3.5.3 การหาค่าความพึงพอใจโดยมาตราส่วนประมาณค่า

ผู้วิจัยจะศึกษาความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่นที่จัดทำขึ้น หลังจากดำเนินการทดลองใช้แบบฝึกเสร็จสิ้น

แบบสอบถามความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น เพื่อประเมินความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง มีข้อสอบถาม จำนวน 20 ข้อ ดังนี้

1. ระดับความยาก-ง่ายของเนื้อหาในแบบฝึก
2. ระดับความยาก-ง่ายของคำศัพท์ในแบบฝึก
3. คำอธิบายในแบบฝึก
4. คำสั่งในแบบฝึก
5. ขนาดของตัวอักษรของแบบฝึก
6. การใช้สีของแบบฝึก
7. ขนาดและรูปเล่มของแบบฝึก
8. จำนวนครั้งของบทและคาบ
9. เสียงวรรณยุกต์ต้นแบบของผู้ชายในแผ่น CD

10. เสียงวรรณยุกต์ต้นแบบของผู้หญิงในแผ่น CD
11. วิธีการฝึกทักษะการฟังเสียงวรรณยุกต์
12. วิธีการฝึกทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์
13. วิธีการประเมินผลการฝึกทักษะการฟังเสียงวรรณยุกต์
14. วิธีการประเมินผลการฝึกทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์
15. กำหนดการในการทำแบบฝึก
16. ระยะเวลาในการใช้แบบฝึก
17. เป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาทักษะการฟัง
18. เป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาทักษะการออกเสียง
19. เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะการฟัง
20. เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะการออกเสียง

แบบสอบถามความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert's scale) จากเร็นซิส ลิเคิร์ต (Rensis Likert, 1932: 1-55) ซึ่งได้กำหนดค่าน้ำหนักคะแนนตามระดับของความคิดเห็น โดยผู้วิจัยสรุปค่าน้ำหนักคะแนนตามระดับของความคิดเห็นของแบบมาตราส่วนประมาณค่าในตาราง ดังนี้

ตาราง 7 ค่าน้ำหนักคะแนนของแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert's scale)

คะแนน	ความหมาย	ค่าคะแนนเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
คะแนน 5	ผู้ตอบมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด	4.51-5.00	มากที่สุด
คะแนน 4	ผู้ตอบมีความพึงพอใจในระดับมาก	3.51-4.50	มาก
คะแนน 3	ผู้ตอบมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง	2.51-3.50	ปานกลาง
คะแนน 2	ผู้ตอบมีความพึงพอใจในระดับน้อย	1.51-2.50	น้อย
คะแนน 1	ผู้ตอบมีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด	1.00-1.50	น้อยที่สุด

3.6 การทดลองกับกลุ่มนาร่อง

ผู้วิจัยรวบรวมข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือวิจัยให้สมบูรณ์ขึ้น เมื่อผ่านการพิจารณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทแล้ว ได้นำแบบฝึกไปทดลองใช้กับผู้เรียนที่เป็นกลุ่มนาร่อง โดยทดลองเป็นจำนวน 2 ครั้ง ผู้เรียนกลุ่มนาร่องครั้งแรก จำนวน 1 คน และผู้เรียนกลุ่มนาร่องครั้งหลัง จำนวน 5 คน การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ดังนั้นผู้วิจัยจึงดำเนินการคัดเลือกกลุ่มนาร่องให้มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้แบบฝึกในการทดลองจริง ดำเนินการพิจารณาคัดเลือกจากคะแนนการทำแบบทดสอบก่อนฝึก เมื่อผ่านการคัดเลือกแล้ว ให้ฝึกฟังและออกเสียงโดยใช้แบบฝึก แล้วจึงหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึก จากคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบระหว่างฝึกและแบบทดสอบหลังฝึก และหาค่าความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกจากการให้ทำแบบสอบถามความพึงพอใจ ผลคะแนนเป็นดังนี้

ตาราง 8 ผลคะแนนการใช้แบบฝึกของผู้เรียนกลุ่มนาร่อง

ผู้เรียนกลุ่มนาร่อง	จำนวนผู้เรียน	ผลคะแนน แบบทดสอบ		ผลคะแนน แบบสอบถามความพึงพอใจ	
		ระหว่างฝึก ค่า E 1	หลังฝึก ค่า E 2	ค่าคะแนน	ระดับ
ครั้งที่ 1	1	81.00%	83.00%	3.75	มาก
ครั้งที่ 2	5	92.00%	91.00%	4.36	มาก

จากตาราง 8 ผู้วิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทย สำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 และผลของความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก จึงสามารถนำไปใช้ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยได้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการที่ได้นำแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่นที่สร้างขึ้นในงานวิจัยครั้งนี้ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน ระยะเวลาตั้งแต่ 22 กันยายน ถึง 2 ธันวาคม 2559 ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น ตามเกณฑ์ 80/80 และนำผลคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกที่ให้กลุ่มตัวอย่างตอบหลังการใช้แบบฝึกมาหาค่าความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกของกลุ่มตัวอย่าง โดยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังหัวข้อต่อไปนี้ 4.1 การวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึก 4.2 การวิเคราะห์หาค่าเปรียบเทียบผลคะแนน และ 4.3 การวิเคราะห์หาค่าความพึงพอใจโดยมาตราส่วนประมาณค่า

4.1 การวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึก

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึก ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ดังนี้

4.1.1 วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบระหว่างฝึกแต่ละบท เพื่อหาประสิทธิภาพตัวแรก ($E1$)

4.1.2 วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบหลังฝึก เพื่อหาประสิทธิภาพตัวหลัง ($E2$)

4.1.3 วิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น ตามเกณฑ์ 80/80 ($E1 / E2$)

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึก ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N แทน จำนวนผู้เรียนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง

$\frac{\quad}{x}$ แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนของแบบทดสอบระหว่างฝึก

$\sum x$ แทน คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบระหว่างฝึกของแต่ละบท

$\frac{\quad}{F}$ แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนของแบบทดสอบหลังฝึก

$\sum F$ แทน คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบหลังฝึก

$E1$ แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการจากการทำแบบทดสอบท้ายบทของแบบฝึก ซึ่งเป็นคะแนนของผลรวมแบบทดสอบระหว่างฝึก คิดเป็นค่าร้อยละ

$E2$ แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์จากการทำแบบทดสอบหลังฝึก คิดเป็นค่าร้อยละ

A แทน คะแนนเต็มของการทำแบบทดสอบระหว่างฝึก

B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังฝึก

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียง
วรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้ 4.1.1 การ
วิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ ($E1$) 4.1.2 การวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของ
ผลลัพธ์ ($E2$) และ 4.1.3 การวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกตามเกณฑ์ 80/80

4.1.1 การวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ ($E1$)

วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่กลุ่มตัวอย่างทำได้จากแบบทดสอบระหว่างฝึกของแต่ละบท
เพื่อหาประสิทธิภาพตัวแรก ($E1$) ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตาราง 9 ผลคะแนนของกลุ่มตัวอย่างจากการทำแบบทดสอบระหว่างฝึกgrayบท

กลุ่มตัวอย่าง $N = 20$	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4	บทที่ 5	บทที่ 6	บทที่ 7	บทที่ 8	คะแนนเฉลี่ย
	คะแนนเต็ม 20	คะแนนเต็ม 20	คะแนนเต็ม 20	คะแนนเต็ม 20	คะแนนเต็ม 20	คะแนนเต็ม 20	คะแนนเต็ม 20	คะแนนเต็ม 20	%
A	20	20	20	20	20	20	19	20	99.38
B	15	16	18	16	18	15	14	15	79.38
C	20	18	18	15	19	19	17	15	88.13
D	20	20	20	20	20	20	19	20	99.38
E	20	18	20	19	20	20	19	19	96.88
F	20	19	16	15	17	18	16	18	86.88
G	20	19	16	13	17	18	17	18	86.25
H	19	18	19	17	20	19	17	20	93.13
I	20	19	18	17	20	19	17	18	92.50
J	20	20	18	17	20	16	16	17	90.00
K	20	20	20	20	20	20	20	20	100.00
L	20	17	17	16	19	18	16	15	86.25
M	20	19	20	20	20	20	19	20	98.75
N	18	18	15	15	15	17	17	14	80.63
O	18	16	20	16	19	17	17	18	88.13
P	20	15	20	16	19	18	18	17	89.38
Q	19	15	15	17	19	13	16	14	80.00
R	16	14	20	18	19	19	17	19	88.75
S	20	17	17	16	19	17	17	17	87.50
T	19	18	17	18	20	17	17	18	90.00
$\sum X$	384	356	364	341	380	360	345	352	2882
$\bar{X}$	19.20	17.80	18.20	17.05	19.00	18.00	17.25	17.60	18.01
$E1$	96.00	89.00	91.00	85.25	95.00	90.00	86.25	88.00	90.06

จากข้อมูลในตาราง 9 จะเห็นได้ว่าคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบฝึกระหว่างฝึกแต่ละบทของแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่นที่กลุ่มตัวอย่างสามารถทำคะแนนได้คิดเป็นร้อยละ 85.25 - 96.00 โดยกลุ่มตัวอย่างสามารถทำคะแนนแบบทดสอบระหว่างฝึกได้คะแนนมากไปน้อยตามลำดับ ดังต่อไปนี้

บทที่ 1 เสียงวรรณยุกต์สามัญ	ร้อยละ 96.00
บทที่ 5 เสียงวรรณยุกต์จัตวา	ร้อยละ 95.00
บทที่ 3 เสียงวรรณยุกต์โท	ร้อยละ 91.00
บทที่ 6 เสียงวรรณยุกต์คงระดับในคำสองพยางค์	ร้อยละ 90.00

บทที่ 2 เสียงวรรณยุกต์เอก	ร้อยละ 89.00
บทที่ 8 แบบฝึกหัดรวม	ร้อยละ 88.00
บทที่ 7 คู่เสียงวรรณยุกต์สามัญกับเอกและ คู่เสียงวรรณยุกต์ตรีกับจัตวา	ร้อยละ 86.25
บทที่ 4 เสียงวรรณยุกต์ตรี	ร้อยละ 85.25

จะเห็นได้ว่าค่าคะแนนการทำแบบทดสอบระหว่างฝึกในทุกบทผ่านเกณฑ์ค่ามาตรฐานตัวแรกที่กำหนดไว้ 80 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนนของแบบทดสอบระหว่างฝึก 90.06 ($E1 = 90.06$) จึงถือได้ว่าแบบฝึกนี้เป็นแบบฝึกที่มีประสิทธิภาพทางด้านกระบวนการ

4.1.2 การวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ($E2$)

วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่กลุ่มตัวอย่างทำได้จากแบบทดสอบหลังฝึก เพื่อหาประสิทธิภาพตัวหลัง ($E2$) ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตาราง 10 ผลคะแนนของกลุ่มตัวอย่างจากการทำแบบทดสอบหลังฝึก

กลุ่มตัวอย่าง ($N = 20$)	คะแนนแบบทดสอบหลังฝึก	%
	คะแนนเต็ม 60	
A	59	98.34
B	47	78.33
C	54	90.00
D	59	98.34
E	53	88.34
F	53	88.34
G	48	80.00
H	54	90.00
I	50	83.34
J	56	93.33
K	60	100.00
L	48	80.00
M	52	86.67
N	48	80.00
O	54	90.00
P	46	76.67
Q	44	73.34
R	50	83.33
S	45	75.00
T	55	91.67
$\sum F$	1035	
$\overline{F}$	51.75	86.25

จากข้อมูลในตาราง 10 จะเห็นได้ว่าหลังการปรับแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่นระหว่างเรียนทุกบทแล้ว กลุ่มตัวอย่างสามารถทำคะแนนแบบทดสอบหลังฝึกได้คะแนนเฉลี่ย 86.25 ($E2 = 86.25$) ผ่านเกณฑ์ค่ามาตรฐานตัวหลังที่กำหนดไว้ 80 คะแนน แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกนี้เป็นแบบฝึกที่มีประสิทธิภาพทางด้านผลลัพธ์ตามเกณฑ์ที่กำหนด

4.1.3 การวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกตามเกณฑ์ 80/80

ผลการวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น $E1 = 90.06$ และ $E2 = 86.25$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ $E1 / E2 = 80/80$

ตาราง 11 ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทย

สำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น ตามเกณฑ์ที่กำหนด ($E1 / E2 = 80/80$)

บทที่	หัวข้อ	E1	E2
บทที่ 1	เสียงวรรณยุกต์สามัญ	96.00	
บทที่ 2	เสียงวรรณยุกต์เอก	89.00	
บทที่ 3	เสียงวรรณยุกต์โท	91.00	
บทที่ 4	เสียงวรรณยุกต์ตรี	85.25	
บทที่ 5	เสียงวรรณยุกต์จัตวา	95.00	
บทที่ 6	เสียงวรรณยุกต์คงระดับในคำสองพยางค์	90.00	
บทที่ 7	คู่เสียงวรรณยุกต์สามัญกับเอก คู่เสียงวรรณยุกต์ตรีกับจัตวา	86.25	
บทที่ 8	แบบฝึกรวม	88.00	
ค่าเฉลี่ย		90.06	86.25

จากข้อมูลตาราง 11 จะเห็นได้ว่าคะแนนของแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่นทั้งระหว่างฝึกและหลังฝึก ได้คะแนนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนที่กลุ่มตัวอย่างทำได้จากแบบทดสอบระหว่างฝึกมีค่าประสิทธิภาพ $E1 = 90.06$ และค่าเฉลี่ยของคะแนนที่กลุ่มตัวอย่างทุกคนทำได้จากแบบทดสอบหลังฝึกมีค่าประสิทธิภาพ $E2 = 86.25$ จากค่าประสิทธิภาพข้างต้นแสดงว่าแบบฝึกทักษะการฟังและ

การออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่นมีค่าประสิทธิภาพ 90.06/86.25 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จึงสามารถนำไปใช้เป็นการเรียนการสอนได้

4.2 การวิเคราะห์หาค่าเปรียบเทียบผลคะแนน

นอกเหนือจากการหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกจากคะแนนของแบบทดสอบ ในการวิจัยนี้ยังได้วิเคราะห์ข้อมูลผลคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนฝึก แบบทดสอบระหว่างฝึก และแบบทดสอบหลังฝึก เพื่อศึกษาผลการฝึกและแนวโน้มปัญหาของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผู้วิจัยเสนอเนื้อหาแบ่งออกเป็น 2 หัวข้อ ได้แก่ 4.2.1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลคะแนนระหว่างแบบทดสอบก่อนฝึกและหลังฝึก และ 4.2.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลคะแนนแบบทดสอบตามระยะเวลาการเรียนภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่าง ดังต่อไปนี้

4.2.1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลคะแนนระหว่างแบบทดสอบก่อนฝึกและหลังฝึก

เมื่อเปรียบเทียบผลคะแนนที่ได้จากระหว่างแบบทดสอบก่อนฝึกและหลังฝึกของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างได้คะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังฝึกสูงกว่าแบบทดสอบก่อนฝึกทั้งด้านทักษะการฟังและการออกเสียง รายละเอียดดังตาราง 12

ตาราง 12 การเปรียบเทียบผลคะแนนของแบบทดสอบก่อนฝึกและหลังฝึกของกลุ่มตัวอย่างของทักษะแต่ละด้าน

กลุ่มตัวอย่าง (N=20)	คะแนนแบบทดสอบด้านการฟัง		คะแนนแบบทดสอบด้านการออกเสียง		คะแนนรวม	
	Pre test	Post test	Pre test	Post test	Pre test	Post test
A	96.67	100.00	76.67	96.67	86.67	98.34
B	60.00	63.33	76.67	96.67	68.34	78.33
C	63.33	80.00	73.33	100.00	68.33	90.00
D	76.67	100.00	90.00	96.67	83.34	98.34
E	76.67	80.00	76.67	96.67	76.67	88.34
F	70.00	80.00	86.67	96.67	78.34	88.34
G	56.67	70.00	76.67	90.00	66.67	80.00
H	76.67	86.67	83.33	93.33	80.00	90.00
I	60.00	76.67	73.33	90.00	66.67	83.34
J	60.00	93.33	80.00	93.33	70.00	93.33
K	76.67	100.00	90.00	100.00	83.34	100.00
L	56.67	73.33	76.67	86.67	66.67	80.00
M	70.00	80.00	83.33	93.33	76.67	86.67
N	50.00	60.00	70.00	100.00	60.00	80.00
O	60.00	80.00	70.00	100.00	65.00	90.00
P	56.67	63.33	90.00	90.00	73.34	76.67
Q	36.67	56.67	76.67	90.00	56.67	73.34
R	43.33	83.33	60.00	83.33	51.67	83.33
S	63.33	63.33	86.67	86.67	75.00	75.00
T	73.33	90.00	80.00	93.33	76.67	91.67
คะแนนเฉลี่ย	64.17	79.00	78.83	93.67	71.50	86.25

ตาราง 13 การเปรียบเทียบคะแนนด้านการฟังของแบบทดสอบก่อนฝึกและหลังฝึก
ของกลุ่มตัวอย่างรายคำศัพท์

หัวข้อ	ลำดับ	คำศัพท์	Pre/Post	กลุ่มตัวอย่าง																คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย	ค่าความต่าง					
				A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P				Q	R	S	T	
สามัญ	(1)	ยา	Pre test	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	18	90.00	5.00	
			Post test	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	19	95.00		
	(2)	ที	Pre test	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	0	0	1	0	13	65.00	25.00		
			Post test	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	1	1	18		90.00	
	(3)	พอดี	Pre test	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	18	90.00	0.00	
			Post test	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	18	90.00		
	(4)	โจมตี	Pre test	1	1	1	1	0	1	0	1	0	0	1	0	1	1	1	1	0	0	1	1	1	13	65.00	0.00
			Post test	1	1	1	0	1	1	1	0	1	0	1	1	1	0	1	1	0	0	1	1	1	13	65.00	
เอก	(1)	ห่าง	Pre test	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	18	90.00	5.00	
			Post test	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	19	95.00		
	(2)	ใส่	Pre test	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	19	95.00	5.00	
			Post test	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	20	100.00		
	(3)	เด็กอ่อน	Pre test	1	0	0	1	0	1	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	1	0	1	7	35.00	25.00	
			Post test	1	0	1	1	0	1	1	1	0	1	1	0	1	0	1	0	0	0	1	1	12	60.00		
	(4)	เด็ดขาด	Pre test	1	1	0	1	0	1	1	1	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0	1	1	10	50.00	10.00	
			Post test	1	0	0	1	0	1	0	1	0	1	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1	8	40.00		
โท	(1)	คำ	Pre test	1	1	1	0	1	1	1	0	1	0	1	1	1	0	1	1	0	0	0	1	13	65.00	35.00	
			Post test	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	20	100.00		
	(2)	เสือ	Pre test	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	18	90.00	5.00	
			Post test	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	19	95.00		
	(3)	ทองเที่ยว	Pre test	1	0	1	1	0	1	0	0	1	0	1	1	1	0	1	1	0	0	1	1	12	60.00	5.00	
			Post test	1	0	0	1	1	0	1	0	0	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	13	65.00		
	(4)	เชื่อนั่น	Pre test	1	1	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	17	85.00	15.00	
			Post test	1	1	1	1	0	0	0	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1	14	70.00		
ตรี	(1)	ล้าง	Pre test	1	1	1	0	1	1	0	0	1	0	1	1	0	0	1	1	0	0	0	1	10	50.00	20.00	
			Post test	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	0	1	1	0	0	1	14	70.00		
	(2)	ฟ้า	Pre test	1	1	1	1	1	0	0	1	1	1	1	0	0	1	1	0	0	0	1	1	13	65.00	15.00	
			Post test	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	1	1	1	0	1	16	80.00		
	(3)	ทุกขร้อน	Pre test	0	0	0	1	0	0	0	1	0	0	0	1	0	0	0	0	1	0	0	0	4	20.00	20.00	
			Post test	1	1	0	1	0	0	0	0	0	1	1	0	0	0	1	0	0	1	0	1	8	40.00		
	(4)	ข้างน้ำ	Pre test	1	1	1	1	1	0	0	1	0	1	1	0	0	1	0	1	0	0	0	0	10	50.00	35.00	
			Post test	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	17	85.00		
จิตวา	(1)	ขาว	Pre test	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	19	95.00	5.00	
			Post test	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	20	100.00		
	(2)	ไหม	Pre test	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	17	85.00	15.00	
			Post test	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	20	100.00		
	(3)	หญิงสาว	Pre test	1	0	1	1	1	0	0	1	1	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	15	75.00	20.00	
			Post test	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	19	95.00		
	(4)	ของขวัญ	Pre test	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	18	90.00	0.00	
			Post test	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	18	90.00		
สามัญ-สามัญ	(1)	กาแฟ	Pre test	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	0	0	1	0	1	1	1	15	75.00	15.00	
			Post test	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	18	90.00		
	(2)	เตรียมตัว	Pre test	1	0	0	0	0	0	1	1	0	0	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	5	25.00	45.00	
			Post test	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	0	0	1	0	1	14		70.00
เอก-เอก	(1)	ข่าวสด	Pre test	1	0	0	0	1	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	1	5	25.00	50.00	
			Post test	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	1	0	1	0	1	0	1	15	75.00		
	(2)	แบ่งออก	Pre test	1	1	1	1	0	1	1	0	1	0	1	1	1	1	1	0	0	1	0	1	11	55.00	20.00	
			Post test	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	0	1	15	75.00		
ตรี-ตรี	(1)	ขับซ้อน	Pre test	1	0	0	0	1	1	1	1	0	0	0	0	1	0	0	0	0	1	0	1	8	40.00	15.00	
			Post test	1	0	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	0	0	0	0	0	0	1	11	55.00		
	(2)	เล็กน้อย	Pre test	1	0	1	0	0	0	1	1	0	0	1	0	0	1	0	1	0	0	0	0	7	35.00	10.00	
			Post test	1	0	0	1	0	0	0	1	1	0	1	0	1	0	1	0	0	1	1	0	9	45.00		
สามัญ-เอก	(1)	นอนหลับ	Pre test	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	0	1	0	1	1	1	15	75.00	15.00	
			Post test	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	18	90.00		
	(2)	วันเกิด	Pre test	1	0	1	0	1	1	0	1	1	0	0	1	0	0	1	1	1	1	1	0	11	55.00	30.00	
			Post test	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	0	17	85.00		
ตรี-จิตวา	(1)	ท้องเสีย	Pre test	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	17	85.00	5.00	
			Post test	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	18	90.00		
	(2)	พริกหวาน	Pre test	1	0	1	0	1	0	1	0	1	0	1	1	0	0	1	0	0	0	0	0	9	45.00	25.00	
			Post test	1	1	1	1	0	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	1	0	14	70.00		

ตาราง 14 การเปรียบเทียบผลคะแนนด้านการออกเสียงของแบบทดสอบก่อนฝึกและหลังฝึก
ของกลุ่มตัวอย่างรายคำศัพท์

หัวข้อ	ลำดับ	คำศัพท์	Pre/Post	กลุ่มตัวอย่าง																				คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย	ค่าความต่าง	
				A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T				
สามัญ	1	ชา	Pre test	1	1	0	1	1	1	1	0	1	0	0	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	14	70.00	25.00
			Post test	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	19	95.00	
เอก	2	ถ่าย	Pre test	0	0	0	1	1	1	1	0	1	0	0	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	12	60.00	35.00
			Post test	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	19	95.00	
โท	3	เจียบ	Pre test	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	20	100.00	0.00
			Post test	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	20	100.00	
ตรี	4	คล้าย	Pre test	0	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	15	75.00	25.00
			Post test	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	20	100.00	
จัตวา	5	สวย	Pre test	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	20	100.00	0.00
			Post test	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	20	100.00	
	6	การเมือง	Pre test	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	20	100.00	0.00
			Post test	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	20	100.00	
	7	โครงการ	Pre test	1	1	1	1	0	1	1	0	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	15	75.00	25.00
			Post test	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	20	100.00	
	8	แตกต่าง	Pre test	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	18	90.00	5.00
			Post test	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	19	95.00	
	9	ตรวจสอบ	Pre test	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	17	85.00	15.00
			Post test	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	20	100.00	
	10	นุ่มน่ม	Pre test	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	19	95.00	5.00
			Post test	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	20	100.00	
	11	วาดภาพ	Pre test	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	19	95.00	0.00
			Post test	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	19	95.00	
	12	โน้มน้าว	Pre test	0	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	0	1	1	14	70.00	30.00
			Post test	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	20	100.00	
	13	ยืมแย้ม	Pre test	0	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	15	75.00	25.00
			Post test	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	20	100.00	
	14	สูญหาย	Pre test	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	19	95.00	5.00
			Post test	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	20	100.00	
	15	ผันผวน	Pre test	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	1	1	1	0	0	1	1	16	80.00	10.00
			Post test	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	18	90.00	
	16	กลมเกลียว	Pre test	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	0	1	16	80.00	20.00
			Post test	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	20	100.00	
	17	กรรไกร	Pre test	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	19	95.00	5.00
			Post test	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	20	100.00	
	18	โดดเดี่ยว	Pre test	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	17	85.00	10.00
			Post test	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	19	95.00	
	19	ข่มขู่	Pre test	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	0	0	1	0	0	1	0	13	65.00	35.00
			Post test	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	20	100.00	
	20	ขับขียน	Pre test	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	0	1	1	1	0	16	80.00	20.00
			Post test	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	20	100.00	
	21	หักท้วง	Pre test	0	0	0	1	1	0	0	0	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	11	55.00	45.00
			Post test	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	20	100.00	
	22	ลาก่อน	Pre test	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	20	100.00	0.00
			Post test	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	20	100.00	
	23	อากาศ	Pre test	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	17	85.00	5.00
			Post test	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	18	90.00	
	24	เปลี่ยนแปลง	Pre test	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	0	0	0	0	1	0	0	1	0	1	11	55.00	30.00
			Post test	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	17	85.00	
	25	ไต่รถรอง	Pre test	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	0	0	1	1	1	1	13	65.00	25.00
			Post test	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	18	90.00	
	26	เชื้อสาย	Pre test	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	19	95.00	5.00
			Post test	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	20	100.00	
	27	ใช้สอย	Pre test	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	20	100.00	0.00
			Post test	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	20	100.00	
	28	ถุงเท้า	Pre test	1	1	0	0	0	1	0	0	0	1	1	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	6	30.00	10.00
			Post test	1	1	1	1	0	1	0	0	0	0	1	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0	8	40.00	
	29	ย้อนหลัง	Pre test	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	17	85.00	15.00
			Post test	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	20	100.00	
	30	ผันร้าย	Pre test	0	0	0	1	0	1	1	0	0	0	0	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	5	25.00	5.00
			Post test	0	0	1	1	1	0	0	0	0	0	1	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0	6	30.00	

บางคำที่ได้คะแนนเฉลี่ยก่อนฝึกและหลังฝึกไม่ต่างกัน ได้แก่ คำศัพท์ที่มีเสียงวรรณยุกต์สามัญ และเสียงวรรณยุกต์จัตวา เนื่องจากเป็นเสียงวรรณยุกต์ที่ง่ายต่อการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างสามารถทำคะแนนด้านการฟังได้ดีตั้งแต่ก่อนเข้ารับการฝึก ซึ่งสอดคล้องกับผลสำรวจของผู้วิจัยก่อนเริ่มดำเนินการทดลองว่าทั้ง 2 เสียงเป็นเสียงวรรณยุกต์ที่ง่ายต่อการเรียนรู้มากกว่าเสียงวรรณยุกต์อื่น

จากตาราง 14 หากพิจารณาผลคะแนนด้านการออกเสียงรายคำศัพท์จากการทำแบบทดสอบก่อนฝึกและแบบทดสอบหลังฝึก พบว่าคะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบหลังฝึกสูงกว่าก่อนฝึก เช่นเดียวกับด้านการฟัง แต่ กลุ่มคำเสียงวรรณยุกต์ที่มีระดับเสียงใกล้เคียงกัน โดยเฉพาะคำเสียงวรรณยุกต์จัตวา-ตรี ได้แก่ ทุ่งเท้า และฝืนร้าย กลุ่มตัวอย่างทำคะแนนเฉลี่ยทั้งก่อนฝึกและหลังฝึกได้น้อยที่สุด สามารถถือได้ว่าคำเสียงวรรณยุกต์จัตวา-ตรีเป็นเสียงที่ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นออกเสียงได้ยากที่สุด

ตาราง 15 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลคะแนนระหว่างกลุ่มเสียงวรรณยุกต์คงระดับในคำสองพยางค์ และกลุ่มคำเสียงวรรณยุกต์ที่มีระดับเสียงใกล้เคียงกันจากการทำแบบทดสอบก่อนฝึกและหลังฝึก

ด้านการฟัง																	
กลุ่มเสียงวรรณยุกต์คงระดับในคำสองพยางค์						กลุ่มคู่เสียงวรรณยุกต์ที่มีระดับเสียงใกล้เคียงกัน											
ลำดับ	คำศัพท์	ประเภท	Pre test	Post test	ค่าความต่าง	ลำดับ	คำศัพท์	ประเภท	Pre test	Post test	ค่าความต่าง						
1	(3) พอดี	สามัญ-สามัญ	90.00	90.00	0.00	9	(1) นอนหลับ	สามัญ-เอก	75.00	90.00	15.00						
	(4) ใจดี	สามัญ-สามัญ	65.00	65.00	0.00		(2) วันเกิด	สามัญ-เอก	55.00	85.00	30.00						
2	(3) เด็กอ่อน	เอก-เอก	35.00	60.00	25.00	10	(1) ท้องเสีย	ตรี-จัตวา	85.00	90.00	5.00						
	(4) เด็กขาด	เอก-เอก	50.00	40.00	-10.00		(2) พริกหวาน	ตรี-จัตวา	45.00	70.00	25.00						
4	(3) ทูทชรีซอน	ตรี-ตรี	20.00	40.00	20.00												
	(4) ช้างน้ำ	ตรี-ตรี	50.00	85.00	35.00												
6	(1) กาแฟ	สามัญ-สามัญ	75.00	90.00	15.00												
	(2) เตรียมตัว	สามัญ-สามัญ	25.00	70.00	45.00												
7	(1) ข้าวสด	เอก-เอก	25.00	75.00	50.00												
	(2) แบ่งออก	เอก-เอก	55.00	75.00	20.00												
8	(1) ขับช้อน	ตรี-ตรี	40.00	55.00	15.00												
	(2) เล็กน้อย	ตรี-ตรี	35.00	45.00	10.00												
ค่าเฉลี่ย			47.08	65.83	18.75							ค่าเฉลี่ย			65.00	83.75	18.75
ด้านการออกเสียง																	
กลุ่มเสียงวรรณยุกต์คงระดับในคำสองพยางค์												กลุ่มคู่เสียงวรรณยุกต์ที่มีระดับเสียงใกล้เคียงกัน					
ลำดับ	คำศัพท์	ประเภท	Pre test	Post test	ค่าความต่าง							ลำดับ	คำศัพท์	ประเภท	Pre test	Post test	ค่าความต่าง
6	การเมือง	สามัญ-สามัญ	100.00	100.00	0.00							22	ลาก่อน	สามัญ-เอก	100.00	100.00	0.00
7	โครงการ	สามัญ-สามัญ	75.00	100.00	25.00							23	อากาศ	สามัญ-เอก	85.00	90.00	5.00
8	แตกต่าง	เอก-เอก	90.00	95.00	5.00							24	เปลี่ยนแปลง	เอก-สามัญ	55.00	85.00	30.00
9	ตรวจสอบ	เอก-เอก	85.00	100.00	15.00							25	ไตร่ตรอง	เอก-สามัญ	65.00	90.00	25.00
12	โน้มน้าว	ตรี-ตรี	70.00	100.00	30.00							26	เชื้อสาย	ตรี-จัตวา	95.00	100.00	5.00
13	ยิ้มแย้ม	ตรี-ตรี	75.00	100.00	25.00							27	ใช้สอย	ตรี-จัตวา	100.00	100.00	0.00
16	กลมเกลียว	สามัญ-สามัญ	80.00	100.00	20.00	28	ทุ่งเท้า	จัตวา-ตรี	30.00	40.00	10.00						
17	กรรไกร	สามัญ-สามัญ	95.00	100.00	5.00	29	ย้อนหลัง	ตรี-จัตวา	85.00	100.00	15.00						
18	โดดเดี่ยว	เอก-เอก	85.00	95.00	10.00	30	ฝืนร้าย	จัตวา-ตรี	25.00	30.00	5.00						
19	ข่มขู่	เอก-เอก	65.00	100.00	35.00												
20	ขับช้อน	ตรี-ตรี	80.00	100.00	20.00												
21	ทักท้วง	ตรี-ตรี	55.00	100.00	45.00												
ค่าเฉลี่ย			79.58	99.17	19.58	ค่าเฉลี่ย			71.11	81.67	10.56						

จากตาราง 15 หากเปรียบเทียบผลคะแนนของแบบทดสอบก่อนฝึกและแบบทดสอบหลังฝึกของกลุ่มตัวอย่าง โดยพิจารณาเปรียบเทียบจากกลุ่มเสียงวรรณยุกต์คงระดับในคำสองพยางค์และกลุ่มคู่เสียงวรรณยุกต์ที่มีระดับเสียงวรรณยุกต์ใกล้เคียงกัน พบว่าด้านการฟัง ทั้งก่อนฝึกและหลังฝึกกลุ่มตัวอย่างได้คะแนนจากกลุ่มเสียงวรรณยุกต์คงระดับในคำสองพยางค์น้อยกว่ากลุ่มคู่เสียงวรรณยุกต์ที่มีระดับเสียงวรรณยุกต์ใกล้เคียงกัน ส่วนด้านการออกเสียง ทั้งก่อนฝึกและหลังฝึกกลุ่มตัวอย่างได้คะแนนจากกลุ่มเสียงวรรณยุกต์คงระดับในคำสองพยางค์สูงกว่ากลุ่มคู่เสียงวรรณยุกต์ที่มีระดับเสียงวรรณยุกต์ใกล้เคียงกัน

4.2.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลคะแนนแบบทดสอบตามระยะเวลาการเรียนรู้ภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดกลุ่มตัวอย่างจากงานวิจัยนี้ คัดเลือกจากผู้เรียนชาวญี่ปุ่นที่มีปัญหาทักษะการฟังหรือการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทย โดยไม่กำหนดระยะเวลาในการเรียนภาษาไทย เนื่องจากงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่าไม่ว่าจะมีประสบการณ์ในการเรียนภาษาไทยมากน้อยเพียงใด ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นยังคงมีปัญหาในการออกเสียงอยู่ ซึ่งประเด็นที่น่าสนใจตามมาคือผู้เรียนที่มีระยะเวลาในการเรียนภาษาไทยแตกต่างกัน เมื่อเข้ารับการฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์แล้วผลคะแนนที่ได้จากการใช้แบบฝึกจะมีความแตกต่างกันหรือไม่ จึงนำเสนอผลคะแนนแบบทดสอบตามจำแนกเป็น 3 กลุ่มตามระยะเวลาการเรียนรู้ภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่าง ดังตาราง 16

ตาราง 16 การเปรียบเทียบผลคะแนนจากแบบทดสอบโดยจำแนกกลุ่มตามระยะเวลาประสบการณ์
การเรียนรู้ภาษาไทย

ระยะเวลา		แบบทดสอบระหว่างฝึก			แบบทดสอบก่อนฝึก			แบบทดสอบหลังฝึก		
น้อยกว่า 6 เดือน		ด้านการฟัง	ด้านการออกเสียง	คะแนนเฉลี่ย	ด้านการฟัง	ด้านการออกเสียง	คะแนนเฉลี่ย	ด้านการฟัง	ด้านการออกเสียง	คะแนนเฉลี่ย
1	I	85.00	100.00	92.50	60.00	73.33	66.67	76.67	90.00	83.34
2	J	81.25	98.75	90.00	60.00	80.00	70.00	93.33	93.33	93.33
3	O	76.25	100.00	88.13	60.00	70.00	65.00	80.00	100.00	90.00
4	P	82.50	96.25	89.38	56.67	90.00	73.34	63.33	90.00	76.67
5	Q	67.50	92.50	80.00	36.67	76.67	56.67	56.67	90.00	73.34
6	R	80.00	97.50	88.75	43.33	60.00	51.67	83.33	83.33	83.33
7	S	80.00	95.00	85.00	63.33	86.67	75.00	63.33	86.67	75.00
คะแนนเฉลี่ย		78.93	97.14	87.68	54.29	76.67	65.48	73.81	90.48	82.14
6-12 เดือน		ด้านการฟัง	ด้านการออกเสียง	คะแนนเฉลี่ย	ด้านการฟัง	ด้านการออกเสียง	คะแนนเฉลี่ย	ด้านการฟัง	ด้านการออกเสียง	คะแนนเฉลี่ย
1	A	98.75	100.00	99.38	96.67	76.67	86.67	100.00	96.67	98.34
2	B	63.75	95.00	79.38	60.00	76.67	68.34	63.33	93.33	78.33
3	E	93.75	100.00	96.88	76.67	76.67	76.67	80.00	96.67	88.34
4	F	73.75	100.00	86.88	70.00	86.67	78.34	80.00	96.67	88.34
5	G	73.75	98.75	86.25	56.67	76.67	66.67	70.00	90.00	80.00
6	H	86.25	100.00	93.13	76.67	83.33	80.00	86.67	93.33	90.00
7	L	73.75	98.75	86.25	56.67	76.67	66.67	73.33	86.67	80.00
8	M	97.50	100.00	98.75	70.00	83.33	76.67	80.00	93.33	86.67
9	N	61.25	100.00	80.63	50.00	70.00	60.00	60.00	100.00	80.00
คะแนนเฉลี่ย		80.28	99.17	89.72	68.15	78.52	73.34	77.04	94.07	85.56
มากกว่า 1 ปี		ด้านการฟัง	ด้านการออกเสียง	คะแนนเฉลี่ย	ด้านการฟัง	ด้านการออกเสียง	คะแนนเฉลี่ย	ด้านการฟัง	ด้านการออกเสียง	คะแนนเฉลี่ย
1	C	81.25	95.00	88.13	63.33	73.33	68.33	80.00	100.00	90.00
2	D	98.75	100.00	99.38	76.67	90.00	83.34	100.00	96.67	98.34
3	K	100.00	100.00	100.00	76.67	90.00	83.34	100.00	100.00	100.00
4	T	85.00	95.00	90.00	73.33	80.00	76.67	90.00	93.33	91.67
คะแนนเฉลี่ย		91.25	97.50	94.38	72.50	83.33	77.92	92.50	97.50	95.00

หากเปรียบเทียบผลคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนฝึก แบบทดสอบระหว่างฝึก และแบบทดสอบหลังฝึก ระหว่างกลุ่มตัวอย่างโดยแยกกลุ่มตามระยะเวลาประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่างเป็นรายบุคคล ได้แก่ ระยะเวลาประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาไทยน้อยกว่า 6 เดือน ระหว่าง 6-12 เดือน และมากกว่า 1 ปี พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาไทยมาก ได้คะแนนสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาไทยน้อยทั้งจากผลคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบก่อนฝึก ระหว่างฝึก และหลังฝึก

4.3 การวิเคราะห์หาค่าความพึงพอใจโดยมาตราส่วนประมาณค่า

ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกของผู้เรียนโดยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามความพึงพอใจหลังจากทำแบบทดสอบหลังฝึกเสร็จสิ้นแล้ว ในการวิเคราะห์หาค่าความพึงพอใจ ผู้วิจัยใช้ค่าน้ำหนักคะแนนของแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (คูตาราง 7)

ผลจากการวิเคราะห์หาค่าความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่นโดยมาตราส่วนประมาณค่าดังแสดงในตาราง 17 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น รายการที่กลุ่มตัวอย่างมีความความพึงพอใจมาก (3.51 - 4.50) มีห้ารายการ รายการที่ได้คะแนนสูงสุดมีสามรายการ ได้แก่ ข้อ 17 เป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาทักษะการฟัง (4.20) ข้อ 19 เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะการฟัง (4.20) และ ข้อ 20 เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะการออกเสียง (4.20) สำหรับรายการที่ได้คะแนนลำดับที่สอง ได้แก่ ข้อ 18 เป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาทักษะการออกเสียง (4.15) และข้อ 5 ขนาดของตัวอักษรของแบบฝึก (4.15) นอกจากนี้ รายการที่ได้คะแนนเป็นลำดับที่ 3 แต่ยังคงได้คะแนนสูงกว่า 4 คือ ข้อ 11 วิธีการฝึกทักษะการฟังเสียงวรรณยุกต์ (4.10) และ ข้อ 12 วิธีการฝึกทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์ (4.10) รวมทั้งรายการ ข้อ 6 การใช้สีของแบบฝึก (4.00) ก็ได้คะแนนสูงเช่นกัน

จากผลคะแนนความพึงพอใจข้างต้น สามารถสรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในระดับมากโดยให้คะแนนรายการประเมินที่ได้คะแนนสูงที่สุดเมื่อเทียบกับรายการประเมินอื่น ๆ คือ ความพึงพอใจที่มีต่อวิธีการฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ของแบบฝึกนี้ รวมทั้งเล็งเห็นประโยชน์ที่ได้รับจากการพัฒนาทักษะการฟังและการออกเสียงหลังจากได้ใช้แบบฝึกนี้

ส่วนรายการที่กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 15 กำหนดการในการทำแบบฝึก (3.30) และ ข้อ 16 ระยะเวลาในการใช้แบบฝึก (3.30) มีเพียงสองรายการนี้ที่คะแนนความพึงพอใจจัดอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในระดับมากต่อระดับความยาก-ง่ายของเนื้อหาในแบบฝึก ระดับความยาก-ง่ายของคำศัพท์ในแบบฝึก คำอธิบายในแบบฝึก คำสั่งในแบบฝึก ขนาดและรูปเล่มของแบบฝึก จำนวนครั้งของบทและคาบ เสียงวรรณยุกต์ต้นแบบของผู้ชาย

และผู้หญิงในแผ่น CD รวมถึงวิธีการประเมินผลการฝึกทักษะการฟังเสียงและการออกเสียงวรรณยุกต์ด้วย

หากกล่าวโดยภาพรวม คะแนนเฉลี่ยผลคะแนนความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกของกลุ่มตัวอย่างมีค่า 3.90 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในระดับมากต่อการใช้แบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่นนี้

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ยผลคะแนนความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกของกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับ	รายการ	คะแนนเฉลี่ย
1	ระดับความยาก-ง่ายของเนื้อหาในแบบฝึก	3.95
2	ระดับความยาก-ง่ายของคำศัพท์ในแบบฝึก	3.85
3	คำอธิบายในแบบฝึก	3.85
4	คำสั่งในแบบฝึก	3.75
5	ขนาดของตัวอักษร ของแบบฝึก	4.15
6	การใช้สีของแบบฝึก	4.00
7	ขนาดและรูปลักษณ์ของแบบฝึก	3.95
8	จำนวนครั้งของบทและคาบ	3.65
9	เสียงวรรณยุกต์ต้นแบบของผู้ชายในแผ่น CD	3.75
10	เสียงวรรณยุกต์ต้นแบบของผู้หญิงในแผ่น CD	3.95
11	วิธีการฝึกทักษะการฟังเสียงวรรณยุกต์	4.10
12	วิธีการฝึกทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์	4.10
13	วิธีการประเมินผลการฝึกทักษะการฟังเสียงวรรณยุกต์	3.80
14	วิธีการประเมินผลการฝึกทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์	3.75
15	กำหนดการในการทำแบบฝึก	3.30
16	ระยะเวลาในการใช้แบบฝึก	3.30
17	เป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาทักษะการฟัง	4.20
18	เป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาทักษะการออกเสียง	4.15
19	เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะการฟัง	4.20
20	เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะการออกเสียง	4.20
คะแนนเฉลี่ย		3.90

เมื่อพิจารณาผลคะแนนความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกโดยแยกหัวข้อเหล่านี้เป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบ ด้านการใช้แบบฝึก และด้านประโยชน์ พบว่าลำดับด้านความพึงพอใจที่กลุ่มตัวอย่างแสดงค่าความพึงพอใจจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านประโยชน์ ด้านรูปแบบ ด้านเนื้อหา และด้านการใช้แบบฝึก ซึ่งค่าความพึงพอใจของทุกด้านอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ดังตาราง 18

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ยผลคะแนนความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกของแต่ละด้าน

หัวข้อ	ด้าน	รายการ	คะแนนเฉลี่ย
17	ด้านประโยชน์	เป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาทักษะการฟัง	4.20
18		เป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาทักษะการออกเสียง	4.15
19		เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะการฟัง	4.20
20		เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะการออกเสียง	4.20
คะแนนเฉลี่ย			4.19
5	ด้านรูปแบบ	ขนาดของตัวอักษร ของแบบฝึก	4.15
6		การใช้สีของแบบฝึก	4.00
7		ขนาดและรูปลักษณ์ของแบบฝึก	3.95
8		จำนวนครั้งของบทและคาบ	3.65
คะแนนเฉลี่ย			3.94
1	ด้านเนื้อหา	ระดับความยาก-ง่ายของเนื้อหาในแบบฝึก	3.95
2		ระดับความยาก-ง่ายของคำศัพท์ในแบบฝึก	3.85
3		คำอธิบายในแบบฝึก	3.85
4		คำสั่งในแบบฝึก	3.75
9		เสียงวรรณยุกต์ต้นแบบของผู้ชายในแผ่น CD	3.75
10		เสียงวรรณยุกต์ต้นแบบของผู้หญิงในแผ่น CD	3.95
คะแนนเฉลี่ย			3.85
11	ด้านการใช้แบบฝึก	วิธีการฝึกทักษะการฟังเสียงวรรณยุกต์	4.10
12		วิธีการฝึกทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์	4.10
13		วิธีการประเมินผลการฝึกทักษะการฟังเสียงวรรณยุกต์	3.80
14		วิธีการประเมินผลการฝึกทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์	3.75
15		กำหนดการในการทำแบบฝึก	3.30
16		ระยะเวลาในการใช้แบบฝึก	3.30
คะแนนเฉลี่ย			3.73

จากตาราง 18 ข้างต้น แสดงให้เห็นว่าค่าคะแนนความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านประโยชน์ (4.19) ด้านรูปแบบ (3.94) ด้านเนื้อหา (3.85) และด้านการใช้แบบฝึก (3.73) ตามลำดับ ซึ่งทั้ง 4 ด้านนี้เป็นผลคะแนนความพึงพอใจในระดับมาก (3.51-4.50) สามารถกล่าวได้ว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทุกด้านอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มตัวอย่างให้คะแนนความพึงพอใจด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้แบบฝึกสูงที่สุด

นอกจากค่าเฉลี่ยผลคะแนนความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยยังได้วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยผลคะแนนความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างรายบุคคลดังตาราง 19

ตาราง 19 ผลคะแนนความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกของกลุ่มตัวอย่างรายบุคคล

กลุ่มตัวอย่าง (N = 20)	คะแนนเฉลี่ยของผู้เรียน
	(จำนวนรายการ 20 ข้อ)
A	4.70
B	4.05
C	3.85
D	3.98
E	3.80
F	3.60
G	4.65
H	3.75
I	3.40
J	3.90
K	4.30
L	3.65
M	3.50
N	3.45
O	4.20
P	3.30
Q	3.70
R	3.95
S	3.75
T	4.50
คะแนนเฉลี่ย	3.90

จากข้อมูลตาราง 19 เป็นการแสดงผลคะแนนความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกของกลุ่มตัวอย่างเป็นรายบุคคล พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความพึงพอใจมากที่สุดมีจำนวน 2 คน ได้แก่ กลุ่มตัวอย่าง A มีค่าคะแนนความพึงพอใจ 4.70 และกลุ่มตัวอย่าง G มีค่าคะแนนความพึงพอใจ 4.65 ซึ่งทั้งสองคนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด (4.51 - 5.00) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีความพึงพอใจน้อยที่สุด ได้แก่ กลุ่มตัวอย่าง P มีค่าคะแนนความพึงพอใจ 3.30 ซึ่งอยู่ในระดับความพึงพอใจปานกลาง (2.51 - 3.50) และค่าเฉลี่ยของคะแนนความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ คือ 3.90 ซึ่งเป็นความพึงพอใจในระดับมาก

ผลการวิเคราะห์หาค่าความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น สามารถสรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างในการทดลองแบบฝึกมีความพึงพอใจระดับมากในการใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ดังตาราง 20

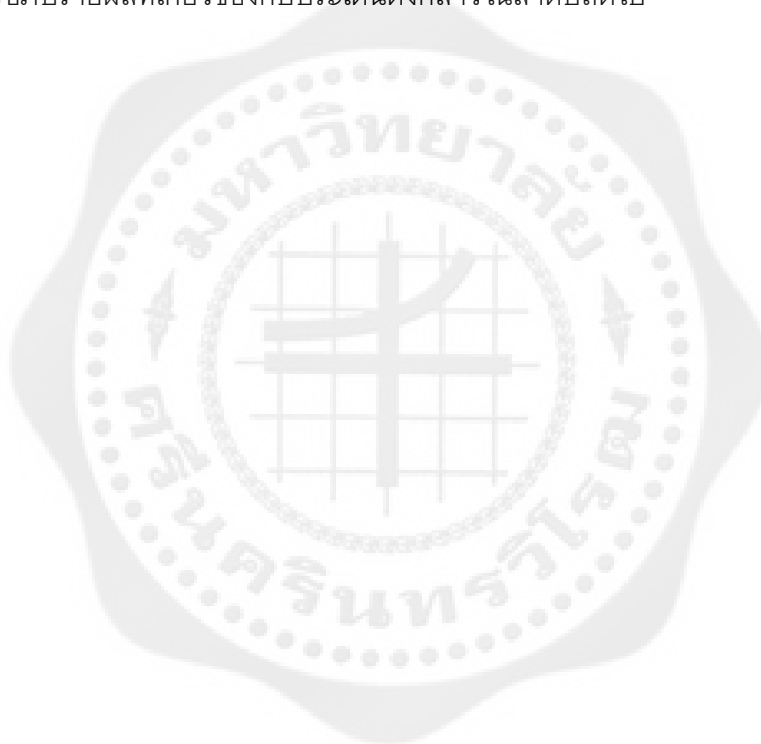
ตาราง 20 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้แบบฝึก

ด้าน	ข้อคิดเห็น (ภาษาญี่ปุ่น)	ข้อคิดเห็น (ภาษาไทย)	กลุ่มตัวอย่าง
สร้างคุณประโยชน์			
แก้ไขปัญหา	苦手だった声調が少し分かるようになった気がします。	สามารถฟังเสียงวรรณยุกต์ที่ตนเองเคยมีปัญหาได้เข้าใจมากยิ่งขึ้น และรู้สึกการออกเสียงได้ดียิ่งขึ้น	R, E, N
พัฒนาทักษะ	この教材を使っでの自分の上達に驚きました。	รู้สึกประหลาดใจกับการพัฒนาทางทักษะภาษาของตนเองหลังใช้แบบฝึกเล่มนี้	A
	とてもためになりました。	รู้สึกเป็นประโยชน์มาก	K
	発音の練習に役に立ちました。	รู้สึกเป็นประโยชน์ในการฝึกฝนทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์	J
	声調への意識が高まりました。	รู้สึกตนเองใส่ใจต่อการเรียนเสียงวรรณยุกต์มากขึ้น	C
	学習を始めて、声調(特に発音)に、より気を使うようになりました。	หลังจากใช้แบบฝึกแล้ว รู้สึกตนเองใส่ใจต่อการเปลี่ยนแปลงระดับเสียงขึ้นลงของเสียงวรรณยุกต์ที่ได้ยิน โดยเฉพาะการออกเสียงจะพยายามระมัดระวังออกเสียงให้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น	M
สร้างนวัตกรรม			
ลักษณะเฉพาะ	画期的且つ革新的な教材ですね。	แบบฝึกนี้เป็นนวัตกรรมที่ไม่เคยมีมาก่อน	A
	「タイ語の声調について」が大変分かり易く、声調記号の形だけを頼りに発音することに比べて大きな助けになりました。	คำอธิบายเกี่ยวกับเสียงวรรณยุกต์ในบทนำของแบบฝึกและสัญลักษณ์เป็นประโยชน์อย่างมาก	F
	自分の声調がどのように聞こえているのか、自分が何が苦手なのか分かって嬉しかったです。	รู้สึกดีใจที่รู้ว่าคนไทยได้ยินที่ตนเองออกเสียงเป็นเสียงอะไร และรู้ว่าตนเองมีจุดอ่อนอย่างไร	K
	単語を覚えるのにはとても役立つと思いました	มีประโยชน์ทำให้จดจำคำศัพท์ได้มากขึ้น	H
สร้างสรรค์เพิ่มเติม			
ด้าน	ข้อเสนอแนะ (ภาษาญี่ปุ่น)	ข้อเสนอแนะ (ภาษาไทย)	กลุ่มตัวอย่าง
ด้านเนื้อหา	音声の通し番号をテキストに入れてほしい	การจัดเรียงลำดับ อยากรู้เกี่ยวกับหมายเลขข้อตั้งแต่ข้อหนึ่ง เรียงลำดับหมายเลขต่อเนื่องตลอดแบบฝึกโดยไม่ย้อนกลับมาที่ข้อหนึ่ง แม้จะขึ้นบทใหม่ก็ตาม	D, F, H, I, S
	一課ずつの分量が多い。	ปริมาณคำศัพท์ในแต่ละบทมากเกินไป	F, N
	音声が単語によって聞きにくかった。	การอัดเสียงบางคำ ฟังไม่ชัดเจนนัก	G
	最初に日本語、次にタイ語の方が覚え易い。	คำศัพท์ที่เป็นต้นแบบด้านการฟัง อยากให้เริ่มพูดจากความหมายของคำศัพท์ในภาษาญี่ปุ่นแล้วจึงตามด้วยคำศัพท์ในภาษาไทย	H
	もう少し聞き流せるスピードのものもほしい	อยากให้เว้นช่วงระยะเวลาในการให้ออกเสียงตามสั้นลงกว่านี้	I, R
	同じ声調が続くと聞くのに飽きてしまうので、1～5 声調を毎回混ぜてほしい。	อยากให้ในแต่ละแบบฝึกเป็นการฝึกผสมกันระหว่างเสียงวรรณยุกต์ต่าง ๆ ไม่ต้องแบ่งบทในการฝึกของแต่ละเสียงวรรณยุกต์ การฝึกเสียงวรรณยุกต์เดียวกันในหนึ่งครั้งทำให้รู้สึกเบื่อ	Q

กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นในการใช้แบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่นว่าแบบฝึกเล่มนี้มีประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะและช่วยแก้ไขปัญหาทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยได้ นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างรู้สึกพึงพอใจกับลักษณะเฉพาะของแบบฝึกที่ได้นำมาใช้ฝึก เนื่องจากเป็นแบบฝึกที่มีรูปแบบและลักษณะการฝึกที่ไม่ซ้ำซ้อนกับแบบฝึกอื่น ๆ สามารถสะท้อนข้อมูลให้กลุ่มตัวอย่างรับทราบว่าคนไทยได้ยินเสียงพูดของตนเองเป็นเสียงวรรณยุกต์อะไร ควรปรับแก้อย่างไร แบบฝึกนี้จึงถือได้ว่าเป็นนวัตกรรมด้านสื่อการเรียนการสอนที่ไม่เคยมีมาก่อน และส่วนข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับรายละเอียดของเนื้อหาแบบฝึก เป็นสิ่ง

บ่งชี้ว่าแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นยังมีจุดที่สามารถเพิ่มเติมและแก้ไขได้ หากปรับปรุงแบบฝึกให้ครอบคลุมประเด็นเหล่านี้ แบบฝึกก็必将มีความสมบูรณ์และสร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้ที่ใช้แบบฝึกได้มากยิ่งขึ้น

จากข้อมูลที่น่าเสนอข้างต้น มีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึก และวิเคราะห์หาค่าความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกตามมาตราส่วนประมาณค่า นอกจากนี้ได้นำเสนอข้อมูลเพิ่มเติมที่น่าสนใจเพื่อวิเคราะห์หาค่าเปรียบเทียบผลคะแนน ทั้งผลคะแนนเปรียบเทียบก่อนฝึก และหลังฝึก และผลคะแนนเปรียบเทียบจำแนกตามระยะเวลาประสบการณ์ในการเรียนภาษาไทย และจะนำเสนอการอภิปรายผลที่เกี่ยวข้องกับประเด็นดังกล่าวในลำดับถัดไป

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศซึ่งประสบปัญหาการเรียนภาษาไทย โดยเฉพาะเสียงวรรณยุกต์ มีความสนใจในการแก้ไขปัญหัทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น ผู้วิจัยจึงสำรวจปัญหาร่วมในการเรียนภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่นโดยเฉพาะด้านการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ประกอบกับทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนเสียงวรรณยุกต์ของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น รวมทั้งศึกษาปัจจัยที่มีความจำเป็นต่อการเรียนเสียงวรรณยุกต์ของชาวญี่ปุ่น พบว่า ปัญหาหลักในการเรียนเสียงวรรณยุกต์ของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น ได้แก่ เสียงวรรณยุกต์เอก เสียงวรรณยุกต์ตรี เสียงวรรณยุกต์คงระดับสองพยางค์ คู่เสียงวรรณยุกต์ที่มีระดับเสียงใกล้เคียงกันได้แก่ คู่เสียงวรรณยุกต์สามัญกับเอก คู่เสียงวรรณยุกต์ตรีกับจัตวา การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้สร้างแบบฝึกหัทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่นที่สอดคล้องและตอบสนองต่อปัจจัยที่มีความจำเป็นต่อการเรียนเสียงวรรณยุกต์ที่ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นต้องการ โดยความมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1. เพื่อสร้างแบบฝึกหัทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่นที่มีประสิทธิภาพ และ 2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนในการใช้แบบฝึกหัทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น ความสำคัญของผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้จะทำให้ได้แบบฝึกวรรณยุกต์ภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถนำไปใช้แก้ไขปัญหและพัฒนาทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น โดยตอบสนองความต้องการปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความจำเป็นต่อการเรียนรู้เสียงวรรณยุกต์ สร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นในการใช้แบบฝึกได้

แบบฝึกหัทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยที่สร้างขึ้นในครั้งนี้ประกอบด้วยแบบฝึกทั้งหมด 8 บท โดยแบบฝึกในส่วนแรก 5 บท จะประกอบด้วยแบบฝึกฟังและออกเสียงวรรณยุกต์ในระดับพื้นฐานมุ่งเน้นฝึกหัทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์แต่ละเสียงทั้ง 5 เสียง แยกแยะจากเสียงวรรณยุกต์อื่น ๆ และในส่วนถัดมา 2 บท เป็นแบบฝึกฟังและออกเสียงวรรณยุกต์ใน

ระดับประยุกต์ที่มุ่งเน้นฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์แต่ละเสียงทั้ง 5 เสียงร่วมกับเสียงวรรณยุกต์อื่น ๆ และในส่วนท้าย บทที่ 8 เป็นแบบฝึกหัดรวม

เมื่อจัดทำแบบฝึกเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาทักษะการฟังและการออกเสียง แบบทดสอบก่อนฝึก ระหว่างฝึก หลังฝึก และแบบสอบถามความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกแล้ว ผู้วิจัยนำแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินคุณภาพแบบฝึก โดยผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจสอบเนื้อหา ภาษา รูปแบบ และให้คำแนะนำ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข จากนั้นผู้วิจัยนำแบบเรียนที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้ว ไปให้กลุ่มนำร่องที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างทดลองใช้แบบฝึกโดยทดลองเป็นจำนวน 2 ครั้ง และรวบรวมข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไขให้มีคุณภาพเพียงพอสำหรับการทดลอง จากนั้นผู้วิจัยจึงนำแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่นไปทดลองกับผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีปัญหาเรื่องวรรณยุกต์ จำนวน 20 คน ใช้ระยะเวลาฝึก 20 คาบ คาบละประมาณ 50 นาที และเก็บรวบรวมข้อมูลจากการทำแบบทดสอบระหว่างฝึกและแบบทดสอบหลังฝึกมาวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกตามเกณฑ์ที่กำหนดคือ $E1/E2 = 80/80$ และสอบถามความพึงพอใจในการใช้แบบฝึก ซึ่งผู้วิจัยจะกล่าวถึงสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้แบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น จำนวน 8 บท ได้แก่ บทที่ 1 เสียงวรรณยุกต์สามัญ บทที่ 2 เสียงวรรณยุกต์เอก บทที่ 3 เสียงวรรณยุกต์โท บทที่ 4 เสียงวรรณยุกต์ตรี บทที่ 5 เสียงวรรณยุกต์จัตวา บทที่ 6 เสียงวรรณยุกต์คงระดับในคำสองพยางค์ บทที่ 7 คู่เสียงวรรณยุกต์สามัญกับเอก และคู่เสียงวรรณยุกต์ตรีกับจัตวา และบทที่ 8 แบบฝึกหัดรวม โดยนำคะแนนที่กลุ่มตัวอย่างทำได้จากแบบทดสอบก่อนฝึก แบบทดสอบระหว่างฝึก แบบทดสอบหลังฝึก และค่าคะแนนในการทำแบบสอบถามความพึงพอใจมาวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึก หาค่าเปรียบเทียบผลคะแนน และหาค่าความพึงพอใจโดยมาตราส่วนประมาณค่า

ในการวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึก พบว่าแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ค่าประสิทธิภาพตัวแรก ($E1$) ของ

แบบฝึกทั้ง 8 บทอยู่ระหว่าง 85.25 - 96.00 ค่าเฉลี่ยของค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ มีค่า 90.06 และค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์มีค่า 86.25 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80

หากพิจารณาในรายละเอียด โดยการวิเคราะห์หาค่าเปรียบเทียบผลคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนฝึกและหลังฝึก พบว่าหลังจากกลุ่มตัวอย่างเข้ารับการฝึกแล้วสามารถทำคะแนนได้สูงขึ้นกว่าก่อนเข้ารับการฝึกทั้งด้านการฟังและการออกเสียง นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาผลคะแนนโดยจำแนกกลุ่มตามระยะเวลาประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่างแล้ว พบว่ากลุ่มที่มีประสบการณ์การเรียนรู้น้อยกว่า 6 เดือน กลุ่มที่มีประสบการณ์การเรียนรู้ 6-12 เดือน และกลุ่มที่มีประสบการณ์การเรียนรู้มากกว่า 1 ปี ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มที่มีประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาไทยมากหรือน้อย ทุกกลุ่มต่างได้คะแนนจากแบบทดสอบหลังฝึกสูงกว่าแบบทดสอบก่อนฝึก

นอกจากการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทั้งในภาพรวมและรายละเอียดดังกล่าวแล้ว ในส่วนการวิเคราะห์หาค่าความพึงพอใจโดยมาตราส่วนประมาณค่านั้น พบว่าแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ค่าความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกจากกลุ่มตัวอย่างระดับมาก (3.90)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่กลุ่มตัวอย่างทำคะแนนได้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า แบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพและสร้างความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกให้แก่ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นมากเพียงพอที่จะนำแบบฝึกนี้ไปใช้เพื่อใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อฝึกฝนทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยที่สร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นได้

อภิปรายผล

จากการวิจัยการสร้างแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่นที่แบบฝึกมีค่าประสิทธิภาพและค่าความพึงพอใจสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ นั้น สามารถอภิปรายผลการวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละประเด็นได้ ดังต่อไปนี้

1. การสร้างแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่นนี้ ผ่านขั้นตอนการคัดเลือกคำศัพท์ที่ตรวจสอบความถูกต้องของเสียงวรรณยุกต์และความหมายทั้งจากตำราเรียนภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่นและพจนานุกรมไทย-ญี่ปุ่นซึ่งเป็นที่ยอมรับของ

ผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น และตรวจสอบความหมายที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันจากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 รวมทั้งต้องเป็นคำที่มีมาตรฐานการออกเสียงเป็นลักษณะเดียว เพื่อให้ผู้ใช้แบบฝึกเกิดความสับสนว่าลักษณะการออกเสียงแบบใดคือแบบที่ถูกต้อง นอกจากนี้คำศัพท์เหล่านั้นต้องยังคงมีการใช้กันในปัจจุบัน คำศัพท์ที่บรรจุในแบบฝึกจึงเป็นคำศัพท์ที่มีคุณภาพน่าเชื่อถือ ทั้งในด้านความถูกต้องและสามารถพบเห็นคำศัพท์เหล่านั้นในชีวิตประจำวันได้ อีกทั้งสัดส่วนของคำศัพท์จะกำหนดให้มีการประสมของเสียงพยัญชนะต้น สระ และวรรณยุกต์ กระจายกันไปในจำนวนใกล้เคียงกัน จึงเป็นแบบฝึกที่เป็นตัวแทนการออกเสียงวรรณยุกต์บนความหลากหลายของคำศัพท์ในภาษาไทย ผู้เรียนจะสามารถฝึกการออกเสียงวรรณยุกต์ที่เป็นตัวแทนคำศัพท์ของเสียงวรรณยุกต์ที่สามารถนำไปปรับใช้กับคำศัพท์ อื่น ๆ ที่ประกอบด้วยเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ในลักษณะเดียวกับองค์ประกอบที่ประกอบกันขึ้นเป็นคำศัพท์ที่ใช้ในแบบฝึกได้

หลังจากขั้นตอนการคัดเลือกคำศัพท์ สร้างแบบฝึกแล้ว จึงเข้าสู่ขั้นตอนการตรวจสอบเนื้อหาคุณภาพของแบบฝึก ทั้งการพิจารณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ ผ่านกระบวนการทดลองใช้แบบฝึกอย่างเต็มรูปแบบกับกลุ่มนักร้องทั้งสองครั้ง จึงได้แบบฝึกที่นำมาใช้ทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่าง

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้จึงมีทั้งค่าประสิทธิภาพด้านกระบวนการ และค่าประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ที่มีค่าสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ และสร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้ใช้แบบฝึกอย่างมาก

2. จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น ได้คะแนนเฉลี่ย 3.90 อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจระดับมาก 18 รายการจาก 20 รายการ (คะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.65 - 4.20) โดยกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจใน 5 อันดับสูงสุดเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้

เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะการฟัง

เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะการออกเสียง

เป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาทักษะการฟัง

เป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาการออกเสียง

ขนาดของตัวอักษรของแบบฝึก

จากคะแนนค่าความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าผู้ใช้แบบฝึกเห็นประโยชน์ของแบบฝึกทั้งในด้านการพัฒนาทักษะการฟังและการออกเสียง กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจว่าหลังจากการใช้แบบฝึก ตนเองมีทักษะทางภาษาไทยดีขึ้นทั้งด้านการฟังและการออกเสียง และในด้านการแก้ไขปัญหาในการฟังและการออกเสียง กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างพึงพอใจว่าเสียงที่เดิมกลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในการฟังและออกเสียงนั้น การใช้แบบฝึกช่วยให้สามารถฟังแยกแยะออกจากเสียงอื่น หรือออกเสียงได้อย่างถูกต้องมากยิ่งขึ้น ดังข้อคิดเห็นที่กลุ่มตัวอย่างได้เสนอไว้ ดังนี้

学習を始めて、声調(特に発音)に、より気を使うようになりました。(จากกลุ่มตัวอย่าง M)

(หลังจากใช้แบบฝึกแล้ว รู้สึกตนเองใส่ใจต่อการเปลี่ยนแปลงระดับเสียงขึ้นลงของเสียงวรรณยุกต์ที่ได้ยิน โดยเฉพาะด้านการออกเสียง จะพยายามระมัดระวังออกเสียงให้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น)

この教材を使つての自分の上達に驚きました。(จากกลุ่มตัวอย่าง A)

(รู้สึกประหลาดใจกับการพัฒนาทางทักษะภาษาของตนเองหลังใช้แบบฝึกเล่มนี้)

นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างได้แสดงทัศนะว่า แบบฝึกนี้สามารถช่วยแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเสียงวรรณยุกต์ได้ ดังนี้

苦手だった声調が少し分かるようになった気がします。(จากกลุ่มตัวอย่าง R, E และ N)

(สามารถฟังเสียงวรรณยุกต์ที่ตนเองเคยมีปัญหาได้เข้าใจมากยิ่งขึ้น และรู้วิธีการออกเสียงได้ดียิ่งขึ้น)

ในการฝึกทักษะด้านการฟัง กลุ่มตัวอย่างจะสามารถทราบผลคะแนนทันทีหลังทำแบบฝึกเสร็จสิ้น เนื่องจากสร้างให้แบบฝึกนี้มีค่าเฉลยในหน้าถัดจากคำถามและหน้าท้ายเล่ม คำตอบจะระบุสัญลักษณ์ทำให้กลุ่มตัวอย่างสามารถฟังเสียงไปพร้อม ๆ กับรับรู้เสียงที่ถูกต้องจะต้องออกเสียงอย่างไรโดยดูจากการกำกับเครื่องหมายวรรคตอนได้ ดังที่กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นไว้ดังนี้

声調への意識が高まりました。(จากกลุ่มตัวอย่าง C)

(มีความใส่ใจต่อการรับรู้เสียงวรรคตอนมากขึ้น)

ในการทำแบบทดสอบระหว่างฝึก รวมทั้งแบบทดสอบก่อนฝึกและหลังฝึก ผู้วิจัยจะเปิดเสียงต้นแบบให้ฟัง หลังกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบเสร็จสิ้น นอกจากผู้วิจัยจะแจ้งผลคะแนนการทดสอบ โดยเฉพาะข้อที่กลุ่มตัวอย่างไม่ได้คะแนนแล้ว ผู้วิจัยยังได้แจ้งข้อมูลเปรียบเทียบระหว่างเสียงที่ถูกต้องและเสียงที่ไม่ถูกต้อง เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างทราบความแตกต่างระหว่างเสียงที่ตนเองฟังหรือออกเสียงผิดกับเสียงที่ถูกต้องว่าต่างกันอย่างไร

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่ใช้แบบฝึกมีความพึงพอใจระดับมากต่อแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในด้านประโยชน์ของแบบฝึกที่ช่วยแก้ไขปัญหาและพัฒนาทักษะการฟังและการออกเสียงวรรคตอนภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนรายการที่กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจน้อยที่สุด ได้คะแนนค่าเฉลี่ย 3.30 จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 15 กำหนดการในการทำแบบฝึก และ ข้อ 16 ระยะเวลาในการใช้แบบฝึก แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจกับกำหนดการในการทำแบบฝึกและระยะเวลาการใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาจากข้อคิดเห็นเพิ่มเติมของกลุ่มตัวอย่างพบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 20 คน กลุ่มตัวอย่าง 2 คน เห็นว่าปริมาณคำศัพท์ในแต่ละบทมากเกินไป นอกจากนี้ยังมีกลุ่มตัวอย่างอีก 2 คนที่อยากให้เว้นช่วงระยะเวลาในการให้ออกเสียงตามให้สั้นลงกว่านี้ (ดูตาราง 20) หากได้นำข้อเสนอแนะเหล่านี้มาปรับใช้ในการสร้างแบบฝึกการฟังและออกเสียงในภาษาไทยอื่น ๆ ต่อไป คงจะได้แบบฝึกที่สร้างความพึงพอใจให้กับผู้ใช้ได้มากยิ่งขึ้น

จากข้อมูลดังกล่าวนี้ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่ทดลองใช้แบบฝึกนี้รู้สึกว่าการฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประโยชน์ในการฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรคตอนภาษาไทย

3. จากผลคะแนนแบบสอบถามความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในประเด็นการพัฒนาและแก้ไขทักษะทั้ง 4 รายการ ได้แก่ 1) เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะการฟัง 2) เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะการออกเสียง 3) เป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาทักษะการฟัง 4) เป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาการออกเสียง นั้น หากพิจารณาจากผลคะแนนของแบบทดสอบ จะพบว่าผลคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบก่อนฝึกคิดเป็นร้อยละ 71.50 ผลคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบหลังฝึกคิดเป็นร้อยละ 86.25 หากเปรียบเทียบผลคะแนนของแบบทดสอบก่อนฝึกและหลังฝึก จะเห็นว่าคะแนนรวมสูงขึ้นร้อยละ 14.75 (ดูตาราง 12) เมื่อพิจารณาการใช้แบบฝึกในแต่ละทักษะแล้ว พบว่าด้านการฟัง ผลคะแนนของแบบทดสอบก่อนฝึกของกลุ่มตัวอย่างคิดเป็นร้อยละ 64.17 แบบทดสอบหลังฝึกคิดเป็นร้อยละ 79.00 กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนสูงขึ้นร้อยละ 14.83 สำหรับด้านการออกเสียง ผลคะแนนของแบบทดสอบก่อนฝึกคิดเป็นร้อยละ 78.83 แบบทดสอบหลังฝึกคิดเป็นร้อยละ 93.67 กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนสูงขึ้นร้อยละ 14.84 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีพัฒนาการด้านทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับความรู้สึกพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการใช้แบบฝึกว่ามีประโยชน์ต่อการพัฒนาและแก้ไขปัญหาทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยทั้งสี่รายการข้างต้น

ความรู้สึกพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการใช้แบบฝึกว่ามีประโยชน์ในการพัฒนาทักษะและแก้ไขปัญหาการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยนี้ สาเหตุหนึ่งอาจเนื่องจากแบบฝึกที่สร้างขึ้นนี้ เป็นแบบฝึกที่เน้นให้ผู้เรียนฝึกฝนเสียงที่ยากในการเรียนรู้ตามความรู้สึกของผู้เรียนชาวญี่ปุ่นเอง และสร้างจากสิ่งที่ผู้เรียนแสดงความเห็นว่าเป็นปัญหาการเรียนวรรณยุกต์ไทยสำหรับชาวญี่ปุ่น

ทั้งนี้ในการสร้างแบบฝึก ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาเรื่องวรรณยุกต์ภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น และสำรวจสภาพปัญหาวรรณยุกต์ของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น โดยเพิ่มปริมาณเนื้อหาแบบฝึกที่ผู้เรียนคิดว่ายาก ได้แก่ เสียงวรรณยุกต์เอกและเสียงวรรณยุกต์ตรี เพื่อเน้นให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝนเสียงวรรณยุกต์ที่ยากสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่นมากขึ้น จึงทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาด้านทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยมากยิ่งขึ้น

4. การพิจารณาเสียงวรรณยุกต์ในหัวข้อนี้ จะมุ่งเน้นเสียงวรรณยุกต์พื้นฐานทั้งห้าเสียง ได้แก่ เสียงวรรณยุกต์สามัญ เสียงวรรณยุกต์เอก เสียงวรรณยุกต์โท เสียงวรรณยุกต์ตรี และเสียงวรรณยุกต์จัตวา จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการทดลองใช้แบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่นในตาราง 11 พบว่ากลุ่มตัวอย่างสามารถทำคะแนนสูงสุดสามอันดับแรกได้แก่ แบบฝึกบทที่ 1 เสียงวรรณยุกต์สามัญ ได้คะแนนสูงสุด คือค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 96.00 และรองลงมาคือ บทที่ 5 เสียงวรรณยุกต์จัตวา ได้ค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 95.00 บทที่ 3 เสียงวรรณยุกต์โท ได้ค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 91.00 ซึ่งสอดคล้องกับผลการสำรวจเสียงที่ยากของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นที่พบว่าเสียงที่ยากในการเรียนรู้ที่น้อยที่สุด ได้แก่ เสียงวรรณยุกต์สามัญ โท และจัตวา สำหรับเสียงที่ยากในการเรียนมากที่สุด ได้แก่ เสียงวรรณยุกต์ตรี กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 85.25 ส่วนเสียงวรรณยุกต์เอก กลุ่มตัวอย่างได้ค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 89.00 จากผลการวิจัยนี้ จะเห็นได้ว่าสอดคล้องกับผลการสำรวจความยากง่ายในการฟังหรือการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่นที่พบว่าผู้เรียนชาวญี่ปุ่นพิจารณาเห็นว่าเสียงวรรณยุกต์สามัญเป็นเสียงวรรณยุกต์ที่ง่ายที่สุด และเสียงวรรณยุกต์เอกและเสียงวรรณยุกต์ตรีเป็นเสียงวรรณยุกต์ที่ยากกว่าเสียงอื่น (ดูภาคผนวก ก)

นอกจากนี้ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการทดลองด้านการออกเสียงของผู้วิจัย (ดูตาราง 11) ซึ่งพบว่ากลุ่มตัวอย่างทำคะแนนจากมากไปน้อยตามลำดับได้ดังนี้ บทที่ 5 เสียงวรรณยุกต์จัตวา บทที่ 3 เสียงวรรณยุกต์โท บทที่ 1 เสียงวรรณยุกต์สามัญ บทที่ 2 เสียงวรรณยุกต์เอก และบทที่ 4 เสียงวรรณยุกต์ตรี จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างทำคะแนนการออกเสียงวรรณยุกต์จัตวาและเสียงวรรณยุกต์โท ซึ่งเป็นเสียงวรรณยุกต์เปลี่ยนระดับได้ดีกว่าเสียงวรรณยุกต์สามัญ เสียงวรรณยุกต์เอก และเสียงวรรณยุกต์ตรี ซึ่งเป็นเสียงวรรณยุกต์คงระดับ ซึ่งผลการทดลองจากงานวิจัยนี้สอดคล้องกับพรศรี ไรท์ (Pornsri Wright, 2014) ที่พบว่าผู้เรียนชาวญี่ปุ่นออกเสียงวรรณยุกต์เปลี่ยนระดับได้ดีกว่าเสียงวรรณยุกต์คงระดับ และเสียงวรรณยุกต์ตรีเป็นเสียงที่ยากที่สุดในการออกเสียงสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น

สำหรับปัญหาเสียงวรรณยุกต์ที่ยากในการเรียนรู้ของผู้เรียนชาวญี่ปุ่นนี้ ผู้วิจัยมีแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยการเพิ่มปริมาณคำศัพท์ในการฝึก นั่นคือ เป็นการเพิ่มความหลากหลายของคำศัพท์ที่ใช้ ทั้งยังทำให้กลุ่มตัวอย่างได้ฝึกฝนเสียงวรรณยุกต์ที่ยากในการเรียนรู้ได้บ่อยกว่าเสียงวรรณยุกต์อื่น ๆ หรืออาจกล่าวได้ว่าผู้วิจัยเพิ่มทั้งตัวแบบข้อมูลภาษา (source) และ ความถี่ (frequency) ในการฝึกให้มากขึ้น หากผู้เรียนสามารถฟังและออกเสียงวรรณยุกต์ในระดับพื้นฐานนี้ได้

ดีแล้ว จะสามารถนำหลักในการฟังและออกเสียงวรรณยุกต์ในชั้นพื้นฐานนี้ไปใช้ฝึกฝนกับเสียงวรรณยุกต์ในระดับประยุกต์ต่อไปได้ จึงถือเป็นแบบฝึกที่สร้างฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถต่อยอดองค์ความรู้เพื่อการฝึกฝนทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ได้อย่างมั่นคง

5. ในหัวข้อข้างต้นอภิปรายเกี่ยวกับเสียงวรรณยุกต์พื้นฐานทั้งห้าเสียง จากนั้นจะพิจารณากลุ่มเสียงวรรณยุกต์ในระดับประยุกต์ เมื่อพิจารณากลุ่มเสียงวรรณยุกต์คงระดับในคำสองพยางค์ (สามัญ-สามัญ เอก-เอก ตรี-ตรี) และกลุ่มคู่เสียงวรรณยุกต์ที่มีระดับเสียงใกล้เคียงกัน (สามัญ-เอก และตรี-จัตวา) ควบคู่กันไป หากพิจารณาจากการฟัง พบว่ากลุ่มเสียงวรรณยุกต์คงระดับในคำสองพยางค์ (หรือจากนี้ไปจะเรียกย่อเป็น กลุ่มคงระดับสองพยางค์) เป็นเสียงที่เรียนรู้ได้ยากกว่ากลุ่มคู่เสียงวรรณยุกต์ที่มีระดับเสียงใกล้เคียงกัน (หรือจากนี้ไปจะเรียกย่อเป็น กลุ่มคู่เสียงระดับใกล้เคียงกัน) ส่วนแง่การออกเสียงพบว่ากลุ่มคงระดับสองพยางค์ เป็นเสียงที่เรียนรู้ได้ง่ายกว่ากลุ่มคู่เสียงระดับใกล้เคียงกัน อภิปรายได้ดังนี้

ในด้านการฟังเสียงวรรณยุกต์ คะแนนของแบบทดสอบก่อนฝึก หลังฝึก และค่าความต่างของคะแนนแบบทดสอบก่อนฝึกและหลังฝึกของคำศัพท์ที่อยู่ในกลุ่มคงระดับสองพยางค์ ได้แก่ ก่อนฝึก (pre) ร้อยละ 47.08 - หลังฝึก (post) 65.83 สูงขึ้นร้อยละ 18.75 (ดูตาราง 15) ยกตัวอย่างเป็นรายคำศัพท์ เช่น

ทุกขีรอน (ตรี-ตรี pre ร้อยละ 20.00 - post ร้อยละ 40.00 สูงขึ้นร้อยละ 20.00)

เล็กน้อย (ตรี-ตรี pre ร้อยละ 35.00 - post ร้อยละ 45.00 สูงขึ้นร้อยละ 10.00)

เด็กอ่อน (เอก-เอก pre ร้อยละ 35.00 - post ร้อยละ 60.00 สูงขึ้นร้อยละ 25.00)

ส่วนคะแนนของแบบทดสอบก่อนฝึก หลังฝึก และค่าความต่างของคะแนนแบบทดสอบก่อนฝึกและหลังฝึกของคำศัพท์ที่อยู่ในกลุ่มคู่เสียงระดับใกล้เคียงกัน ได้แก่ pre ร้อยละ 65.00 - post ร้อยละ 83.75 สูงขึ้นร้อยละ 18.75 ยกตัวอย่างเป็นรายคำศัพท์ เช่น

พริกหวาน (ตรี-จัตวา pre ร้อยละ 45.00 - post 70.00 สูงขึ้นร้อยละ 25.00)

วันเกิด (สามัญ-เอก pre ร้อยละ 55.00 - post ร้อยละ 85.00 สูงขึ้นร้อยละ 30.00)

เมื่อเปรียบเทียบคะแนนแบบทดสอบก่อนฝึก คะแนนของกลุ่มเสียงระดับสองพยางค์น้อยกว่าคะแนนแบบทดสอบก่อนฝึกของกลุ่มคำเสียงระดับใกล้เคียงกัน กล่าวคือเสียงระดับสองพยางค์เป็นเสียงที่ยากในการฟังของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น และเมื่อได้รับการฝึกฝนการฟังเสียงวรรณยุกต์ แม้คำศัพท์ที่อยู่ในทั้งสองกลุ่มจะมีคะแนนแบบทดสอบหลังฝึกเพิ่มสูงขึ้นจากก่อนฝึกเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 18.75 เท่ากัน คือ กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนสูงขึ้นในการฝึกทั้งกลุ่มเสียงระดับสองพยางค์และกลุ่มคำเสียงระดับใกล้เคียงกัน แต่หากพิจารณาเฉพาะค่าคะแนนหลังฝึกของคำศัพท์ที่อยู่ในกลุ่มเสียงระดับสองพยางค์และคะแนนหลังฝึกของคำศัพท์ที่อยู่ในกลุ่มคำเสียงระดับใกล้เคียงกัน จะพบว่าคะแนนของคำศัพท์ที่อยู่ในกลุ่มเสียงระดับสองพยางค์ยังคงน้อยกว่าคะแนนหลังฝึกของคำศัพท์ที่อยู่ในกลุ่มคำเสียงระดับใกล้เคียงกัน สามารถอธิบายได้ว่า เสียงวรรณยุกต์ที่ยากในการฟังสามารถฝึกฝนให้ฟังแยกแยะเสียงให้ดีขึ้นได้ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มเสียงระดับสองพยางค์หรือกลุ่มคำเสียงใกล้เคียงกัน แต่ไม่ว่าอย่างไรก็ตามเสียงวรรณยุกต์ระดับสองพยางค์ ได้แก่ สามัญ-สามัญ เอก-เอก ตริ-ตริ เป็นเสียงที่ยากในการฟังมากกว่ากลุ่มคำเสียงระดับใกล้เคียงกัน ได้แก่ สามัญ-เอก และตริ-จัตวา ทั้งก่อนเข้ารับการฝึกและหลังจากรับการฝึกแล้ว

ในด้านการออกเสียงวรรณยุกต์ คะแนนของแบบทดสอบก่อนฝึก หลังฝึก และค่าความต่างของคะแนนแบบทดสอบก่อนฝึกและหลังฝึกของคำศัพท์ที่อยู่ในกลุ่มเสียงระดับสองพยางค์ ได้แก่ pre ร้อยละ 79.58 - post ร้อยละ 99.17 สูงขึ้นร้อยละ 19.59 ยกตัวอย่างรายคำศัพท์ เช่น

ทักท้วง (ตริ-ตริ) pre ร้อยละ 55.00 - post ร้อยละ 100.00 สูงขึ้นร้อยละ 45.00

ข่มขู่ (เอก-เอก) pre ร้อยละ 65.00 -post ร้อยละ 100.00 สูงขึ้นร้อยละ 35.00

ส่วนคะแนนของแบบทดสอบก่อนฝึก หลังฝึก และค่าความต่างของคะแนนแบบทดสอบก่อนฝึกและหลังฝึกของคำศัพท์ที่อยู่ในกลุ่มคำเสียงระดับใกล้เคียงกัน ได้แก่ pre ร้อยละ 71.11 - post ร้อยละ 81.67 สูงขึ้นร้อยละ 10.56 ยกตัวอย่างรายคำศัพท์ เช่น

ฝันร้าย (จัตวา-ตริ) pre ร้อยละ 25.00 - post ร้อยละ 30.00 สูงขึ้นร้อยละ 5.00

ถูงเท้า (จัตวา-ตริ) pre ร้อยละ 30.00- post ร้อยละ 40.00 สูงขึ้นร้อยละ 10.00

เปลี่ยนแปลง (เอก-สามัญ) pre ร้อยละ 55.00 - post ร้อยละ 85.00 สูงขึ้นร้อยละ 30.00

เมื่อเปรียบเทียบคะแนนแบบทดสอบก่อนฝึก คะแนนของกลุ่มเสียงคงระดับสองพยางค์ มากกว่าคะแนนแบบทดสอบก่อนฝึกของกลุ่มเสียงระดับใกล้เคียงกัน กล่าวคือ กลุ่มเสียงคงระดับสองพยางค์เป็นเสียงที่ยากในการออกเสียงของผู้เรียนชาวญี่ปุ่นน้อยกว่ากลุ่มเสียงระดับใกล้เคียงกัน และเมื่อได้รับการฝึกฝนการออกเสียงวรรณยุกต์ แม้คำศัพท์ที่อยู่ในทั้งสองกลุ่มจะมีคะแนนแบบทดสอบหลังฝึกเพิ่มสูงขึ้นจากก่อนฝึก คือ กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนสูงขึ้นในการฝึกทั้งกลุ่มเสียงคงระดับสองพยางค์และกลุ่มเสียงระดับใกล้เคียงกัน โดยคะแนนของกลุ่มเสียงระดับใกล้เคียงกันมีคะแนนเพิ่มสูงขึ้นเป็นเพียงครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 10.56) ของคะแนนที่เพิ่มขึ้นของกลุ่มเสียงคงระดับ (ร้อยละ 19.59) แต่หากพิจารณาเฉพาะค่าคะแนนหลังฝึก กลุ่มตัวอย่างจะสามารถออกเสียงกลุ่มคงระดับสองพยางค์ได้ถูกต้องเป็นคะแนนที่สูงและมีเป็นจำนวนมากที่ออกเสียงได้ถูกต้องร้อยละ 100.00 ส่วนคำศัพท์ที่อยู่ในกลุ่มเสียงระดับใกล้เคียงกัน เฉพาะเสียงจัตวา-ตรี ที่กลุ่มตัวอย่างแม้จะออกเสียงได้ดีขึ้นหลังได้รับการฝึกฝน แต่คะแนนก็จะยังได้ไม่ถึงร้อยละ 50.00 สามารถอธิบายได้ว่าเสียงจัตวา-ตรี เป็นเสียงที่ยากต่อการออกเสียงของผู้เรียนชาวญี่ปุ่นมากที่สุด

6. จากการพิจารณาผลคะแนนการทำแบบทดสอบก่อนฝึก แบบทดสอบระหว่างฝึก และแบบทดสอบหลังฝึก โดยแยกพิจารณาตามเกณฑ์ระยะเวลาในการเรียนภาษาไทย สามารถแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่มีประสบการณ์มากกว่า 12 เดือน กลุ่มที่มีประสบการณ์ระหว่าง 6-12 เดือน และกลุ่มที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 6 เดือน พบว่าคะแนนแบบทดสอบของกลุ่มตัวอย่างแปรผันตามระยะเวลาในการเรียนภาษาไทย กล่าวคือ ยังมีประสบการณ์ในการเรียนระยะเวลานานมากขึ้น จะยิ่งได้คะแนนจากการทำแบบทดสอบมากขึ้น ดังข้อมูลในตาราง 16 กลุ่มที่มีประสบการณ์มากกว่า 12 เดือน ได้คะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังฝึกสูงสุด คิดเป็นคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 95.00 ส่วนกลุ่มที่มีประสบการณ์ระหว่าง 6-12 เดือน ได้คะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังฝึก คิดเป็นคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 85.56 และกลุ่มที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 6 เดือน ได้คะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังฝึก คิดเป็นคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 82.14 ตามลำดับ (ดูตาราง 16)

นอกจากนี้ หากพิจารณาคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังฝึกของกลุ่มตัวอย่างข้างต้น เปรียบเทียบกับคะแนนจากการทำแบบทดสอบก่อนฝึก จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างของทั้ง 3 กลุ่มต่างทำคะแนนได้สูงขึ้นหลังการใช้แบบฝึกอย่างเห็นได้ชัด ดังนี้

กลุ่มที่มีประสบการณ์มากกว่า 12 เดือน pre ร้อยละ 77.92 - post ร้อยละ 95.00 สูงขึ้น ร้อยละ 17.08

กลุ่มที่มีประสบการณ์ระหว่าง 6-12 เดือน pre ร้อยละ 73.34- post ร้อยละ 85.56 สูงขึ้น ร้อยละ 12.22

กลุ่มที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 6 เดือน pre ร้อยละ 65.48 - post ร้อยละ 82.14 สูงขึ้น ร้อยละ 16.66

จากผลคะแนนดังกล่าวนี้สามารถสรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างไม่ว่าจะมีประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาไทยมากหรือน้อยต่างมีพัฒนาการสูงขึ้นหลังการใช้แบบฝึก หรืออาจกล่าวได้ว่าแบบฝึกนี้เหมาะสมสำหรับกลุ่มผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่นที่ปัญหาด้านการฟังหรือการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยทั้งกลุ่มผู้เรียนที่เพิ่งเริ่มเรียนภาษาไทยในระยะแรกที่ยังไม่คุ้นเคยกับการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทย และกลุ่มผู้เรียนที่มีประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาไทยมาระยะเวลาหนึ่งแต่ยังคงมีปัญหาทักษะการฟังหรือการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยติดตัวอยู่ แบบฝึกทักษะนี้จะช่วยพัฒนาทักษะและแก้ไขปัญหาการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่นได้ในทุกกลุ่ม

จากการศึกษาการสร้างแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น พบว่าแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพและสามารถสร้างความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกให้แก่กลุ่มตัวอย่างได้ สามารถเห็นพัฒนาการของผู้ใช้แบบฝึกได้ชัดเจนทั้งจากคะแนนระหว่างการฝึก และคะแนนเปรียบเทียบก่อนฝึกและหลังฝึก แบบฝึกนี้จะช่วยแก้ไขปัญหาและพัฒนาทักษะทั้งด้านการฟังและการออกเสียงของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น นอกจากนี้คะแนนของกลุ่มตัวอย่างสะท้อนให้เห็นว่า ในเสียงวรรณยุกต์พื้นฐาน เสียงวรรณยุกต์ตรีเป็นเสียงที่ยากที่สุดในการเรียนรู้ด้านการฟังซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยก่อนหน้านี้ สำหรับงานวิจัยนี้ได้ขอสรุปเพิ่มเติมดังนี้

1. ในเสียงวรรณยุกต์พื้นฐาน เสียงวรรณยุกต์ตรีนอกจากจะเป็นเสียงที่ยากที่สุดในการเรียนรู้ด้านการฟังแล้ว ยังเป็นเสียงที่ยากที่สุดในการเรียนรู้ด้านการออกเสียงด้วย

2. ในกลุ่มเสียงวรรณยุกต์ระดับประยุต์ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นจะประสบปัญหาในการเรียนรู้เสียงวรรณยุกต์แต่ละทักษะแตกต่างกันไป ด้านทักษะการฟัง ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นจะเรียนรู้เสียงวรรณยุกต์กลุ่ม

เสียงวรรณยุกต์คงระดับในคำสองพยางค์ ได้แก่ เสียงวรรณยุกต์สามัญ-สามัญ เอก-เอก ตี-ตี ยากกว่ากลุ่มคู่เสียงวรรณยุกต์ที่มีระดับเสียงใกล้เคียงกันได้แก่ คู่เสียงวรรณยุกต์สามัญกับเสียงวรรณยุกต์เอก และกลุ่มคู่เสียงวรรณยุกต์ตรีกับเสียงวรรณยุกต์จัตวา ส่วนในด้านทักษะการออกเสียง กลุ่มคู่เสียงวรรณยุกต์ที่มีระดับเสียงใกล้เคียงกันเรียนรู้ยากกว่ากลุ่มเสียงวรรณยุกต์คงระดับในคำสองพยางค์ นั่นคือปัญหาเกี่ยวกับเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่นในระหว่างทักษะด้านการฟังและการออกเสียงไม่เหมือนกัน

3. ในคำสองพยางค์ที่พยางค์แรกเป็นเสียงวรรณยุกต์จัตวาและพยางค์ที่สองเป็นเสียงวรรณยุกต์ตรีจะเป็นคำศัพท์ที่ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นออกเสียงค่อนข้างยาก อย่างไรก็ตามแม้กลุ่มตัวอย่างจะมีประสบการณ์ในการเรียนภาษาไทยมากน้อยต่างกัน แต่ทุกกลุ่มจะยังคงมีปัญหาในการฟังและการออกเสียงอยู่ แต่ก็พบว่าผู้เรียนที่มีประสบการณ์การเรียนมากกว่าจะสามารถทำคะแนนจากแบบทดสอบได้สูงกว่าผู้เรียนที่มีประสบการณ์การเรียนน้อยกว่าทั้งในระหว่างการทำฝึกและหลังฝึก แต่ทุกกลุ่มต่างใช้แบบฝึกทักษะแล้วสามารถแก้ไขปัญหาก็มีพัฒนาการทั้งทักษะการฟังและการออกเสียง และมีความพึงพอใจในระดับมาก จึงกล่าวได้ว่าแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่นนี้เหมาะสำหรับผู้เรียนทุกกลุ่ม ทั้งกลุ่มผู้เริ่มเรียนระดับต้นและกลุ่มผู้เรียนที่มีประสบการณ์การเรียนมาพอสมควรแล้ว

การสร้างแบบฝึกทักษะการฟังและออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่นในครั้งนี้เป็นแบบฝึกที่เล็งเห็นความสำคัญของการดำเนินการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องตามความต้องการของผู้เรียน จึงได้จัดทำสื่อการเรียนการสอนในรูปของแบบฝึกที่ประกอบด้วยปัจจัยต่าง ๆ อันได้แก่ แบบฝึกที่สามารถฟังเสียงที่ถูกต้อง ประเมินเสียงของตนเองได้ และมีครูช่วยสอนวิธีออกเสียง ซึ่งแบบฝึกนี้สามารถตอบสนองความต้องการเหล่านี้ของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่นได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาการสร้างแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น ผู้วิจัยยังพบประเด็นที่น่าสนใจศึกษาต่อไป ดังนี้

1. ควรใช้เทคโนโลยีช่วยในการพัฒนารูปแบบของแบบฝึก เช่น สร้างสื่อการเรียนการสอนบนอินเทอร์เน็ต หรือสื่อแอปพลิเคชันทางโทรศัพท์มือถือ เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนและสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้มากยิ่งขึ้น เป็นแบบฝึกพร้อมใช้ที่ผู้เรียนสามารถพกพาติดตัวไป ใช้ได้ทุกที่ทุกเวลาที่สะดวก

2. ควรสร้างแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่นในระดับที่ซับซ้อนและหลากหลายมากขึ้น เช่น แบบฝึกฟังและออกเสียงวรรณยุกต์ในระดับคำศัพท์มากกว่าสองพยางค์ขึ้นไป หรือแบบฝึกฟังและออกเสียงวรรณยุกต์ในระดับข้อความที่มีการเปลี่ยนระดับเสียงที่ท้ายข้อความ

3. ควรศึกษาแนวโน้มการรับรู้เสียงวรรณยุกต์ที่ออกเสียงโดยผู้เรียนชาวญี่ปุ่นว่า เสียงที่เปล่งออกมาในคราวเดียวกันนั้น คนไทยเจ้าของภาษาได้ยินเป็นเสียงที่ต่างจากเสียงวรรณยุกต์ที่เพื่อนคนญี่ปุ่นชาติเดียวกันได้ยินหรือไม่

4. ควรศึกษาหน่วยเสียงอื่น ๆ นอกเหนือจากวรรณยุกต์ทางด้านการออกเสียง เช่น การลงน้ำหนัก (Stress) ทำนองเสียง (Intonation) เป็นต้น ซึ่งส่งผลต่อการสื่อความรู้สึกไปยังผู้ที่ได้ยินข้อความนั้น ๆ ได้

บรรณานุกรม

- ก่อ สวัสดิพิบูลนิษฐ์. (2514). แนวการสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- กันตนันท์ เพียสุพรรณ. (2557). การศึกษาเปรียบเทียบเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยกรุงเทพฯที่พูดโดยคนไทยและคนอินเดีย: กรณีศึกษาปัจจัยเพศ. วารสารภาษาและวัฒนธรรม. 33 (2). 65-89.
- กาญจนา นาคสกุล. (2556). ระบบเสียงภาษาไทย. กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กุลธิดา สุวรรณพานิช. (2556). แบบฝึกทักษะการฟังคำศัพท์ภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย. ปรินทิพนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จตุตา คงด้วง. (2549). การพัฒนาแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบดินทร์เดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 4. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2518). การประเมินผลสื่อประสม ในเอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการสอนระดับมัธยมศึกษา. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประเมินสื่อหรือชุดการสอน. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย. 5 (1). 7-20.
- ณัฐริรา ทับทิม. (2557). ภาษาศาสตร์ภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงเดือน แสงชัย. (2533). การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: โครงการตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทองสุข ธนรัตน์. (2538). ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของอาจารย์วิทยาลัยเทคนิคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาทางด้านช่างอุตสาหกรรม. ปรินทิพนิพนธ์ ศศ.ม. (ไทยคดีศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ธนัทธ สันธวาชีวะ. (2552). วรรณยุกต์ภาษาไทยกรุงเทพฯที่ออกเสียงโดยคนญี่ปุ่น: การศึกษาทางกลศาสตร์และการรับรู้. วิทยานิพนธ์ อ.ม. (ภาษาศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ธนิกาญจน์ ชิงค์. (2550). การออกเสียงวรรณยุกต์และสระในภาษาไทยของนักศึกษาที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ โครงการไทยศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาศาสตร์เพื่อการสื่อสาร). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ธีระพันธ์ เหลืองทองคำ. (2554). เสียงภาษาไทย: การศึกษาทางกลศาสตร์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นฤมล เจริญมา. (2529). สัทศาสตร์. ม.ป.ท. : ม.ป.พ.
- นันทนา รณเกียรติ. (2554). สัทศาสตร์ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ประทีป แสงเปี่ยมสุข. (2538). แนวการสร้างแบบฝึกสะกดคำยาก. สารพัฒนาหลักสูตร. เมษายน-มิถุนายน. 4 (5). 53-65.
- ประพนธ์ จำเริญ. (2536). รายงานการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่สอนโดยใช้แบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นกับแบบฝึกหัดในแบบเรียน. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประไพพรรณ กวีเกษม. (2546). พัฒนาการของเสียงวรรณยุกต์จากหนังสือจินตนิพนธ์พระโหราธิบดีมาสู่ภาษาไทยปัจจุบัน. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประสงค์ ราชณสุข และคนอื่น ๆ. (2523). รายงานการวิจัยการศึกษาผลการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะการพูดภาษาไทยแก่เด็กชาวเขา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรณี ชูทัย. (2522). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พินันท์ เพ็งลี. (2553). แบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับเด็กชาวต่างชาติระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไพบุลย์ ดวงจันทร์. (2523). ภาษาศาสตร์เบื้องต้นสำหรับครู. ยะลา: ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยครูยะลา.
- ไพบุลย์ มูลดี. (2546). การพัฒนาแผนการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- วิภาศรี จ้อยสูงเนิน. (2537). การแก้ไขการออกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยของนักเรียนระดับ 8 โรงเรียนนานาชาติเชียงใหม่โดยการแทนเสียงด้วยตัวอักษรอย่างมีระบบ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาไทย). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศจี อนันต์นพคุณ. (2542). กลวิธีบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ. สงขลา: วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี.
- สมบัติ ยรรยง. (2533). ความพึงพอใจของข้าราชการพลเรือนที่มีต่อการปฏิบัติงานในสำนักงานศึกษาธิการอำเภอเขตการศึกษา 7. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สมศรี วรประเสริฐศิลป์. (2552). แบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ สำหรับนักเรียนชาวจีน. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมศักดิ์ คงเทียน และอัญชลี โพธิ์ทอง. (2542). การบริหารบุคคลและทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สาโรช ไสยสมบัติ. (2543). ความพึงพอใจในการทำงานของครูอาจารย์โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- สิริกร จิเจริญ. (2554). แบบฝึกการผันวรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. สาขาวิชาศึกษาศาสตร์. (2531). เอกสารการสอนชุดวิชา ภาษาไทย 3. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สุชา จันทรเฒ. (2541). จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุไร พงษ์ทองเจริญ. (2525). วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ประมวลศิลป์.
- เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต. (2528). เทคโนโลยีทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2531). การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. กรุงเทพฯ: ประยูรพรินติ้ง.
- อเนก สุวรรณบัณฑิต และคณะ. (2548). จิตวิทยาบริการ. กรุงเทพฯ: อุดมพัฒน์กิจ.

- อรรถัย สุนทรกิจวิทยา. (2542). *การหาประสิทธิภาพของชุดการสอนวิชาภาษาไทย เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. ปริญญาโท ศศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัจฉรา ชีวพันธ์. (2533). *คู่มือการสอนภาษาไทย: กิจกรรมการเล่นประกอบการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- เอกนรี แรงสูงเนิน. (2557). *แบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้นเดี่ยว และสระไทยที่เป็นปัญหาสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Daigo Nakano และสุนทรี คันธรรมพันธ์ (2559). *การศึกษาปัญหาในการเรียนเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น*. เอกสารการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 3 “การเรียนการสอนภาษาไทยในเอเชีย”. พฤษภาคม 2559. กรุงเทพฯ: สันติศิริการพิมพ์. 174 -198.
- Kyouko Murasaki (村崎恭子). (2000). 『日本語教育事典』 (*Nihongo Kyouiku Jiten* สารานุกรมการศึกษาภาษาญี่ปุ่น). 日本語教育学会編 (Nihongo Kyouiku Gakkai Hen สมาคมการศึกษาภาษาญี่ปุ่น). 東京 (Tokyo): 大修館書店 (Taishuukan printing house).
- Marasri Miyamoto; & Tadayoshi Murakami (宮本マラシー・村上忠良). (2014). 『タイ語』 (*Thai Language*). 大阪 (Osaka): 大阪大学出版会 (Osaka University Press).
- Masayoshi Shibatani. (1990). *The Languages of Japan*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Naomitsu Mikami (三上直光). (2014). 『タイ語の基礎』 (*พื้นฐานภาษาไทย*). 東京 (Tokyo): 白水社 (Hakusuisha).
- Nguyen Thi Van Chi. (2549). *การศึกษาเปรียบเทียบลักษณะทางกลศาสตร์ของเสียงวรรณยุกต์ไทยที่ชาวเวียดนามออกเสียงตามประสบการณ์ทางภาษา*. ปริญญาโท ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Nihongo Kyouiku Gakkai Hen (日本語教育学会編). (1982). 『日本語教育事典』 (*Nihongo Kyouiku Jiten* สารานุกรมการศึกษาภาษาญี่ปุ่น). 東京 (Tokyo): 大修館書店 (Taishuukan printing house).
- Pornsri Wright. (2011). *Try Thai*. Bangkok: S P N Printing.
- Pornsri Wright. (2014). *A Preliminary Analysis of Thai Tone Errors Made by Japanese Learners*. The Journal of Kanda University of International Studies Vol. 26. pp 365-

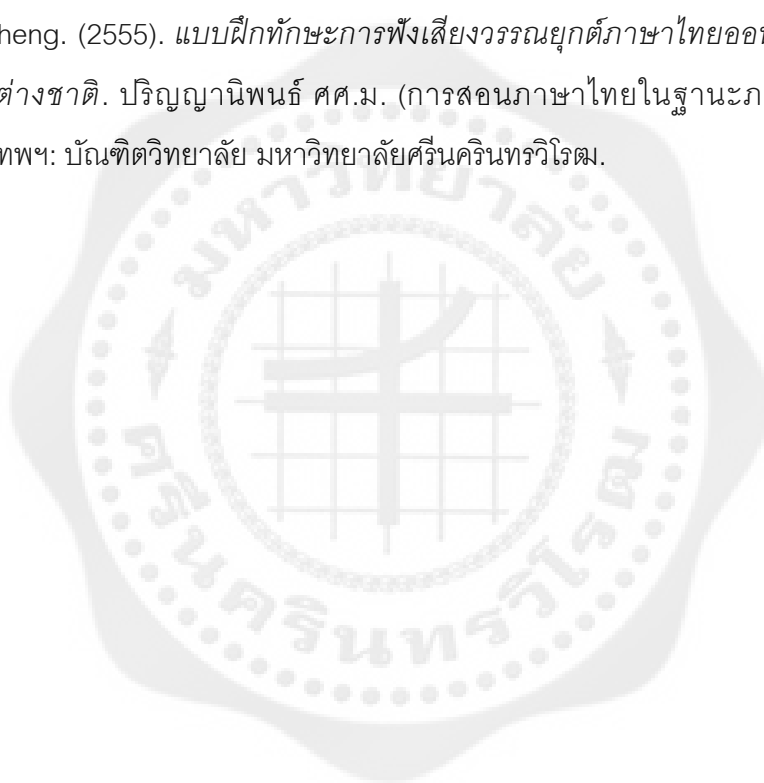
387.

Rensis Likert. (1932). *A Technique for the Measurement of Attitudes*. Archives of Psychology. May. 25 (140). pp 1-55.

Shinichi Tanaka; & Haruo Kubozono (田中真一・窪菌晴夫). (2008). 『日本語の発音教室 理論と練習』 (*Introduction to Japanese Pronunciation Theory and Practice*). 東京 (Tokyo): くろしお出版 (Kuroshio Press).

Takejiro Tomita (冨田竹二郎). (1997). 『タイ日大辞典』 (*Thai Nichi Daijiten พจนานุกรมไทย-ญี่ปุ่น*). 東京 (Tokyo): めこん (Mekon).

Tuan Fong-Sheng. (2555). *แบบฝึกทักษะการฟังเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยออนไลน์สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ*. ปริญญาโท ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

การสำรวจสภาพปัญหาการเรียนภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น

แบบสอบถามสำรวจสภาพปัญหาการเรียนภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น

ก 1 แบบสอบถามสำรวจสภาพปัญหาการเรียนภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น (ภาษาไทย) ...104

ก 2 แบบสอบถามสำรวจสภาพปัญหาการเรียนภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น (ภาษาญี่ปุ่น) ...107

ผลการสำรวจสภาพปัญหาการเรียนภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น

ก 3 ผลการสำรวจเสียงที่ยากในการเรียนภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น.....110

ก 4 ผลการสำรวจเสียงวรรณยุกต์ที่ยากในการฟังเสียงของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น111

ก 5 ผลการสำรวจเสียงวรรณยุกต์ที่ยากในการออกเสียงของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น112

ก 6 ผลการสำรวจปัญหาในการเรียนเสียงวรรณยุกต์ของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น113

ก 7 ผลการสำรวจปัจจัยที่มีความจำเป็นต่อการเรียนเสียงวรรณยุกต์ของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น114

ก 1 แบบสอบถามสำรวจสภาพปัญหาการเรียนภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น (ภาษาไทย)

แบบสอบถามปัญหาการเรียนภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น

เรียน ผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน

กระผม นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในโอกาสนี้ขอความร่วมมือในการสำรวจปัญหาการเรียนภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประโยชน์เพื่อการค้นคว้าวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาไทยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดขอความอนุเคราะห์ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้ด้วย ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ
นายโต โกะ นาคาโนะ
นิสิตปริญญาโทสาขาวิชาภาษาไทย

性別 เพศ

男性 ชาย

☐

女性 หญิง

☐

年齢 อายุ

①.10～19歳 อายุ 10-19 ปี

②.20～29歳 อายุ 20-29 ปี

③.30～39歳 อายุ 30-39 ปี

④.40～49歳 อายุ 40-49 ปี

⑤.50～59歳 อายุ 50-59 ปี

⑥.60歳以上 อายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป

☐

職業 อาชีพ

①.会社員（ビジネスマン）、自営業 นักธุรกิจ

②.専業主婦 แม่บ้าน

③.大学生 นักศึกษา

④.その他 อื่นๆ

☐

タイ語学習歴 ประสบการณ์การเรียนภาษาไทย

①.3ヶ月未満 น้อยกว่า 3 เดือน

②.3～6ヶ月 ระหว่าง 3 เดือน ถึง 6 เดือน

③.6～12ヶ月 ระหว่าง 6 เดือน ถึง 12 เดือน

④.1～2年間 ระหว่าง 1 ปี ถึง 2 ปี

⑤.2～3年間 ระหว่าง 2 ปี ถึง 3 ปี

⑥.3～4年間 ระหว่าง 3 ปี ถึง 4 ปี

⑦.4～5年間 ระหว่าง 4 ปี ถึง 5 ปี

⑧.5年以上 มากกว่า 5 ปีขึ้นไป

☐

ก 1 แบบสอบถามสำรวจสภาพปัญหาการเรียนภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น (ภาษาไทย) (ต่อ)

แบบสอบถามปัญหาการเรียนภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น					
1. กรุณาเลือกเสียงที่ท่านคิดว่าเป็นเรื่องที่ยากในการเรียนภาษาไทย (สามารถเลือกตอบได้หลายข้อ)					
	สระ	พยัญชนะ	วรรณยุกต์		
	☐	☐	☐		
2. กรุณาใส่หมายเลขเรียงลำดับเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยที่ท่านคิดว่าออกเสียงได้ยาก (เรียงลำดับ 1-5 จากยากไปง่าย)					
ตัวอย่าง	วรรณยุกต์สามัญ ทาน (thaan)	วรรณยุกต์เอก ข้าว (khàaw)	วรรณยุกต์โท ชอบ (chǎwp)	วรรณยุกต์ตรี ร้อน (rǎwn)	วรรณยุกต์จัตวา สูง (sǔng)
	☐	☐	☐	☐	☐
3. กรุณาใส่หมายเลขเรียงลำดับเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยที่ท่านคิดว่าฟังจับเสียงได้ยาก (เรียงลำดับ 1-5 จากยากไปง่าย)					
ตัวอย่าง	วรรณยุกต์สามัญ ทาน (thaan)	วรรณยุกต์เอก ข้าว (khàaw)	วรรณยุกต์โท ชอบ (chǎwp)	วรรณยุกต์ตรี ร้อน (rǎwn)	วรรณยุกต์จัตวา สูง (sǔng)
	☐	☐	☐	☐	☐
4. กรุณาเลือกคำศัพท์ในภาษาไทยต่อไปนี้ที่ท่านคิดว่าเป็นคำที่ฟังจับเสียงวรรณยุกต์ได้ยาก (สามารถเลือกตอบได้หลายข้อ)					
☐	1. ทาน (thaan)	☐	11. ตอนบ่าย (tawn bàay)	☐	21. แม่น้ำ (mĕē náam)
☐	2. ข้าว (khàaw)	☐	12. ทานข้าว (thaan khàaw)	☐	22. ข้าวสาร (khàaw sǎan)
☐	3. ชอบ (chǎwp)	☐	13. รongเท้า (rǎwn thǎaw)	☐	23. ทำทาย (tháa thaay)
☐	4. ร้อน (rǎwn)	☐	14. ความหมาย (khwāam mǎay)	☐	24. ไม่ชิต (mǎay khiit)
☐	5. สูง (sǔng)	☐	15. ปากกา (pàak kaa)	☐	25. ย้ายบ้าน (yáy baan)
☐	6. เมืองไทย (muang thay)	☐	16. ถ่ายรูป (thàay rūup)	☐	26. ท้องเสีย (thǎwng sǎa)
☐	7. แตกต่าง (tĕēk tàang)	☐	17. ดอกไม้ (dǎwk máay)	☐	27. สีแดง (sǐi deeng)
☐	8. ก้าวหน้า (kǎaw nǎa)	☐	18. จดหมาย (còt mǎay)	☐	28. ฝาแฝด (fǎa fĕet)
☐	9. ร้านค้า (ráan khǎa)	☐	19. ทำทาง (thǎa thaang)	☐	29. ชายหน้า (khǎay nǎa)
☐	10. หูร่า (rǔu rǎa)	☐	20. ชี้เกี่ยจ (khǐi kiāt)	☐	30. สีฟ้า (sǐi fǎa)

ก 1 แบบสอบถามสำรวจสภาพปัญหาการเรียนภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น (ภาษาไทย) (ต่อ)

แบบสอบถามปัญหาการเรียนภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น

5. กรุณาเลือกคำศัพท์ในภาษาไทยต่อไปนี้ที่ท่านคิดว่าเป็นคำที่ออกเสียงวรรณยุกต์ได้ยาก (สามารถเลือกตอบได้หลายข้อ)

☐ 1. ทาน (thaan)	☐ 11. ตอนบ่าย (toon bàay)	☐ 21. แม่น้ำ (mêe náam)
☐ 2. ข้าว (khàaw)	☐ 12. ทานข้าว (thaan khàaw)	☐ 22. ข้าวสาร (khàaw sǎan)
☐ 3. ชอบ (chǎw)	☐ 13. รองเท้า (rowg tháaw)	☐ 23. ท่าทาง (tháa thaay)
☐ 4. ร้อน (rǎw)	☐ 14. ความหมาย (khaam mǎay)	☐ 24. ไม้อัด (mǎay khiit)
☐ 5. สูง (sǔng)	☐ 15. ปากกา (pàak kaa)	☐ 25. ย้ายบ้าน (yǎay bǎan)
☐ 6. เมืองไทย (muang thay)	☐ 16. ถ้วยรูป (thǎay rūp)	☐ 26. ท้องเสีย (thǎw sǎa)
☐ 7. แตกต่าง (tèek tàang)	☐ 17. ดอกไม้ (dòk mǎay)	☐ 27. สีแดง (sǐi dēeng)
☐ 8. ก้าวหน้า (kǎaw nǎa)	☐ 18. จดหมาย (còt mǎay)	☐ 28. ผาแผด (fǎa fēet)
☐ 9. ร้านค้า (ráan khǎa)	☐ 19. ท่าทาง (tháa thaang)	☐ 29. ชายหน้า (khǎay nǎa)
☐ 10. หรรษา (rǔu rǎa)	☐ 20. ชี้แจง (khǐi kiat)	☐ 30. สีฟ้า (sǐi fǎa)

6. กรุณาเลือกปัญหาเกี่ยวกับการเรียนเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยที่ท่านคิดว่าผู้เรียนชาวญี่ปุ่นมักจะประสบอยู่เสมอ (สามารถเลือกตอบได้หลายข้อ)

- ☐ สื่อการเรียนการสอนที่มีคำอธิบายการออกเสียงวรรณยุกต์ให้ถูกต้องมีอยู่น้อย
- ☐ คำอธิบายเกี่ยวกับวรรณยุกต์ของครูผู้สอนเข้าใจได้ยาก
- ☐ โอกาสที่จะได้ฟังการออกเสียงวรรณยุกต์ที่ถูกต้องมีน้อย
- ☐ เวลาสำหรับการฝึกออกเสียงวรรณยุกต์ที่โรงเรียนมีน้อย
- ☐ สื่อการเรียนการสอนที่สามารถนำมาใช้ฝึกทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์ได้มีอยู่น้อย

7. กรุณาเลือกสิ่งที่ท่านคิดว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่มีความจำเป็นต่อการเรียนวรรณยุกต์ของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น (สามารถเลือกตอบได้หลายข้อ)

- ☐ ครูผู้สอนที่สามารถสอนวิธีการออกเสียงอย่างถูกต้องได้
- ☐ สื่อการเรียนการสอนที่สามารถนำมาใช้ในการฝึกฟังเสียงวรรณยุกต์ที่ถูกต้องได้
- ☐ เวลาสำหรับการใช้ฝึกทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์ที่โรงเรียน
- ☐ สื่อการเรียนการสอนที่สามารถนำมาใช้ในการฝึกออกเสียงวรรณยุกต์ได้
- ☐ การได้รับทราบผลการประเมินการออกเสียงของตนเองว่ามีความถูกต้องหรือไม่

ขอขอบพระคุณสำหรับความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ก 2 แบบสอบถามสำรวจสภาพปัญหาการเรียนภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น (ภาษาญี่ปุ่น)

タイ語の声調についてのアンケート調査

日本人タイ語学習者の皆様

この度、シーナカリンウィロート大学大学院、タイ語教育学研究修士論文、テーマ「日本人学習者に対するタイ語声調練習帳作成」における調査について、ご協力をお願いします。
(なお、今回の調査は匿名の記入で結構です。修士論文作成以外に転用しないことをお約束します。)

シーナカリンウィロート大学大学院
人文学部 タイ語学科 タイ語教育学専攻
仲野大吾

性別 เพศ

男性 ชาย

☐

女性 หญิง

☐

年齢 อายุ

①.10～19歳 อายุ 10-19 ปี

②.20～29歳 อายุ 20-29 ปี

③.30～39歳 อายุ 30-39 ปี

④.40～49歳 อายุ 40-49 ปี

⑤.50～59歳 อายุ 50-59 ปี

⑥.60歳以上 อายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป

☐

職業 อาชีพ

①.会社員 (ビジネスマン)、自営業 นักธุรกิจ

②.専業主婦 แม่บ้าน

③.大学生 นักศึกษา

④.その他 อื่นๆ

☐

タイ語学習歴 ประสบการณ์การเรียนภาษาไทย

①.3ヶ月未満 น้อยกว่า 3 เดือน

②.6ヶ月未満 น้อยกว่า 6 เดือน

③.12ヶ月未満 น้อยกว่า 12 เดือน

④.1～2年 ระหว่าง 1 ปีถึง 2 ปี

⑤.2～3年 ระหว่าง 2 ปีถึง 3 ปี

⑥.3～4年 ระหว่าง 3 ปีถึง 4 ปี

⑦.4～5年 ระหว่าง 4 ปีถึง 5 ปี

⑧.5年以上 มากกว่า 5 ปีขึ้นไป

☐

ก 2 แบบสอบถามสำรวจสภาพปัญหาการเรียนภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น (ภาษาญี่ปุ่น) (ต่อ)

タイ語学習についてのアンケート調査

1. タイ語の発音について、母音、子音、声調の中で難しいと思うものを選んで印をつけてください。(多数回答可)

母音

☐

子音

☐

声調

☐

2. タイ語の声調について、発音が難しいと思う順番に番号をつけてください。(1～5まで)

例	第一声調 ทาน (thaan)	第二声調 ข้าว (khàaw)	第三声調 ชอบ (chǎwǎp)	第四声調 ร้อน (rǎwǎn)	第五声調 สูง (sǔnǎn)
	☐	☐	☐	☐	☐

3. タイ語の声調について、聞き取りが難しいと思う順番に番号をつけてください。(1～5まで)

例	第一声調 ทาน (thaan)	第二声調 ข้าว (khàaw)	第三声調 ชอบ (chǎwǎp)	第四声調 ร้อน (rǎwǎn)	第五声調 สูง (sǔnǎn)
	☐	☐	☐	☐	☐

4. 次の単語の中から声調の聞き取りが難しいと思う単語を選んで印をつけてください。(多数回答可)

1. ทาน (thaan)	☐	11. ตอนบ่าย (tǎwǎn bàay)	☐	21. แม่น้ำ (mǎe náam)	☐
2. ข้าว (khàaw)	☐	12. ทานข้าว (thaan khàaw)	☐	22. ข้าวสาร (khàaw sǎan)	☐
3. ชอบ (chǎwǎp)	☐	13. รongเท้า (rǎwǎn thǎaw)	☐	23. ทำทay (tháa thaay)	☐
4. ร้อน (rǎwǎn)	☐	14. ความหมาย (khwaam mǎay)	☐	24. ไม้ขีด (mǎay khiit)	☐
5. สูง (sǔnǎn)	☐	15. ปากกา (pàak kaa)	☐	25. ย้ายบ้าน (yáay bāan)	☐
6. เมืองไทย (muan thay)	☐	16. ถ้วยรูป (thàay rūp)	☐	26. ท้องเสีย (thǎwǎn sǎa)	☐
7. แดกต่าง (tǎek tàan)	☐	17. ดอกไม้ (dǎwǎk mǎay)	☐	27. สีแดง (sǐi deeng)	☐
8. ถ้าวหน้า (kǎaw nǎa)	☐	18. จดหมาย (còt mǎay)	☐	28. ผาแฝด (fǎa fǎet)	☐
9. ร้านค้า (ráan khǎa)	☐	19. ทำทay (tháa thaay)	☐	29. ชายหน้า (khǎay nǎa)	☐
10. หรรษา (rǎn rǎa)	☐	20. ขี้เกียจ (khǐi kiāt)	☐	30. สีฟ้า (sǐi fǎa)	☐

ก 2 แบบสอบถามสำรวจสภาพปัญหาการเรียนภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น (ภาษาญี่ปุ่น) (ต่อ)

タイ語学習についてのアンケート調査

5. 次の単語の中から声調の発音が難しいと思う単語を選んで印をつけてください。
(多数回答可)

☐ 1. ทาน (thaan)	☐ 11. ตอนบ่าย (toon bàay)	☐ 21. แม่น้ำ (mĕe náam)
☐ 2. ข้าว (khàaw)	☐ 12. ทานข้าว (thaan khâaw)	☐ 22. ข้าวสาร (khâaw sǎan)
☐ 3. ชอบ (chǎw)	☐ 13. รองเท้า (rowg tháaw)	☐ 23. ทำทนาย (tháa thaay)
☐ 4. ร้อน (rǎw)	☐ 14. ความหมาย (khwaam mǎay)	☐ 24. ไม่ชัด (máay khiit)
☐ 5. สูง (sǔng)	☐ 15. ปากกา (pàak kaa)	☐ 25. ย้ายบ้าน (yáay bǎan)
☐ 6. เมืองไทย (muang thay)	☐ 16. ถ่ายรูป (thàay rūp)	☐ 26. ท้องเสีย (thǎwng sǎa)
☐ 7. แตกต่าง (tĕek tàang)	☐ 17. ดอกไม้ (dǎwk máay)	☐ 27. สีแดง (sǐi deeng)
☐ 8. ก้าวหน้า (kǎaw nǎa)	☐ 18. จดหมาย (còt mǎay)	☐ 28. ผ่าฝืด (fǎa fĕet)
☐ 9. ร้านค้า (ráan khǎa)	☐ 19. ทำทาง (tháa thaang)	☐ 29. ขยายหน้า (khǎay nǎa)
☐ 10. หรรษา (rǔu rǎa)	☐ 20. ชี้แจง (khǐi kiāt)	☐ 30. สีฟ้า (sǐi fáa)

6. タイ語の声調を勉強する上での問題点として、同意するものに印をつけてください。

- ☐ 声調の正しい発音について説明している教材が少ない。
- ☐ 教師の声調に関する説明がわかりにくい。
- ☐ 声調の正しい発音を聞く機会が少ない。
- ☐ 学校で声調の発音練習の時間が少ない。
- ☐ 声調の発音練習に関する教材が少ない。

7. タイ語の声調を勉強する上で必要だと思う項目に印をつけてください。

- ☐ 教師による正しい声調に関する指導
- ☐ 声調の正しい発音が聞ける教材
- ☐ 学校で声調の発音練習をする時間
- ☐ 声調の発音練習に関する教材
- ☐ 自分の発音が正しいかを確認すること

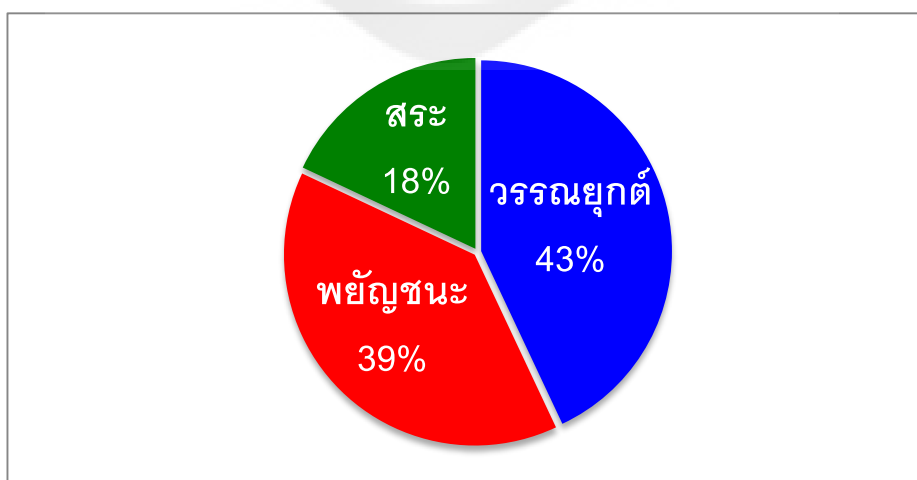
ご協力ありがとうございました。

ตาราง ก 3 ผลการสำรวจเสียงที่ยากในการเรียนภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น

เสียงที่ยากในการเรียนภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น

No.	ผู้เรียน	สระ	พยัญชนะ	วรรณยุกต์
1	A			1
2	B			1
3	C			1
4	D		1	1
5	E	1	1	1
6	F	1	1	
7	G			1
8	H		1	
9	I		1	
10	J		1	
11	K		1	1
12	L	1		
13	M			1
14	N		1	1
15	O			1
16	P	1		
17	Q		1	
18	R		1	1
19	S		1	
20	T	1		1
คะแนนรวม		5	11	12
ลำดับ		3	2	1

แผนภูมิ ก 3 ผลการสำรวจเสียงที่ยากในการเรียนภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น

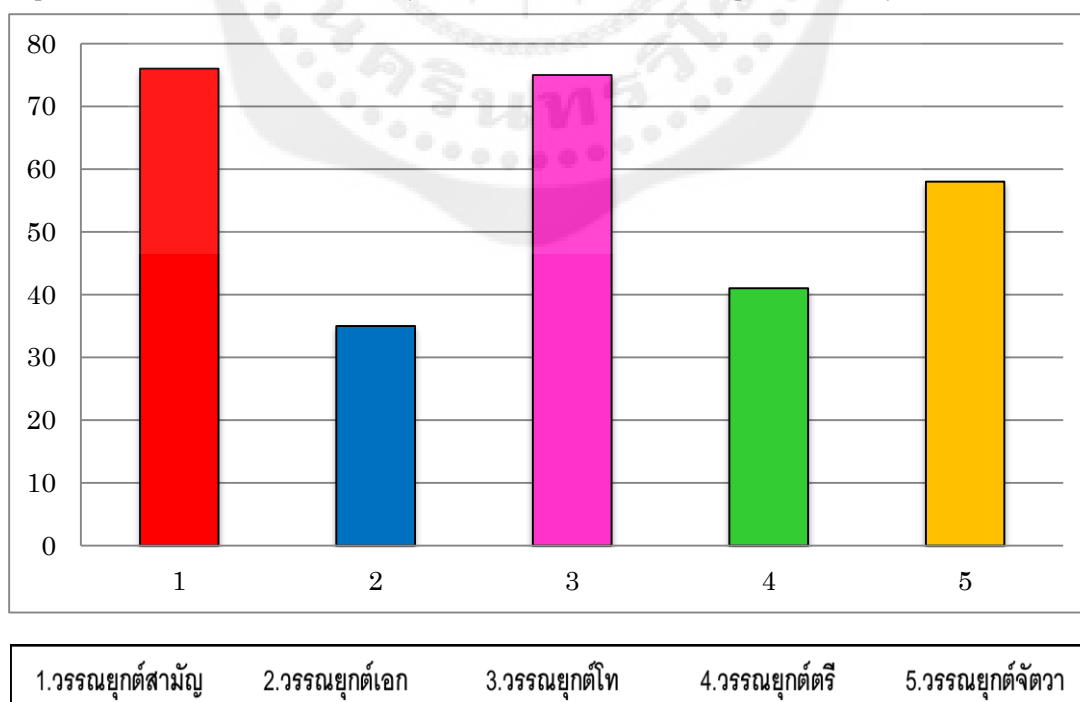

ตาราง ก 4 ผลการสำรวจเสียงวรรณยุกต์ที่ยากในการฟังเสียงของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น

ลำดับความยากง่ายในการฟังเสียงวรรณยุกต์

No.	ผู้เรียน	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
1	A	3	1	5	2	4
2	B	2	1	5	4	3
3	C	5	1	4	2	3
4	D	5	1	4	2	3
5	E	5	4	3	2	1
6	F	5	1	3	2	4
7	G	4	1	5	2	3
8	H	5	4	3	1	2
9	I	5	3	4	2	1
10	J	2	1	5	3	4
11	K	5	1	2	4	3
12	L	5	2	4	1	3
13	M	3	1	4	2	5
14	N	5	4	2	1	3
15	O	4	5	3	1	2
16	P	2	1	5	4	3
17	Q	3	1	5	2	4
18	R	5	1	4	2	3
19	S	NA	NA	NA	NA	NA
20	T	3	1	5	2	4
คะแนนรวม		76	35	75	41	58
ลำดับ (ยากไปง่าย)		5	1	4	2	3

แผนภูมิ ก 4 ผลการสำรวจเสียงวรรณยุกต์ที่ยากในการฟังเสียงของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น

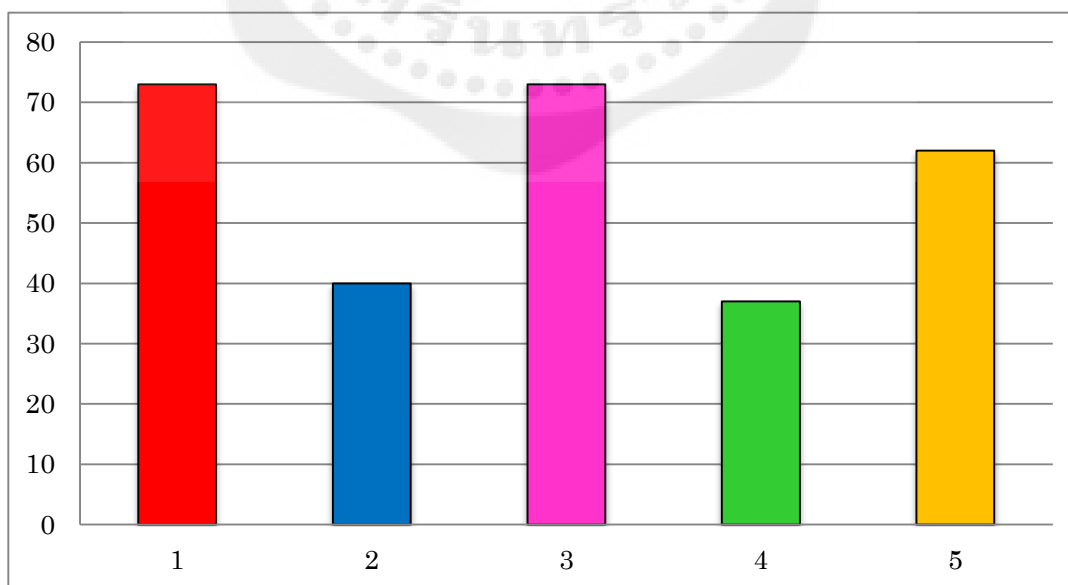

ตาราง ก 5 ผลการสำรวจเสียงวรรณยุกต์ที่ยากในการออกเสียงของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น

ลำดับความยากง่ายในการออกเสียงวรรณยุกต์

No.	ผู้เรียน	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
1	A	1	2	4	3	5
2	B	5	2	4	3	1
3	C	5	1	3	2	4
4	D	5	1	4	2	3
5	E	4	1	2	3	5
6	F	3	2	5	1	4
7	G	5	2	3	1	4
8	H	4	3	2	1	5
9	I	4	3	5	1	2
10	J	4	1	5	3	2
11	K	5	1	4	3	2
12	L	5	2	3	1	4
13	M	3	2	4	1	5
14	N	1	5	3	4	2
15	O	4	5	3	1	2
16	P	4	1	5	3	2
17	Q	3	1	5	2	4
18	R	5	3	4	1	2
19	S	NA	NA	NA	NA	NA
20	T	3	2	5	1	4
คะแนนรวม		73	40	73	37	62
ลำดับ (ยากไปง่าย)		4	2	4	1	3

แผนภูมิ ก 5 ผลการสำรวจเสียงวรรณยุกต์ที่ยากในการออกเสียงของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น

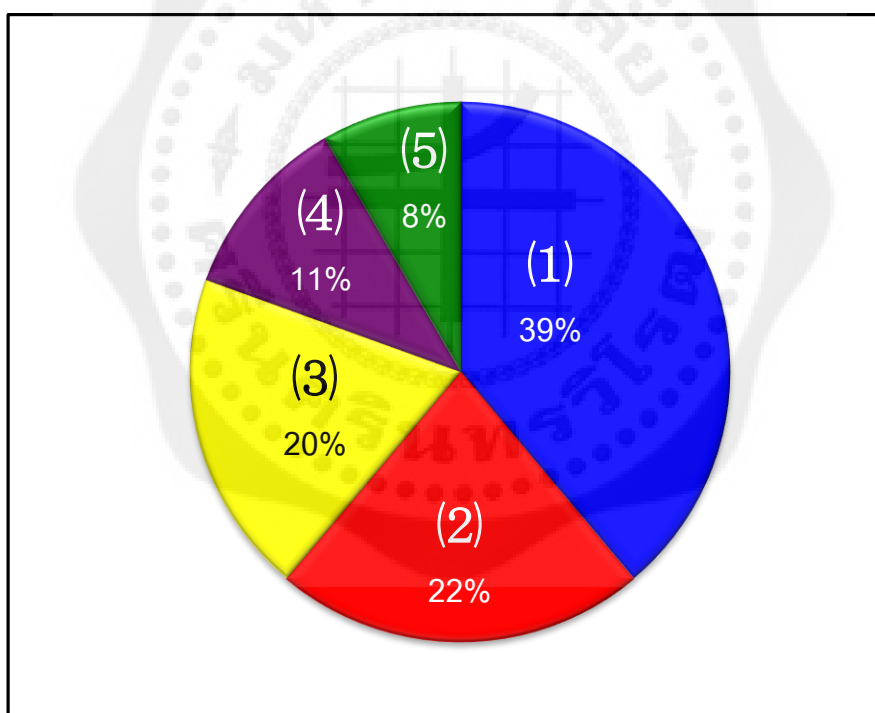

1.วรรณยุกต์สามัญ 2.วรรณยุกต์เอก 3.วรรณยุกต์โท 4.วรรณยุกต์ตรี 5.วรรณยุกต์จัตวา

ตาราง ก 6 ผลการสำรวจปัญหาในการเรียนเสียงวรรณยุกต์ของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น

ลำดับ	ปัญหาในการเรียนเสียงวรรณยุกต์	จำนวนคำตอบ (N=36)
(1)	โอกาสที่จะได้ฟังการออกเสียงวรรณยุกต์ที่ถูกต้องมีน้อย	14
(2)	สื่อการเรียนการสอนที่สามารถนำมาใช้ฝึกทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์ได้มีอยู่น้อย	8
(3)	สื่อการเรียนการสอนที่มีคำอธิบายการออกเสียงวรรณยุกต์ให้ถูกต้องมีอยู่น้อย	7
(4)	เวลาสำหรับการฝึกออกเสียงวรรณยุกต์ที่โรงเรียนมีน้อย	4
(5)	คำอธิบายเกี่ยวกับวรรณยุกต์ของครูผู้สอนเข้าใจได้ยาก	3

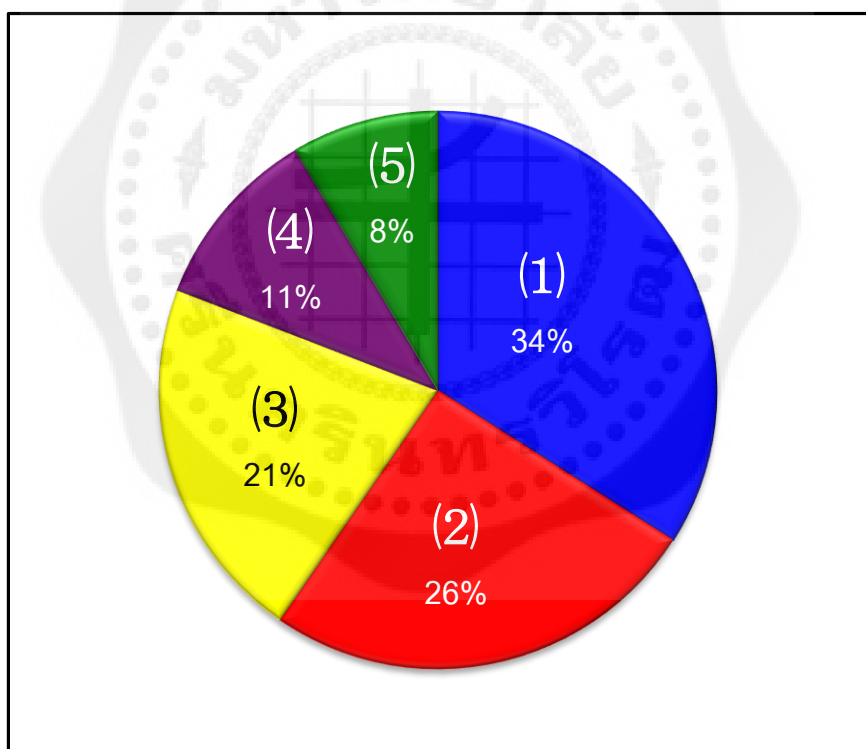
แผนภูมิ ก 6 ผลการสำรวจปัญหาในการเรียนเสียงวรรณยุกต์ของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น

ตาราง ก 7 ผลการสำรวจปัจจัยที่มีความจำเป็นต่อการเรียนเสียงวรรณยุกต์ของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น

ลำดับ	สิ่งจำเป็นต่อการเรียนรู้	จำนวนคำตอบ (N=47)
(1)	การได้รับทราบผลการประเมินการออกเสียงของตนเองว่ามีความถูกต้องหรือไม่	16
(2)	ครูผู้สอนที่สามารถสอนวิธีการออกเสียงอย่างถูกต้องได้	12
(3)	เวลาสำหรับการใช้ฝึกทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์ที่โรงเรียน	10
(4)	สื่อการเรียนการสอนที่สามารถนำมาใช้ในการฝึกฟังเสียงวรรณยุกต์ที่ถูกต้องได้	5
(5)	สื่อการเรียนการสอนที่สามารถนำมาใช้ในการฝึกออกเสียงวรรณยุกต์ได้	4

แผนภูมิ ก 7 ผลการสำรวจปัจจัยที่มีความจำเป็นต่อการเรียนเสียงวรรณยุกต์ของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น

ภาคผนวก ข

ผลการประเมินคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยโดยผู้เชี่ยวชาญ

ข 1 ผลการประเมินคุณภาพของแบบฝึก โดย รองศาสตราจารย์ ทศนีย์ เมธาพิสิฐ	116
ข 2 ผลการประเมินคุณภาพของแบบฝึก โดย อาจารย์ ดร. เทพี จรัสจรวงเกียรติ	117
ข 3 ผลการประเมินคุณภาพของแบบฝึก โดย อาจารย์ ดร. นิमित พัฒนะศรี	118

ข 1 ผลการประเมินคุณภาพของแบบฝึก โดย รองศาสตราจารย์ ทศนีย์ เมธาพิสิฐ

การประเมินคุณภาพแบบฝึก
เรื่อง ทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น

โปรดกาเครื่องหมาย ☒ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนตามระดับการประเมินต่อไปนี้
 5 = ดีมาก 4 = ดี 3 = ปานกลาง 2 = พอใช้ 1 = ปรับปรุง

ลำดับที่	รายการ	ระดับการประเมิน				
		ดีมาก	ดี	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
		5	4	3	2	1
1	เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	✓				
2	ระดับความยาก-ง่ายของคำศัพท์		✓			
3	ระดับความยาก-ง่ายของแบบฝึก		✓			
4	ขนาดของตัวอักษร และสีของแบบฝึก	✓				
5	การใช้สีตัวอักษรในแบบฝึก	✓				
6	เสียงวรรณยุกต์ต้นแบบในแผ่น CD	✓				
7	วิธีการฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์	✓				
8	ระยะเวลาในการใช้แบบฝึก		✓			
9	เป็นประโยชน์ต่อการฝึกทักษะการฟังและการออกเสียง	✓				
10	การประเมินระหว่างฝึกและหลังฝึกมีความเหมาะสม		✓			
คะแนนรวม						

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม 1. ควรเพิ่มตัวอย่างเสียงวรรณยุกต์ก่อนทำแบบฝึก
 2. ควรมีเฉลยในหน้าถัดจากแบบฝึกเพื่อตรวจสอบได้รวดเร็ว
 และให้ตัวอักษรประกอบจะได้ตรวจสอบเสียงวรรณยุกต์ที่ถูกต้อง

ลงชื่อ ทศนีย์ เมธาพิสิฐ ผู้ประเมิน
 (รองศาสตราจารย์ทศนีย์ เมธาพิสิฐ)

ข 2 ผลการประเมินคุณภาพของแบบฝึก โดย อาจารย์ ดร. เทพี จรัสจรวงเกียรติ

การประเมินคุณภาพแบบฝึก

เรื่อง ทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น

โปรดกาเครื่องหมาย ☒ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนตามระดับการประเมินต่อไปนี้

5 = ดีมาก 4 = ดี 3 = ปานกลาง 2 = พอใช้ 1 = ปรับปรุง

ลำดับที่	รายการ	ระดับการประเมิน				
		ดีมาก	ดี	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
		5	4	3	2	1
1	เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	✓				
2	ระดับความยาก-ง่ายของคำศัพท์		✓			
3	ระดับความยาก-ง่ายของแบบฝึก		✓			
4	ขนาดของตัวอักษร และสีของแบบฝึก	✓				
5	การใช้ตัวอักษรในแบบฝึก	✓				
6	เสียงวรรณยุกต์ต้นแบบในแผ่น CD		✓			
7	วิธีการฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์	✓				
8	ระยะเวลาในการใช้แบบฝึก		✓			
9	เป็นประโยชน์ต่อการฝึกทักษะการฟังและการออกเสียง	✓				
10	การประเมินระหว่างฝึกและหลังฝึกมีความเหมาะสม	✓				
คะแนนรวม						

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เห็นว่า ควรเพิ่มคำศัพท์ที่ใช้จริงเวลา 50 นาที
ส่วนกิจกรรมอื่นๆ อาจทำได้ยืดหยุ่นและหลากหลายมากขึ้น
โดยผู้จัดทำ

ลงชื่อ นาย อธิสร พิศนาคะ ผู้ประเมิน
อ.จ.เทพี อธิสร พิศนาคะ

ข 3 ผลการประเมินคุณภาพของแบบฝึก โดย อาจารย์ ดร. นิมิตร พัฒนาศรี

การประเมินคุณภาพแบบฝึก
เรื่อง ทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น

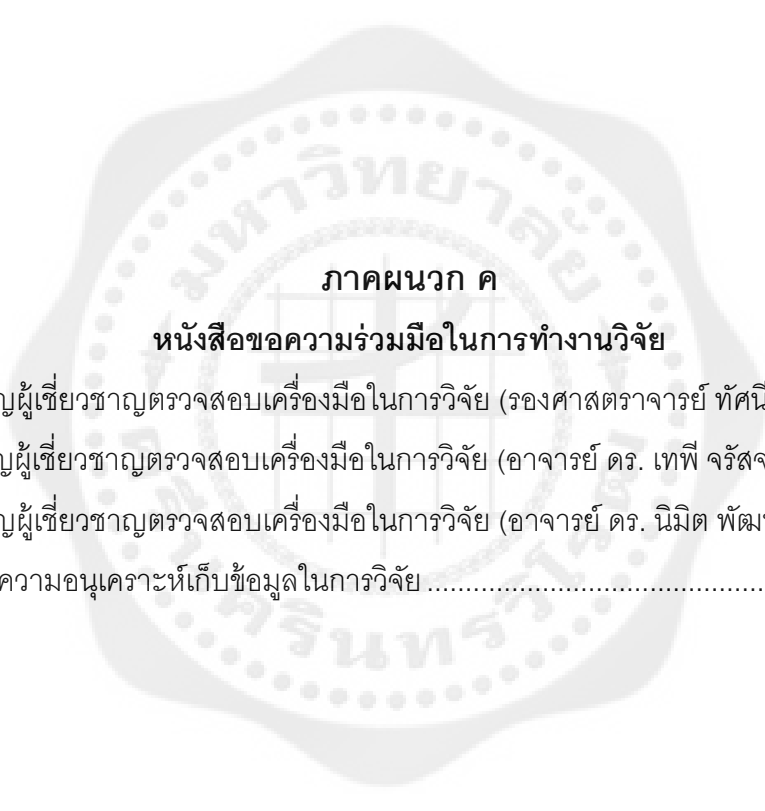
โปรดกาเครื่องหมาย ☒ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนตามระดับการประเมินต่อไปนี้
 5 = ดีมาก 4 = ดี 3 = ปานกลาง 2 = พอใช้ 1 = ปรับปรุง

ลำดับที่	รายการ	ระดับการประเมิน				
		ดีมาก 5	ดี 4	ปานกลาง 3	พอใช้ 2	ปรับปรุง 1
1	เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	☒				
2	ระดับความยากง่ายของคำศัพท์	☒				
3	ระดับความยากง่ายของแบบฝึก	☒				
4	ขนาดของตัวอักษร และสีของแบบฝึก	☒				
5	การใช้ศัพท์อักษรในแบบฝึก	☒				
6	เสียงวรรณยุกต์ต้นแบบในแผ่น CD	☒				
7	วิธีการฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์	☒				
8	ระยะเวลาในการใช้แบบฝึก		☒			
9	เป็นประโยชน์ต่อการฝึกทักษะการฟังและการออกเสียง	☒				
10	การประเมินระหว่างฝึกและหลังฝึกมีความเหมาะสม	☒				
คะแนนรวม						

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม มีอีกส่วนอื่น ๆ ที่สามารถนำมาใช้ฝึกได้ เช่น การออกเสียง
ของคำศัพท์ที่คล้ายกัน หรือ การออกเสียงคำที่มีเสียงคล้ายกัน
เช่น คำว่า ใจ กับ ไข่ หรือ คำว่า ใจ กับ ไข่
ซึ่งสามารถนำมาใช้ฝึกได้

ลงชื่อ นิมิตร พัฒนาศรี ผู้ประเมิน
 (อ.ดร. นิมิตร พัฒนาศรี)

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความร่วมมือในการทำงานวิจัย

- ค 1 หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย (รองศาสตราจารย์ ทศนีย์ เมธาพิสิฐ) 120
- ค 2 หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย (อาจารย์ ดร. เทพี จรัสจรุงเกียรติ) 121
- ค 3 หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย (อาจารย์ ดร. นิमित พัฒนะศรี) 122
- ค 4 หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลในการวิจัย 123

ค 1 หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย (รองศาสตราจารย์ ทศนีย์ เมธาพิสิฐ)

ที่ ศธ 0519.12/317

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

14 มิถุนายน 2559

เรื่อง ขออนุญาตการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

เนื่องด้วย นาย Daigo Nakano นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย (การสอนภาษาไทย
ในฐานะภาษาต่างประเทศ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การสร้าง
แบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น” โดยมี อาจารย์
ดร.สุนทรี คันธรรมพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ
รองศาสตราจารย์ทศนีย์ เมธาพิสิฐ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบฝึกทักษะ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้
นาย Daigo Nakano และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปรินทร์ ชัยวิสุทธิธำรงกูร)

คณบดีคณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 090 895 2150

ค 2 หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย (อาจารย์ ดร. เทพี จรัสจรวงเกียรติ)

ที่ ศธ 0519.12/ ๕ ๒๒

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

๑๔ มิถุนายน 2559

เรื่อง ขอเชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เนื่องด้วย นาย Daigo Nakano นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย (การสอนภาษาไทย
ในฐานะภาษาต่างประเทศ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การสร้าง
แบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น” โดยมี อาจารย์
ดร.สุนทรี คันธธรรมพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ
อาจารย์ ดร.เทพี จรัสจรวงเกียรติ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบฝึกทักษะ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้
นาย Daigo Nakano และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปรินทร์ ชัยวิสุทธิทางกูร)

คณบดีคณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนิติ โทรศัพท 090 895 2150

ค 3 หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย (อาจารย์ ดร. นิमित พัฒนะศรี)

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานบริหารและธุรการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 15644

ที่ ศธ 0519.12/318

วันที่ 14 มิถุนายน 2559

เรื่อง ขอเชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน หัวหน้าภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์

เนื่องด้วย นาย Daigo Nakano นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย (การสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การสร้างแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น” โดยมี อาจารย์ ดร.สุนทร คันธรวมพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ ดร.นิमित พัฒนะศรี เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบฝึกทักษะ ทั้งนี้ สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 090 895 2150

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้นาย Daigo Nakano และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปรินทร์ ชัยวิสุทธิางกูร)

คณบดีคณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ค 4 หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลในการวิจัย

ที่ ศธ 0519.12/ 5145

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

16 กันยายน 2559

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อาจารย์ใหญ่โรงเรียนศูนย์ภาษาและวัฒนธรรม เกศสุตา ซาโต้ (KS Language)

เนื่องด้วย นาย Daigo Nakano นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย (การสอนภาษาไทย ในฐานภาษาต่างประเทศ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “การสร้างแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น” โดยมี อาจารย์ ดร.สุนทรี คันธธรรมพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยใช้เครื่องมือดังนี้ 1) แบบทดสอบเรื่อง ทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยก่อนและหลังฝึกการใช้แบบฝึก 2) แบบสอบถามเรื่อง ความพึงพอใจของผู้เรียนในการใช้แบบฝึก และ 3) แบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทย กับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น จำนวน 20 คน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่ ในโรงเรียนศูนย์ภาษาและวัฒนธรรม เกศสุตา ซาโต้ (KS Language) ระหว่างเดือนตุลาคม 2559 ถึงเดือนพฤศจิกายน 2559 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 090 895 2150

ภาคผนวก ง

ข้อมูลการทดลองการใช้แบบฝึกจากกลุ่มนาร่อง

ข้อมูลการทดลองการใช้แบบฝึกจากกลุ่มนาร่อง ครั้งที่ 1

ง 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มนาร่อง ครั้งที่ 1	125
ง 2 ผลคะแนนแบบทดสอบทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยของกลุ่มนาร่อง ครั้งที่ 1.....	126
ง 3 ผลคะแนนค่าความพึงพอใจของกลุ่มนาร่อง ครั้งที่ 1	127

ข้อมูลการทดลองการใช้แบบฝึกจากกลุ่มนาร่อง ครั้งที่ 2

ง 4 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มนาร่อง ครั้งที่ 2	128
ง 5 ผลคะแนนแบบทดสอบทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยของกลุ่มนาร่อง ครั้งที่ 2.....	129
ง 6 ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกจากกลุ่มนาร่อง ครั้งที่ 2.....	134
ง 7 ผลคะแนนค่าความพึงพอใจของกลุ่มนาร่อง ครั้งที่ 2	135

ตาราง ง 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มนักร้อง ครั้งที่ 1

1 เพศ	ผู้ชาย
2 อายุ	20-29 ปี
3 บ้านเกิด	ภาค KINKI
4 อาชีพ	เจ้าหน้าที่องค์กรญี่ปุ่น
5 วุฒิการศึกษา	มัธยมปลาย
6 ระยะเวลาพำนักอยู่เมืองไทย	1-2 ปี
7 ประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาไทย	1-2 ปี

ความสามารถภาษาที่สอง (1-5 ระดับ)

	ภาษาอังกฤษ (ประสบการณ์การเรียนรู้ 6 ปี)		ภาษาอื่น ๆ	
	ทักษะ	ระดับความสามารถ	ทักษะ	ระดับความสามารถ
1	-การฟัง	2	-การฟัง	-
2	-การพูด	1	-การพูด	-
3	-การอ่าน	1	-การอ่าน	-
4	-การเขียน	1	-การเขียน	-

	สถานการณ์ในการพูดและฟังภาษาไทย	ระดับ
1	โอกาสในการพูดคุยภาษาไทยกับคนไทยในชีวิตประจำวัน	4
2	โอกาสในการสนทนากับคนไทยทางโทรศัพท์	3
3	โอกาสในการติดต่อกิจธุระกับเจ้าหน้าที่คนไทยด้วยตนเองในสถานที่ทำงาน สถานประกอบการ หน่วยงาน หรือห้างร้านต่าง ๆ	3
4	โอกาสในการสนทนากับครูคนไทยหรือเพื่อนคนไทยในชั้นเรียน	3
5	โอกาสในการเรียนทักษะฟังพูดภาษาไทยนอกชั้นเรียน	3
6	โอกาสในการดูรายการโทรทัศน์หรือภาพยนตร์ไทย	1
7	โอกาสในการฟังรายการวิทยุกระจายเสียงภาคภาษาไทย	3
8	โอกาสในการฟังเพลงไทย	3
9	โอกาสในการร้องเพลงไทย	1
10	โอกาสในการพูดคุยกับคนไทยในขณะที่ทำกิจกรรมในยามว่าง	1

ตาราง ง 2 ผลคะแนนแบบทดสอบทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยของกลุ่มนักร้อง ครั้งที่ 1

กลุ่มนักร้อง

21 มิ.ย. 2559

6 ธ.ค. 2559

หัวข้อ	จำนวน พยางค์	แบบทดสอบก่อนฝึก (Pre test)				แบบทดสอบหลังฝึก (Post test)				แบบทดสอบระหว่างฝึก			
		การฟัง		การออกเสียง		การออกเสียง		การออกเสียง		การฟัง		การออกเสียง	
		30 คะแนน	%	30 คะแนน	%	30 คะแนน	%	30 คะแนน	%	10 คะแนน	%	10 คะแนน	%
สามัญ	1	0	0.00	1	100.00	1	100.00	1	100.00	2	70.00	10	100.00
	2	1	50.00	2	100.00	2	100.00	2	100.00	7	70.00	10	100.00
เอก	1	2	100.00	1	100.00	1	100.00	1	100.00	7	70.00	8	80.00
	2	1	50.00	2	100.00	2	100.00	2	100.00	7	70.00	8	80.00
โท	1	1	50.00	1	100.00	1	100.00	1	100.00	7	70.00	9	90.00
	2	1	50.00	2	100.00	2	100.00	2	100.00	7	70.00	9	90.00
ตรี	1	0	0.00	1	100.00	1	100.00	1	100.00	6	60.00	10	100.00
	2	0	0.00	2	100.00	2	100.00	2	100.00	6	60.00	10	100.00
จัตวา	1	1	50.00	1	100.00	1	100.00	1	100.00	8	80.00	8	80.00
	2	1	50.00	2	100.00	2	100.00	2	100.00	8	80.00	8	80.00
สามัญ-สามัญ	2	2	100.00	1	50.00	3	75.00	2	100.00	6	60.00	9	90.00
	2	0	0.00	2	100.00	2	100.00	2	100.00	6	60.00	9	90.00
ตรี-ตรี	2	2	100.00	2	100.00	2	100.00	2	100.00	8	80.00	8	80.00
	2	1	50.00	4	100.00	3	75.00	2	100.00	8	80.00	8	80.00
คู่เสียงสามัญ-เอก	2	1	50.00	5	100.00	6	85.71	1	50.00	9	90.00	9	90.00
	2	1	50.00	5	100.00	6	85.71	1	50.00	9	90.00	9	90.00
คะแนนรวม		14	46.67	29	96.67	43	71.67	21	70.00	7.25	72.50	8.88	88.75

Pre test 71.67
Post tes 83.33

E 1 (T) 80.63
E 2 (T) 83.33

ตาราง ง 3 ผลคะแนนค่าความพึงพอใจของกลุ่มนักร้อง ครั้งที่ 1

ลำดับ ที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ					คะแนน เฉลี่ย
		ดี มาก	ดี	ปาน กลาง	น้อย	น้อย มาก	
		5	4	3	2	1	
1	ระดับความยาก-ง่ายของเนื้อหาในแบบฝึก		✓				4.00
2	ระดับความยาก-ง่ายของคำศัพท์ในแบบฝึก		✓				4.00
3	คำอธิบายในแบบฝึก			✓			3.00
4	คำสั่งในแบบฝึก		✓				4.00
5	ขนาดของตัวอักษร ของแบบฝึก			✓			3.00
6	การใช้สีของแบบฝึก			✓			3.00
7	ขนาดและรูปลักษณ์ของแบบฝึก		✓				4.00
8	จำนวนครั้งของบทและคาบ		✓				4.00
9	เสียงวรรณยุกต์ต้นแบบของผู้ชายในแผ่น CD		✓				4.00
10	เสียงวรรณยุกต์ต้นแบบของผู้หญิงในแผ่น CD		✓				4.00
11	วิธีการฝึกทักษะการฟังเสียงวรรณยุกต์			✓			3.00
12	วิธีการฝึกทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์			✓			3.00
13	วิธีการประเมินผลการฝึกทักษะการฟังเสียงวรรณยุกต์			✓			3.00
14	วิธีการประเมินผลการฝึกทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์			✓			3.00
15	กำหนดการในการทำแบบฝึก			✓			3.00
16	ระยะเวลาในการใช้แบบฝึก	✓					5.00
17	เป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาทักษะการฟัง		✓				4.00
18	เป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาทักษะการออกเสียง		✓				4.00
19	เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะการฟัง	✓					5.00
20	เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะการออกเสียง	✓					5.00
คะแนนรวม		15	36	24	0	0	4.30

ตาราง ง 4 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มนักร้อง ครั้งที่ 2

ข้อมูลส่วนบุคคล		ก	ข	ค	ง	จ	จำนวน	ร้อยละ (%)
1. เพศ	ชาย	✓	✓		✓		3	60.00
	หญิง			✓		✓	2	40.00
2. อายุ	20-29 ปี		✓				1	20.00
	30-39 ปี			✓		✓	2	40.00
	40-49 ปี	✓			✓		2	40.00
3. บ้านเกิด	ภาค HOKKAIDO		✓				1	20.00
	ภาค CHUBU	✓			✓		2	40.00
	ภาค KINKI			✓			1	20.00
	ภาค CHUGOKU					✓	1	20.00
4. อาชีพ	แม่บ้าน					✓	1	20.00
	พนักงานบริษัท	✓	✓	✓	✓		4	80.00
5. วุฒิการศึกษา	วิทยาลัย	✓				✓	2	40.00
	ปริญญาตรี		✓	✓	✓		3	60.00
6. ระยะเวลาพำนักอยู่เมืองไทย	2-3 ปี		✓				1	20.00
	5 ปีขึ้นไป	✓		✓	✓	✓	4	80.00
7. ประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาไทย	3-6 เดือน		✓				1	20.00
	6-12 เดือน	✓					1	20.00
	1-2 ปี				✓	✓	2	40.00
	3-4 ปี			✓			1	20.00

ลำดับ	รายการ		ก	ข	ค	ง	จ	ค่าเฉลี่ย
1	ประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	ปี	6	10	10	10	6	8.40
	ระดับความสามารถภาษาอังกฤษ (5ระดับ)	การฟัง	2	1	2	2	2	1.80
		การพูด	1	1	1	1	1	1.00
		การอ่าน	2	1	3	1	1	1.60
		การเขียน	2	1	2	1	1	1.40
2	ประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอื่น		ไม่มี					

ลำดับ	สถานการณ์ในการพูดและฟังภาษาไทย	ก	ข	ค	ง	จ	ค่าเฉลี่ย
1	โอกาสในการพูดคุยภาษาไทยกับคนไทยในชีวิตประจำวัน	5	5	5	4	3	4.40
2	โอกาสในการสนทนากับคนไทยทางโทรศัพท์	2	4	5	3	2	3.20
3	โอกาสในการติดต่อกิจธุระกับเจ้าหน้าที่คนไทยด้วยตนเองในสถานที่ทำงาน สถานประกอบการ หน่วยงาน หรือห้างร้านต่าง ๆ	1	2	3	3	1	2.00
4	โอกาสในการสนทนากับครูคนไทยหรือเพื่อนคนไทยในชั้นเรียน	3	1	3	3	3	2.60
5	โอกาสในการเรียนทักษะฟังพูดภาษาไทยนอกชั้นเรียน	3	3	3	3	3	3.00
6	โอกาสในการดูรายการโทรทัศน์หรือภาพยนตร์ไทย	1	2	5	1	1	2.00
7	โอกาสในการฟังรายการวิทยุกระจายเสียงภาคภาษาไทย	2	2	5	3	1	2.60
8	โอกาสในการฟังเพลงไทย	1	1	5	3	1	2.20
9	โอกาสในการร้องเพลงไทย	1	1	1	1	1	1.00
10	โอกาสในการพูดคุยกับคนไทยในขณะที่ทำกิจกรรมในยามว่าง	4	3	5	1	1	2.80
คะแนนเฉลี่ยของรายบุคคล		2.30	2.40	4.00	2.50	1.70	2.58

ตาราง ง 5 ผลคะแนนแบบทดสอบที่ทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยของกลุ่มนำร่อง ครั้งที่ 2

กลุ่มนำร่อง ก

19.๓๑.2559

20.ก.ย.2559

หัวข้อ	จำนวน พยางค์	แบบทดสอบก่อนฝึก (Pre test)				แบบทดสอบหลังฝึก (Post test)				แบบทดสอบระหว่างฝึก			
		การฟัง	การออกเสียง	คะแนนรวม	คะแนนรวม	การฟัง	การออกเสียง	คะแนนรวม	คะแนนรวม	หัวข้อ	การฟัง	การออกเสียง	คะแนนรวม
		30 คะแนน	30 คะแนน	%	60 คะแนน	30 คะแนน	30 คะแนน	%	60 คะแนน		10 คะแนน	10 คะแนน	20 คะแนน
สามัญ	1	0	0.00	1	100.00	1	100.00	1	100.00	สามัญ	8	80.00	18
	2	2	100.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00		10	100.00	90.00
เอก	1	2	100.00	0	0.00	2	100.00	3	100.00	เอก	8	80.00	18
	2	1	50.00	1	50.00	2	100.00	3	75.00		10	100.00	90.00
โท	1	2	100.00	1	100.00	1	100.00	3	100.00	โท	7	70.00	16
	2	1	50.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00		9	90.00	80.00
ตรี	1	0	0.00	0	0.00	0	0.00	2	66.67	ตรี	8	80.00	18
	2	1	50.00	0	0.00	2	100.00	3	75.00		10	100.00	90.00
จัตวา	1	2	100.00	1	100.00	1	100.00	3	100.00	จัตวา	8	80.00	18
	2	2	100.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00		10	100.00	90.00
สามัญ-เอก	2	1	50.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00	สามัญ-เอก-เอก-ตรี	8	80.00	18
	2	1	50.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00		10	100.00	90.00
ตรี-ตรี	2	0	0.00	1	50.00	1	50.00	2	50.00	คู่เสียงสามัญ-เอก คู่เสียงตรี-จัตวา	8	80.00	16
	2	1	50.00	4	100.00	4	100.00	6	100.00		8	80.00	80.00
คะแนนรวม	2	2	100.00	4	80.00	4	80.00	6	85.71	แบบฝึกหัดรวม	9	90.00	19
	2	2	100.00	4	80.00	4	80.00	7	100.00		10	100.00	95.00
		18	60.00	23	76.67	43	71.67	55	91.67	คะแนนเฉลี่ย		8.00	88.13

Pre test	71.67
Post test	91.67

E 1 (ก)	88.13
E 2 (ก)	91.67

ตาราง ง 5 ผลคะแนนแบบทดสอบทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยของกลุ่มนำร่อง ครั้งที่ 2

กลุ่มนำร่อง ข

19.๑๓.2559

20.ก.ย. 2559

หัวข้อ	จำนวน พยางค์	แบบทดสอบก่อนฝึก (Pre test)				แบบทดสอบหลังฝึก (Post test)				แบบทดสอบระหว่างฝึก			
		การฟัง	การออกเสียง	คะแนนรวม	คะแนนรวม	การฟัง	การออกเสียง	คะแนนรวม	คะแนนรวม	การฟัง	การออกเสียง	คะแนนรวม	คะแนนรวม
		30 คะแนน	%	30 คะแนน	%	30 คะแนน	%	30 คะแนน	%	10 คะแนน	%	10 คะแนน	%
สามัญ	1	50.00	1	100.00	2	66.67							
	2	100.00	2	100.00	4	100.00							
เอก	1	100.00	0	0.00	2	66.67							
	2	100.00	1	50.00	3	75.00							
โท	1	50.00	1	100.00	2	66.67							
	2	100.00	2	100.00	4	100.00							
ตรี	1	0.00	0	0.00	0	0.00							
	2	50.00	0	0.00	1	25.00							
จัตวา	1	100.00	1	100.00	3	100.00							
	2	100.00	1	50.00	3	75.00							
สามัญสามัญ	2	50.00	2	100.00	3	75.00							
	2	100.00	2	100.00	4	100.00							
เอก-เอก	2	0.00	2	100.00	2	50.00							
	2	0.00	2	100.00	2	50.00							
คู่เสียงสามัญ-เอก	2	50.00	4	100.00	5	83.33							
	2	100.00	2	40.00	4	57.14							
คะแนนรวม		21	70.00	21	70.00	42	70.00			8.25	92.50	17.50	87.50

Pre test	70.00
Post test	88.33

E1 (ท)	87.50
E2 (ท)	88.33

ตาราง ง 5 ผลคะแนนแบบทดสอบทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยของกลุ่มนักร้อง ครั้งที่ 2

กลุ่มนักร้อง ด

19 ธ.ค. 2559

20 ก.ย. 2559

หัวข้อ	จำนวน พยางค์	แบบทดสอบก่อนฝึก (Pre test)				แบบทดสอบหลังฝึก (Post test)				แบบทดสอบระหว่างฝึก											
		การฟัง		การออกเสียง		คะแนนรวม		หัวข้อ	การฟัง		การออกเสียง		คะแนนรวม								
		30 คะแนน	%	30 คะแนน	%	30 คะแนน	%		30 คะแนน	%	10 คะแนน	%	10 คะแนน	%							
สามัญ	1	1	50.00	1	100.00	2	66.67	2	100.00	1	100.00	3	100.00	1	สามัญ	9	90.00	10	100.00	19	95.00
	2	2	100.00	2	100.00	4	100.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00								
เอก	1	2	100.00	0	0.00	2	66.67	2	100.00	0	0.00	2	66.67	2	เอก	10	100.00	10	100.00	20	100.00
	2	2	100.00	0	0.00	2	50.00	2	100.00	2	100.00	4	75.00								
โท	1	2	100.00	0	0.00	2	66.67	2	100.00	0	0.00	2	100.00	3	โท	10	100.00	10	100.00	20	100.00
	2	2	100.00	2	100.00	4	100.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00								
ตรี	1	2	100.00	0	0.00	2	66.67	2	100.00	1	100.00	3	100.00	4	ตรี	7	70.00	10	100.00	17	85.00
	2	1	50.00	1	50.00	2	50.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00								
จัตวา	1	2	100.00	1	100.00	3	100.00	2	100.00	1	100.00	3	100.00	5	จัตวา	9	90.00	10	100.00	19	95.00
	2	2	100.00	1	50.00	3	75.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00								
สามัญ-สามัญ	2	2	100.00	1	100.00	3	75.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00	6	สามัญ-สามัญ เอก-เอก ตรี-ตรี	10	100.00	10	100.00	20	100.00
	2	2	100.00	1	50.00	3	75.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00								
ตรี-ตรี	2	2	100.00	0	0.00	2	50.00	2	100.00	2	100.00	3	75.00	7	คู่เสียงสามัญ-เอก คู่เสียงตรี-จัตวา	8	80.00	9	90.00	17	85.00
	2	2	100.00	3	75.00	5	83.33	2	100.00	4	100.00	6	100.00								
คะแนนรวม	2	1	50.00	0	0.00	1	14.29			3	60.00	5	71.43	8	แบบฝึกกรวม	8	80.00	10	100.00	18	90.00
	27	90.00	13	43.33	40	66.67	29	96.67	27	90.00	56	93.34			คะแนนเฉลี่ย	8.88	88.75	9.88	98.75	18.75	93.75

Pre test	66.67
Post test	93.34

E 1 (ค)	93.75
E 2 (ค)	93.34

ตาราง ง 5 ผลคะแนนแบบทดสอบทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยของกลุ่มนำร่อง ครั้งที่ 2

กลุ่มนำร่อง ง

19 ธ.ค. 2559

17 ก.ย. 2559

หัวข้อ	จำนวนพยางค์	แบบทดสอบก่อนฝึก (Pre test)						แบบทดสอบหลังฝึก (Post test)						แบบทดสอบระหว่างฝึก						
		การฟัง		การออกเสียง		คะแนนรวม		การฟัง		การออกเสียง		คะแนนรวม		หัวข้อ	การฟัง		การออกเสียง		คะแนนรวม	
		30คะแนน	%	30คะแนน	%	60คะแนน	%	30คะแนน	%	30คะแนน	%	60คะแนน	%			10คะแนน	%	10คะแนน	%	20คะแนน
สามัญ	1	2	100.00	1	100.00	3	100.00	2	100.00	1	100.00	3	100.00	1	10	100.00	10	100.00	20	100.00
	2	2	100.00	2	100.00	4	100.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00							
เอก	1	2	100.00	0	0.00	2	66.67	2	100.00	1	100.00	3	100.00	2	9	90.00	10	100.00	19	95.00
	2	2	100.00	1	50.00	3	75.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00							
โท	1	2	100.00	1	100.00	3	100.00	2	100.00	1	100.00	3	100.00	3	10	100.00	10	100.00	20	100.00
	2	2	100.00	2	100.00	4	100.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00							
ตรี	1	2	100.00	1	100.00	3	100.00	2	100.00	1	100.00	3	100.00	4	9	90.00	10	100.00	19	95.00
	2	1	50.00	1	50.00	2	50.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00							
จัตวา	1	2	100.00	1	100.00	3	100.00	2	100.00	1	100.00	3	100.00	5	10	100.00	10	100.00	20	100.00
	2	2	100.00	0	0.00	2	50.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00							
สามัญ-สามัญ	2	2	100.00	2	100.00	4	100.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00	6	10	100.00	10	100.00	20	100.00
	2	1	50.00	2	100.00	3	75.00	1	50.00	2	100.00	3	75.00							
เอก-เอก	2	1	50.00	2	100.00	3	75.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00	คู่เสียงสามัญ-เอก	9	90.00	10	100.00	19	95.00
	2	1	50.00	2	100.00	3	75.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00							
ตรี-ตรี	2	1	50.00	4	100.00	5	83.33	2	100.00	4	100.00	6	100.00	คู่เสียงตรี-จัตวา	9	90.00	10	100.00	19	95.00
	2	1	50.00	3	60.00	4	57.14	1	50.00	3	60.00	4	57.14							
คะแนนรวม		25	83.33	23	76.67	48	80.00	28	93.33	28	93.33	56	93.33	คะแนนเฉลี่ย	9.63	96.25	9.88	98.75	19.50	97.50

Pre test	80.00
Post test	93.33

E 1 (ง)	97.50
E 2 (ง)	93.33

ตาราง ง 5 ผลคะแนนแบบทดสอบทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยของกลุ่มนักร้อง ครั้งที่ 2

กลุ่มนักร้อง ๑

19 ธ.ค. 2559

17 ก.ย. 2559

หัวข้อ	จำนวน Percent	แบบทดสอบก่อนฝึก (Pre test)				แบบทดสอบหลังฝึก (Post test)				แบบทดสอบระหว่างฝึก			
		การฟัง	การออกเสียง	คะแนนรวม	การฟัง	การออกเสียง	คะแนนรวม	หัวข้อ	การฟัง	การออกเสียง	คะแนนรวม	การฟัง	การออกเสียง
		30 คะแนน	30 คะแนน	60 คะแนน	30 คะแนน	30 คะแนน	60 คะแนน		10 คะแนน	10 คะแนน	20 คะแนน	10 คะแนน	10 คะแนน
สามัญ	1	2	1	3	2	1	3	สามัญ	10	10	20	10	10
	2	1	2	3	2	2	4						
เอก	1	2	0	2	1	1	2	เอก	8	9	17	9	8
	2	1	1	2	2	2	4						
โท	1	2	1	3	2	1	3	โท	10	9	19	10	9
	2	2	1	3	2	2	4						
ตรี	1	1	1	2	2	1	3	ตรี	8	10	18	8	10
	2	0	0	0	1	2	3						
จัตวา	1	2	1	3	2	1	3	จัตวา	10	10	20	10	10
	2	2	0	2	2	2	4						
สามัญ-เอก	2	1	1	2	2	2	4	สามัญ-เอก-ตรี	9	10	19	9	10
	2	1	1	2	1	2	3						
คู่เสียงสามัญ-เอก	2	1	3	4	2	4	6	คู่เสียงสามัญ-เอก-ตรี-จัตวา	8	10	18	8	10
	2	1	1	2	5	5	6						
คะแนนรวม		20	16	36	25	30	55	คะแนนเฉลี่ย	9.00	9.75	18.75	9.75	9.75

Pre test	60.00
Post test	91.67

E1 (๑)	93.75
E2 (๑)	91.67

ตาราง 6 ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกจากกลุ่มนักร้อง ครั้งที่ 2

คะแนนแบบทดสอบระหว่างฝึกของกลุ่มนักร้องครั้งที่ 2

กลุ่มนักร้อง (N=5)	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4	บทที่ 5	บทที่ 6	บทที่ 7	บทที่ 8	คะแนน เฉลี่ย (100%)
1	90.00	90.00	80.00	90.00	90.00	90.00	80.00	95.00	88.20
2	80.00	85.00	85.00	85.00	95.00	90.00	85.00	95.00	87.50
3	95.00	100.00	100.00	85.00	95.00	100.00	85.00	90.00	93.80
4	100.00	95.00	100.00	95.00	100.00	100.00	95.00	95.00	97.50
5	100.00	85.00	95.00	90.00	100.00	95.00	90.00	95.00	93.80
คะแนน เฉลี่ย	93.00	91.00	92.00	89.00	96.00	95.00	87.00	94.00	92.13

คะแนนแบบทดสอบหลังฝึกของกลุ่มนักร้องครั้งที่ 2

กลุ่มนักร้อง (N=5)	ด้านการฟัง		ด้านการออกเสียง		คะแนนรวม	
	คะแนน		คะแนน			
1	27//30	90.00	28/30	93.33	55/60	88.33
2	25/30	83.33	28//30	93.33	55/60	88.33
3	29/30	96.67	27/30	90.00	56/60	93.34
4	28/30	93.33	28/30	93.33	56/60	93.34
5	25/30	83.33	30/30	100.00	55/60	91.67
คะแนนเฉลี่ย	26.80	89.33	28.20	94.00	55.40	91.00

ค่าประสิทธิภาพ

E 1	92.13
E 2	91.00

ตาราง ง 7 ผลคะแนนค่าความพึงพอใจของกลุ่มนักร้อง ครั้งที่ 2

ลำดับที่	รายการ	ก	ข	ค	ง	จ	คะแนนเฉลี่ย
1	ระดับความยาก-ง่ายของเนื้อหาในแบบฝึก	5	5	4	4	4	4.40
2	ระดับความยาก-ง่ายของคำศัพท์ในแบบฝึก	5	5	3	4	4	4.20
3	คำอธิบายในแบบฝึก	4	5	5	4	5	4.60
4	คำสั่งในแบบฝึก	5	5	5	4	5	4.80
5	ขนาดของตัวอักษร ของแบบฝึก	5	5	5	5	5	5.00
6	การใช้สีของแบบฝึก	5	5	4	4	5	4.60
7	ขนาดและรูปลักษณ์ของแบบฝึก	5	5	4	4	5	4.60
8	จำนวนครั้งของบทและคาบ	5	5	4	3	3	4.00
9	เสียงวรรณยุกต์ต้นแบบของผู้ชายในแผ่น CD	3	5	5	3	3	3.80
10	เสียงวรรณยุกต์ต้นแบบของผู้หญิงในแผ่น CD	4	5	5	4	4	4.40
11	วิธีการฝึกทักษะการฟังเสียงวรรณยุกต์	4	5	4	4	4	4.20
12	วิธีการฝึกทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์	5	5	4	3	4	4.20
13	วิธีการประเมินผลการฝึกทักษะการฟังเสียงวรรณยุกต์	4	5	3	3	4	3.80
14	วิธีการประเมินผลการฝึกทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์	4	5	3	3	3	3.60
15	กำหนดการในการทำแบบฝึก	3	5	3	4	4	3.80
16	ระยะเวลาในการใช้แบบฝึก	3	5	3	4	4	3.80
17	เป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาทักษะการฟัง	4	5	5	5	5	4.80
18	เป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาทักษะการออกเสียง	4	5	5	5	5	4.80
19	เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะการฟัง	4	5	5	5	5	4.80
20	เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะการออกเสียง	5	5	5	5	5	5.00
คะแนนรวม		4.30	5.00	4.20	4.00	4.30	4.36

ภาคผนวก จ

ข้อมูลการทดลองการใช้แบบฝึกจากกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

จ 1 แบบสอบถามข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง (ภาษาไทย)	137
จ 2 แบบสอบถามข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง (ภาษาญี่ปุ่น)	140
จ 3 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	141

ผลการทดสอบทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทย

จ 4 ผลคะแนนแบบทดสอบทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่าง	143
จ 5 ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับ ผู้เรียนชาวญี่ปุ่น	163

ผลการสอบถามความพึงพอใจในการใช้แบบฝึก

จ 6 ผลคะแนนแบบสอบถามความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกของกลุ่มตัวอย่าง	164
---	-----

๑ 1 แบบสอบถามข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง (ภาษาไทย)

タイ語声調練習帳の実証実験に関するアンケート

日本人タイ語学習者の皆様

この度はシーナカリンウィロート大学大学院、タイ語学科修士論文中で作成しております、日本人学習者のための「タイ語声調練習帳」の実証実験にご協力下さり誠にありがとうございます。声調の事前テストを行っていただく前に、以下のアンケート調査にご協力をお願い致します。

(なお、このアンケートの情報は、修士論文作成以外に転用しないことをお約束します。)

シーナカリンウィロート大学大学院
人文学部 タイ語学科
仲野大吾

氏名 ชื่อ-สกุล

性別 เพศ

男性 ชาย

☐

女性 หญิง

☐

年齢 อายุ

- ①.10～19歳 อายุ 10-19 ปี
②.20～29歳 อายุ 20-29 ปี
③.30～39歳 อายุ 30-39 ปี
④.40～49歳 อายุ 40-49 ปี
⑤.50～59歳 อายุ 50-59 ปี
⑥.60歳以上 อายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป

☐

出身地 บ้านเกิด

- ①.北海道地方 ภาค HOKKAIDO
②.東北地方 ภาค TOHOKU
③.関東地方 ภาค KANTO
④.中部地方 ภาค CHUBU
⑤.近畿地方 ภาค KINKI
⑥.中国地方 ภาค CHUGOKU
⑦.四国地方 ภาค SIKOKU
⑧.九州地方 ภาค KYUSHU
⑨.沖縄 ภาค OKINAWA

☐

๑ 1 แบบสอบถามข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง (ภาษาไทย) (ต่อ)

タイ語声調練習帳の実証実験に関するアンケート

職業 อาชีพ

- ①.会社員（ビジネスマン）、自営業 นักธุรกิจ
- ②.専業主婦 แม่บ้าน
- ③.大学生、学生 นักศึกษา หรือนักเรียน
- ④.その他 อื่นๆ

☐

最終學歷 วุฒิการศึกษา

- ①.中学 โรงเรียนมัธยมต้น
- ②.高校 โรงเรียนมัธยมปลาย
- ③.短期大学、専門学校、高等専門学校 วิทยาลัย
- ④.大学 ปริญญาตรี
- ⑤.大学院以上 สูงกว่าปริญญาตรี

☐

タイ在留期間 ระยะเวลาพำนักอยู่เมืองไทย

- ①.3ヶ月未満 น้อยกว่า 3 เดือน
- ②.3～6ヶ月 ระหว่าง 3 เดือน ถึง 6 เดือน
- ③.6～12ヶ月 ระหว่าง 6 เดือน ถึง 12 เดือน
- ④.1～2年間 ระหว่าง 1 ปีถึง 2 ปี
- ⑤.2～3年間 ระหว่าง 2 ปีถึง 3 ปี
- ⑥.3～4年間 ระหว่าง 3 ปีถึง 4 ปี
- ⑦.4～5年間 ระหว่าง 4 ปีถึง 5 ปี
- ⑧.5年以上 มากกว่า 5 ปีขึ้นไป

☐

タイ語学習歴 ประสบการณ์เรียนภาษาไทย

- ①.3ヶ月未満 น้อยกว่า 3 เดือน
- ②.3～6ヶ月 ระหว่าง 3 เดือน ถึง 6 เดือน
- ③.6～12ヶ月 ระหว่าง 6 เดือน ถึง 12 เดือน
- ④.1～2年間 ระหว่าง 1 ปีถึง 2 ปี
- ⑤.2～3年間 ระหว่าง 2 ปีถึง 3 ปี
- ⑥.3～4年間 ระหว่าง 3 ปีถึง 4 ปี
- ⑦.4～5年間 ระหว่าง 4 ปีถึง 5 ปี
- ⑧.5年以上 มากกว่า 5 ปีขึ้นไป

☐

๑ 1 แบบสอบถามข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง (ภาษาไทย) (ต่อ)

แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ความสามารถภาษาที่สอง

①.ภาษาอังกฤษ

(ประสบการณ์การเรียนรู้ _____ ปี)

ทักษะ	5	4	3	2	1
การฟัง					
การพูด					
การอ่าน					
การเขียน					

②.ภาษาอื่น (ถ้ามี)

ภาษา _____ (ประสบการณ์การเรียนรู้ _____ ปี)

ทักษะ	5	4	3	2	1
การฟัง					
การพูด					
การอ่าน					
การเขียน					

สถานการณ์ในการพูดและฟังภาษาไทย

รายการ	5	4	3	2	1
โอกาสในการพูดคุยภาษาไทยกับคนไทยในชีวิตประจำวัน					
โอกาสในการสนทนากับคนไทยทางโทรศัพท์					
โอกาสในการติดต่อธุรกิจระดับเจ้าหน้าที่คนไทยด้วยตนเองในสถานที่ทำงาน สถานประกอบการ หน่วยงาน หรือห้างร้านต่าง ๆ					
โอกาสในการสนทนากับครูคนไทยหรือเพื่อนคนไทยในชั้นเรียน					
โอกาสในการเรียนทักษะฟังพูดภาษาไทยนอกชั้นเรียน					
โอกาสในการดูรายการโทรทัศน์หรือภาพยนตร์ไทย					
โอกาสในการฟังรายการวิทยุกระจายเสียงภาคภาษาไทย					
โอกาสในการฟังเพลงไทย					
โอกาสในการร้องเพลงไทย					
โอกาสในการพูดคุยกับคนไทยในขณะที่ทำกิจกรรมในยามว่าง					

ทางที่ติดต่อในช่วงเวลาร่วมการทดลอง

เบอร์โทรศัพท์

E-mail

LINE ID

ขอบคุณครับ

๑ 2 แบบสอบถามข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง (ภาษาญี่ปุ่น)

タイ語声調練習帳の実証実験に関するアンケート

第二言語について

①.英語能力

(学習歴____年)

②.その他の言語 (あれば)

____語能力 (学習歴____年)

項目	高い	やや高い	普通	やや低い	低い
聴解力					
会話力					
読解力					
筆記力					

項目	高い	やや高い	普通	やや低い	低い
聴解力					
会話力					
読解力					
筆記力					

日常でタイ語に接する頻度について

項目	5	4	3	2	1
1.日常生活でタイ人とタイ語で話す機会					
2.タイ人と電話で話す機会					
3.公共の機関などで、タイ語で手続きをする機会					
4.タイ語の授業中に先生や友人とタイ語で会話する機会					
5.授業時間外でタイ語を勉強 (自習) する機会					
6.タイのテレビや映画を見る機会					
7.タイのラジオを聴く機会					
8.タイ語の歌を聴く機会					
9.タイ語の歌を歌う機会					
10.趣味や習い事などで、タイ人とタイ語で会話する機会					

実証実験中の連絡先

電話番号

E-mailアドレス

LINE ID

ご協力ありがとうございました。

ตาราง จ 3 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	A	B	C	D	E*	F*	G	H*	I	J	K	L	M	N	O	P*	Q	R	S	T	ค่าเฉลี่ย
1	ประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	2	6	6	12	10	20	5	6	6	3	0	10	6	6	8	8	6	13	12	8	7.65 ปี
	ระดับความสามารถภาษาอังกฤษ (ระดับ)	3	1	1	1	3	2	3	1	1	1	2	3	2	2	1	2	2	1	2	2	1.80
	การฟัง	3	1	1	1	3	2	3	1	1	1	1	2	2	2	1	2	1	2	1	1	1.60
	การพูด	2	1	1	2	3	2	3	1	1	1	2	3	3	2	1	2	1	3	2	1	1.85
	การอ่าน	2	2	1	3	3	2	2	1	1	1	2	3	3	2	1	2	1	3	1	1	1.85
2	ประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอื่น	-	-	-	-	2	10	-	5	-	-	-	-	-	-	-	4	-	-	-	-	5.00
	ระดับความสามารถภาษาอื่น (ระดับ)	-	-	-	-	3	2	-	2	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	2.00
	การฟัง	-	-	-	-	3	2	-	2	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	2.00
	การพูด	-	-	-	-	3	1	-	1	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	1.50
	การอ่าน	-	-	-	-	3	1	-	1	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	1.50

*กลุ่มตัวอย่าง E,H มีประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาจีน

*กลุ่มตัวอย่าง F มีประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาเกาหลี

*กลุ่มตัวอย่าง P มีประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาสเปน

ลำดับ	สถานการณ์ในการพูดและฟังภาษาไทย	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	ค่าเฉลี่ย
1	โอกาสในการพูดคุยภาษาไทยกับคนไทยในชีวิตประจำวัน	4	5	2	2	2	5	2	1	1	1	2	3	1	2	2	2	2	1	1	5	2.30
2	โอกาสในการสนทนากับคนไทยทางโทรศัพท์	2	3	1	1	2	5	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	2	1	4	1.60
3	โอกาสในการติดต่อธุรกิจกับผู้ให้บริการด้านที่พัก	2	3	1	1	1	5	1	1	1	2	3	1	1	1	1	1	1	1	1	3	1.60
4	ทำงาน สถานประกอบการ หน่วยงาน หรือห้างร้านต่าง ๆ	5	5	3	3	3	4	2	3	3	3	4	2	3	4	4	2	2	2	2	4	3.15
5	โอกาสในการสนทนากับครูคนไทยหรือเพื่อนคนไทยในชั้นเรียน	4	4	3	2	3	4	2	1	3	2	4	2	3	3	1	1	1	2	1	2	2.40
6	โอกาสในการเรียนทักษะฟังพูดภาษาไทยนอกชั้นเรียน	2	4	1	1	1	5	2	2	2	1	2	1	2	1	1	1	1	1	1	4	1.80
7	โอกาสในการดูรายการโทรทัศน์หรือภาพยนตร์ไทย	1	4	1	1	1	5	1	1	1	1	2	1	1	1	1	1	1	1	1	2	1.45
8	โอกาสในการฟังเพลงไทย	2	4	1	2	1	5	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	3	1.55
9	โอกาสในการร้องเพลงไทย	1	1	1	1	1	5	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	2	1.25
10	โอกาสในการพูดคุยกับคนไทยในขณะทำกิจกรรมในยามว่าง	1	1	1	1	2	5	1	1	2	1	3	3	1	2	1	1	1	1	1	5	1.75
คะแนนเฉลี่ยของรายบุคคล		2.40	3.40	1.50	1.50	1.70	4.80	1.40	1.30	1.60	1.40	2.30	1.60	1.50	1.70	1.40	1.20	1.20	1.30	1.10	3.40	1.89

ตาราง จ 4 ผลคะแนนแบบทดสอบทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลตัวอย่าง A

22 พ.ย. 2559

18 พ.ย. 2559

หัวข้อ	จำนวนพยางค์	แบบทดสอบก่อนฝึก (Pre test)						แบบทดสอบหลังฝึก (Post test)						แบบทดสอบระหว่างฝึก							
		การฟัง		การออกเสียง		คะแนนรวม		การฟัง		การออกเสียง		คะแนนรวม		บทที่	หัวข้อ	การฟัง		การออกเสียง		คะแนนรวม	
		30คะแนน	%	30คะแนน	%	60คะแนน	%	30คะแนน	%	30คะแนน	%	60คะแนน	%			10คะแนน	%	10คะแนน	%	20คะแนน	%
สามัญ	1	2	100.00	1	100.00	3	0.00	2	100.00	1	100.00	3	100.00	1	สามัญ	10	100.00	10	100.00	20	100.00
	2	2	100.00	2	100.00	4	100.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00			10	100.00	10	100.00	20	100.00
เอก	1	2	100.00	0	0.00	2	33.33	2	100.00	1	100.00	3	100.00	2	เอก	10	100.00	10	100.00	20	100.00
	2	2	100.00	1	50.00	3	50.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00			10	100.00	10	100.00	20	100.00
โท	1	2	100.00	1	100.00	3	66.67	2	100.00	1	100.00	3	100.00	3	โท	10	100.00	10	100.00	20	100.00
	2	2	100.00	2	100.00	4	100.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00			10	100.00	10	100.00	20	100.00
ตรี	1	2	100.00	0	0.00	2	66.67	2	100.00	1	100.00	3	100.00	4	ตรี	10	100.00	10	100.00	20	100.00
	2	1	50.00	0	0.00	1	75.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00			10	100.00	10	100.00	20	100.00
จัตวา	1	2	100.00	1	100.00	3	100.00	2	100.00	1	100.00	3	100.00	5	จัตวา	10	100.00	10	100.00	20	100.00
	2	2	100.00	2	100.00	4	100.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00			10	100.00	10	100.00	20	100.00
สามัญ-สามัญ	2	2	100.00	2	100.00	4	50.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00	6	สามัญ-สามัญ-เอก-เอก	10	100.00	10	100.00	20	100.00
	2	2	100.00	2	100.00	4	50.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00			10	100.00	10	100.00	20	100.00
ตรี-ตรี	2	2	100.00	1	50.00	3	50.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00	7	คู่เสียงสามัญ-เอกคู่เสียงตรี-จัตวา	9	90.00	10	100.00	19	95.00
	2	2	100.00	4	100.00	6	100.00	2	100.00	4	100.00	6	100.00			9	90.00	10	100.00	19	95.00
คู่เสียงสามัญ-เอกคู่เสียงตรี-จัตวา	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	2	100.00	4	80.00	6	85.71	8	แบบฝึกกรวม	10	100.00	10	100.00	20	100.00
	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	2	100.00	4	80.00	6	85.71			10	100.00	10	100.00	20	100.00
คะแนนรวม		29	96.67	23	76.67	52	86.67	30	100.00	29	96.67	59	98.34	คะแนนเฉลี่ย		9.88	98.75	10.00	100.00	19.88	99.38

Pre test	86.67
Post test	98.34

E1 (A)	99.38
E2 (A)	98.34

ตาราง จ 4 ผลคะแนนแบบทดสอบทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง B

22 ก.ย. 2559

22 พ.ย. 2559

หัวข้อ	จำนวน Percent	แบบทดสอบก่อนฝึก (Pre test)				แบบทดสอบหลังฝึก (Post test)				แบบทดสอบระหว่างฝึก					
		การฟัง		การออกเสียง		การฟัง		การออกเสียง		หัวข้อ	การฟัง		การออกเสียง		คะแนนรวม
		30 คะแนน	%	30 คะแนน	%	30 คะแนน	%	30 คะแนน	%		10 คะแนน	%	10 คะแนน	%	
สามัญ	1	2	100.00	1	100.00	2	100.00	1	100.00	สามัญ	5	50.00	10	100.00	75.00
	2	1	50.00	2	100.00	3	75.00	3	100.00						
เอก	1	2	100.00	0	0.00	2	66.67	1	100.00	เอก	6	60.00	10	100.00	80.00
	2	1	50.00	1	50.00	2	50.00	2	100.00						
โท	1	2	100.00	1	100.00	3	100.00	1	100.00	โท	8	80.00	10	100.00	90.00
	2	1	50.00	2	100.00	3	75.00	2	100.00						
ตรี	1	2	100.00	0	0.00	2	66.67	1	100.00	ตรี	6	60.00	10	100.00	80.00
	2	1	50.00	0	0.00	1	25.00	2	100.00						
จัตวา	1	2	100.00	1	100.00	3	100.00	1	100.00	จัตวา	8	80.00	10	100.00	90.00
	2	1	50.00	2	100.00	3	75.00	2	100.00						
สามัญสามัญ	2	1	50.00	2	100.00	3	75.00	1	100.00	สามัญสามัญ เอก-เอก ตรี-ตรี	5	50.00	10	100.00	75.00
	2	1	50.00	2	100.00	3	75.00	1	100.00						
คู่เสียงสามัญ-เอก	2	0	0.00	1	50.00	1	25.00	0	0.00	คู่เสียงสามัญ-เอก คู่เสียงตรี-จัตวา	7	70.00	7	70.00	70.00
	2	0	0.00	4	100.00	4	66.67	2	100.00						
คู่เสียงตรี-จัตวา	2	1	50.00	4	80.00	5	71.43	2	100.00	แบบฝึกหัดรวม	6	60.00	9	90.00	75.00
	2														
คะแนนรวม		18	60.00	23	76.67	41	68.34	19	63.33	คะแนนเฉลี่ย	6.38	63.75	9.50	95.00	79.38

Pre test	68.34
Post test	78.33

E 1 (B)	79.38
E 2 (B)	78.33

ตาราง ๔ 4 ผลคะแนนแบบทดสอบทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง C

26 ต.ค. 2559

21 พ.ย. 2559

หัวข้อ	จำนวน พยางค์	แบบทดสอบก่อนฝึก (Pre test)				แบบทดสอบหลังฝึก (Post test)				แบบทดสอบระหว่างฝึก					
		การฟัง	การออกเสียง	คะแนนรวม	คะแนนรวม	การฟัง	การออกเสียง	คะแนนรวม	คะแนนรวม	หัวข้อ	การฟัง	การออกเสียง	คะแนนรวม	คะแนนรวม	คะแนนรวม
		30 คะแนน	%	30 คะแนน	%	30 คะแนน	%	30 คะแนน	%		30 คะแนน	%	30 คะแนน	%	%
สามัญ	1	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	สามัญ	10	100.00	10	100.00	20
	2	2	100.00	2	100.00	2	100.00	2	100.00		10	100.00	10	100.00	100.00
เอก	1	1	50.00	0	0.00	1	100.00	1	100.00	เอก	8	80.00	10	100.00	18
	2	0	0.00	2	100.00	2	100.00	2	100.00		8	80.00	10	100.00	90.00
โท	1	1	50.00	1	100.00	1	100.00	1	100.00	โท	8	80.00	10	100.00	18
	2	2	100.00	2	100.00	2	100.00	2	100.00		8	80.00	10	100.00	90.00
ตรี	1	1	50.00	1	100.00	1	100.00	1	100.00	ตรี	8	80.00	7	70.00	15
	2	1	50.00	2	100.00	2	100.00	2	100.00		9	90.00	10	100.00	19
จัตวา	1	2	100.00	1	100.00	2	100.00	1	100.00	สามัญ-สามัญ-เอก-เอก-ตรี-ตรี-จัตวา	9	90.00	10	100.00	95.00
	2	2	100.00	2	100.00	2	100.00	2	100.00		9	90.00	10	100.00	95.00
สามัญ-เอก	2	1	50.00	1	50.00	2	50.00	2	50.00	คู่เสียงสามัญ-เอก-คู่เสียงตรี-จัตวา	8	80.00	9	90.00	85.00
	2	1	50.00	1	50.00	2	50.00	2	50.00		8	80.00	9	90.00	85.00
คู่เสียงสามัญ-เอก	2	2	100.00	3	75.00	5	83.33	6	100.00	แบบฝึกหัดรวม	5	50.00	10	100.00	15
	2	2	100.00	3	60.00	5	71.43	7	100.00		8.13	81.25	9.50	95.00	17.63
คะแนนรวม		19	63.33	22	73.33	41	68.33	54	90.00	คะแนนเฉลี่ย					

Pre test	68.33
Post test	90.00

E 1 (C)	88.13
E 2 (C)	90.00

ตาราง ๑ 4 ผลคะแนนแบบทดสอบทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง D

26 ต.ค. 2559

21 พ.ย. 2559

หัวข้อ	จำนวน Percent	แบบทดสอบก่อนฝึก (Pre test)				แบบทดสอบหลังฝึก (Post test)				แบบทดสอบระหว่างฝึก					
		การฟัง		การออกเสียง		การฟัง		การออกเสียง		หัวข้อ	การฟัง		การออกเสียง		คะแนนรวม
		30 คะแนน	%	30 คะแนน	%	30 คะแนน	%	30 คะแนน	%		10 คะแนน	%	10 คะแนน	%	
สามัญ	1	2	100.00	1	100.00	2	100.00	1	100.00	สามัญ	10	100.00	10	100.00	20
	2	2	100.00	2	100.00	2	100.00	2	100.00						
เอก	1	2	100.00	1	100.00	2	100.00	1	100.00	เอก	10	100.00	10	100.00	20
	2	2	100.00	2	100.00	2	100.00	2	100.00						
โท	1	2	100.00	1	100.00	2	100.00	1	100.00	โท	10	100.00	10	100.00	20
	2	2	100.00	2	100.00	2	100.00	2	100.00						
ตรี	1	2	100.00	1	100.00	2	100.00	1	100.00	ตรี	10	100.00	10	100.00	20
	2	2	100.00	2	100.00	2	100.00	2	100.00						
จัตวา	1	2	100.00	1	100.00	2	100.00	1	100.00	จัตวา	10	100.00	10	100.00	20
	2	2	100.00	2	100.00	2	100.00	2	100.00						
สามัญ-เอก	2	1	50.00	2	100.00	3	75.00	2	100.00	สามัญ-เอก-ไตร-ตรี	10	100.00	10	100.00	20
	2	0	0.00	2	100.00	2	100.00	2	100.00						
คู่เสียงสามัญ-เอก	2	1	50.00	3	75.00	4	66.67	2	100.00	คู่เสียงสามัญ-เอก-ไตร-ตรี-จัตวา	9	90.00	10	100.00	19
	2	1	50.00	3	60.00	4	57.14	2	100.00						
คะแนนรวม		23	76.67	27	90.00	50	83.34	30	100.00	คะแนนเฉลี่ย	9.88	98.75	10.00	100.00	99.38

Pre test	83.34
Post test	98.34

E1 (D)	99.38
E2 (D)	98.34

ตาราง ๑ 4 ผลคะแนนแบบทดสอบทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง E

26 ต.ค. 2559

21 พ.ย. 2559

หัวข้อ	จำนวนพยางค์	แบบทดสอบก่อนฝึก (Pre test)						แบบทดสอบหลังฝึก (Post test)						แบบทดสอบระหว่างฝึก							
		การฟัง		การออกเสียง		คะแนนรวม		การฟัง		การออกเสียง		คะแนนรวม		หัวข้อ	การฟัง		การออกเสียง		คะแนนรวม		
		30คะแนน	%	30คะแนน	%	60คะแนน	%	30คะแนน	%	30คะแนน	%	60คะแนน	%		10คะแนน	%	10คะแนน	%	20คะแนน	%	
สามัญ	1	2	100.00	1	100.00	3	100.00	2	100.00	1	100.00	3	100.00	สามัญ	10	100.00	10	100.00	20	100.00	
	2	1	50.00	1	50.00	2	50.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00								
เอก	1	2	100.00	1	100.00	3	100.00	2	100.00	1	100.00	3	100.00	เอก	8	80.00	10	100.00	18	90.00	
	2	0	0.00	1	50.00	1	25.00	0	0.00	2	100.00	2	50.00								
โท	1	2	100.00	1	100.00	3	100.00	2	100.00	1	100.00	3	100.00	โท	10	100.00	10	100.00	20	100.00	
	2	1	50.00	1	50.00	2	50.00	1	50.00	2	100.00	3	75.00								
ตรี	1	2	100.00	1	100.00	3	100.00	2	100.00	1	100.00	3	100.00	ตรี	9	90.00	10	100.00	19	95.00	
	2	1	50.00	1	50.00	2	50.00	1	50.00	2	100.00	3	75.00								
จัตวา	1	2	100.00	1	100.00	3	100.00	2	100.00	1	100.00	3	100.00	จัตวา	10	100.00	10	100.00	20	100.00	
	2	2	100.00	2	100.00	4	100.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00								
สามัญ-สามัญ	2	1	50.00	2	100.00	3	75.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00	สามัญ-สามัญ-เอก-เอก	10	100.00	10	100.00	20	100.00	
	2	2	100.00	2	100.00	4	100.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00								
คู่เสียงสามัญ-เอก	2	1	50.00	1	50.00	2	50.00	1	50.00	2	100.00	3	75.00	คู่เสียงสามัญ-เอก-คู่เสียงตรี-จัตวา	9	90.00	10	100.00	19	95.00	
	2	2	100.00	4	100.00	6	100.00	2	100.00	4	100.00	6	100.00								
คะแนนรวม	2	2	100.00	3	50.00	5	71.43	1	50.00	4	80.00	5	71.43	คะแนนเฉลี่ย	9	90.00	10	100.00	19	95.00	
		23	76.67	23	76.67	46	76.67	24	80.00	29	96.67	53	88.34			9.38	93.75	10.00	100.00	19.38	96.88

Pre test	76.67
Post test	88.34

E1 (E)	96.88
E2 (E)	88.34

ตาราง ๑ 4 ผลคะแนนแบบทดสอบทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง G

25 ต.ค. 2559

22 พ.ย. 2559

หัวข้อ	จำนวน พยางค์	แบบทดสอบก่อนฝึก (Pre test)				แบบทดสอบหลังฝึก (Post test)				แบบทดสอบระหว่างฝึก					
		การฟัง	การออกเสียง	คะแนนรวม	การฟัง	การออกเสียง	คะแนนรวม	การฟัง	การออกเสียง	คะแนนรวม	หัวข้อ	การฟัง	การออกเสียง	คะแนนรวม	คะแนนรวม
		30 คะแนน	%	30 คะแนน	%	60 คะแนน	%	30 คะแนน	%	60 คะแนน		10 คะแนน	%	10 คะแนน	%
สามัญ	1	2	100.00	0	0.00	2	66.67	2	100.00	1	สามัญ	10	100.00	10	100.00
	2	1	50.00	2	100.00	3	75.00	2	100.00	3					
เอก	1	2	100.00	0	0.00	2	66.67	1	100.00	3	เอก	9	90.00	10	95.00
	2	2	100.00	1	50.00	3	75.00	1	50.00	3					
โท	1	0	0.00	1	100.00	1	33.33	2	100.00	3	โท	6	60.00	10	80.00
	2	1	50.00	2	100.00	3	75.00	1	50.00	3					
ตรี	1	0	0.00	0	0.00	0	0.00	2	100.00	1	ตรี	3	30.00	10	65.00
	2	0	0.00	2	100.00	2	50.00	1	50.00	2					
จัตวา	1	2	100.00	1	100.00	3	100.00	2	100.00	1	จัตวา	7	70.00	10	85.00
	2	1	50.00	2	100.00	3	75.00	2	100.00	2					
สามัญ-เอก	2	2	100.00	2	100.00	4	100.00	2	100.00	2	สามัญ-เอก	8	80.00	10	90.00
	2	0	0.00	1	50.00	1	25.00	1	50.00	2	เอก-เอก				
ตรี-ตรี	2	2	100.00	1	50.00	3	75.00	0	0.00	2	ตรี-ตรี				
	2	0	0.00	4	100.00	4	66.67	2	100.00	3	คู่เสียงสามัญ-เอก	8	80.00	9	90.00
คู่เสียงตรี-จัตวา	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	0	0.00	3	คู่เสียงตรี-จัตวา				
											แบบฝึกหัดรวม	8	80.00	10	90.00
คะแนนรวม		17	56.67	23	76.67	40	66.67	21	70.00	27	คะแนนเฉลี่ย	7.38	73.75	9.88	86.25

Pre test	66.67
Post test	80.00

E 1 (G)	86.25
E 2 (G)	80.00

ตาราง ๔ 4 ผลคะแนนแบบทดสอบที่ทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง H

25 ต.ค. 2559

22 พ.ย. 2559

หัวข้อ	จำนวน พยางค์	แบบทดสอบก่อนฝึก (Pre test)				แบบทดสอบหลังฝึก (Post test)				แบบทดสอบระหว่างฝึก			
		การฟัง	การออกเสียง	คะแนนรวม	คะแนนรวม	การฟัง	การออกเสียง	คะแนนรวม	คะแนนรวม	หัวข้อ	การฟัง	การออกเสียง	คะแนนรวม
		30 คะแนน	%	30 คะแนน	%	30 คะแนน	%	30 คะแนน	%		10 คะแนน	%	10 คะแนน
สามัญ	1	2	100.00	1	100.00	3	100.00	2	100.00	สามัญ	9	90.00	10
	2	2	100.00	1	50.00	3	75.00	4	100.00		8	80.00	10
เอก	1	2	100.00	1	100.00	3	100.00	3	100.00	เอก			
	2	1	50.00	2	100.00	3	75.00	4	100.00		9	90.00	10
โท	1	2	100.00	1	100.00	3	100.00	3	100.00	โท			
	2	1	50.00	2	100.00	3	75.00	2	50.00		9	90.00	10
ตรี	1	2	100.00	1	100.00	3	100.00	3	100.00	ตรี			
	2	2	100.00	2	100.00	4	100.00	3	75.00		7	70.00	10
จัตวา	1	1	50.00	1	100.00	2	66.67	3	100.00	จัตวา	10	100.00	10
	2	2	100.00	2	100.00	4	100.00	4	100.00		9	90.00	10
สามัญ-สามัญ	2	2	100.00	2	100.00	4	100.00	4	100.00	สามัญ-สามัญ เอก-เอก ตรี-ตรี			
	2	0	0.00	2	100.00	2	50.00	4	100.00		9	90.00	10
ผู้เสียงสามัญ-เอก	2	2	100.00	2	100.00	4	100.00	4	100.00	ผู้เสียงสามัญ-เอก ผู้เสียงตรี-จัตวา	7	70.00	10
	2	0	0.00	3	42.86	3	66.67	6	100.00		10	100.00	10
คะแนนรวม		23	76.67	25	83.33	48	80.00	54	90.00	คะแนนเฉลี่ย			

Pre test	80.00
Post test	90.00

E1 (H)	91.88
E2 (H)	90.00

ตาราง ๔ ผลคะแนนแบบทดสอบทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง 1

25 ต.ค. 2559

22 พ.ย. 2559

หัวข้อ	จำนวน WEIGHT	แบบทดสอบก่อนฝึก (Pre test)				แบบทดสอบหลังฝึก (Post test)				แบบทดสอบระหว่างฝึก				
		การฟัง		การออกเสียง		การฟัง		การออกเสียง		หัวข้อ	การฟัง		การออกเสียง	
		30 คะแนน	%	30 คะแนน	%	30 คะแนน	%	30 คะแนน	%		10 คะแนน	%	10 คะแนน	%
สามัญ	1	1	50.00	0	0.00	1	100.00	1	100.00	สามัญ	10	100.00	10	100.00
	2	1	50.00	1	50.00	2	100.00	2	100.00		9	90.00	10	100.00
เอก	1	2	100.00	0	0.00	1	100.00	1	100.00	เอก	9	90.00	10	100.00
	2	1	50.00	2	100.00	2	100.00	2	100.00		8	80.00	10	100.00
โท	1	1	50.00	1	100.00	1	100.00	1	100.00	โท	8	80.00	10	100.00
	2	2	100.00	2	100.00	2	100.00	2	100.00		7	70.00	10	100.00
ตรี	1	1	50.00	1	100.00	1	100.00	1	100.00	ตรี	7	70.00	10	100.00
	2	0	0.00	2	100.00	2	100.00	2	100.00		10	100.00	10	100.00
จัตวา	1	2	100.00	1	100.00	1	100.00	1	100.00	จัตวา	10	100.00	10	100.00
	2	2	100.00	2	100.00	2	100.00	2	100.00		9	90.00	10	100.00
สามัญ-สามัญ	2	0	0.00	2	100.00	2	100.00	2	100.00	สามัญ-สามัญ เอก-เอก ตรี-ตรี	9	90.00	10	100.00
	2	1	50.00	1	50.00	2	100.00	2	100.00		7	70.00	10	100.00
คู่เสียงสามัญ-เอก	2	2	100.00	4	100.00	3	75.00	5	83.33	คู่เสียงสามัญ-เอก คู่เสียงตรี-จัตวา	8	80.00	10	100.00
	2	2	100.00	3	60.00	3	60.00	5	71.43		8.50	85.00	10.00	100.00
คะแนนรวม		18	60.00	22	73.33	40	66.67	50	83.34	คะแนนเฉลี่ย				

Pre test	66.67
Post test	83.34

E 1 (I)	92.50
E 2 (I)	83.34

ตาราง ๑ 4 ผลคะแนนแบบทดสอบทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ๑

25 ต.ค. 2559

22 พ.ย. 2559

หัวข้อ	จำนวน Weirant	แบบทดสอบก่อนฝึก (Pre test)						แบบทดสอบหลังฝึก (Post test)						แบบทดสอบระหว่างฝึก					
		การฟัง		การออกเสียง		คะแนนรวม		การฟัง		การออกเสียง		คะแนนรวม		การฟัง		การออกเสียง		คะแนนรวม	
		30 คะแนน	%	30 คะแนน	%	60 คะแนน	%	30 คะแนน	%	30 คะแนน	%	60 คะแนน	%	10 คะแนน	%	10 คะแนน	%	20 คะแนน	%
สามัญ	1	2	100.00	0	0.00	2	66.67	2	100.00	1	100.00	3	100.00						
	2	1	50.00	2	100.00	3	75.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00						
เอก	1	2	100.00	0	0.00	2	66.67	2	100.00	1	100.00	3	100.00						
	2	0	0.00	2	100.00	2	50.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00						
โท	1	2	100.00	1	100.00	3	100.00	2	100.00	1	100.00	3	100.00						
	2	1	50.00	1	50.00	2	66.67	2	100.00	2	100.00	4	100.00						
ตรี	1	2	100.00	1	100.00	3	100.00	2	100.00	1	100.00	3	100.00						
	2	1	50.00	1	50.00	2	50.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00						
จัตวา	1	2	100.00	0	0.00	2	66.67	2	100.00	1	100.00	3	100.00						
	2	1	50.00	2	100.00	3	75.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00						
สามัญ-สามัญ	2	1	50.00	2	100.00	3	75.00	1	50.00	2	100.00	3	75.00						
	2	0	0.00	2	100.00	2	50.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00						
เอก-เอก	2	0	0.00	2	100.00	2	50.00	1	50.00	2	100.00	3	75.00						
	2	0	0.00	2	100.00	2	50.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00						
ตรี-ตรี	2	0	0.00	2	100.00	2	50.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00						
	2	1	50.00	4	100.00	5	83.33	2	100.00	4	100.00	6	100.00						
คู่เสียงสามัญ-เอก	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	2	100.00	3	60.00	5	71.43						
	2																		
คะแนนรวม		18	60.00	24	80.00	42	70.00	28	93.33	28	93.33	56	93.33						

Pre test	70.00
Post test	93.33

E 1 (J)	90.00
E 2 (J)	93.33

ตาราง ๔ ผลคะแนนแบบทดสอบทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง K

26 ต.ค. 2559

23 พ.ย. 2559

หัวข้อ		จำนวน ฟังก์ต์	แบบทดสอบก่อนฝึก (Pre test)				แบบทดสอบหลังฝึก (Post test)				แบบทดสอบระหว่างฝึก			
			การฟัง		การออกเสียง		คะแนนรวม		การฟัง		การออกเสียง		คะแนนรวม	
			30 คะแนน	%	30 คะแนน	%	60 คะแนน	%	30 คะแนน	%	30 คะแนน	%	60 คะแนน	%
สามัญ		1	2	100.00	1	100.00	3	100.00	2	100.00	1	100.00	3	100.00
		2	2	100.00	2	100.00	4	100.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00
เอก		1	2	100.00	1	100.00	3	100.00	2	100.00	1	100.00	3	100.00
		2	1	50.00	1	50.00	2	50.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00
โท		1	2	100.00	1	100.00	3	100.00	2	100.00	1	100.00	3	100.00
		2	2	100.00	2	100.00	4	100.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00
ตรี		1	2	100.00	1	100.00	3	100.00	2	100.00	1	100.00	3	100.00
		2	1	50.00	2	100.00	3	75.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00
จัตวา		1	2	100.00	1	100.00	3	100.00	2	100.00	1	100.00	3	100.00
		2	2	100.00	2	100.00	4	100.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00
สามัญ-สามัญ		2	1	50.00	2	100.00	3	75.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00
		2	1	50.00	2	100.00	3	75.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00
ตรี-ตรี		2	1	50.00	2	100.00	3	75.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00
		2	1	50.00	4	100.00	5	83.33	2	100.00	4	100.00	6	100.00
คู่เสียงสามัญ-เอก		2	1	50.00	3	60.00	4	57.14	2	100.00	5	100.00	7	100.00
		2							30	100.00				
คะแนนรวม			23	76.67	27	90.00	50	83.34	60	100.00			60	100.00

Pre test	83.34
Post test	100.00

E 1 (K)	100.00
E 2 (K)	100.00

ตาราง ๔ 4 ผลคะแนนแบบทดสอบทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง L

26 ต.ค. 2559

23 พ.ย. 2559

หัวข้อ	จำนวน พยางค์	แบบทดสอบก่อนฝึก (Pre test)				แบบทดสอบหลังฝึก (Post test)				แบบทดสอบระหว่างฝึก												
		การฟัง		การออกเสียง		คะแนนรวม		หัวข้อ	การฟัง	การออกเสียง		คะแนนรวม										
		30 คะแนน	%	30 คะแนน	%	30 คะแนน	%			30 คะแนน	%	10 คะแนน	%	10 คะแนน	%							
สามัญ	1	1	50.00	1	100.00	2	66.67	2	100.00	1	100.00	3	100.00	1	สามัญ	10	100.00	10	100.00	20	100.00	
	2	1	50.00	2	100.00	3	75.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00		2	เอก	7	70.00	10	100.00	17	85.00
เอก	1	2	100.00	1	100.00	3	100.00	2	100.00	1	100.00	3	100.00	3		โท	7	70.00	10	100.00	17	85.00
	2	0	0.00	2	100.00	2	50.00	0	0.00	2	100.00	2	50.00		4	ตรี	6	60.00	10	100.00	16	80.00
โท	1	2	100.00	1	100.00	3	100.00	2	100.00	1	100.00	3	100.00	5		จัตวา	9	90.00	10	100.00	19	95.00
	2	0	0.00	2	100.00	4	100.00	0	0.00	2	100.00	2	50.00		6	สามัญ-สามัญ-เอก-เอก-ตรี-ตรี	8	80.00	10	100.00	18	90.00
ตรี	1	0	0.00	0	0.00	0	0.00	2	100.00	1	100.00	3	100.00	7		คู่เสียงสามัญ-เอก-คู่เสียงตรี-จัตวา	6	60.00	10	100.00	16	80.00
	2	1	50.00	0	0.00	1	25.00	1	50.00	2	100.00	3	75.00		8	แบบฝึกหัดรวม	6	60.00	9	90.00	15	75.00
จัตวา	1	2	100.00	1	100.00	3	100.00	2	100.00	1	100.00	3	100.00	คะแนนเฉลี่ย		7.38	73.75	9.88	98.75	17.25	86.25	
	2	1	50.00	2	100.00	3	75.00	2	100.00	1	50.00	3	75.00		คะแนนรวม	17	56.67	23	76.67	40	66.67	
สามัญ-สามัญ	2	1	50.00	2	100.00	3	75.00	2	100.00	2	100.00	3	75.00	คู่เสียงสามัญ-เอก-คู่เสียงตรี-จัตวา		2	100.00	4	80.00	6	85.71	
	2	0	0.00	2	100.00	2	50.00	1	50.00	2	100.00	2	50.00		คะแนนรวม	17	56.67	23	76.67	40	66.67	
เอก-เอก	2	0	0.00	2	100.00	2	50.00	2	100.00	2	100.00	3	75.00	คู่เสียงสามัญ-เอก-คู่เสียงตรี-จัตวา		2	100.00	4	80.00	6	85.71	
	2	0	0.00	2	100.00	2	50.00	1	50.00	2	100.00	3	75.00		คะแนนรวม	17	56.67	23	76.67	40	66.67	
ตรี-ตรี	2	0	0.00	2	100.00	2	50.00	2	100.00	2	100.00	3	75.00	คู่เสียงสามัญ-เอก-คู่เสียงตรี-จัตวา		2	100.00	4	80.00	6	85.71	
	2	2	100.00	1	25.00	3	50.00	1	50.00	2	100.00	4	66.67		คะแนนรวม	17	56.67	23	76.67	40	66.67	
คู่เสียงตรี-จัตวา	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	5	71.43	2	100.00	3	60.00	5		71.43	คะแนนรวม	17	56.67	23	76.67	40
	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	5	71.43	2	100.00	3	60.00	5	71.43	คะแนนรวม		17	56.67	23	76.67	40
คู่เสียงตรี-จัตวา	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	5	71.43	2	100.00	3	60.00	5	71.43		คะแนนรวม	17	56.67	23	76.67	40
	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	5	71.43	2	100.00	3	60.00	5	71.43	คะแนนรวม		17	56.67	23	76.67	40
คู่เสียงตรี-จัตวา	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	5	71.43	2	100.00	3	60.00	5	71.43		คะแนนรวม	17	56.67	23	76.67	40
	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	5	71.43	2	100.00	3	60.00	5	71.43	คะแนนรวม		17	56.67	23	76.67	40
คู่เสียงตรี-จัตวา	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	5	71.43	2	100.00	3	60.00	5	71.43		คะแนนรวม	17	56.67	23	76.67	40
	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	5	71.43	2	100.00	3	60.00	5	71.43	คะแนนรวม		17	56.67	23	76.67	40
คู่เสียงตรี-จัตวา	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	5	71.43	2	100.00	3	60.00	5	71.43		คะแนนรวม	17	56.67	23	76.67	40
	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	5	71.43	2	100.00	3	60.00	5	71.43	คะแนนรวม		17	56.67	23	76.67	40
คู่เสียงตรี-จัตวา	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	5	71.43	2	100.00	3	60.00	5	71.43		คะแนนรวม	17	56.67	23	76.67	40
	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	5	71.43	2	100.00	3	60.00	5	71.43	คะแนนรวม		17	56.67	23	76.67	40
คู่เสียงตรี-จัตวา	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	5	71.43	2	100.00	3	60.00	5	71.43		คะแนนรวม	17	56.67	23	76.67	40
	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	5	71.43	2	100.00	3	60.00	5	71.43	คะแนนรวม		17	56.67	23	76.67	40
คู่เสียงตรี-จัตวา	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	5	71.43	2	100.00	3	60.00	5	71.43		คะแนนรวม	17	56.67	23	76.67	40
	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	5	71.43	2	100.00	3	60.00	5	71.43	คะแนนรวม		17	56.67	23	76.67	40
คู่เสียงตรี-จัตวา	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	5	71.43	2	100.00	3	60.00	5	71.43		คะแนนรวม	17	56.67	23	76.67	40
	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	5	71.43	2	100.00	3	60.00	5	71.43	คะแนนรวม		17	56.67	23	76.67	40
คู่เสียงตรี-จัตวา	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	5	71.43	2	100.00	3	60.00	5	71.43		คะแนนรวม	17	56.67	23	76.67	40
	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	5	71.43	2	100.00	3	60.00	5	71.43	คะแนนรวม		17	56.67	23	76.67	40
คู่เสียงตรี-จัตวา	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	5	71.43	2	100.00	3	60.00	5	71.43		คะแนนรวม	17	56.67	23	76.67	40
	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	5	71.43	2	100.00	3	60.00	5	71.43	คะแนนรวม		17	56.67	23	76.67	40
คู่เสียงตรี-จัตวา	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	5	71.43	2	100.00	3	60.00	5	71.43		คะแนนรวม	17	56.67	23	76.67	40
	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	5	71.43	2	100.00	3	60.00	5	71.43	คะแนนรวม		17	56.67	23	76.67	40
คู่เสียงตรี-จัตวา	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	5	71.43	2	100.00	3	60.00	5	71.43		คะแนนรวม	17	56.67	23	76.67	40
	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	5	71.43	2	100.00	3	60.00	5	71.43	คะแนนรวม		17	56.67	23	76.67	40
คู่เสียงตรี-จัตวา	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	5	71.43	2	100.00	3	60.00	5	71.43		คะแนนรวม	17	56.67	23	76.67	40
	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	5	71.43	2	100.00	3	60.00	5	71.43	คะแนนรวม		17	56.67	23	76.67	40
คู่เสียงตรี-จัตวา	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	5	71.43	2	100.00	3	60.00	5	71.43		คะแนนรวม	17	56.67	23	76.67	40
	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	5	71.43	2	100.00	3	60.00	5	71.43	คะแนนรวม		17	56.67	23	76.67	40
คู่เสียงตรี-จัตวา	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	5	71.43	2	100.00	3	60.00	5	71.43		คะแนนรวม	17	56.67	23	76.67	40
	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	5	71.43	2	100.00	3	60.00	5	71.43	คะแนนรวม		17	56.67	23	76.67	40
คู่เสียงตรี-จัตวา	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	5	71.43	2	100.00	3	60.00	5	71.43		คะแนนรวม	17	56.67	23	76.67	40
	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	5	71.43	2	100.00	3	60.00	5	71.43	คะแนนรวม		17	56.67	23	76.67	40
คู่เสียงตรี-จัตวา	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	5	71.43	2	100.00	3	60.00	5	71.43		คะแนนรวม	17	56.67	23	76.67	40
	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	5	71.43	2	100.00	3	60.00	5	71.43	คะแนนรวม		17	56.67	23	76.67	40
คู่เสียงตรี-จัตวา	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	5	71.43	2	100.00	3	60.00	5	71.43		คะแนนรวม	17	56.67	23	76.67	40
	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	5	71.43	2	100.00	3	60.00	5	71.43	คะแนนรวม		17	56.67	23	76.67	40
คู่เสียงตรี-จัตวา	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	5	71.43	2	100.00	3	60.00	5	71.43		คะแนนรวม	17	56.67	23	76.67	40
	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	5	71.43	2	100.00	3	60.00	5	71.43	คะแนนรวม		17	56.67	23	76.67	40
คู่เสียงตรี-จัตวา	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	5	71.43	2	100.00	3	60.00	5	71.43		คะแนนรวม	17	56.67	23	76.67	40
	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	5	71.43	2	100.00	3	60.00	5	71.43	คะแนนรวม		17	56.67	23	76.67	40
คู่เสียงตรี-จัตวา	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	5	71.43	2	100.00	3	60.00	5	71.43		คะแนนรวม	17	56.67	23	76.67	40
	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	5	71.43	2	100.00	3	60.00	5	71.43	คะแนนรวม		17	56.67	23	76.67	40
คู่เสียงตรี-จัตวา	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	5	71.43	2	100.00	3	60.00	5	71.43		คะแนนรวม	17	56.67	23	76.67	40
	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	5	71.43	2	100.00	3	60.00	5	71.43	คะแนนรวม		17	56.67	23	76.67	40
คู่เสียงตรี-จัตวา	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	5	71.43	2	100.00	3	60.00	5	71.43		คะแนนรวม	17	56.67	23	76.67	40
	2	2	100.00	4	80.00	6	85.71	5	71.43	2	100.00	3	60.00	5	71.43	คะแนนรวม		17	56.67	23	76.67	40
คู่เสียง																						

Pre test	66.67
Post test	80.00

E 1 (L)	86.25
E 2 (L)	80.00

ตาราง ๔ 4 ผลคะแนนแบบทดสอบทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง M

26 ต.ค. 2559

23 พ.ย. 2559

หัวข้อ	จำนวน Percent	แบบทดสอบก่อนฝึก (Pre test)				แบบทดสอบหลังฝึก (Post test)				แบบทดสอบระหว่างฝึก					
		การฟัง		การออกเสียง		การออกเสียง		การออกเสียง		หัวข้อ	การฟัง		การออกเสียง		คะแนนรวม
		30 คะแนน	%	30 คะแนน	%	30 คะแนน	%	30 คะแนน	%		10 คะแนน	%	10 คะแนน	%	
สามัญ	1	2	100.00	1	100.00	2	100.00	1	100.00	สามัญ	10	100.00	10	100.00	20
	2	2	100.00	2	100.00	2	100.00	2	100.00						20
เอก	1	2	100.00	1	100.00	2	100.00	1	100.00	เอก	9	90.00	10	100.00	19
	2	1	50.00	2	100.00	1	50.00	2	100.00						95.00
โท	1	2	100.00	1	100.00	2	100.00	1	100.00	โท	10	100.00	10	100.00	20
	2	2	100.00	2	100.00	2	100.00	2	100.00						100.00
ตรี	1	0	0.00	0	0.00	0	0.00	1	100.00	ตรี	10	100.00	10	100.00	20
	2	0	0.00	2	100.00	2	100.00	2	100.00						100.00
จัตวา	1	2	100.00	1	100.00	2	100.00	1	100.00	จัตวา	10	100.00	10	100.00	20
	2	2	100.00	1	50.00	2	100.00	2	100.00						100.00
สามัญ-เอก	2	1	50.00	2	100.00	2	100.00	2	100.00	สามัญ-เอก-เอก-ตรี	10	100.00	10	100.00	20
	2	2	100.00	2	100.00	2	100.00	2	100.00						100.00
คู่เสียงสามัญ-เอก	2	0	0.00	3	75.00	3	75.00	4	100.00	คู่เสียงสามัญ-เอก-คู่เสียงตรี-จัตวา	9	90.00	10	100.00	19
	2	2	100.00	3	60.00	5	71.43	3	60.00						95.00
คะแนนรวม		21	70.00	25	83.33	46	76.67	28	93.33	คะแนนเฉลี่ย	9.75	97.50	10.00	100.00	98.75

Pre test	76.67
Post test	86.67

E1 (M)	98.75
E2 (M)	86.67

ตาราง ๔ ผลคะแนนแบบทดสอบทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง N

2 พ.ย. 2559

2 พ.ค. 2559

หัวข้อ		จำนวนพยางค์	แบบทดสอบก่อนฝึก (Pre test)						แบบทดสอบหลังฝึก (Post test)						แบบทดสอบระหว่างฝึก						
			การฟัง		การออกเสียง		คะแนนรวม		การฟัง		การออกเสียง		คะแนนรวม		หัวข้อ	การฟัง		การออกเสียง		คะแนนรวม	
			30คะแนน	%	30คะแนน	%	60คะแนน	%	30คะแนน	%	30คะแนน	%	60คะแนน	%		10คะแนน	%	10คะแนน	%	20คะแนน	%
สามัญ	1	1	50.00	0	0.00	1	33.33		1	50.00	1	100.00	2	66.67		8	80.00	10	100.00	18	90.00
	2	1	50.00	2	100.00	3	75.00		2	100.00	2	100.00	4	100.00							
เอก	1	2	100.00	0	0.00	2	66.67		2	100.00	1	100.00	3	100.00		8	80.00	10	100.00	18	90.00
	2	0	0.00	2	100.00	2	50.00		0	0.00	2	100.00	2	50.00							
โท	1	1	50.00	1	100.00	2	66.67		2	100.00	1	100.00	3	100.00		5	50.00	10	100.00	15	75.00
	2	0	0.00	2	100.00	2	50.00		1	50.00	2	100.00	3	75.00							
ตรี	1	1	50.00	1	100.00	2	66.67		0	0.00	1	100.00	1	33.33		5	50.00	10	100.00	15	75.00
	2	1	50.00	2	100.00	3	75.00		0	0.00	2	100.00	2	50.00							
จัตวา	1	2	100.00	1	100.00	3	100.00		2	100.00	1	100.00	3	100.00		5	50.00	10	100.00	15	75.00
	2	1	50.00	0	0.00	1	25.00		1	50.00	2	100.00	3	75.00							
สามัญ-สามัญ	2	0	0.00	2	100.00	2	50.00		1	50.00	2	100.00	3	75.00		7	70.00	10	100.00	17	85.00
	2	1	50.00	1	50.00	2	50.00		2	100.00	2	100.00	4	100.00							
เอก-เอก	2	1	50.00	2	100.00	3	75.00		0	0.00	2	100.00	2	50.00							
	2	1	50.00	2	100.00	3	75.00		2	100.00	4	100.00	6	100.00		7	70.00	10	100.00	17	85.00
คู่เสียงสามัญ-เอก	2	2	100.00	2	50.00	4	66.67		2	100.00	4	100.00	6	100.00							
	2	1	50.00	3	60.00	4	57.14		2	100.00	5	100.00	7	100.00		4	40.00	10	100.00	14	70.00
คะแนนรวม		15	50.00	21	70.00	36	60.00		18	60.00	30	100.00	48	80.00		6.13	61.25	10.00	100.00	16.13	80.63

Pre test	60.00
Post test	80.00

E 1 (N)	80.63
E 2 (N)	80.00

ตาราง ๔ ผลคะแนนแบบทดสอบทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง Q

2 พ.ย. 2559

2 ธ.ค. 2559

หัวข้อ	จำนวน WER (%)	แบบทดสอบก่อนฝึก (Pre test)					แบบทดสอบหลังฝึก (Post test)					แบบทดสอบระหว่างฝึก				
		การฟัง		การออกเสียง		คะแนนรวม	การฟัง		การออกเสียง		คะแนนรวม	การฟัง		การออกเสียง		คะแนนรวม
		30 คะแนน	%	30 คะแนน	%		30 คะแนน	%	30 คะแนน	%		10 คะแนน	%	10 คะแนน	%	
สามัญ	1	2	100.00	1	100.00	3	2	100.00	1	100.00	3	2	100.00	1	100.00	3
	2	2	100.00	2	100.00	4	2	100.00	2	100.00	4	2	100.00	2	100.00	4
เอก	1	2	100.00	1	100.00	3	2	100.00	1	100.00	3	2	100.00	1	100.00	3
	2	0	0.00	2	100.00	2	1	50.00	2	100.00	3	6	60.00	10	100.00	16
โท	1	2	100.00	1	100.00	3	2	100.00	1	100.00	3	10	100.00	10	100.00	20
	2	2	100.00	2	100.00	4	2	100.00	2	100.00	4	6	60.00	10	100.00	16
ตรี	1	2	100.00	1	100.00	3	2	100.00	1	100.00	3	6	60.00	10	100.00	16
	2	0	0.00	2	100.00	2	2	100.00	2	100.00	4	9	90.00	10	100.00	19
จัตวา	1	2	100.00	1	100.00	3	2	100.00	1	100.00	3	7	70.00	10	100.00	17
	2	2	100.00	2	100.00	4	2	100.00	2	100.00	4	7	70.00	10	100.00	17
สามัญ-เอก	2	1	50.00	0	0.00	1	1	50.00	2	100.00	3	7	70.00	10	100.00	17
	2	1	50.00	0	0.00	1	1	50.00	2	100.00	3	7	70.00	10	100.00	17
ตรี-ตรี	2	0	0.00	0	0.00	0	1	50.00	2	100.00	3	7	70.00	10	100.00	17
	2	0	0.00	3	75.00	3	1	50.00	4	100.00	5	8	80.00	10	100.00	18
คู่เสียงสามัญ-เอก	2	0	0.00	3	75.00	3	1	50.00	5	100.00	6	7	70.00	10	100.00	17
	2	0	0.00	3	75.00	3	1	50.00	5	100.00	6	8	80.00	10	100.00	18
คะแนนรวม		18	60.00	21	70.00	39	24	80.00	30	100.00	54	7.63	76.25	10.00	100.00	17.63

Pre test	65.00
Post test	90.00

E 1 (O)	88.13
E 2 (O)	90.00

ตาราง ๔ 4 ผลคะแนนแบบทดสอบทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง P

2 พ.ย. 2559

2 ธ.ค. 2559

หัวข้อ	จำนวน Percent	แบบทดสอบก่อนฝึก (Pre test)				แบบทดสอบหลังฝึก (Post test)				แบบทดสอบระหว่างฝึก					
		การฟัง 30 คะแนน	%	การออกเสียง 30 คะแนน	%	การออกเสียง 30 คะแนน	%	การออกเสียง 30 คะแนน	%	การฟัง 10 คะแนน	%	การออกเสียง 10 คะแนน	%	คะแนนรวม	%
สามัญ	1	1	50.00	1	100.00	2	66.67	1	100.00	2	66.67	2	66.67	2	66.67
	2	2	100.00	2	100.00	4	100.00	2	50.00	2	50.00	2	50.00	2	50.00
เอก	1	2	100.00	1	100.00	3	100.00	1	100.00	3	100.00	3	100.00	3	100.00
	2	0	0.00	2	100.00	2	50.00	1	50.00	1	25.00	1	25.00	1	25.00
โท	1	2	100.00	1	100.00	3	100.00	1	100.00	3	100.00	3	100.00	3	100.00
	2	2	100.00	2	100.00	4	100.00	2	50.00	2	50.00	2	50.00	2	50.00
ตรี	1	1	50.00	1	100.00	2	66.67	1	100.00	3	100.00	3	100.00	3	100.00
	2	0	0.00	2	100.00	2	50.00	2	100.00	2	50.00	2	50.00	2	50.00
จัตวา	1	1	50.00	1	100.00	2	66.67	1	100.00	3	100.00	3	100.00	3	100.00
	2	2	100.00	2	100.00	4	100.00	2	50.00	2	50.00	2	50.00	2	50.00
สามัญสามัญ	2	1	50.00	2	100.00	3	75.00	2	100.00	3	75.00	3	75.00	3	75.00
	2	0	0.00	2	100.00	2	50.00	2	100.00	2	50.00	2	50.00	2	50.00
เอก-เอก	2	1	50.00	1	50.00	2	50.00	2	100.00	2	50.00	2	50.00	2	50.00
	2	1	50.00	3	75.00	4	66.67	4	100.00	4	100.00	4	100.00	4	100.00
คู่เสียงตรี-จัตวา	2	1	50.00	4	80.00	5	71.43	3	60.00	4	57.14	4	57.14	4	57.14
	2	1	50.00	4	80.00	5	71.43	3	60.00	4	57.14	4	57.14	4	57.14
คะแนนรวม		17	56.67	27	90.00	44	73.34	27	90.00	46	76.67	27	90.00	46	76.67

Pre test	73.34
Post test	76.67

E 1 (P)	89.38
E 2 (P)	76.67

ตาราง ๔ 4 ผลคะแนนแบบทดสอบทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง Q

2 พ.ย. 2559

2 พ.ค. 2559

หัวข้อ	จำนวน Percent	แบบทดสอบก่อนฝึก (Pre test)				แบบทดสอบหลังฝึก (Post test)				แบบทดสอบระหว่างฝึก				
		การฟัง		การออกเสียง		การฟัง		การออกเสียง		หัวข้อ	การฟัง		การออกเสียง	
		30 คะแนน	%	30 คะแนน	%	30 คะแนน	%	30 คะแนน	%		10 คะแนน	%	10 คะแนน	%
สามัญ	1	1	50.00	0	0.00	1	50.00	1	100.00	สามัญ	10	100.00	9	90.00
	2	1	50.00	2	100.00	2	50.00	2	100.00					
เอก	1	1	50.00	1	100.00	2	66.67	1	100.00	เอก	7	70.00	8	80.00
	2	0	0.00	2	100.00	2	50.00	2	100.00					
โท	1	0	0.00	1	100.00	1	33.33	1	100.00	โท	5	50.00	10	100.00
	2	1	50.00	2	100.00	3	75.00	2	100.00					
ตรี	1	0	0.00	1	100.00	1	33.33	1	100.00	ตรี	7	70.00	10	100.00
	2	2	100.00	2	100.00	4	100.00	2	100.00					
จัตวา	1	1	50.00	1	100.00	2	66.67	1	100.00	จัตวา	9	90.00	10	100.00
	2	2	100.00	2	100.00	4	100.00	2	100.00					
สามัญสามัญ	2	0	0.00	2	100.00	2	50.00	0	0.00	สามัญสามัญ เอก-เอก ตรี-ตรี	3	30.00	10	100.00
	2	0	0.00	1	50.00	1	25.00	0	0.00					
คู่เสียงสามัญ-เอก	2	1	50.00	2	50.00	3	50.00	1	50.00	คู่เสียงสามัญ-เอก คู่เสียงตรี-จัตวา	6	60.00	10	100.00
	2	1	50.00	2	40.00	3	42.86	1	50.00					
คะแนนรวม		11	36.67	23	76.67	34	56.67	17	56.67	คะแนนเฉลี่ย	6.75	67.50	9.25	92.50

Pre test	56.67
Post test	73.34

E1 (Q)	80.00
E2 (Q)	73.34

ตาราง ๑ 4 ผลคะแนนแบบทดสอบทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง R

2 พ.ย. 2559

2 ธ.ค. 2559

หัวข้อ		จำนวน Percent	แบบทดสอบก่อนฝึก (Pre test)						แบบทดสอบหลังฝึก (Post test)						แบบทดสอบระหว่างฝึก						
			การฟัง		การออกเสียง		คะแนนรวม		การฟัง		การออกเสียง		คะแนนรวม		หัวข้อ	การฟัง		การออกเสียง		คะแนนรวม	
			30 คะแนน	%	30 คะแนน	%	60 คะแนน	%	30 คะแนน	%	30 คะแนน	%	60 คะแนน	%			10 คะแนน	%	10 คะแนน	%	20 คะแนน
สามัญ	1	1	50.00	1	100.00	2	66.67	2	100.00	1	100.00	3	100.00	1	7	70.00	9	90.00	16	80.00	
	2	1	50.00	1	50.00	2	50.00	2	100.00	3	75.00										
เอก	1	1	50.00	0	0.00	1	33.33	2	100.00	0	0.00	2	66.67	2	4	40.00	10	100.00	14	70.00	
	2	1	50.00	2	100.00	3	75.00	0	0.00	2	100.00	2	50.00								
โท	1	1	50.00	1	100.00	2	66.67	2	100.00	1	100.00	3	100.00	3	10	100.00	10	100.00	20	100.00	
	2	1	50.00	2	100.00	3	75.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00								
ตรี	1	0	0.00	1	100.00	1	33.33	1	50.00	1	100.00	2	66.67	4	8	80.00	10	100.00	18	90.00	
	2	0	0.00	0	0.00	0	0.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00								
จัตวา	1	1	50.00	1	100.00	2	66.67	2	100.00	1	100.00	3	100.00	5	9	90.00	10	100.00	19	95.00	
	2	1	50.00	1	50.00	2	50.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00								
สามัญ-สามัญ	2	1	50.00	1	50.00	2	50.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00	6	9	90.00	10	100.00	19	95.00	
	เอก-เอก	2	0	0.00	1	50.00	1	25.00	2	100.00	2	50.00	4								100.00
ตรี-ตรี	2	1	50.00	1	50.00	2	50.00	1	50.00	2	100.00	3	75.00	7	8	80.00	9	90.00	17	85.00	
	คู่เสียงสามัญ-เอก	2	2	100.00	2	50.00	4	66.67	2	100.00	2	50.00	4								66.67
คู่เสียงตรี-จัตวา	2	1	50.00	3	60.00	4	57.14	2	100.00	3	60.00	5	71.43	8	9	90.00	10	100.00	19	95.00	
	คะแนนรวม	13	43.33	18	60.00	31	51.67	25	83.33	25	83.33	50	83.33								8.00

Pre test	51.67
Post test	83.33

E 1 (R)	88.75
E 2 (R)	83.33

ตาราง ๔ 4 ผลคะแนนแบบทดสอบทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง S

2 พ.ย. 2559

2 ธ.ค. 2559

หัวข้อ	จำนวน พยางค์	แบบทดสอบก่อนฝึก (Pre test)				แบบทดสอบหลังฝึก (Post test)				แบบทดสอบระหว่างฝึก									
		การฟัง		การออกเสียง		คะแนนรวม		หัวข้อ	การฟัง		การออกเสียง		คะแนนรวม						
		30 คะแนน	%	30 คะแนน	%	60 คะแนน	%		30 คะแนน	%	30 คะแนน	%	60 คะแนน	%	10 คะแนน	%	10 คะแนน	%	20 คะแนน
สามัญ	1	2	100.00	1	100.00	3	100.00	2	100.00	1	100.00	3	100.00	10	100.00	10	100.00	20	100.00
	2	2	100.00	2	100.00	4	100.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00						
เอก	1	2	100.00	1	100.00	3	100.00	2	100.00	1	100.00	3	100.00	8	80.00	9	90.00	17	85.00
	2	1	50.00	2	100.00	3	75.00	0	0.00	2	100.00	2	50.00						
โท	1	1	50.00	1	100.00	2	66.67	0	0.00	1	100.00	1	33.33	7	70.00	10	100.00	17	85.00
	2	1	50.00	2	100.00	3	75.00	1	50.00	1	50.00	2	50.00						
ตรี	1	1	50.00	1	100.00	2	66.67	2	100.00	1	100.00	3	100.00	7	70.00	9	90.00	16	80.00
	2	0	0.00	1	50.00	1	25.00	1	50.00	2	100.00	3	75.00						
จัตวา	1	2	100.00	1	100.00	3	100.00	2	100.00	1	100.00	3	100.00	9	90.00	10	100.00	19	95.00
	2	2	100.00	1	50.00	3	75.00	1	50.00	1	50.00	2	50.00						
สามัญ-สามัญ	2	1	50.00	2	100.00	3	75.00	1	50.00	2	100.00	3	75.00	7	70.00	10	100.00	17	85.00
	2	1	50.00	2	100.00	3	75.00	0	0.00	2	100.00	2	50.00						
ตรี-ตรี	2	0	0.00	2	100.00	2	50.00	1	50.00	2	100.00	3	75.00						
	2	2	100.00	4	100.00	6	100.00	2	100.00	4	100.00	6	100.00	8	80.00	9	90.00	17	85.00
คู่เสียงสามัญ-เอก	2	1	50.00	3	60.00	4	57.14	2	100.00	3	60.00	5	71.43	8	80.00	9	90.00	17	85.00
	2							2	100.00	3				8	80.00	9	90.00	17	85.00
คะแนนรวม		19	63.33	26	86.67	45	75.00	19	63.33	26	86.67	45	75.00	8.00	80.00	9.50	95.00	17.50	87.50

Pre test	75.00
Post test	75.00

E 1 (S)	87.50
E 2 (S)	75.00

ตาราง ๑ 4 ผลคะแนนแบบทดสอบทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง I

16 ต.ค. 2559

24 พ.ย. 2559

หัวข้อ		จำนวน พยางค์	แบบทดสอบก่อนฝึก (Pre test)						แบบทดสอบหลังฝึก (Post test)						แบบทดสอบระหว่างฝึก					
			การฟัง		การออกเสียง		คะแนนรวม		การฟัง		การออกเสียง		คะแนนรวม		หัวข้อ	การฟัง		การออกเสียง		คะแนนรวม
			30 คะแนน	%	30 คะแนน	%	60 คะแนน	%	30 คะแนน	%	30 คะแนน	%	60 คะแนน	%		10 คะแนน	%	10 คะแนน	%	20 คะแนน
สามัญ	1	1	50.00	1	100.00	2	66.67	2	100.00	1	100.00	3	100.00		9	90.00	10	100.00	19	95.00
	2	2	100.00	2	100.00	4	100.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00							
เอก	1	2	100.00	1	100.00	3	100.00	2	100.00	1	100.00	3	100.00		8	80.00	10	100.00	18	90.00
	2	2	100.00	2	100.00	4	100.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00							
โท	1	2	100.00	1	100.00	3	100.00	2	100.00	1	100.00	3	100.00		8	80.00	9	90.00	17	85.00
	2	2	100.00	2	100.00	4	100.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00							
ตรี	1	2	100.00	1	100.00	3	100.00	2	100.00	1	100.00	3	100.00		9	90.00	9	90.00	18	90.00
	2	0	0.00	2	100.00	2	50.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00							
จัตวา	1	2	100.00	1	100.00	3	100.00	2	100.00	1	100.00	3	100.00		10	100.00	10	100.00	20	100.00
	2	2	100.00	2	100.00	4	100.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00							
สามัญ-สามัญ	2	1	50.00	1	50.00	2	50.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00		8	80.00	9	90.00	17	85.00
	2	1	50.00	1	50.00	2	50.00	2	100.00	2	100.00	4	100.00							
คู่เสียงสามัญ-เอก	2	1	50.00	1	50.00	2	50.00	2	100.00	2	100.00	3	75.00		8	80.00	9	90.00	17	85.00
	2	1	50.00	3	75.00	4	66.67	2	100.00	4	100.00	5	83.33		8	80.00	8	80.00	17	85.00
คู่เสียงตรี-จัตวา	2	1	50.00	3	60.00	4	57.14			3	60.00	5	57.14		8	80.00	10	100.00	18	90.00
คะแนนรวม		22	73.33	24	80.00	46	76.67	27	90.00	28	93.33	55	91.67		8.50	85.00	9.50	95.00	18.00	90.00

Pre test	76.67
Post test	91.67

E1 (T)	90.00
E2 (T)	91.67

ตาราง ๑ 5 ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น

คะแนนแบบทดสอบระหว่างฝึกของกลุ่มตัวอย่าง										คะแนนแบบทดสอบหลังฝึกของกลุ่มตัวอย่าง			
กลุ่มตัวอย่าง (N=20)	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4	บทที่ 5	บทที่ 6	บทที่ 7	บทที่ 8	คะแนน เฉลี่ย (%)	ผู้เรียน (N=20)	คะแนน ด้านการฟัง	คะแนน ด้านการออกเสียง	คะแนน รวม (100%)
A	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	95.00	100.00	99.38	A	100.00	96.67	98.34
B	75.00	80.00	90.00	80.00	90.00	75.00	70.00	75.00	79.38	B	63.33	93.33	78.33
C	100.00	90.00	90.00	75.00	95.00	95.00	85.00	75.00	88.13	C	80.00	100.00	90.00
D	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	95.00	100.00	99.38	D	100.00	96.67	98.34
E	100.00	90.00	100.00	95.00	100.00	100.00	95.00	95.00	96.88	E	80.00	96.67	88.34
F	100.00	95.00	80.00	75.00	85.00	90.00	80.00	90.00	86.88	F	80.00	96.67	88.34
G	100.00	95.00	80.00	65.00	85.00	90.00	85.00	90.00	86.25	G	70.00	90.00	80.00
H	95.00	90.00	95.00	85.00	100.00	95.00	85.00	100.00	93.13	H	86.67	93.33	90.00
I	100.00	95.00	90.00	85.00	100.00	95.00	85.00	90.00	92.50	I	76.67	90.00	83.34
J	100.00	100.00	90.00	85.00	100.00	80.00	80.00	85.00	90.00	J	93.33	93.33	93.33
K	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	K	100.00	100.00	100.00
L	100.00	85.00	85.00	80.00	95.00	90.00	80.00	75.00	86.25	L	73.33	86.67	80.00
M	100.00	95.00	100.00	100.00	100.00	100.00	95.00	100.00	98.75	M	80.00	93.33	86.67
N	90.00	90.00	75.00	75.00	75.00	85.00	85.00	70.00	80.63	N	60.00	100.00	80.00
O	90.00	80.00	100.00	80.00	95.00	85.00	85.00	90.00	88.13	O	80.00	100.00	90.00
P	100.00	75.00	100.00	80.00	95.00	90.00	90.00	85.00	89.38	P	63.33	90.00	76.67
Q	95.00	75.00	75.00	85.00	95.00	65.00	80.00	70.00	80.00	Q	56.67	90.00	73.34
R	80.00	70.00	100.00	90.00	95.00	95.00	85.00	95.00	88.75	R	83.33	83.33	83.33
S	100.00	85.00	85.00	80.00	95.00	85.00	85.00	85.00	87.50	S	63.33	86.67	75.00
T	95.00	90.00	85.00	90.00	100.00	85.00	85.00	90.00	90.00	T	90.00	93.33	91.67
คะแนน เฉลี่ย	96.00	89.00	91.00	85.25	95.00	90.00	86.25	88.00	90.06	คะแนน เฉลี่ย	79.00	93.50	86.25
									(E1)				(E2)

ตาราง ๑ 6 ผลคะแนนแบบสอบถามความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกของกลุ่มตัวอย่าง

NO.	รายการ	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	คะแนนเฉลี่ย
1	ระดับความยาก-ง่ายของเนื้อหาในแบบฝึก	5	4	4	4	5	4	5	3	3	4	4	4	3	4	4	3	4	4	4	4	3.95
2	ระดับความยาก-ง่ายของคำศัพท์ในแบบฝึก	5	4	4	4	4	4	5	4	4	3	4	4	4	3	4	2	3	4	4	4	3.85
3	คำอธิบายในแบบฝึก	5	4	4	4	4	4	4	4	3	4	3	4	3	3	4	4	4	3	4	5	3.85
4	คำสั่งในแบบฝึก	5	4	4	4	4	3	4	3	3	4	4	3	3	3	4	4	4	3	4	5	3.75
5	ขนาดของตัวอักษร ของแบบฝึก	5	5	4	4	5	4	4	5	3	4	5	4	2	4	4	4	4	4	4	5	4.15
6	การใช้สีของแบบฝึก	4	4	4	5	5	4	5	4	3	3	5	4	3	3	4	4	4	4	4	4	4.00
7	ขนาดและรูปลักษณ์ของแบบฝึก	4	4	4	5	5	4	5	3	3	4	4	3	3	3	4	4	5	4	4	4	3.95
8	จำนวนครั้งของบทและคาบ	4	4	4	3	3	4	5	4	2	4	5	4	3	2	4	3	4	3	3	5	3.65
9	เสียงวรรณยุกต์ต้นแบบของผู้ชายในแผ่น CD	5	4	3	3	3	3	5	3	4	4	5	3	5	3	4	3	3	4	4	4	3.75
10	เสียงวรรณยุกต์ต้นแบบของผู้หญิงในแผ่น CD	5	4	4	4	4	5	5	4	3	4	5	4	2	3	4	4	3	4	4	4	3.95
11	วิธีการฝึกทักษะการฟังเสียงวรรณยุกต์	4	4	4	5	4	3	5	4	4	4	4	4	4	4	4	3	4	5	4	5	4.10
12	วิธีการฝึกทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์	4	4	4	5	4	4	5	3	4	4	4	4	4	4	4	3	4	5	4	5	4.10
13	วิธีการประเมินผลการฝึกทักษะการฟังเสียงวรรณยุกต์	5	4	4	4	3	3	4	3	4	5	5	3	3	4	4	3	4	4	3	4	3.80
14	วิธีการประเมินผลการฝึกทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์	5	4	3	4	3	3	4	3	4	5	5	3	3	4	4	3	4	4	3	4	3.75
15	กำหนดการในการทำแบบฝึก	4	4	3	3	2	2	4	4	3	4	4	3	3	3	4	3	3	3	3	4	3.30
16	ระยะเวลาในการใช้แบบฝึก	5	4	4	2	2	2	4	4	2	4	3	3	4	3	4	3	3	3	3	4	3.30
17	เป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาทักษะการฟัง	5	4	4	4	4	4	5	4	4	3	4	4	5	4	5	3	4	5	4	5	4.20
18	เป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาทักษะการออกเสียง	5	4	4	4	4	4	5	5	4	3	5	4	4	4	5	3	3	4	4	5	4.15
19	เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะการฟัง	5	4	4	4	4	4	5	3	4	4	4	4	5	4	5	4	3	5	4	5	4.20
20	เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะการออกเสียง	5	4	4	4	4	4	5	5	4	4	4	4	4	4	5	3	4	4	4	5	4.20
คะแนนรวม		4.70	4.05	3.85	3.95	3.80	3.60	4.65	3.75	3.40	3.90	4.30	3.65	3.50	3.45	4.20	3.30	3.70	3.95	3.75	4.50	3.90

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นาย DAIGO NAKANO
วัน เดือน ปีเกิด	5 สิงหาคม 2532
สถานที่เกิด	ประเทศญี่ปุ่น
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	6/84 ซอยลาดพร้าว 25 ถนนลาดพร้าว แขวงจันทรเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2551	มัธยมศึกษาตอนปลาย จาก โรงเรียน TENRI
พ.ศ. 2555	ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย จาก มหาวิทยาลัย TENRI
พ.ศ. 2560	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย แขนงวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ